

V A

فاتحة الكتاب مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم

مالك يوم الدين اياك نعبد واياك

لا يمسه الا المطهرون

وهي سبع آيات

نستعين اهدنا الصراط المستقيم

صراط الذين انعمت عليهم غير

المغضوب عليهم ولا الضالين

تنزيل من رب العالمين

سورة البقرة مائتان وست وثمانون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الم ۞ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين ۞
منم خدای داناتر آن کتاب قرآن هیچ شکی نیست که از نزد خدایست دران راهنمایست مر پرهیزگارانرا
الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلوة ومما رزقناهم
آنانکه می گروند بنادیده وبپای میدارند نمازرا وازانچه روزی دادیم ایشانرا
ينفقون ۞ والذين يؤمنون بما انزل اليك وما
میدهند بمستحقان وآنانکه ایمان آوردند بانچه فرو فرستاده شد سوی تو قرآن وانچه
انزل من قبلك وبالاخرة هم يوقنون ۞ اولئك
فرو فرستاده شد پیش از زمان تو وبسرای بازپسین ایشان بیگمانند ایشان
على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون ۞ ان
بر راه راستند از پروردگار ایشان وایشانند رستگاران بدرستی که
الذين كفروا سواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم
آنانکه کافر شدند یکسانست برایشان که بیم نمایی ایشانرا یا بیم ننمایی ایشانرا

لا يؤمنون ۞ ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم و
ایمان نیارند مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان وبر گوش ایشان و
على ابصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم ۞ ومن الناس
بر چشمهای ایشانست پوششی ومر ایشانراست عذابی بزرگ واز مردمانست
من يقول امنا بالله وباليوم الاخر وما هم بمؤمنين ۞
کسی که گوید گرویدیم بخدای وبروز بازپسین ونه اند ایشان از اهل ایمان
يخادعون الله والذين امنوا وما يخدعون الا انفسهم
صورت فریب مینمایند باخدای وباآنانکه ایمان آوردند باعتقاد ونمی فریبند مگر نفسهای خویش را
وما يشعرون ۞ في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا
ونمی دانند در دلهای ایشانست بیماری نفاق پس زیاده گردانید ایشانرا خدای بیماری
ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون ۞ واذا قيل
ومر ایشانراست عذابی دردناک بسبب آنچه هستند که دروغ میگویند وچون گویند
لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون ۞
مر ایشانرا که تباهی مکنید در زمین گویند بدرستی که ما سامان آرندگان کاریم
الا انهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون ۞ و
بدرستی که ایشان ایشانند تباه کاران ولیکن ایشان نمیدانند
اذا قيل لهم امنوا كما امن الناس قالوا انؤمن كما
وچون گویند مر ایشانرا که ایمان آرید چنانکه ایمان آوردند مردمان گویند آیا ایمان آوریم چنانکه

امن السفهاء الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون
ایمان آورده‌اند بیخردان بدرستی که ایشان ایشانند بیخردان و لیکن نمیدانند که چنانند
واذا لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلوا الى شياطينهم
و چون رسند منافقان با آنکه مؤمنانند گویند ایمان آوردیم ما و چون خلوت کنند با رؤسای خود
قالوا انا معكم انما نحن مستهزؤن الله يستهزئ
گویند بدرستی که ما با شماییم بدرستی که ما استهزا کنندگانیم با مؤمنان خدای صورت استهزا دهد
بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون اولئك الذين
ایشان را و مدد دهد ایشان را در تجاوز ایشان حال آنکه متحیر باشند آنانند که
اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما
اختیار کردند گمراهی را براه راست پس سودمند نیامد بازرگانی ایشان و
كانوا مهتدين مثلهم كمثل الذي استوقد
نبودند راه راست یابندگان داستان ایشان چون داستان آنکیست که برافروخت در بار
نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم و
آتشی پس چون روشن کند آن گرد او را ببرد خدای روشنی ایشان را و
تركهم في ظلمات لا يبصرون صم بكم عمي
بگذاشت ایشان را در تاریکیهای شب حال آنکه بینا نبودند ایشان کرانند گنگانند کورانند
فهم لا يرجعون او كصيب من السماء فيه ظلمات
پس ایشان باز نگردند از باطل خود یا چون مثل باران بشوت آینده از آسمان که در آن باران تاریکیها

وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يجعلون اصابعهم في اذانهم من
و آوازی و درخشیدن آتشی می‌کنند انگشتهای خویش را در گوشهای خویش از
الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين يكاد
برای آوازهای هلاک کننده از بیم مردن و خدای داناست با اهل کفر و نفاق نزدیک بود
البرق يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه
آتش برق بر باید و بردی بیناییهای ایشان را هرگاه که روشن گرداند آن برق راه روند در آن روشنی
واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم
و چون تاریک شود بر ایشان بایستند و اگر خواستی خدای هر آینه بردی بسبب رعد و برق شنوای ایشان را
وابصارهم ان الله على كل شيء قدير يا ايها النا
و بیناییهای ایشان را بدرستی که خدای بر همه چیزی تواناست ای مردمان
اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم
بپرستید پروردگار خود را که آفرید شما را و آنانکه پیش از زمان شما بودند تا مگر شما
تتقون الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء
پرهیزکار شوید آن پروردگاری که گردانید برای شما زمین را مانند گسترده‌ای و آسمان را
بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات
برافراشته و فرو فرستاد از جانب آسمان آبی را پس بیرون آورد بسبب آن آب میوه‌ها
رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون
برای روزی دادن شما را پس بدید مکنید برای خدای همتایانی را و حال آنکه شما میدانید که او یکتاست

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ

واگر هستید در گمان از حقیقت آنچه بتدریج فرو فرستادیم بر بنده خاص او پس بیارید سوره که علم …

مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ

از مانند آن فرستاده و بخوانید برای مدد گواهان خود را یا خدایان خود را که از غیر خدای باشند اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ

هستید راست گویان پس اگر نکنید و هرگز نتوانید کردن پس بترسید از آتشی

الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۞ وَ

که آتش انگیزش مردمست و سنگ ساخته کرده اند از برای کافران و

بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ

مژده ده ای محمد آنانی که گرویدند و کردند کارهای نیکو که تعلق بدین دارد بدرستی که ایشان راست بوستانها

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

که می رود از زیر درختهای آن جویها هر گاه که روزی ده ایشان را از آن بوستانها از نوع میوه

رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا

روزیی گویند این روزی مانند آنست که روزی دادند ما را پیش ازین و آرند آن روزی را حال آنکه …

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

و مر ایشان راست در آن بوستانها زنانی پاک از عیبی و ایشان در آن جنات جاودان باشند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا

بدرستی که خدای ترک نکند که پدید کند مر داستان که باشد پشه را پس آنچه از پشه زیاده …

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا

پس اما آنان که گرویدند می دانند آن داستانها کار بایستنی است از پروردگار ایشان و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

آنان که نگرویدند پس میگویند چه چیز خواست خدا بآن چیز حقیر از آن روی که داستان …

يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا

گمراه میگرداند بسبب آن داستان و راه مینماید بسبب آن بسیاری را و گمراه نمیگرداند بسبب آن مگر

الْفَاسِقِينَ ۞ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ

آنان که بیرون شوند از طاعت خدا آنان که می شکنند پیمان خدا را از پس استواری پیمان

وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي

و می برند آنرا که فرمود خدای بدان که بپیوندید و تباهی میکنند در

الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ

زمین ایشان که چنین افعال میکنند ایشانند زیان کاران چگونه کافر میشوید بخدای

وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ

و حال آنکه بودید مردگان پس زنده گردانید شما را پس میرانید شما را پس زنده گرداند …

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

پس بحکم او باز گردانند شما را او آن خدائیست که آفرید برای شما آنچه در زمینست همه

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ

پس قصد کرد باراده و مشیت بآفریدن آسمان پس تمام کرد آنها را که هفت آسمان باشند و او

بكل شيء عليم ۝ واذ قال ربك للملائكة اني جاعل

بهر چیزی داناست   و یاد کن آن وقت که گفت پروردگار تو فرشتگان را بحقیقه که من پدید کننده ام

في الارض خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها و

در زمین کسی را که بجای من باشد   گفتند ای پدید می کنی در زمین کسی را که تباهی کند در آن و

يسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال

بریزد خونهای ناحق را   و حال آنکه ما ترا از عیب   حال آنکه مشغولیم بستایش تو و بپاکی گوییم ترا   گفت خدای

اني اعلم ما لا تعلمون ۝ وعلم ادم الاسماء كلها ثم

بدرستی که من میدانم آنچه شما نمیدانید   دور میدانیم   و بیاموخت آدم را نامهای هر چیزی تمام پس

عرضهم على الملائكة فقال انبئوني باسماء هؤلاء

عرضه کرد مسمیات آن بر فرشتگان پس گفت خدای خبر دهید مرا بنامهای این چیزها

ان كنتم صادقين ۝ قالوا سبحانك لا علم لنا الا ما

اگر هستید راست گویان   گفتند فرشتگان منزه میدانیم ترا از نقصانها هیچ دانش نیست ما را مگر آنچه

علمتنا انك انت العليم الحكيم ۝ قال يا ادم انبئهم

آموزانیدی ما را بدرستی که تویی دانای درست گفتار   گفت خدای ای آدم آگاه گردان ایشان را

باسمائهم فلما انباهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني

بنامهای آن مسمیات   پس چون بیاگاهانید ایشان را بنامهای ایشان   گفت خدای ای نگفتم شما را بدرستی که من

اعلم غيب السموات والارض واعلم ما تبدون وما

میدانم نهانی آسمانها و نهانی زمین را و میدانم چیزی که میکنید آشکارا و آنرا که

كنتم تكتمون ۝ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم

هستید که نهان میکنید   و یاد کن آن وقت که گفتیم فرشتگان را سجود کنید برای آدم

فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر وكان من الكافرين ۝

پس سجده کردند مگر ابلیس   باز ایستاد از فرمان و تکبر نمود و پیوسته بود از آنان که بکفر موصوف شد

وقلنا يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها

و گفتیم ما ای آدم قرار گیر تو و زن تو در بهشت و بخورید از آنچه خوردنی

رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من

تمام و خوش از هر جا که خواهید و نزدیک مشوید برای خوردن باین درخت گندم یا انگور که باشید از

الظالمين ۝ فازلهما الشيطان عنها فاخرجهما مما

ستمکاران بر خود   پس بر معصیه باعث شد ایشان را ابلیس از راه گذر آن درخت پس بیرون آورد از آن مکان که

كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض

بودند در آن   و گفتیم که فرود آیید بزمین بعضی از شما مر بعضی دشمن باشید و شما راست در زمین

مستقر ومتاع الى حين ۝ فتلقى ادم من ربه كلمات

آرامگاهی و برخورداری تا قیامت   پس رسید بآدم از پروردگار او سخنانی چند

فتاب عليه انه هو التواب الرحيم ۝ قلنا اهبطوا منها

پس پذیرفت توبه او را بدرستی که اوست توبه و توبه پذیرنده   گفتیم فرود آیید بزمین از آن بهشت

جميعا فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع هداي فلا

همه   پس اگر بیاید بشما از من بیانی و شریعتی   پس هر که متابعت نماید بیان و شریعت پس هیچ

خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞ والذين كفروا

وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب النار هم فيها

خالدون ۞ يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم

واوفوا بعهدي اوف بعهدكم واياي فارهبون ۞

وآمنوا بما انزلت مصدقا لما معكم ولا تكونوا اول

كافر به ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا واياي

فاتقون ۞ ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق و

انتم تعلمون ۞ واقيموا الصلوة وآتوا الزكوة واركعوا

مع الراكعين ۞ اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسكم

وانتم تتلون الكتاب افلا تعقلون ۞ واستعينوا

بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على الخاشعين

الذين يظنون انهم ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون ۞

يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني

فضلتكم على العالمين ۞ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن

نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل

ولا هم ينصرون ۞ واذ نجيناكم من آل فرعون

يسومونكم سوء العذاب يذبحون ابناءكم ويستحيون

نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۞ واذ فرقنا بكم

الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ

ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ

فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ

عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى

لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ

وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ۝ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ

وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا

هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا

الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ

الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ

بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ
طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ
مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ
أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا
مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا

عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا
مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا
لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ

يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى
لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا
مَا تُؤْمَرُونَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ
النَّاظِرِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ
الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا
تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ
بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝
فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَ
يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ
مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ
مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ
فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا
لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ
يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ وَاِذَا لَقُوا
الَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوا
اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ۞ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
اِلَّا اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ۞ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ
الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۞ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا
اَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ
عَهْدَهُ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ بَلٰى مَنْ كَسَبَ
سَيِّئَةً وَاَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَاُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ وَاِذْ اَخَذْنَا
مِيثَاقَ بَنِي اِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا

للناس حسنا واقيموا الصلوة واتوا الزكوة ثم توليتم

الا قليلا منكم وانتم معرضون * واذ اخذنا ميثاقكم

لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون انفسكم من دياركم

ثم اقررتم وانتم تشهدون * ثم انتم هؤلاء تقتلون

انفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم تظاهرون

عليهم بالاثم والعدوان وان ياتوكم اسارى تفادوهم

وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض الكتاب

وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا

خزي في الحيوة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد

العذاب وما الله بغافل عما تعملون * اولئك الذين

اشتروا الحيوة الدنيا بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب

ولا هم ينصرون * ولقد اتينا موسى الكتاب

وقفينا من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم البينات

وايدناه بروح القدس افكلما جاءكم رسول بما لا

تهوى انفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون

وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما

يؤمنون * ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق

لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين

كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللهِ

عَلَى الْكَافِرِينَ ۞ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا

أَنْزَلَ اللهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

فَبَاؤُ بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞ وَ

إِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا

وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ

فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ وَ

لَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۞ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ

إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ

الْآخِرَةُ عِنْدَ اللهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۞ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى

حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ

وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللهُ بَصِيرٌ بِمَا

يَعْمَلُونَ ۞ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ

على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى
[illegible]
للمؤمنين ۞ من كان عدوا لله وملائكته ورسله
[illegible]
وجبرئل وميكائل فان الله عدو للكافرين ۞
[illegible]
ولقد انزلنا اليك ايات بينات وما يكفر بها الا
[illegible]
الفاسقون ۞ اوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق
[illegible]
منهم بل اكثرهم لا يؤمنون ۞ ولما جاءهم رسول
[illegible]
من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا
[illegible]
الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كانهم لا
[illegible]
يعلمون ۞ واتبعوا ما تتلوا الشياطين على ملك سليمن
[illegible]

وما كفر سليمن ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس
[illegible]
السحر وما انزل على الملكين ببابل هاروت وماروت
[illegible]
وما يعلمان من احد حتى يقولا انما نحن فتنة فلا تكفر
[illegible]
فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه و
[illegible]
ما هم بضارين به من احد الا باذن الله ويتعلمون
[illegible]
ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتريه ما
[illegible]
له في الاخرة من خلاق ولبئس ما شروا به انفسهم
[illegible]
لو كانوا يعلمون ۞ ولو انهم امنوا واتقوا لمثوبة
[illegible]
من عند الله خير لو كانوا يعلمون ۞ يا ايها الذين امنوا
[illegible]

لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا وللكافرين

عذاب اليم ۞ ما يود الذين كفروا من اهل الكتاب

ولا المشركين ان ينزل عليكم من خير من ربكم والله

يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۞

ما ننسخ من اية او ننسها نات بخير منها او مثلها الم

تعلم ان الله على كل شيء قدير ۞ الم تعلم ان الله له

ملك السموات والارض وما لكم من دون الله من ولي

ولا نصير ۞ ام تريدون ان تسئلوا رسولكم كما

سئل موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد

ضل سواء السبيل ۞ ود كثير من اهل الكتاب لو

يردونكم من بعد ايمانكم كفارا حسدا من عند

انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى

ياتي الله بامره ان الله على كل شيء قدير ۞ واقيموا الصلوة

واتوا الزكوة وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه

عند الله ان الله بما تعملون بصير ۞ وقالوا لن يدخل

الجنة الا من كان هودا او نصارى تلك امانيهم

قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين ۞ بلى من اسلم وجهه

لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم و

لا هم يحزنون ۞ وقالت اليهود ليست النصارى
نه ایشان اندوهگین شوند در آخرت و گفتند جهودان نیستند ترسایان
على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم
بر چیزی از دین و گفتند ترسایان نیستند جهودان بر چیزی از دین و ایشان
يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل
میخوانند توریت و انجیل همچنان گفتار گفتند آنان که نمیدانند از مشرکان مانند
قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه
گفتار ایشان پس خدای حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه هستند که در آن
يختلفون ۞ ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها
اسمه وسعى في خرابها اولئك ما كان لهم ان يدخلوها
الا خائفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب
عظيم ۞ ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله
ان الله واسع عليم ۞ وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل

له ما في السموات والارض كل له قانتون ۞ بديع
السموات والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن
فيكون ۞ وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او
تاتينا آية كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم
تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات لقوم يوقنون ۞
انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل عن اصحاب
الجحيم ۞ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى
تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت
اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله

من ولي ولا نصير ۝ الذين آتيناهم الكتاب يتلونه

هیچ دوستی و نه هیچ یاری دهنده آنان که دادیم ایشانرا نامهٔ آسمانی چون عبدالله بن سلام و اصحاب او

حق تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك

میخوانند آنرا چنانکه حق خواندن است آنان ایمان آورده‌اند بوی و هر که کافر شود بدان پس

هم الخاسرون ۝ يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي

ایشانند زیان کاران ای پسران یعقوب یاد کنید نیکویی و انعام مرا که

أنعمت عليكم وأني فضلتكم على العالمين ۝ واتقوا

نیکویی کردم بر شما و آنکه من فزونی دادم شما را بر اهل زمانهٔ شما و بترسید از عذاب

يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل و

روزی که نگزارد هیچ نفسی از هیچ نفسی هیچ چیزی از جزا و پذیرفته نشود از هیچ نفسی هیچ فدایی

لا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون ۝ وإذ ابتلى إبراهيم

و سود نکند او را هیچ شفاعتی و نه ایشان یاری کرده شوند و چون امتحان نمود ابراهیم را

ربه بكلمات فأتمهن قال إني جاعلك للناس إماما

پروردگار او بسخنانی چند پس تمام کرد آنها را ابراهیم گفت بدرستی که من گردانندهٔ توام مر مردمانرا پیشوایی

قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين ۝ وإذ

گفت ابراهیم و بعضی از فرزندان مرا گفت خدای در نیابد خلافت و نبوت من ستمکارانرا و چون

جعلنا البيت مثابة للناس وأمنا واتخذوا من مقام

گردانیدیم ما خانهٔ کعبه را جای بازگشتن برای مردم و سبب ایمنی و گفتیم که گیرید از جایگاه

إبراهيم مصلى وعهدنا إلى إبراهيم وإسماعيل أن طهرا

ابراهیم جای نمازی و اشارت فرمودیم سوی ابراهیم و پسر او اسمعیل که پاک گردانید

بيتي للطائفين والعاكفين والركع السجود ۝ وإذ قال

خانهٔ مرا برای زائرانی که از آفاق آیند و معتکفان در حرم و رکوع کنندگان سجود کنندگان و چون گفت

إبراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا وارزق أهله من الثمرات

ابراهیم ای پروردگار من گردان این شهر را شهری با ایمنی و روزی ده ساکنان آنرا از میوه‌ها

من آمن منهم بالله واليوم الآخر قال ومن كفر فأمتعه

آنکس را که گروید از ایشان بخدای و بروز بازپسین گفت خدای و آنکه کافر بود برخوردار دهم

قليلا ثم أضطره إلى عذاب النار وبئس المصير ۝

اندکی آنگاه بیچاره گردانم او را بسوی عذاب آتش دوزخ و بد جای بازگشت است آن

وإذ يرفع إبراهيم القواعد من البيت وإسماعيل ربنا

و چون برمی‌افراشت ابراهیم بنیادها و اصل دیوارها از خانهٔ کعبه و اسمعیل ای پروردگار ما

تقبل منا إنك أنت السميع العليم ۝ ربنا واجعلنا مسلمين

قبول فرما از ما این کار را بدرستی که تو تویی شنوا دانا بضمایر ما ای پروردگار ما گردان ما را مسلمان

لك ومن ذريتنا أمة مسلمة لك وأرنا مناسكنا

مر ترا و از فرزندان ما نیز جماعتی فرمان بردار مر ترا و بنمای ما را مواضع عبادات ما را

وتب علينا إنك أنت التواب الرحيم ۝ ربنا وابعث

و توبه ده ما را از هرچه بهتر از آن باید بدرستی که تو تویی توبه پذیرنده مهربان ای پروردگار ما برانگیز

فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ

[illegible]

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

[illegible]

الْحَكِيمُ ۞ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ

[illegible]

وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

[illegible]

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ وَ

[illegible]

وَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى

[illegible]

لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞ أَمْ كُنْتُمْ

[illegible]

شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا

[illegible]

تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ

[illegible]

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞

[illegible]

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا

[illegible]

تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا

[illegible]

أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ

[illegible]

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا

[illegible]

وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ

[illegible]

الْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ

[illegible]

مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞

[illegible]

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

[illegible]

هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۞ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ

إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا

هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ

شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَ

لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ

مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا

قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا

الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى

الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ

اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي

السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره
وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم
وما الله بغافل عما يعملون ۞ ولئن اتيت الذين اوتوا
الكتاب بكل اية ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع
قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت
اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك اذا لمن
الظالمين ۞ الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه كما
يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق و
هم يعلمون ۞ الحق من ربك فلا تكونن من الممترين

ولكل وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات اين ما
تكونوا يأت بكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير
ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وانه
للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون ۞ ومن
حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث
ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس
عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم و
اخشوني ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون
كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم اياتنا و

يزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما
لم تكونوا تعلمون ۞ فاذكروني اذكركم واشكروا
لي ولا تكفرون ۞ يا ايها الذين امنوا استعينوا بالصبر
والصلوة ان الله مع الصابرين ۞ ولا تقولوا لمن
يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون
ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال
والانفس والثمرات وبشر الصابرين ۞ الذين اذا
اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون ۞
اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك

هم المهتدون ۞ ان الصفا والمروة من شعائر الله
فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح عليه ان يطوف بهما
ومن تطوع خيرا فان الله شاكر عليم ۞ ان الذين يكتمون
ما انزلنا من البينات والهدى من بعد ما بيناه للناس
في الكتاب اولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون
الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب عليهم
وانا التواب الرحيم ۞ ان الذين كفروا وماتوا و
هم كفار اولئك عليهم لعنة الله والملائكة والناس
اجمعين ۞ خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا

هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ وَلَوْ
يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا

وَأَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ۝ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ۝ وَقَالَ
الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ
وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا
مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ
وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

اَوَلَوْ كَانَ اٰبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ۞

ای و اگرچه باشند پدران ایشان که در نیابند هیچ چیز را و نه راه یابند طریق صواب را

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَاۤءً

و مثل راه نماینده آنان که کافر شدند چون مثل آن کس است که بانگ بر زند بر کسی که نشنود مگر خواندن

وَنِدَاۤءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ

و آواز دادن ایشان کرانند گنگانند کورانند پس ایشان در نمی یابند ای آنانی که

اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ

گرویدند بخورید از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شما را و شکر گویید مر خدای را

اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ

اگر هستید شما که بحقیقت او را می پرستید بدرستی که حرام کرد بر شما مرده و خون را

وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَاۤ اُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ

و گوشت خوک را و آنرا که رفع صوت کنند بدان مر غیر خدای را پس هر که بیچاره شده باشد ستم کننده

لَا عَادٍ فَلَاۤ اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ اِنَّ الَّذِينَ

نه تجاوز کننده از حد پس هیچ بزه نیست بر وی بدرستی که خدای آمرزگار است مهربان بدرستی که آنان

يَكْتُمُونَ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا

که نهان میدارند آنرا که فرو فرستاد خدای از نامه آسمانی و اختیار میکنند بجای آن بهایی

قَلِيلًا اُولٰۤئِكَ مَا يَاْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا

اندک را آنان ایشانند که نخورند حال آنکه پری شکم ایشان باشد مگر آتش را و

يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

سخن نگوید با ایشان خدای روز قیامت و ثنا نگوید با ایشان و مر ایشان راست عذابی

اَلِيمٌ ۞ اُولٰۤئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ

دردناک ایشان آنانند که بدل کردند گمراهی را بجای راه راست و عذاب را

بِالْمَغْفِرَةِ فَمَاۤ اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۞ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ

بجای آمرزش پس چه صبور کرد ایشان را بر آتش آن عذاب بسبب آنست که خدای فرو فرستاد

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ

کتاب آسمانی را بصدق و صواب و بدرستی که آنان که اختلاف نمودند در کتاب هر آینه در مخالفتی

بَعِيدٍ ۞ لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

دور از صواب نیست نیکویی تمام آنکه مقابل گردانید رویهای خود را در برابر مشرق و مغرب

وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلَاۤئِكَةِ

و لیکن نیکی نیکی آن کس است که گروید بخدای و بروز قیامت و فرشتگان

وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبٰى

و جنس کتاب آسمانی و پیغمبران و داد مال را بر حالت دوستی آن خداوندان خویشی را

وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّاۤئِلِينَ وَفِي

و بی پدران نابالغ را و بیچارگان را و مسافران را یا مهمانان را و خواهندگان را و در

الرِّقَابِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ

اعانت بندگان و بپای دارد نماز را و بدهد حق مال را و آنها که وفا کنند و اند با عهد خود

إذا عاهدوا والصابرين في البأساء والضراء وحين

البأس أولئك الذين صدقوا وأولئك هم المتقون

يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص في القتلى الحر

بالحر والعبد بالعبد والأنثى بالأنثى فمن عفي له من أخيه

شيء فاتباع بالمعروف وأداء إليه بإحسان ذلك تخفيف

من ربكم ورحمة فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب أليم

ولكم في القصاص حيوة يا أولي الألباب لعلكم تتقون

كتب عليكم إذا حضر أحدكم الموت إن ترك خيرا

الوصية للوالدين والأقربين بالمعروف حقا على المتقين

فمن بدله بعد ما سمعه فإنما إثمه على الذين يبدلونه

إن الله سميع عليم فمن خاف من موص جنفا أو إثما

فأصلح بينهم فلا إثم عليه إن الله غفور رحيم يا أيها

الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين

من قبلكم لعلكم تتقون أياما معدودات فمن كان

منكم مريضا أو على سفر فعدة من أيام أخر وعلى الذين

يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا فهو خير له

وأن تصوموا خير لكم إن كنتم تعلمون شهر

رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات

مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَ

از آن چیزها که سبب هدایت و آنچه فارقست میان حق و باطل پس هر که در حضر باشد از شما درین ماه باید که روزه دارد

مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَ

و هر که باشد از شما بیمار یا بر جانب سفر پس روزه بشمرد بچندان از روزهای دیگر

يُرِيدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

میخواهد خدای بشما آسانی را و نمیخواهد بشما دشواری و تا تمام کنید شمار روزه را

وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و تا بزرگ دانید خدا را بر آنکه راه نمود شما را بشرایع دین و تا مگر شما شکرگزاری نمایید

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ

و چون پرسند ترا بندگان من از من بگو بدرستی که من نزدیکم بعلم و قدرت جواب دهم دعای

الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ

خواننده را چون مرا خواند [illegible] و باید که بگروند بمن تا مگر ایشان

يَرْشُدُونَ اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى

راه یابند [illegible] مباح کرده شد برای شما شب روزه تا قبل از صبح مجامعت با

نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ

زنان شما ایشان پوشش اند یا آرام شما را و شما پوشش ایشانید یا آرام ایشان دانست خدای که

كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا

بودید که نقصان میکردید بصحبت با زنان در شبهای روزه بنفسهای خود [illegible] توبه پذیرفت از شما و درگذشت

عَنْكُمْ فَالْاٰنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا

از شما پس اکنون نزدیکی کنید با ایشان و بجویید آنچه تقدیر فرمود خدای برای شما از فرزند و بخورید

وَاشْرَبُوا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ

و بیاشامید تا که هویدا شود برای شما رشته سپید که اول صبح صادقست از رشته

الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ

سیاه که سیاهی شبست از بامداد پس تمام گردانید روزه را تا شب و نزدیکی مکنید با زنان

وَاَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا

و شما نیت اعتکاف کرده باشید در مسجدها آن احکام که گفتیم مواضع منع خداست پس

تَقْرَبُوهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

نزدیک مشوید [illegible] بیان فرماید خدای آیتهای خود را برای مردمان تا مگر ایشان پرهیزند

وَلَا تَاْكُلُوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا

و مخورید [illegible] مالهای شما را میان شما بی وجه شرع و میفکنید

بِهَا اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ

کار آن را سوی حاکمان تا بخورید بعضی را از مالهای مردم بگواهی دروغ

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ

و شما میدانید بدی آن را پرسند ترا از حال ماههای نو بگو آن ماهها نشانهاست

لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا

مردمان را و حج را [illegible] نیکویی آنکه آیید بخانها وقت احرام از پس آن خانها

ولكن البر من اتقى واتوا البيوت من ابوابها واتقوا الله

لعلكم تفلحون ۞ وقاتلوا في سبيل الله الذين

يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين ۞

واقتلوهم حيث ثقفتموهم واخرجوهم من حيث

اخرجوكم والفتنة اشد من القتل ولا تقاتلوهم عند

المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فان قاتلوكم فاقتلوهم

كذلك جزاء الكافرين ۞ فان انتهوا فان الله غفور

رحيم ۞ وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين

لله فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين ۞ الشهر

الحرام بالشهر الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى

عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقوا الله

واعلموا ان الله مع المتقين ۞ وانفقوا في سبيل الله و

لا تلقوا بايديكم الى التهلكة واحسنوا ان الله يحب

المحسنين ۞ واتموا الحج والعمرة لله فان احصرتم فما

استيسر من الهدي ولا تحلقوا رؤسكم حتى يبلغ

الهدي محله فمن كان منكم مريضا او به اذى من راسه

ففدية من صيام او صدقة او نسك فاذا امنتم فمن تمتع

بالعمرة الى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد

فصيام ثلثة ايام في الحج وسبعة اذا رجعتم تلك

عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن اهله حاضري المسجد

الحرام واتقوا الله واعلموا ان الله شديد العقاب

الحج اشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث

ولا فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير

يعلمه الله وتزودوا فان خير الزاد التقوى واتقون

يا اولي الالباب ليس عليكم جناح ان تبتغوا فضلا

من ربكم فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله عند

المشعر الحرام واذكروه كما هديكم وان كنتم من قبله

لمن الضالين ثم افيضوا من حيث افاض الناس و

استغفروا الله ان الله غفور رحيم فاذا قضيتم

مناسككم فاذكروا الله كذكركم اباءكم او اشد

ذكرا فمن الناس من يقول ربنا اتنا في الدنيا وما له

في الاخرة من خلاق ومنهم من يقول ربنا اتنا

في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقنا عذاب

النار اولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع

الحساب واذكروا الله في ايام معدودات فمن

تعجل في يومين فلا اثم عليه ومن تاخر فلا اثم عليه

لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و از آن اگر پرهیزکار باشد و بترسید از خدای و بدانید که شما سوی حکم او گرد آرند شما را

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ

و از مردمان کسی که بشگفت آورد ترا گفتار او در زندگانی این جهان و گواه گیرد

اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ وَإِذَا تَوَلَّىٰ

خدای را بر آنکه در دل اوست و او سخت در خصومت و چون غایب شود

سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ

شتابد در زمین تا تباهی کند در آن و هلاک کند کشت را و نتاج حیوان را

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ

و خدای دوست ندارد تباهی را و چون گویند او را بترس از خدای باعث شود او را

الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ وَمِنَ النَّاسِ

تکبر بر بزه کاری پس بست او را دوزخ و بد جایگاهیست و از مردمان

مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ

کسی که میفروشد خود را برای جستن خشنودی خدای و خدای مهربانست

بِالْعِبَادِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً

بر بندگان ای آنان که ایمان آورده اید در آیید در انقیاد و صلح همه

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

و متابعت منمایید گامهای دیو را بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار است

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ

پس اگر بلغزید قدمهای شما پس از آن که آمد بشما دلالات روشن پس بدانید که

اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ

خدای غالبست درست کار هیچ انتظار نمیکنند مگر آنکه آید بایشان خدای در سایهها

مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

از ابر سپید و فرشتگان و گزارده شود کار حکم میان خلایق و با خدای بازگردانند

الْأُمُورُ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ

کارها را بپرس از پسران یعقوب که چند دادیم ایشان را از معجزه روشن

وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

و هر که بدل کند عوض نعمت خدا را پس از آنکه آمد بدو پس بدرستی که خدای سخت

الْعِقَابِ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ

عقوبتست آراسته شد برای آنان که کافر شدند زندگانی این جهان و افسوس میدارند

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللَّهُ

از آنان که گرویدند و آنان که پرهیزکاری نمودند بالای ایشانند روز قیامت و خدای

يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً

روزی میدهد آنرا که میخواهد بی حساب و شمار و پندار بودند مردم یک گروه یکسان

فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ

پس فرستاد خدای پیغمبران را مژده دهندگان و بیم نمایندگان و فرو فرستاد با ایشان

الكتاب بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه

[illegible] وصواب تا حكم كند ميان مردم در انچه اختلاف كردند در ان

وما اختلف فيه الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم

[illegible] خلاف نكردند در ان حق مگر انانكه دادند انرا ان حق از پس كه امد ايشانرا

البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين امنوا لما

[illegible] سبب ستم و حسد ميان ايشان پس راه نمود خداى انانرا كه گرويدند بدانچه

اختلفوا فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء

[illegible] در ان از حق و صواب بفرمان او و خداى راه نمايد انرا كه خواهد

الى صراط مستقيم ۞ ام حسبتم ان تدخلوا الجنة

[illegible] شما كه در رويد در بهشت

ولما ياتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم

[illegible]

البأساء والضراء وزلزلوا حتى يقول الرسول

[illegible]

والذين امنوا معه متى نصر الله الا ان نصر الله قريب

[illegible]

يسئلونك ماذا ينفقون قل ما انفقتم من خير فللوالدين

[illegible]

والاقربين واليتامى والمساكين وابن السبيل وما

[illegible]

تفعلوا من خير فان الله به عليم ۞ كتب عليكم القتال

[illegible]

وهو كره لكم وعسى ان تكرهوا شيئا وهو خير لكم

[illegible]

وعسى ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم وانتم

[illegible]

لا تعلمون ۞ يسئلونك عن الشهر الحرام قتال فيه

[illegible]

قل قتال فيه كبير وصد عن سبيل الله وكفر به والمسجد

[illegible]

الحرام واخراج اهله منه اكبر عند الله والفتنة

[illegible]

اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن

[illegible]

دينكم ان استطاعوا ومن يرتدد منكم عن دينه فيمت

[illegible]

وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ

و او کافر باشد پس ایشانند که ... باطلست کردارهای ایشان در این جهان و

وَالْاٰخِرَةِ وَاُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

در آن جهان و ایشانند خداوندان آتش ایشان درو جاوید باشند

اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ

بدرستی که آنان که گرویدند و آنانکه هجرت کردند از دیار اسلام و جهاد نمودند در راه

اللّٰهِ اُولٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

[illegible]

يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ

[illegible]

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَا اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْئَلُونَكَ

[illegible]

مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ

[illegible]

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَيَسْئَلُونَكَ

[illegible]

عَنِ الْيَتَامٰى قُلْ اِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ

[illegible]

فَاِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ

[illegible]

لَاَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ

[illegible]

حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ

[illegible]

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ

[illegible]

مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ اُولٰئِكَ يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ

[illegible]

يَدْعُوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهِ لِلنَّاسِ

[illegible]

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ اَذًى

[illegible]

فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ

[illegible]

فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

[illegible]

التوابين ويحب المتطهرين ۝ نساؤكم حرث لكم فأتوا
حرثكم أنى شئتم وقدموا لأنفسكم واتقوا الله واعلموا
أنكم ملاقوه وبشر المؤمنين ۝ ولا تجعلوا الله عرضة
لأيمانكم أن تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس والله
سميع عليم ۝ لا يؤاخذكم الله باللغو في أيمانكم و
لكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم
للذين يؤلون من نسائهم تربص أربعة أشهر فإن فاءو
فإن الله غفور رحيم ۝ وإن عزموا الطلاق فإن الله
سميع عليم ۝ والمطلقات يتربصن بأنفسهن ثلثة قروء

ولا يحل لهن أن يكتمن ما خلق الله في أرحامهن إن كن
يؤمن بالله واليوم الآخر وبعولتهن أحق بردهن في
ذلك إن أرادوا إصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف
وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم ۝ الطلاق
مرتان فإمساك بمعروف أو تسريح بإحسان ولا يحل
لكم أن تأخذوا مما آتيتموهن شيئا إلا أن يخافا ألا
يقيما حدود الله فإن خفتم ألا يقيما حدود الله فلا
جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله فلا
تعتدوها ومن يتعد حدود الله فأولئك هم الظالمون

فان طلقها فلا تحل له حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها

فلا جناح عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود

الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون * واذا

طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او

سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا

ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات الله

هزوا واذكروا نعمت الله عليكم وما انزل عليكم من

الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا ان

الله بكل شيء عليم * واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن

فلا تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن اذا تراضوا بينهم

بالمعروف ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله

واليوم الآخر ذلكم ازكى لكم واطهر والله يعلم وانتم

لا تعلمون * والوالدات يرضعن اولادهن حولين

كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلى المولود له

رزقهن وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس الا وسعها

لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى

الوارث مثل ذلك فان ارادا فصالا عن تراض منهما

وتشاور فلا جناح عليهما وان اردتم ان تسترضعوا

أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ

فرزندان شما را پس هیچ بزه نیست بر شما چون تسلیم کنید مرضعه را آنکه خواستید داد

بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

از طیب نفس و بترسید از خدای و بدانید که خدای بآنچه میکنید شما بیناست

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ

و آنان که قبض روح کنند ایشان را از شما و بگذارند زنانی را نگاه دارند آن زنان

بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ

تنهای خود را چهار ماه و ده روز پس چون رسند بآخر مدت عدت ایشان

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

پس هیچ بزه نیست بر شما در آنچه کنند آن زنان در باب خود بنیکوی شرع

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ

و خدای بآنچه میکنید شما آگاهست و هیچ بزه نیست بر شما در آنچه تعریض کنید

بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ

بآن از خواستن زنان جهة نکاح یا پنهان دارید در ضمیر شما داناست خدای

أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ

که شما زود باشد که یاد آرید ایشان را ولیکن وعده مدهید ایشان را بنکاح مگر آنکه

تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ

گوئید گفتاری بتعریض نه بتصریح و دل منهید بر عقد زناشوهری

حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

تا آنکه رسد مدت عدت بآخر آن و بدانید که خدای میداند آنچه

فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۞

در ضمیر شماست پس بترسید ازو و بدانید که خدای آمرزگارست بتحمل تا مانند عقوبت

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ

هیچ بزه نیست بر شما اگر طلاق دهید زنان را تا دام که مباشرت نکرده باشید

أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ

یا معین نکنید برای ایشان مهری بایست و متعه دهید ایشان را بر توانگرست مقدار طاقت او

وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ۞

و بر درویش است مقدار طاقت نفع رسانیدنی بحسب عدالت ثابت و لازم بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ

و اگر طلاق دهید ایشان را پیش از آنکه با ایشان مباشرت کنید و بتحقیق تعیین کرده باشید برای

فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ

مهری پس بر شما بود نیمه آنچه تعیین کرده باشید مگر که عفو کنند آن زنان یا عفو کند

الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى

آنکه بدست اوست بند زناشوهری ولی یا زوج و آنکه عفو کنید نزدیکترست برای پرهیزکاری

وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و فراموش مکنید تفضل و مروت میان شما بدرستی که خدای بآنچه میکنید بیناست

حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى وقوموا لله

قانتين ۞ فان خفتم فرجالا او ركبانا فاذا امنتم

فاذكروا الله كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون ۞ و

الذين يتوفون منكم ويذرون ازواجا وصية لازواجهم

متاعا الى الحول غير اخراج فان خرجن فلا جناح عليكم

فيما فعلن في انفسهن من معروف والله عزيز حكيم ۞

وللمطلقات متاع بالمعروف حقا على المتقين كذلك

يبين الله لكم اياته لعلكم تعقلون ۞ الم تر الى الذين

خرجوا من ديارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم

الله موتوا ثم احياهم ان الله لذو فضل على الناس ولكن

اكثر الناس لا يشكرون ۞ وقاتلوا في سبيل الله

واعلموا ان الله سميع عليم ۞ من ذا الذي يقرض الله قرضا

حسنا فيضاعفه له اضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط

يبصط

واليه ترجعون ۞ الم تر الى الملا من بني اسرائيل من

بعد موسى اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في

سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا

تقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في سبيل الله وقد

اخرجنا من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا

إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ
مگر اندکی از ایشان و خدای داناست بستمکاران و گفت مر ایشانرا پیغمبر ایشان بدرستی

اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
که خدای فرستاد برای شما طالوت را پادشاهی گفتند چگونه باشد مر او را پادشاهی

عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ
بر ما و ما سزاوارتریم بپادشاهی از وی و نداده اند او را فراخی و بسطت در مال

قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ
گفت بدرستی که خدای برگزید او را بر شما و زیادت کرد او را فراخی در دانش و

الْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
تن و خدای دهد پادشاهی خود هر که را خواهد و خدای بسیار عطا بخش داناست

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
و گفت مر ایشانرا پیغمبر ایشان بدرستی که نشان پادشاهی او آنست که بیاید بشما صندوق که در آن

سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ
آرامش از پروردگار شما و باقی مانده از آنچه گذاشتند اتباع موسی و اتباع

هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
هارون بر میدارد آنرا فرشتگان بدرستی که در آن آیتست مر شما را اگر هستید

مُؤْمِنِينَ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
از اهل ایمان پس چون جدا شد طالوت با لشکرها گفت بدرستی که خدای آزماینده شماست

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
بجوی پس هر که بیاشامد از آن پس نیست از من و هر که نچشد از آن پس بدرستی که او از من است

إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
مگر کسی که بردارد آن مقدار که بتوان گرفتن بدست خود پس بیاشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان

فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
پس چون بگذشت از آن جوی او و آنان که گرویدند با او گفتند نیست توانائی مارا

الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو
امروز با جالوت و لشکرهای او گفتند آنان که یقین داشتند که ایشان رسنده اند

اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَ
بخدای بسا گروهی اندک که غالب آمدند بر گروهی بسیار بفرمان خدای و

اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
خدای با صبر کنندگانست و چون بیرون آمدند برای جالوت و لشکرهای او

قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
گفتند ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و ثابت گردان قدمهای ما را و یاری ده ما را بر

الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ
گروه کافران پس بشکستند ایشان را بفرمان خدای و بکشت داود

جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
جالوت را و داد او را خدای پادشاهی و پیغمبری و آموخت او را از آنچه میخواست

ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض

ولكن الله ذو فضل على العالمين ۞ تلك آيات الله

نتلوها عليك بالحق وانك لمن المرسلين ۞ تلك الرسل

فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم الله ورفع بعضهم

درجات وآتينا عيسى ابن مريم البينات وايدناه بروح

القدس ولو شاء الله ما اقتتل الذين من بعدهم من

بعد ما جاءتهم البينات ولكن اختلفوا فمنهم من آمن و

منهم من كفر ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن الله يفعل

ما يريد ۞ يا ايها الذين آمنوا انفقوا مما رزقناكم من

قبل ان يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة و

الكافرون هم الظالمون ۞ الله لا اله الا هو الحي

القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات و

ما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم

ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من

علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض و

لا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم ۞ لا اكراه

في الدين قد تبين الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت

ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام

لها والله سميع عليم ۝ الله ولي الذين امنوا يخرجهم

من الظلمات الى النور والذين كفروا اولياؤهم

الطاغوت يخرجونهم من النور الى الظلمات اولئك

اصحاب النار هم فيها خالدون ۝ الم تر الى الذي

حاج ابرهيم في ربه ان اتاه الله الملك اذ قال

ابرهيم ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي واميت

قال ابرهيم فان الله ياتي بالشمس من المشرق فات بها

من المغرب فبهت الذي كفر والله لا يهدي القوم

الظالمين ۝ او كالذي مر على قرية وهي خاوية

على عروشها قال انى يحيي هذه الله بعد موتها فاماته

الله مائة عام ثم بعثه قال كم لبثت قال لبثت يوما او

بعض يوم قال بل لبثت مائة عام فانظر الى طعامك

وشرابك لم يتسنه وانظر الى حمارك ولنجعلك اية

للناس وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها

لحما فلما تبين له قال اعلم ان الله على كل شيء قدير ۝

واذ قال ابرهيم رب ارني كيف تحيي الموتى قال اولم

تؤمن قال بلى ولكن ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة من

الطير فصرهن اليك ثم اجعل على كل جبل منهن

جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ * مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ
مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ
مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * قَوْلٌ مَعْرُوفٌ
وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ *
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى

كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ
وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ * وَمَثَلُ الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ
أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا
ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ * أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَ
أَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ

الثمرات واصابه الكبر وله ذرية ضعفاء فاصابها
اعصار فيه نار فاحترقت كذلك يبين الله لكم الآيات
لعلكم تتفكرون ۝ يا ايها الذين آمنوا انفقوا من طيبات
ما كسبتم ومما اخرجنا لكم من الارض ولا تيمموا
الخبيث منه تنفقون ولستم باخذيه الا ان تغمضوا
فيه واعلموا ان الله غني حميد ۝ الشيطان يعدكم
الفقر ويأمركم بالفحشاء والله يعدكم مغفرة منه
وفضلا والله واسع عليم ۝ يؤتي الحكمة من يشاء
ومن يؤت الحكمة فقد اوتي خيرا كثيرا وما يذكر

الا اولوا الالباب ۝ وما انفقتم من نفقة او نذرتم
من نذر فان الله يعلمه وما للظالمين من انصار ۝
ان تبدوا الصدقات فنعما هي وان تخفوها و
تؤتوها الفقراء فهو خير لكم ويكفر عنكم من سيئاتكم
والله بما تعملون خبير ۝ ليس عليك هديهم و
لكن الله يهدي من يشاء وما تنفقوا من خير
فلانفسكم وما تنفقون الا ابتغاء وجه الله وما
تنفقوا من خير يوف اليكم وانتم لا تظلمون ۝
للفقراء الذين احصروا في سبيل الله لا يستطيعون

ضربا في الارض يحسبهم الجاهل اغنياء من التعفف

تعرفهم بسيماهم لا يسئلون الناس الحافا وما

تنفقوا من خير فان الله به عليم ۝ الذين ينفقون

اموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية فلهم اجرهم

عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝

الذين ياكلون الربوا لا يقومون الا كما يقوم الذي

يتخبطه الشيطان من المس ذلك بانهم قالوا انما البيع

مثل الربوا واحل الله البيع وحرم الربوا فمن جاءه

موعظة من ربه فانتهى فله ما سلف وامره الى الله و

من عاد فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون ۝

يمحق الله الربوا ويربي الصدقات والله لا يحب كل

كفار اثيم ۝ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات و

اقاموا الصلوة واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم

ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ يا ايها الذين

امنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا ان كنتم

مؤمنين ۝ فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله

وان تبتم فلكم رؤس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون

وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا

خيرٌ لكم إن كنتم تعلمون ۝ واتقوا يوماً ترجعون فيه
إلى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۝
يا أيها الذين آمنوا إذا تداينتم بدين إلى أجل مسمى
فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب
أن يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق
وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئاً فإن كان الذي عليه
الحق سفيهاً أو ضعيفاً أو لا يستطيع أن يمل هو فليملل
وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم
فإن لم يكونا رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون من

الشهداء أن تضل إحداهما فتذكر إحداهما الأخرى
ولا يأب الشهداء إذا ما دعوا ولا تسأموا أن تكتبوه
صغيراً أو كبيراً إلى أجله ذلكم أقسط عند الله وأقوم
للشهادة وأدنى ألا ترتابوا إلا أن تكون تجارة
حاضرة تديرونها بينكم فليس عليكم جناح ألا تكتبوها
وأشهدوا إذا تبايعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد
وإن تفعلوا فإنه فسوق بكم واتقوا الله ويعلمكم الله و
الله بكل شيء عليم ۝ وإن كنتم على سفر ولم تجدوا كاتباً
فرهان مقبوضة فإن أمن بعضكم بعضاً فليؤد الذي اؤتمن

امانته وليتق الله ربه ولا تكتموا الشهادة ومن
امانت خود را و باید که بترسد از خدای پروردگار او و پنهان مدارید گواهی را و هر که
يكتمها فانه آثم قلبه والله بما تعملون عليم لله ما
پنهان دارد آن را پس بدرستی که بزه‌کارست دل او و خدای بانچه میکنید داناست مر خدای راست آنچه
في السموات وما في الارض وان تبدوا ما في انفسكم
در آسمانها و آنچه در زمینست و اگر آشکارا کنید آنرا که در خاطر شماست و
او تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء ويعذب
یا پنهان دارید آنرا حساب کند شما را بدان خدای پس بیامرزد آنرا که خواهد و عذاب کند
من يشاء والله على كل شيء قدير آمن الرسول
آنرا که خواهد و خدای بر همه چیزی تواناست ایمان آورد پیغمبر محمد
بما انزل اليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله و
بانچه فرو فرستاده شد بوی از پروردگار او و مومنان ایمان آوردند همه بخدای و
ملائكته وكتبه ورسله لا نفرق بين احد من
فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران او و میگویند فرق نمی‌نهیم در ایمان میان هیچ یکی از
رسله وقالوا سمعنا واطعنا غفرانك ربنا و
پیغمبران او و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم بیامرز ما را ای پروردگار ما و
اليك المصير لا يكلف الله نفسا الا وسعها
بازگشت بتست تکلیف نفرماید خدای هیچ نفسی را مگر مقدار توانایی آن

لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا
مر او راست آنچه کسب کرده است از نیکی و بر وی است آنچه کرده است از بدی ای پروردگار ما مواخذه مکن ما را
ان نسينا او اخطأنا ربنا ولا تحمل علينا اصرا
اگر فراموش کنیم یا سهو و خطا کنیم ای پروردگار ما و منه بر ما بار تکالیف گران
كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا
چنانچه نهادی بر آنان که پیش از ما بودند ای پروردگار ما و منه بر ما
ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا
آنچه توانایی نیست ما را بآن و درگذار از ما و بیامرز ما را و رحمت فرمای
انت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين
تو متولی امور مایی پس یاری ده ما را بر گروه کافران

سورة آل عمران مائتان آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الم الله لا اله الا هو الحي القيوم نزل عليك
الم خداییست که نیست خدای بجز او زنده پاینده فرو فرستاد بر تو

الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية

والانجيل من قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان

الذين كفروا بايات الله لهم عذاب شديد والله

عزيز ذو انتقام ان الله لا يخفى عليه شيء في

الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام

كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم هو الذي

انزل عليك الكتاب منه ايات محكمات هن ام الكتاب

واخر متشابهات فاما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون

ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم

تاويله الا الله والراسخون في العلم يقولون امنا به

كل من عند ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك

رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس

ليوم لا ريب فيه ان الله لا يخلف الميعاد ان الذين

كفروا لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا

واولئك هم وقود النار كداب ال فرعون و

الذين من قبلهم كذبوا باياتنا فاخذهم الله بذنوبهم و

الله شديد العقاب قل للذين كفروا ستغلبون و

تَحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي

فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ

يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ

حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ

مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَ

الْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ

الْمَآبِ ۝ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ

رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا

عَذَابَ النَّارِ ۝ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَ

الْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا

بِالْقِسْطِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ

اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ

اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ

وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَالْاُمِّيِّينَ
[illegible]
ءَاَسْلَمْتُمْ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
[illegible]
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
[illegible]
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
[illegible]
الَّذِينَ يَاْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
[illegible]
اَلِيمٍ ۝ اُولٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
[illegible]
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا
[illegible]
مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى
[illegible]
فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ
[illegible]

تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا
[illegible]
كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
[illegible]
فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلِ
[illegible]
اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ
[illegible]
مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
[illegible]
اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ
[illegible]
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ
[illegible]
مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ
[illegible]
الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ
[illegible]

ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةً

وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ۞ قُلْ اِنْ تُخْفُوا

مَا فِي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ

وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ يَوْمَ تَجِدُ

كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ

تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ اَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ

نَفْسَهُ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ۞ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ۞ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۞ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى اٰدَمَ وَنُوحًا وَ

اٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا

مِنْ بَعْضٍ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرَانَ رَبِّ

اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا

اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَ

اِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّي اُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ

الرَّجِيمِ ۞ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَاَنْبَتَهَا نَبَاتًا

حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

المحراب وجد عندها رزقا قال يا مريم انى لك هذا
در غرفه که او را بود یافتی نزد آن دختر روزی گفتی او را ای مریم از کجاست مر این روزی
قالت هو من عند الله ان الله يرزق من يشاء بغير حساب
گفتی آن از نزد خدا است بدرستی که خدای روزی دهد آنرا که میخواهد بی شمار
هنالك دعا زكريا ربه قال رب هب لي من لدنك
در آن زمان خواند زکریا پروردگار خود را گفت ای پروردگار من بخش مرا از نزد خود
ذرية طيبة انك سميع الدعاء فنادته الملائكة وهو
فرزندی پاک بدرستی که تو اجابت نماینده دعای کسی آواز دادند او را فرشتگان و او
قائم يصلي في المحراب ان الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة
استاده بود نماز میگزارد در محراب بدرستی که خدای مژده میدهد ترا بیحیی باور دارنده کلمه
من الله وسيدا وحصورا ونبيا من الصالحين قال رب
از خدای و مهتر قوم و باز دارنده خود را از زنان و پیغمبری از نیکان گفت ای پروردگار
انى يكون لي غلام وقد بلغني الكبر وامراتي عاقر قال
از کجا باشد مرا کودکی و بتحقیق رسید بمن بزرگ سالی و زن من نازاینده است گفت
كذلك الله يفعل ما يشاء قال رب اجعل لي
همچنان کردن خدای کند آنچه خواهد گفت ای پروردگار من بکن مرا
اية قال ايتك الا تكلم الناس ثلثة ايام الا رمزا
نشانی گفت نشان تو آنست که سخن نتوانی گفت با مردم سه شبانروز مگر باشارت

واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشي والابكار واذ
و یاد کن پروردگار خود را بسیار و نماز گزار از زوال تا وقت غروب و از صبح تا چاشت و چون
قالت الملائكة يا مريم ان الله اصطفك و
گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدای برگزید ترا چون از مادر بزاد
طهرك واصطفك على نساء العالمين يا مريم اقنتى
پاک گردانید ترا و برگزید ترا در آخر باوردن عیسی بر زنان جهانیان ای مریم طاعت آر
لربك واسجدي واركعي مع الراكعين ذلك من
پروردگار ترا و سجده کن و نماز بارکوع کن با نمازگزاران بجماعت این قصه از
انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت لديهم اذ يلقون
خبرهای نهانست وحی میفرستیم آنرا بسوی تو ای محمد و نبودی تو نزد ایشان آنگاه که می انداختند
اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت لديهم اذ يختصمون
قلمهای خود را برای قرعه که کدام از ایشان پرورد مریم را و نبودی نزد ایشان چون خصومت میکردند
اذ قالت الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه
چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدای مژده میدهد ترا بفرزندی از قدرت او
اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا والاخرة
نام او مسیح است عیسی پسر مریم با آب روی در این جهان و آن جهان
ومن المقربين ويكلم الناس في المهد وكهلا ومن
و از نزدیکان حضرت حق و سخن گوید با مردم در گهواره و در زمان کهولیت […] و از

الصالحين قالت رب أنى يكون لي ولد ولم يمسسني
جمله نیکان گفت مریم ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و نرسیده بمن
بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء إذا قضى أمرا
هیچ آدمی گفت جبرئیل همچنان خدای می آفریند آنچه میخواهد چون خواهد که گزارد کاری را
فإنما يقول له كن فيكون ويعلمه الكتاب والحكمة و
پس بدرستی که گوید مر او را باش پس باشد و آموزانید او را کتابت و بیان شرایع و
التورية والإنجيل ورسولا إلى بني إسرائيل أني
کتاب موسی و کتاب او و فرستاده بود سوی پسران یعقوب که بدرستی که من
قد جئتكم بآية من ربكم أني أخلق لكم من الطين كهيئة
بحقیقت آمدم نزد شما با معجزه از پروردگار شما که من سازم برای شما از گل چیزی مانند
الطير فأنفخ فيه فيكون طيرا بإذن الله وأبرئ الأكمه
پرنده پس بدمم در آن پس گردد پرنده بفرمان خدای و درست گردانم کور زاد
والأبرص وأحيي الموتى بإذن الله وأنبئكم بما تأكلون
و پیس را و زنده گردانم مردگان را بفرمان خدای و بیاگاهانم شما را بانچه میخورید
وما تدخرون في بيوتكم إن في ذلك لآية لكم إن كنتم
و آنچه باقی گذارید در خانهای شما بدرستی که در آنچه گفتم مر نشانست مر شما را اگر
مؤمنين ومصدقا لما بين يدي من التورية ولأحل لكم
باور دارندگانید و باور دارنده مر آنرا که پیش از من بوده از توریت و تا حلال کنم برای شما

بعض الذي حرم عليكم وجئتكم بآية من ربكم فاتقوا الله
بعض آنچه حرام کرده اند بر شما و آمدم بشما با معجزه از پروردگار شما پس بترسید از خدای
وأطيعون إن الله ربي وربكم فاعبدوه هذا
و فرمان برید مرا بدرستی که خدای پروردگار منست و پروردگار شما پس بپرستید او را این
صراط مستقيم فلما أحس عيسى منهم الكفر قال من
راه راست است پس چون دریافت عیسی از ایشان ناگرویدن گفت که
أنصاري إلى الله قال الحواريون نحن أنصار الله آمنا
یاران من کیانند بخدای گفتند یاران برگزیده او ما یاران دین خداییم
بالله آمنا بالله واشهد بأنا مسلمون ربنا آمنا بما
ایمان آوردیم بخدای و گواه باش که ما فرمانبرداریم ای پروردگار ما گرویدیم بانچه
أنزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين
فرو فرستادی و پیروی نمودیم پیغمبر فرستاده را پس بنویس ما را با گواهان از امت محمد
ومكروا ومكر الله والله خير الماكرين إذ قال الله
و فریب نمودند و جزای فریب داد ایشان را خدای و خدای بهترین مکرکنندگانست چون گفت خدای
يا عيسى إني متوفيك ورافعك إلي ومطهرك من الذين
ای عیسی بدرستی که من خواهانیده توام و برآرنده تو باسمان نزد من و پاک گردانندهام ترا از آنکه
كفروا وجاعل الذين اتبعوك فوق الذين كفروا
کافر شدند و گردانندهام آنانرا که متابعت نمودند ترا غالب بر آنان که کافر شدند

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا

شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ

وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ

خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ الْحَقُّ مِنْ

رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ

مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ

وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ

فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ

الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ

الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ

إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ

وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ هَا أَنْتُمْ

هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم
به علم والله يعلم وأنتم لا تعلمون ۝ ما كان إبراهيم
يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما وما
كان من المشركين ۝ إن أولى الناس بإبراهيم للذين
اتبعوه وهذا النبي والذين آمنوا والله ولي المؤمنين
ودت طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم وما
يضلون إلا أنفسهم وما يشعرون ۝ يا أهل الكتاب لم
تكفرون بآيات الله وأنتم تشهدون ۝ يا أهل الكتاب
لم تلبسون الحق بالباطل وتكتمون الحق وأنتم تعلمون

وقالت طائفة من أهل الكتاب آمنوا بالذي أنزل على
الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره لعلهم يرجعون
ولا تؤمنوا إلا لمن تبع دينكم قل إن الهدى هدى الله
أن يؤتى أحد مثل ما أوتيتم أو يحاجوكم عند ربكم
قل إن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع
عليم ۝ يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل
العظيم ۝ ومن أهل الكتاب من إن تأمنه بقنطار يؤده
إليك ومنهم من إن تأمنه بدينار لا يؤده إليك
إلا ما دمت عليه قائما ذلك بأنهم قالوا ليس علينا

فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

يَعْلَمُونَ ۞ بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ

ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا

يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ

بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ

وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ

اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا

عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ

تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۞ وَلَا يَأْمُرَكُمْ

أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ

بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ

لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ

وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا

وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞ فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَٰلِكَ

فاولئك هم الفاسقون ۞ افغير دين الله يبغون وله

اسلم من في السموات والارض طوعا وكرها واليه

ترجعون ۞ قل آمنا بالله وما انزل علينا وما انزل على

ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما

اوتي موسى وعيسى وما اوتي النبيون من ربهم لا

نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون ۞ ومن يبتغ غير

الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في الآخرة من

الخاسرين ۞ كيف يهدي الله قوما كفروا بعد ايمانهم

وشهدوا ان الرسول حق وجاءهم البينات والله

لا يهدي القوم الظالمين ۞ اولئك جزاؤهم ان

عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ۞

خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون

الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور

رحيم ۞ ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا

كفرا لن تقبل توبتهم واولئك هم الضالون ۞ ان

الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل من احدهم

ملء الارض ذهبا ولو افتدى به اولئك لهم عذاب

اليم وما لهم من ناصرين ۞ لن تنالوا البر حتى تنفقوا

مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله به عليم
كل الطعام كان حلا لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل
على نفسه من قبل ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية
فاتلوها ان كنتم صادقين فمن افترى على الله الكذب
من بعد ذلك فاولئك هم الظالمون قل صدق الله
فاتبعوا ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين
ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا و
هدى للعالمين فيه ايات بينات مقام ابرهيم
ومن دخله كان امنا ولله على الناس حج البيت من

استطاع اليه سبيلا ومن كفر فان الله غني عن العالمين
قل يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات الله والله شهيد
على ما تعملون قل يا اهل الكتاب لم تصدون
عن سبيل الله من امن تبغونها عوجا وانتم شهداء وما
الله بغافل عما تعملون يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا
فريقا من الذين اوتوا الكتاب يردوكم بعد ايمانكم
كافرين وكيف تكفرون وانتم تتلى عليكم ايات الله و
فيكم رسوله ومن يعتصم بالله فقد هدي الى صراط
مستقيم يا ايها الذين امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا

تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا

وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاۤءً

فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلٰى

شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ

اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَاُولٰۤئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاۤءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰۤئِكَ

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ وَاَمَّا الَّذِينَ

ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا

لِلْعَالَمِينَ ۞ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلَى

اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۞ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

تَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

بِاللّٰهِ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ

الْمُؤْمِنُونَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّا اَذًى

وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ

واگر کارزار کنند با شما وبرگردانند بشما پشتها و منهزم شوند پس یاری کرده نشوند

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَ

لازم کرده شد بر ایشان خواری هر کجا یافته شوند مگر بعهدی از خدای و

حَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَآؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

عهدی از مردمان و سزاوار شدند بخشمی از خدای و لازم شد بر ایشان

الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَ

بیچارگی آن عقاب بسبب آنست که ایشان بودند که کافر میشدند بآیتهای خدای و

يَقْتُلُونَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

میکشتند پیغمبران را بی استحقاق آن کشتن بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند

يَعْتَدُونَ لَيْسُوا سَوَآءً مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ

که از حد در میگذشتند نه اند اهل کتاب برابر از خداوندان کتاب جماعتی [illegible]

يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ يُؤْمِنُونَ

میخوانند آیتهای خدای در ساعتهای شب و ایشان سجده میکنند ایمان می آرند

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ

بخدای و بروز بازپسین و میفرمایند بکارهای [illegible] و [illegible]

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَاُولٰٓئِكَ

[illegible] و میشتابند در نیکیها و [illegible] ایشان

مِنَ الصَّالِحِينَ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ

از جمله نیکو کاران اند و آنچه بکنند از نیکی پس هرگز منع نکنند از شما ثواب آن و خدای

عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

داناست به پرهیزکاران بدرستی که آنان که کافر شدند هرگز باز ندارد از ایشان

اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ

مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدای هیچ چیز و ایشان [illegible]

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ

آتش اند ایشان در آن جاودانه باشند داستان آنچه نفقه میکنند در این

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ

زندگانی [illegible] چون مثل بادیست که در آن باشد سرمای سخت که رسید بکشت گروهی

ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ

که ستم کردند بر خود [illegible] پس هلاک کند آن باد آن زرع را و ستم نکرد بر ایشان خدای ولکن خود

يَظْلِمُونَ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ

ستم کردند [illegible] ای آنان که گرویدند [illegible] بدوست خالص از

دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ

[illegible] دوست دارند [illegible] پیدا

الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ اَكْبَرُ

[illegible] از دهنهای ایشان و آنچه [illegible] سینهای ایشان [illegible]

قد بينا لكم الايات ان كنتم تعقلون ۝ ها انتم اولاء
تحبونهم ولا يحبونكم وتؤمنون بالكتاب كله واذا
لقوكم قالوا امنا واذا خلوا عضوا عليكم الانامل
من الغيظ قل موتوا بغيظكم ان الله عليم بذات الصدور ۝
ان تمسسكم حسنة تسؤهم وان تصبكم سيئة يفرحوا
بها وان تصبروا وتتقوا لا يضركم كيدهم شيئا ان
الله بما يعملون محيط ۝ واذ غدوت من اهلك تبوئ
المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع عليم ۝ اذ همت
طائفتان منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله

فليتوكل المؤمنون ۝ ولقد نصركم الله ببدر وانتم
اذلة فاتقوا الله لعلكم تشكرون ۝ اذ تقول للمؤمنين
الن يكفيكم ان يمدكم ربكم بثلثة الاف من الملائكة
منزلين ۝ بلى ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم
هذا يمددكم ربكم بخمسة الاف من الملائكة
مسومين ۝ وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن
قلوبكم به وما النصر الا من عند الله العزيز الحكيم ۝
ليقطع طرفا من الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا خائبين
ليس لك من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم

فانهم ظالمون ۞ ولله ما فى السموات وما فى الارض
يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم ۞
يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا الربوا اضعافا مضاعفة
واتقوا الله لعلكم تفلحون ۞ واتقوا النار التى اعدت
للكافرين ۞ واطيعوا الله والرسول لعلكم ترحمون ۞
وسارعوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السموات
والارض اعدت للمتقين ۞ الذين ينفقون فى السراء
والضراء والكاظمين الغيظ والعافين عن الناس و
الله يحب المحسنين ۞ والذين اذا فعلوا فاحشة او

ظلموا انفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم و
من يغفر الذنوب الا الله ولم يصروا على ما فعلوا وهم
يعلمون ۞ اولئك جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات
تجرى من تحتها الانهار خالدين فيها ونعم اجر العاملين ۞
قد خلت من قبلكم سنن فسيروا فى الارض فانظروا
كيف كان عاقبة المكذبين ۞ هذا بيان للناس و
هدى وموعظة للمتقين ۞ ولا تهنوا ولا تحزنوا
وانتم الاعلون ان كنتم مؤمنين ۞ ان يمسسكم قرح
فقد مس القوم قرح مثله وتلك الايام نداولها

بين الناس وليعلم الله الذين آمنوا ويتخذ منكم شهداء

والله لا يحب الظالمين ۞ وليمحص الله الذين آمنوا و

يمحق الكافرين ۞ أم حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما

يعلم الله الذين جاهدوا منكم ويعلم الصابرين ۞ و

لقد كنتم تمنون الموت من قبل أن تلقوه فقد رأيتموه

وأنتم تنظرون ۞ وما محمد إلا رسول قد خلت من

قبله الرسل أفإن مات أو قتل انقلبتم على أعقابكم ومن

ينقلب على عقبيه فلن يضر الله شيئا وسيجزي الله

الشاكرين ۞ وما كان لنفس أن تموت إلا بإذن الله

كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن

يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين ۞

وكأين من نبي قاتل معه ربيون كثير فما وهنوا

لما أصابهم في سبيل الله وما ضعفوا وما استكانوا

والله يحب الصابرين ۞ وما كان قولهم إلا أن قالوا

ربنا اغفر لنا ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا وثبت أقدامنا

وانصرنا على القوم الكافرين ۞ فآتاهم الله ثواب الدنيا

وحسن ثواب الآخرة ۞ والله يحب المحسنين ۞ يا أيها

الذين آمنوا إن تطيعوا الذين كفروا يردوكم على

أعقابكم فتنقلبوا خاسرين ۝ بل الله مولاكم وهو خير

الناصرين ۝ سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب

بما أشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا ومأواهم النار

وبئس مثوى الظالمين ۝ ولقد صدقكم الله وعده

إذ تحسونهم بإذنه حتى إذا فشلتم وتنازعتم في الأمر

وعصيتم من بعد ما أراكم ما تحبون منكم من يريد

الدنيا ومنكم من يريد الآخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم

ولقد عفا عنكم والله ذو فضل على المؤمنين

إذ تصعدون ولا تلوون على أحد والرسول يدعوكم

في أخراكم فأثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم

ولا ما أصابكم والله خبير بما تعملون ۝ ثم أنزل عليكم

من بعد الغم أمنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة

قد أهمتهم أنفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية

يقولون هل لنا من الأمر من شيء قل إن الأمر كله

لله يخفون في أنفسهم ما لا يبدون لك يقولون لو

كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا هاهنا قل لو كنتم

في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل إلى

مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص ما في

قلوبكم والله عليم بذات الصدور ۞ إن الذين تولوا
منكم يوم التقى الجمعان إنما استزلهم الشيطان ببعض
ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم إن الله غفور حليم ۞ يا أيها
الذين آمنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا لإخوانهم
إذا ضربوا في الأرض أو كانوا غزى لو كانوا عندنا
ما ماتوا وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم
والله يحيي ويميت والله بما تعملون بصير ۞ ولئن قتلتم
في سبيل الله أو متم لمغفرة من الله ورحمة خير مما
يجمعون ۞ ولئن متم أو قتلتم لإلى الله تحشرون ۞

فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظا غليظ القلب
لانفضوا من حولك فاعف عنهم واستغفر لهم و
شاورهم في الأمر فإذا عزمت فتوكل على الله إن
الله يحب المتوكلين ۞ إن ينصركم الله فلا غالب
لكم وإن يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله
فليتوكل المؤمنون ۞ وما كان لنبي أن يغل ومن
يغلل يأت بما غل يوم القيامة ثم توفى كل نفس ما
كسبت وهم لا يظلمون ۞ أفمن اتبع رضوان الله كمن
باء بسخط من الله ومأواه جهنم وبئس المصير ۞ هم

درجات عند الله والله بصير بما يعملون لقد من الله
على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا
عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة
وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين اولما اصابتكم
مصيبة قد اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند
انفسكم ان الله على كل شيء قدير وما اصابكم
يوم التقى الجمعان فباذن الله وليعلم المؤمنين و
ليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل
الله او ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم

للكفر يومئذ اقرب منهم للايمان يقولون بافواههم
ما ليس في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون الذين قالوا
لاخوانهم وقعدوا لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا
عن انفسكم الموت ان كنتم صادقين ولا تحسبن
الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم
يرزقون فرحين بما اتاهم الله من فضله ويستبشرون
بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم الا خوف عليهم
ولا هم يحزنون يستبشرون بنعمة من الله وفضل و
ان الله لا يضيع اجر المؤمنين الذين استجابوا لله و

الرسول من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا

[illegible]

منهم واتقوا اجر عظيم ۞ الذين قال لهم الناس

[illegible]

ان الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا و

[illegible]

قالوا حسبنا الله ونعم الوكيل ۞ فانقلبوا بنعمة

[illegible]

من الله وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله

[illegible]

والله ذو فضل عظيم ۞ انما ذلكم الشيطان يخوف

[illegible]

اولياءه فلا تخافوهم وخافون ان كنتم مؤمنين ۞

[illegible]

ولا يحزنك الذين يسارعون في الكفر انهم لن يضروا

[illegible]

الله شيئا يريد الله الا يجعل لهم حظا في الاخرة و

[illegible]

لهم عذاب عظيم ۞ ان الذين اشتروا الكفر بالايمان

[illegible]

لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب اليم ۞ ولا يحسبن الذين

[illegible]

كفروا انما نملي لهم خير لانفسهم انما نملي لهم

[illegible]

ليزدادوا اثما ولهم عذاب مهين ۞ ما كان الله ليذر

[illegible]

المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب

[illegible]

وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن الله يجتبي من

[illegible]

رسله من يشاء فامنوا بالله ورسله وان تؤمنوا وتتقوا

[illegible]

فلكم اجر عظيم ۞ ولا يحسبن الذين يبخلون بما اتيهم

[illegible]

الله من فضله هو خيرا لهم بل هو شر لهم سيطوقون

[illegible]

ما بخلوا به يوم القيمة ولله ميراث السموات والارض

والله بما تعملون خبير لقد سمع الله قول الذين

قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب ما قالوا

وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب

الحريق ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام

للعبيد الذين قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن

لرسول حتى يأتينا بقربان تأكله النار قل قد جاءكم

رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم فلم قتلتموهم

ان كنتم صادقين فان كذبوك فقد كذب

رسل من قبلك جاؤا بالبينات والزبر والكتاب

المنير كل نفس ذائقة الموت وانما توفون اجوركم

يوم القيمة فمن زحزح عن النار وادخل الجنة فقد

فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور لتبلون في

اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب

من قبلكم ومن الذين اشركوا اذى كثيرا وان تصبروا

وتتقوا فان ذلك من عزم الامور واذ اخذ الله ميثاق

الذين اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه

فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا

فبئس ما يشترون ۞ لا تحسبن الذين يفرحون بما أتوا

ويحبون أن يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة

من العذاب ولهم عذاب أليم ۞ ولله ملك السموات

والأرض والله على كل شيء قدير ۞ إن في خلق السموات والأرض

واختلاف الليل والنهار لآيات لأولي الألباب ۞

الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم و

يتفكرون في خلق السموات والأرض ربنا ما خلقت

هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ۞ ربنا إنك

من تدخل النار فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار ۞

ربنا إننا سمعنا مناديا ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم

فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا

مع الأبرار ۞ ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا

تخزنا يوم القيامة إنك لا تخلف الميعاد ۞ فاستجاب

لهم ربهم أني لا أضيع عمل عامل منكم من ذكر

أو أنثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا وأخرجوا من

ديارهم وأوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لأكفرن

عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم جنات تجري من تحتها

الأنهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب

لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد ۝ متاع

[illegible]

قليل ثم مأواهم جهنم وبئس المهاد ۝ لكن الذين

[illegible]

اتقوا ربهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار

[illegible]

خالدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير

[illegible]

للأبرار ۝ وإن من أهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما أنزل

[illegible]

إليكم وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بآيات

[illegible]

الله ثمنا قليلا أولئك لهم أجرهم عند ربهم

[illegible]

إن الله سريع الحساب ۝ يا أيها الذين آمنوا اصبروا

[illegible]

وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم تفلحون ۝

[illegible]

سورة النساء مائة وست وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

يا أيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة

[illegible]

وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء

[illegible]

واتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله كان

[illegible]

عليكم رقيبا ۝ وآتوا اليتامى أموالهم ولا تتبدلوا

[illegible]

الخبيث بالطيب ولا تأكلوا أموالهم إلى أموالكم

[illegible]

إنه كان حوبا كبيرا ۝ وإن خفتم ألا تقسطوا في اليتامى

[illegible]

فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فان
خفتم الا تعدلوا فواحدة او ما ملكت ايمانكم ذلك
ادنى الا تعولوا ۝ وآتوا النساء صدقاتهن نحلة فان
طبن لكم عن شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا ۝
ولا تؤتوا السفهاء اموالكم التي جعل الله لكم قياما
وارزقوهم فيها واكسوهم وقولوا لهم قولا معروفا ۝
وابتلوا اليتامى حتى اذا بلغوا النكاح فان آنستم منهم
رشدا فادفعوا اليهم اموالهم ولا تاكلوها اسرافا
وبدارا ان يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف ومن

كان فقيرا فلياكل بالمعروف فاذا دفعتم اليهم اموالهم
فاشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا ۝ للرجال
نصيب مما ترك الوالدان والاقربون مما قل منه
او كثر نصيبا مفروضا ۝ واذا حضر القسمة اولوا
القربى واليتامى والمساكين فارزقوهم منه وقولوا
لهم قولا معروفا ۝ وليخش الذين لو تركوا من خلفهم
ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا
سديدا ۝ ان الذين ياكلون اموال اليتامى ظلما
انما ياكلون في بطونهم نارا وسيصلون سعيرا

يوصيكم الله في اولادكم للذكر مثل حظ الانثيين
وصيت ميكند شما را خداى در باب فرزندان شما مر نرينه راست مانند بهره دو ماده
فان كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك وان كانت
پس اگر باشند از فرزندان زنانى زياده از دو پس مر ايشان راست دو ثلث از آنچه گذاشت و اگر باشد
واحدة فلها النصف ولابويه لكل واحد منهما السدس
يک زن پس مر او راست نيمه تركه و مر پدر و مادر او راست مر هر يكى از ايشان شش يک
مما ترك ان كان له ولد فان لم يكن له ولد وورثه
از آنچه گذاشت اگر باشد مر او را فرزندى پس اگر نباشد مر او را فرزندى و وارث
ابواه فلامه الثلث فان كان له اخوة فلامه السدس
پدر و مادر او پس مر مادر او راست سه يک پس اگر باشد مر او را برادرانى پس مر مادر او راست شش يک
من بعد وصية يوصي بها او دين اباؤكم وابناؤكم
پس از وصيتى كه وصيت كرده باشد بآن يا از حق پدران شما و پسران شما
لا تدرون ايهم اقرب لكم نفعا فريضة من الله ان
نميدانيد شما كه كدام از ايشان نزديكترست مر شما را بمنفعت فرضى از نزد خداى بدرستى
الله كان عليما حكيما ۝ ولكم نصف ما ترك ازواجكم
كه خداى هست دانا درست كار و مر شما راست نيمه آنچه گذاشت زنان شما
ان لم يكن لهن ولد فان كان لهن ولد فلكم الربع مما
اگر نباشد آن زنان را فرزندى پس اگر باشد ايشان را فرزندى پس مر شما راست چهار يک از آنچه

تركن من بعد وصية يوصين بها او دين ولهن الربع
گذاشته باشند پس از وصيتى كه وصيت كرده باشند بآن يا وامى و مر ايشان راست چهار يک
مما تركتم ان لم يكن لكم ولد فان كان لكم ولد
از آنچه گذاشتيد اگر نباشد شما را فرزندى پس اگر باشد شما را فرزندى
فلهن الثمن مما تركتم من بعد وصية توصون بها
پس مر ايشان راست هشت يک از آنچه گذاشتيد پس از وصيتى كه وصيت كرده باشيد بآن
او دين وان كان رجل يورث كلالة او امراة
يا وامى و اگر باشد مردى كه از و ميراث برند كه او را فرزند و پدر نبود يا زنى
وله اخ او اخت فلكل واحد منهما السدس فان كانوا اكثر
و مر او را برادرى باشد يا خواهرى مادرى پس مر هر يک راست از آن برادر و خواهر پس اگر باشند بيشتر
من ذلك فهم شركاء في الثلث من بعد وصية يوصى
از آنكه گفتيم پس ايشان شريكانند در سه يک مال پس از وصيتى كه وصيت كرده باشد
بها او دين غير مضار وصية من الله والله عليم حليم ۝
بآن يا وامى و وصيت زيان كننده نبود وصيت كردنى از خداى و خداى داناست بردبار
تلك حدود الله ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات
اينست مواضع امر و نهى خداى و هر كه فرمان برد خداى را و پيغمبر او را درآرد او را در بوستانهاى
تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك الفوز
كه ميرود از زير درختان آن جويهاى چهارگانه جاويد باشند در آن بوستانها و آن پيروزى

الْعَظِيمُ ۝ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ

[illegible]

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَاللَّاتِي

[illegible]

يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً

[illegible]

مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ

[illegible]

الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا

[illegible]

مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ

[illegible]

كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

[illegible]

السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ

[illegible]

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

[illegible]

لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ

[illegible]

قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ

[illegible]

أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ

[illegible]

أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ

[illegible]

مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ

[illegible]

بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَ

[illegible]

يَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝ وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ

[illegible]

زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا

[illegible]

مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ وَكَيْفَ

[illegible]

عشر

تأخذونه وقد أفضى بعضكم إلى بعض وأخذن منكم

و چگونه بگیرید آنرا و بحقیقت رسید بعضی از شما ببعضی و گرفتند زنان از شما

ميثاقا غليظا ۝ ولا تنكحوا ما نكح آباؤكم من النساء

عهدی قوی عهد مصاحبت و نکاح مکنید آنرا که نکاح کرده پدران شما از زنان

إلا ما قد سلف إنه كان فاحشة ومقتا وساء

مگر آنچه گذشت چه معصیت بدرستی که آن هست کاری بد و کردار منفور و بد

سبيلا ۝ حرمت عليكم أمهاتكم وبناتكم وأخواتكم

راهی آن حرام کرده شد بر شما نکاح مادران شما و دختران شما و خواهران شما

وعماتكم وخالاتكم وبنات الأخ وبنات الأخت

و خواهران پدر شما و خواهران مادر شما و دختران برادر و دختران خواهر

وأمهاتكم اللاتي أرضعنكم وأخواتكم من الرضاعة و

و مادران شما که شیر داده باشند شما را و خواهران شما از شیر خوردن و

أمهات نسائكم وربائبكم اللاتي في حجوركم من

و مادران زنان شما و دختران زنان شما آن دختران که در تربیت شما باشند از

نسائكم اللاتي دخلتم بهن فإن لم تكونوا دخلتم بهن

زنان شما که دخول کرده باشید با ایشان پس اگر نباشید دخول کرده با ایشان

فلا جناح عليكم وحلائل أبنائكم الذين من أصلابكم

پس هیچ بزه نیست بر شما و زنان پسران شما آنان که از پشتهای شما اند

وأن تجمعوا بين الأختين إلا ما قد سلف إن الله

و آنکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه گذشت که آمرزیده است بدرستی که خدای

كان غفورا رحيما ۝ والمحصنات من النساء

هست آمرزگار بخشاینده و پارسایان از زنان

إلا ما ملكت أيمانكم كتاب الله عليكم وأحل

مگر آنکه مالک آنست دستهای شما فرض گردانید نوشت خدای بر شما و حلال کرده شد

لكم ما وراء ذلكم أن تبتغوا بأموالكم محصنين غير

برای شما آنچه پس از این هاست برای آنکه جویید بمالهای شما پارسایان نه

مسافحين فما استمتعتم به منهن فآتوهن أجورهن

زناکنندگان پس آنچه تمتع گرفتید بدان از ایشان پس بدهید ایشانرا مهرهای ایشان

فريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد

فرض است و هیچ بزه نیست بر شما در آنچه از طرفین رضا دهید بآن از پس

الفريضة إن الله كان عليما حكيما ۝ ومن لم يستطع

تعیین مهر بدرستی که خدای هست دانا درست کار و هر که نتواند

منكم طولا أن ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت

از شما فضل و توانگری که نکاح کند زنان آزاد با ایمان را پس بخواهد از آنکه مالک است

أيمانكم من فتياتكم المؤمنات والله أعلم بإيمانكم

دستهای شما از کنیزکان شما مومنه و خدای داناتر است بایمان شما

بعضكم من بعض فانكحوهن باذن اهلهن واتوهن

اجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا

متخذات اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة

فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك

لمن خشي العنت منكم وان تصبروا خير لكم والله غفور

رحيم ۞ يريد الله ليبين لكم ويهديكم سنن الذين

من قبلكم ويتوب عليكم والله عليم حكيم ۞

والله يريد ان يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون

الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما ۞ يريد الله ان

يخفف عنكم وخلق الانسان ضعيفا ۞ يا ايها

الذين امنوا لا تاكلوا اموالكم بينكم بالباطل

الا ان تكون تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا انفسكم

ان الله كان بكم رحيما ۞ ومن يفعل ذلك عدوانا

وظلما فسوف نصليه نارا وكان ذلك على الله

يسيرا ۞ ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم

سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما ۞ ولا تتمنوا ما

فضل الله به بعضكم على بعض للرجال نصيب مما

اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن واسألوا الله

مِن فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا
مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا ۝ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ فَإِنْ
أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا
كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ

وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَ
يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝ وَمَاذَا

عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ

اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ

ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ

أَجْرًا عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ

وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا

الصَّلَوٰةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى

أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ

النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

بِوُجُوهِكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ

أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا

وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ

مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

قالوا سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم

واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا

يا ايها الذين اوتوا الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا

لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها

او نلعنهم كما لعنا اصحاب السبت وكان امر الله

مفعولا ۝ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون

ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى اثما

عظيما ۝ الم تر الى الذين يزكون انفسهم بل الله يزكي

من يشاء ولا يظلمون فتيلا ۝ انظر كيف يفترون

على الله الكذب وكفى به اثما مبينا ۝ الم تر الى

الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت

ويقولون للذين كفروا هؤلاء اهدى من الذين امنوا

سبيلا ۝ اولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن

تجد له نصيرا ۝ ام لهم نصيب من الملك فاذا لا يؤتون

الناس نقيرا ۝ ام يحسدون الناس على ما اتاهم الله

من فضله فقد اتينا ال ابرهيم الكتاب والحكمة و

اتيناهم ملكا عظيما ۝ فمنهم من امن به ومنهم

من صد عنه وكفى بجهنم سعيرا ۝ ان الذين كفروا

بآياتنا سوف نصليهم نارا كلما نضجت جلودهم

بآیتهای ما زود بود که در آریم ایشان را در آتشی هرگاه که پخته شود پوستهای ایشان

بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب ان الله

بدل گردانیم ایشان را پوستهای جز آن تا بچشند عذاب را بدرستی که خدای

كان عزيزا حكيما ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات

هست توانا درست کار و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو

سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين

زود بود که در آریم ایشان را در بوستانها که میرود از زیر درختان آن جویها جاودانه

فيها ابدا لهم فيها ازواج مطهرة وندخلهم ظلا

در آن همیشه مر ایشان راست در آن زنان پاک از عیوب و در آریم ایشان را در سایه

ظليلا ۝ ان الله يأمركم ان تؤدوا الامانات الى

نیک سایه بدرستی که خدای میفرماید شما را که باز دهید امانتها را به

اهلها واذا حكمتم بين الناس ان تحكموا بالعدل

خداوندان آن و چون حکم کنید میان مردمان میفرماید که حکم کنید بعدل و داد

ان الله نعما يعظكم به ان الله كان سميعا بصيرا ۝

بدرستی که خدای نیکو چیزیست که پند میدهد شما را بآن بدرستی که خدای شنوا است بینا

يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول

ای آنان که ایمان آوردید فرمان برید خدای را و فرمان برید فرستاده او را

واولي الامر منكم فان تنازعتم في شيء فردوه الى الله

و خداوندان امر یعنی حکام عادل از شما پس اگر خلاف کنید در چیزی پس باز گردانید آن را با خدای

والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الاخر

و پیغمبر اگر هستید که ایمان می آرید بخدای و بروز بازپسین

ذلك خير واحسن تأويلا ۝ الم تر الى الذين يزعمون

آن از روز بهتر است و نیکوتر بعاقبت ای نمی نگری سوی آنان که دعوی میکنند

انهم امنوا بما انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون

که ایشان گرویدند بانچه فرو فرستاده شد سوی تو و آنچه فرو فرستاده شد پیش از تو میخواهند

ان يتحاكموا الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به

که حکومت برند سوی کعب بن اشرف یهودی و بحقیقت فرموده اند ایشان را که کافر شوند بآن

ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالا بعيدا ۝ واذا

و میخواهد شیطان که گمراه گرداند ایشان را گمراهی دور از حق و چون

قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول رايت

گویند مر ایشان را بیایید برفع حکومت سوی آنچه فرو فرستاد خدای و سوی پیغمبر ببینی تو

المنافقين يصدون عنك صدودا ۝ فكيف اذا

منافقان را که اعراض کنند از تو اعراض کردنی پس چگونه باشد حال چون

اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاءوك يحلفون

رسد بایشان مصیبتی یعنی قتل عمر منافق را بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس آیند بتو

سوگند خورند

بالله ان اردنا الا احسانا وتوفيقا * اولئك الذين

بخدای که نخواستیم ما از حاکم سوی عمر که نیکویی و موافقت بین الخصمین ایشان آنانند

يعلم الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم و

که میداند خدای آنچه در دلهای ایشانست از نفاق پس اعراض کن از ایشان و پند ده ایشان را و

قل لهم في انفسهم قولا بليغا * وما ارسلنا من رسول

بگوی ایشان را در تنهاشان گفتاری موثر تمام و نفرستادیم هیچ فرستاده را

الا ليطاع باذن الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاءوك

مگر تا فرمان برند او را بفرمان خدای و اگر آن بودی که ایشان چون ستم کردند بر خود آمدندی

فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا

پس آمرزش خواستندی از خدای و آمرزش خواستی برای ایشان پیغمبر هرآینه یافتندی

الله توابا رحيما * فلا وربك لا يؤمنون حتى

خدای را توبه پذیرنده مهربان پس نه بحق پروردگار تو ایمان نیارند بحقیقت تا که

يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا

حاکم بسازند ترا در آنچه خلاف افتد میان ایشان پس نیابند در ضمیر ایشان تنگی

مما قضيت ويسلموا تسليما * ولو انا كتبنا عليهم

از آنچه حکم کرده باشی و گردن نهند فرمان گردن نهادنی و اگر آنستی که ما نوشتیمی بر ایشان

ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم ما فعلوه

که بکشید تنهای یکدیگر را یا بیرون آیید از سرایهای خویش نکردندی آنرا

الا قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به

مگر اندکی از ایشان و اگر آن بودی که ایشان کردندی آنرا که پند داده میشوند بآن

لكان خيرا لهم واشد تثبيتا * واذا لاتيناهم

هرآینه بودی بهتر مر ایشان را و سخت تر ثابت کردن ایمان و آنگاه هرآینه دادیمی ایشان را

من لدنا اجرا عظيما * ولهديناهم صراطا مستقيما *

از نزد خود فضل مزد بزرگ و هرآینه راه نمودمی ایشان را راهی راست

ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله

و هر که فرمان برد خدای را و پیغمبر فرستاده را پس ایشان با آنانند که نیکویی فرمود خدای

عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين

بر ایشان از پیغمبران و راستگویان و شهیدشدگان و نیکان

وحسن اولئك رفيقا * ذلك الفضل من الله وكفى

و چه نیکو اند ایشان رفیقان در راه دین آن ثواب از فضل و کرم خدایست و بسنده

بالله عليما * يا ايها الذين امنوا خذوا حذركم فانفروا

خدای دانا بکارهای همه ای آنانکه ایمان آوردید فرا گیرید آلات حذر خود را پس بروید

ثبات او انفروا جميعا * وان منكم لمن ليبطئن فان

متفرق گروه گروه یا بروید همه بجمع یکجا و بدرستی که از شما هرآینه کسی که باز میدارد مردم

اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم اكن

رسد بشما مومنان سختی و گزندی گوید بجهت کراهیت که خدای بر من کرم بود که

معهم شهيدا ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن
با ایشان حاضر و مراینه اگر برسد بشما فتح و غنیمتی از خدای مراینه گوید

كأن لم تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني كنت
گوییا که نبود میان شما و میان او دوستی ای کاج که من بودمی

معهم فأفوز فوزا عظيما فليقاتل في سبيل الله
با ایشان تا فیروزی یافتمی فیروزی بزرگ پس باید که کارزار کنند در راه خدای

الذين يشرون الحيوة الدنيا بالآخرة ومن يقاتل
آنان که میخرند زندگانی این جهان را بآن جهان و هر که کارزار کند

في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه اجرا
در راه خدای پس کشته شود یا غلبه کند پس زود باشد که دهیم او را مزدی

عظيما وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله والمستضعفين
بزرگ و چیست شما را که کارزار نکنید در راه خدای و در خلاص ضعیفان

من الرجال والنساء والولدان الذين يقولون ربنا
از مردان و زنان و کودکان آنان که میگویند ای پروردگار ما

اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا
بیرون آر ما را از این شهر ستمکار اهل آن و گردان برای ما

من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك نصيرا الذين
از نزد تو دوستی و گردان برای ما از نزد تو یاری دهنده آنان که

امنوا يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون
ایمان آوردند کارزار میکنند در راه خدای و آنان که کافر شدند کارزار میکنند

في سبيل الطاغوت فقاتلوا اولياء الشيطان ان
در راه بت پس کارزار کنید با دوستان دیو بدرستی

كيد الشيطان كان ضعيفا الم تر الى الذين قيل
که مکر و حیله دیو سست است ای نگرستی سوی آنان که گفته

لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة واتوا الزكوة فلما
ایشان را باز دارید دستهای شما و بپای دارید نماز را و بدهید حق خدای را پس چون

كتب عليهم القتال اذا فريق منهم يخشون الناس
واجب کرده شد بر ایشان کارزار ناگهان گروهی از ایشان میترسیدند از مردم

كخشية الله او اشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت
چون ترسیدن از خدای یا سخت تر ترسی و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی

علينا القتال لولا اخرتنا الى اجل قريب قل متاع
بر ما کارزار را چرا باز پس نداشتی ما را تا اجلی نزدیک بگو برخورداری

الدنيا قليل والآخرة خير لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا
این جهان اندکست و آن جهان بهترست مر آنکس را که بترسید و ستم کرده نشوید مقدار رشته

اينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم في بروج
هر کجا باشید دریابد شما را مرگ و اگر باشید شما در کوشکهای

مشيدة وان تصبهم حسنة يقولوا هذه من عند الله

وان تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل

من عند الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون

حديثا ما اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك

من سيئة فمن نفسك وارسلناك للناس رسولا وكفى

بالله شهيدا من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن

تولى فما ارسلناك عليهم حفيظا ويقولون طاعة

فاذا برزوا من عندك بيت طائفة منهم غير الذي

تقول والله يكتب ما يبيتون فاعرض عنهم وتوكل

على الله وكفى بالله وكيلا افلا يتدبرون القرآن

ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا

كثيرا واذا جاءهم امر من الامن او الخوف اذاعوا

به ولو ردوه الى الرسول والى اولي الامر منهم

لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله عليكم

ورحمته لاتبعتم الشيطان الا قليلا فقاتل

في سبيل الله لا تكلف الا نفسك وحرض المؤمنين

عسى الله ان يكف بأس الذين كفروا والله اشد

بأسا واشد تنكيلا من يشفع شفاعة حسنة يكن له

نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها
وكان الله على كل شيء مقيتا ۝ وإذا حييتم بتحية
فحيوا بأحسن منها أو ردوها إن الله كان على كل
شيء حسيبا ۝ الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم
القيامة لا ريب فيه ومن أصدق من الله حديثا ۝ فما
لكم في المنافقين فئتين والله أركسهم بما كسبوا
أتريدون أن تهدوا من أضل الله ومن يضلل الله فلن تجد
له سبيلا ۝ ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون
سواء فلا تتخذوا منهم أولياء حتى يهاجروا في سبيل

الله فإن تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم
ولا تتخذوا منهم وليا ولا نصيرا ۝ إلا الذين يصلون
إلى قوم بينكم وبينهم ميثاق أو جاءوكم حصرت صدورهم
أن يقاتلوكم أو يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم
عليكم فلقاتلوكم فإن اعتزلوكم فلم يقاتلوكم و
ألقوا إليكم السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ۝
ستجدون آخرين يريدون أن يأمنوكم ويأمنوا قومهم
كلما ردوا إلى الفتنة أركسوا فيها فإن لم يعتزلوكم
ويلقوا إليكم السلم ويكفوا أيديهم فخذوهم واقتلوهم

حيث ثقفتموهم واولئكم جعلنا لكم عليهم سلطانا مبينا

وما كان لمؤمن ان يقتل مؤمنا الا خطأ ومن قتل

مؤمنا خطأ فتحرير رقبة مؤمنة ودية مسلمة

الى اهله الا ان يصدقوا فان كان من قوم عدو لكم

وهو مؤمن فتحرير رقبة مؤمنة وان كان من قوم

بينكم وبينهم ميثاق فدية مسلمة الى اهله وتحرير

رقبة مؤمنة فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين

توبة من الله وكان الله عليما حكيما ومن يقتل

مؤمنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فيها وغضب الله

عليه ولعنه واعد له عذابا عظيما يا ايها الذين

امنوا اذا ضربتم في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن

القى اليكم السلام لست مؤمنا تبتغون عرض الحيوة

الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل فمن

الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا

لا يستوي القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر

والمجاهدون في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل

الله المجاهدين باموالهم وانفسهم على القاعدين درجة

وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على

الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَ

نشستگان مزدی بزرگ . پایهای بلند از وی و آمرزشی و

رَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ

بخشایشی و هست خدای آمرزگار مهربان . بدرستی که آنان که قبض روح کردند

الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا

فرشتگان در حالی که ستمکار بودند بر خود گفتند در چه کار بودید گفتند بودیم ما

مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً

ضعیفان و ناتوانان در زمین گفتند فرشتگان آیا نبود زمین خدای فراخ

فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ

تا هجرت کنید در آن پس آنان جای ایشان دوزخ است و بد جای

مَصِيرًا ۝ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ

بازگشتن جای مگر آنان که ضعیف باشند و هجرت نتوانند کرد از مردان و زنان

لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝ فَأُولَٰئِكَ

نتوانند حیلتی و چاره و نیابند بسوی هیچ راهی پس ایشان

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا

شاید که خدای عفو فرماید از ایشان و هست خدای بخشنده آمرزگار

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا

و هر که هجرت کند در راه خدای یابد در زمین جایگاه بسیار

وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

و فراخی در زمین و هر که بیرون آید از خانه خویش هجرت کند بسوی خدای و پیغمبر او

ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ

پس او را دریابد مرگ پس بحقیقت افتاد مزد او بر خدای و هست

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ

خدای آمرزگار مهربان . و چون بروید بسفر در زمین پس نیست

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ

بر شما هیچ تنگی و بزه که کوتاه کنید از رکعتهای نماز اگر بترسید که در فتنه اندازد شما را

الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا

آنان که کافر شدند بدرستی که کافران هستند مر شما را دشمنی هویدا

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ

و چون باشی تو در میان ایشان پس بپای داری ایشان را نماز پس باید که برخیزند گروهی

مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا

از ایشان با تو و باید که فرا گیرند سلاحهای ایشان پس چون سجده کنند باید که باشند

مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا

از پس پشت شما و باید که بیاید گروهی دیگر که نماز نگزارده باشند پس نماز کنند

مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

با تو و باید که فرا گیرند آلات حذر خویش را و سلاحهای خود دوست دارند آنان که کافر شدند

لو تغفلون عن اسلحتكم وامتعتكم فيميلون عليكم
ميلة واحدة ولا جناح عليكم ان كان بكم
اذى من مطر او كنتم مرضى ان تضعوا اسلحتكم
وخذوا حذركم ان الله اعد للكافرين عذابا مهينا
فاذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى
جنوبكم فاذا اطمأننتم فاقيموا الصلوة ان الصلوة
كانت على المؤمنين كتابا موقوتا ولا تهنوا
في ابتغاء القوم ان تكونوا تألمون فانهم يألمون كما
تألمون وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله

عليما حكيما انا انزلنا اليك الكتاب بالحق لتحكم
بين الناس بما اريك الله ولا تكن للخائنين خصيما
واستغفر الله ان الله كان غفورا رحيما و
لا تجادل عن الذين يختانون انفسهم ان الله لا يحب
من كان خوانا اثيما يستخفون من الناس و
لا يستخفون من الله وهو معهم اذ يبيتون ما لا
يرضى من القول وكان الله بما يعملون محيطا
ها انتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحيوة الدنيا فمن يجادل
الله عنهم يوم القيمة ام من يكون عليهم وكيلا

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ
و هر که کند بدی یا ستم کند بر تن خود پس آمرزش خواهد از خدای یابد
اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ
خدای را آمرزگار مهربان و هر که کسب کند بزه پس بدرستی که کسب کند آن را
عَلٰى نَفْسِهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً
بر تن خود و هست خدای دانا درست کار و گفتار و هر که کسب کند صغیره یا کبیره
ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيٓئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا ۝ وَلَوْلَا
پس منسوب کند آن را بری گناهی پس بتحقیق برگرفت دروغی بزرگ و بزه هویدا و اگر نه
فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَآئِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ
فضل و لطف خدای بودی بر تو و بخشایش او هرآینه قصد کردی گروهی از ایشان که
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ
از راه ببرند ترا و گمراه نکنند مگر تنهای خویش را و زیان نکنند ترا
مِنْ شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
هیچ چیز و فرو فرستاد خدای بر تو قرآن را و دانش شرایع و آموزانید ترا
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝
آنچه نبودی که دانی از احکام شرع و هست فضل خدای بر تو بزرگ
لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوٰيهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ
نیست هیچ نیکی در بسیاری از راز ایشان مگر آنکه فرماید بصدقه دادن یا

حزب

مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ
نیکوی یا صلح دادن و موافقت پیدا کردن میان مردم و هر که کند آن کار را
ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَ
برای جستن خشنودی خدای پس زود بود که بدهیم او را مزدی بزرگ و
مَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ
هر که خلاف و خصومت کند با پیغمبر پس از آنکه پیدا شد او را راه راست و متابعت کند
غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَآءَتْ
جز راه مومنان باز گذاریم او را با آنچه اختیار کرد و درآریم او را در دوزخ و بد
مَصِيرًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
جای بازگشت آن بدرستی که خدای نیامرزد آنرا که شرک آرد باو و بیامرزد هرچه بیرون
ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
آن است مر آنرا که میخواهد و هر که انباز گیرد بخدای پس بتحقیق گم شد گمراهی
بَعِيدًا ۝ اِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ اِلَّآ اِنَاثًا وَاِنْ يَدْعُونَ
دور از حق نمی پرستند از غیر خدای مگر مادگان را و نمی پرستند
اِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ۝ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ
مگر دیو رانده از طاعت خدای لعنت کرد او را خدای و گفت هر آینه بگیرم از
عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝ وَلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَ
بندگان تو بهره معلوم مقدر و گمراه کنم ایشان را و هر آینه آرزو ها در دل ایشان اندازم

لَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ

و فرمایم ایشانرا پس ببرند گوشهای چهارپایانرا و فرمایم ایشانرا

فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ

پس بگردانند آفرینش خدای و هر که گیرد دیو را دوست از غیر

اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ۞ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا

خدای پس بتحقیق زیان کرد زیان کردنی هویدا وعده میدهد ایشانرا و آرزو در دل اندازد

يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۞ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

و وعده نمیدهد ایشانرا دیو جز مکر و فریب و باطل ایشان جای ایشان

جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ۞ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ

دوزخ و نیابند ازان دوزخ گریزگاهی و آنان که ایمان آوردند و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

کردند کارهای نیکو زود بود که درآریم ایشانرا در بوستانهایی که رود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا

زیر درختان آن جویها جاودانه باشند دران همیشه وعده راستی از خدای درست

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۞ لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ

و کیست راست گوی تر از خدای بگفتار نیست کار بآرزوی شما مسلمانان و نه بآرزوی

أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ

خداوندان نامه آسمانی هر که کند بدی پاداش داده شود بآن و نیابد از برای خود از غیر

اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ

خدای دوستی و نه یاری دهنده و هر که کند از کارهای نیکو

مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

از نرینه یا مادینه و او مؤمن باشد پس ایشان درآورده شوند

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۞ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ

در بهشت و ستم کرده نشوند بمقدار نقطه که بر دانه خرماست و کیست نیکوتر بدین از آنکه

أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

خالص گردانید جمیع خود را برای خدای و او نیکوکار باشد و تابع شود کیش ابرهیم را مایل از باطل

وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۞ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

و گرفت خدای ابرهیم را دوست و مر خدای راست آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۞ وَيَسْتَفْتُونَكَ

در زمین است و هست خدای بهمه چیز دانا و فتوی می‌پرسند ترا

فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ

در میان زنان از حقوق ایشان بگو خدای فتوی میدهد شما را در باب زنان و آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب

فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ

در حکم یتیمان زنان آنکسان که نمیدهید ایشانرا آنچه نوشته اند برای ایشان

تَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَ

رغبت میکنید که بزنی کنید ایشانرا برای مال و در باب ضعیفان از کودکان و

ان تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير
فان الله كان به عليما ۞ وان امراة خافت من بعلها
نشوزا او اعراضا فلا جناح عليهما ان يصلحا بينهما
صلحا والصلح خير واحضرت الانفس الشح وان
تحسنوا وتتقوا فان الله كان بما تعملون خبيرا ۞ و
لن تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم فلا
تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وان تصلحوا
وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما ۞ وان يتفرقا
يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما

ولله ما في السموات وما في الارض ولقد وصينا
الذين اوتوا الكتاب من قبلكم واياكم ان اتقوا الله
وان تكفروا فان لله ما في السموات وما في الارض
وكان الله غنيا حميدا ۞ ولله ما في السموات و
ما في الارض وكفى بالله وكيلا ۞ ان يشا يذهبكم
ايها الناس ويات باخرين وكان الله على ذلك
قديرا ۞ من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله
ثواب الدنيا والاخرة وكان الله سميعا بصيرا ۞
يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله

وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا
وَإِن تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَ
لَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۞ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا

أَلِيمًا ۞ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۞
وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۞ الَّذِينَ
يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُن
مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ
عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ

الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

قیامت و هرگز نکرداند خدای مر کافران را بر مومنان راهی

إِنَّ الْمُنٰافِقِينَ يُخٰادِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ خٰادِعُهُمْ وَإِذٰا

بدرستی که منافقان فریب مینمایند خدا را و او فریب دهنده است ایشان را و چون

قٰامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قٰامُوا كُسٰالىٰ يُرٰاؤُنَ النّٰاسَ وَلٰا

[illegible]

يَذْكُرُونَ اللّٰهَ إِلّٰا قَلِيلًا مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ

[illegible]

لٰا إِلىٰ هٰؤُلٰاءِ وَلٰا إِلىٰ هٰؤُلٰاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ

[illegible]

لَهُ سَبِيلًا يٰا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لٰا تَتَّخِذُوا الْكٰافِرِينَ

[illegible]

أَوْلِيٰاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ

[illegible]

عَلَيْكُمْ سُلْطٰانًا مُبِينًا إِنَّ الْمُنٰافِقِينَ فِي الدَّرْكِ

[illegible]

الْأَسْفَلِ مِنَ النّٰارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ

[illegible]

تٰابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ

[illegible]

لِلّٰهِ فَأُولٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ

[illegible]

أَجْرًا عَظِيمًا مٰا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذٰابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ

[illegible]

آمَنْتُمْ وَكٰانَ اللّٰهُ شٰاكِرًا عَلِيمًا لٰا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ

[illegible]

بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلّٰا مَنْ ظُلِمَ وَكٰانَ اللّٰهُ سَمِيعًا

[illegible]

عَلِيمًا إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ

[illegible]

فَإِنَّ اللّٰهَ كٰانَ عَفُوًّا قَدِيرًا إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ

[illegible]

وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَ

[illegible]

يَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ

[illegible]

أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا

که فرا گیرند میان آن راهی و واسطه ایشانند کافران بحقیقت

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

و ساخته ایم برای کافران عذابی خوار کننده و آنان که ایمان آوردند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ

بخدای و پیغمبران او و جدایی نکنند میان یکی از پیغمبران ایشان

سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

زود باشد که دهیم ایشان را مزدهای ایشان و هست خدای آمرزگار مهربان

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ

می پرسند ترا و میخواهند جهودان و ترسایان که فرو آری بر ایشان کتابی از آسمان

فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً

پس بحقیقت خواستند از موسی بزرگتر از آن پس گفتند بنمای ما خدای آشکارا

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ

پس گرفت ایشان را آتش و عذاب بستم و کفر ایشان پس گرفتند بخدایی گوساله را پس از

مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ

آنکه آمد بایشان حجتهای روشن پس عفو فرمودیم از آن و دادیم موسی را

سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ

حجتی روشن آشکارا و برداشتیم بر زبر ایشان کوه طور را بعهد ایشان

وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا

گفتیم ایشان را در آیید بدروازه بیت المقدس تواضع کنان و گفتیم ایشان را ستم مکنید

فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِم

در روز شنبه بصید ماهی و وا گرفتیم از ایشان عهدی استوار پس بشکستن ایشان

مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنبِيَاءَ

عهد محکم ایشان و کافر شدن ایشان بآیتهای خدای و کشتن ایشان پیغمبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ

بناحق و گفتار ایشان دلهای ما بغلاف اندرست بلکه مهر نهاد خدای بر آن دلها بکفر ایشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ

پس ایمان نمی آرند مگر اندکی که عبد الله سلام و یاران او و بکفر ایشان و گفتار ایشان بر

مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى

مریم تهمتی و دروغی بزرگ نسبت زنا و گفتار ایشان که ما بدرستی که کشتیم مسیح را عیسی

ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ

پسر مریم را پیغمبر خدای و نکشتند او را و بر دار نکردند او را و لیکن مانند کرده شد

لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِ

برای ایشان عیسی بدیگری و بدرستی که آنان که اختلاف کردند در وی هر آینه در شکند از وی نیست ایشان را بآن

مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَل رَّفَعَهُ

هیچ دانشی مگر متابعت نمودن ظنی و نکشتند او را بیقین بلکه برداشت او را

الله اليه وكان الله عزيزا حكيما ۝ وان من اهل
الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيمة
يكون عليهم شهيدا ۝ فبظلم من الذين هادوا حرمنا
عليهم طيبات احلت لهم وبصدهم عن سبيل الله
كثيرا ۝ واخذهم الربوا وقد نهوا عنه واكلهم
اموال الناس بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا
اليما ۝ لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون
يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين
الصلوة والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم

الاخر اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما ۝ انا اوحينا
اليك كما اوحينا الى نوح والنبيين من بعده و
اوحينا الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب و
الاسباط وعيسى وايوب ويونس وهرون وسليمن
واتينا داود زبورا ۝ ورسلا قد قصصناهم عليك
من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى
تكليما ۝ رسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس
على الله حجة بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما ۝
لكن الله يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملائكة

يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى

اللَّهِ يَسِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ

مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا يَا

أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى

اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَ

كَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ

وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ

وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا لَنْ يَسْتَنْكِفَ

الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ

مَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ

جَمِيعًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ

أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا

وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ

دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ

عیسی خدای هیچ دوستی و نه هیچ یاری کننده ای مردمان بحقیقت آمد بشما

بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۞ فَأَمَّا

حجتی از پروردگار شما یعنی رسول و فرو فرستادیم سوی شما روشنی هویدا پس اما

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ

آنان که گرویدند بخدای و چنگ درزدند باو پس زود بود که در آرد ایشان را در رحمتی از خود

وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞ يَسْتَفْتُونَكَ

و فضلی و راه نماید ایشان را سوی خود راهی راست فتوی میخواهند از تو

قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ

وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ

لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَ

إِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سورة العقود مائة وعشرون آية مدنية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

ای آنانکه ایمان آوردید تمام کنید عهدهای خود را حلال گردانید برای شما بهائم

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ

از جنس شتر و گاو و گوسفند باشد مگر آنچه خوانده میشود بر شما نه حلال شمرندگان شکار را و شما محرم باشید

إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ

بدرستی که خدای حکم میکند آنچه میخواهد ای آنانکه ایمان آوردید حلال مکنید مناسک

اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ

الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا

حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ

عن المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على البر و
از مسجد حرام که از حد درگذرید و یاری کنید یکدیگر را بر نیکوئی و
التقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان واتقوا الله
پرهیزکاری و یاری مدهید یکدیگر را بر بزه و بیداد کردن و بترسید از خدای
ان الله شديد العقاب * حرمت عليكم الميتة والدم
بدرستی که خدای سخت عقوبت حرام کرده شد بر شما مرده و خون
ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة
وكوشت خوك و آنكه رفع صوت كنند مر غير خداى را بآن و خفه شده و كوفته
والمتردية والنطيحة وما اكل السبع الا ما ذكيتم
وما ذبح على النصب وان تستقسموا بالازلام ذلكم
فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم
واخشون اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم
نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا فمن اضطر في

مخمصة غير متجانف لاثم فان الله غفور رحيم *
يسئلونك ماذا احل لهم قل احل لكم الطيبات وما
علمتم من الجوارح مكلبين تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا
مما امسكن عليكم واذكروا اسم الله عليه واتقوا
الله ان الله سريع الحساب * اليوم احل لكم الطيبات
وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم
حل لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات من
الذين اوتوا الكتاب من قبلكم اذا آتيتموهن اجورهن
محصنين غير مسافحين ولا متخذي اخدان ومن يكفر

بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ

النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ

مِنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ

مِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا

اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ

قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ

اتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ

الْجَحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ

عنكم واتقوا الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون

از شما و بترسید از خدای و بر خدای پس باید که اعتماد کنند مؤمنان

ولقد اخذ الله ميثاق بني اسرائيل وبعثنا منهم

و بتحقیق فرا گرفت خدای عهد پسران یعقوب و برانگیختیم از ایشان سالار

اثني عشر نقيبا وقال الله اني معكم لئن اقمتم الصلوة

دوازده مرد کاردان جهه تجسس و گفت خدای بدرستی که من با شمام بیاری اگر بپای دارید نماز را

وآتيتم الزكوة وآمنتم برسلي وعزرتموهم واقرضتم

و بدهید زکوة مال را و بگروید به پیغمبران من و تعظیم کنید ایشان را و قرض دهید

الله قرضا حسنا لاكفرن عنكم سيئاتكم ولادخلنكم

خدای را قرض دادنی نیکو را محو کردانم از شما بدیهای شما را و در آرم شما را

جنات تجري من تحتها الانهار فمن كفر بعد ذلك

در بوستانهای که رود از زیر قصورها جویها پس هر که کافر شود پس از آن از

منكم فقد ضل سواء السبيل فبما نقضهم ميثاقهم

شما پس بتحقیق گم کرد میانه راه را پس بسبب شکستن ایشان پیمانهای ایشان را

لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون الكلم

دور کردانیدیم ایشان را و کردانیدیم دلهای ایشان را سخت تغییر میدهند احکام توریت را

عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به ولا تزال

از مواضع اصلی آن و فراموش کردند بهره تمام از آنچه پند داده شدند بآن و همیشه باشی

تطلع على خائنة منهم الا قليلا منهم فاعف عنهم و

که دیده ور شوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس عفو کن از ایشان و در

اصفح ان الله يحب المحسنين ومن الذين قالوا انا

گذر از جرم او که بدرستی که خدای دوست دارد نیکوکاران را و از آنان که گفتند بدرستی که ما

نصارى اخذنا ميثاقهم فنسوا حظا مما ذكروا به

ترسایانیم گرفتیم عهد ایشان را پس فراموش کردند بهره تمام از آنچه پند داده شدند بآن

فاغرينا بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيمة وسوف

پس لازم کردیم میان ایشان دشمنی و خشم و کینه تا روز قیامت و زود باشد

ينبئهم الله بما كانوا يصنعون يا اهل الكتاب

که آگاه گرداند ایشان را خدای بآنچه هستند که میکنند ای خداوندان کتاب

قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا مما كنتم تخفون

بتحقیق آمد بشما پیغمبر ما محمد بیان میکند برای شما بسیاری از آنچه بودید که پنهان میداشتید

من الكتاب ويعفوا عن كثير قد جاءكم من الله نور

از احکام توریة و انجیل و عفو میکند و نمیگیرد از بسیاری بتحقیق آمد بشما از خدای روشنایی

وكتاب مبين يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل

و کتابی روشن کننده یعنی قرآن راه مینماید بآن خدای آنرا که متابعت نمود خشنودی خدای را راههای

السلام ويخرجهم من الظلمات الى النور باذنه و

سلامت و بیرون آرد ایشان را از تاریکیهای کفر و ضلالت بنور ایمان و توفیق بفرمان او و

يهديهم الى صراط مستقيم ۞ لقد كفر الذين قالوا ان

راه نماید ایشان را سوی راه راست ۞ بحقیقت کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه

الله هو المسيح ابن مريم قل فمن يملك من الله شيئا ان اراد

که خدای او عیسی پسر مریمست بگو پس کیست که مالک شود از خدای چیزی اگر خواهد

ان يهلك المسيح ابن مريم وامه ومن في الارض جميعا

که هلاک کند عیسی پسر مریم را و مادر او را و هر که در زمینست همه

ولله ملك السموات والارض وما بينهما يخلق ما يشاء

و مر خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان هر دو است می آفریند آنچه خواهد

والله على كل شيء قدير ۞ وقالت اليهود والنصارى

و خدای بر همه چیز تواناست ۞ و گفتند جهودان و ترسایان

نحن ابناء الله واحباؤه قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل انتم

ما پسران خدائیم و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهان شما بلکه شما

بشر ممن خلق يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله

آدمیانید از آنکه آفرید می آمرزد آنرا که میخواهد و عذاب میفرماید آنرا که میخواهد و مر خدایراست

ملك السموات والارض وما بينهما واليه المصير

پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است و بازگشت باوست

يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم على فترة

ای خداوندان کتاب بحقیقت آمد بشما فرستادهٔ ما بیان میکند برای شما بر زمان فتور

من الرسل ان تقولوا ما جاءنا من بشير ولا نذير فقد

از پیغمبران برای آنکه مبادا گوئید نیامد بما هیچ مژده دهنده و نه هیچ بیم کننده پس بحقیقت

جاءكم بشير ونذير والله على كل شيء قدير ۞ واذ

آمد بشما مژده دهنده و بیم کننده و خدای بر همه چیزی تواناست و چون

قال موسى لقومه يا قوم اذكروا نعمة الله عليكم اذ

گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من یاد کنید نیکوئی و انعام خدا را بر شما چون

جعل فيكم انبياء وجعلكم ملوكا واتاكم ما لم يؤت

پدید کرد در میان شما پیغمبران و گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه نداد

احدا من العالمين ۞ يا قوم ادخلوا الارض المقدسة

هیچ یکی را از جهانیان اهل زمان شما ای گروه من در روید در زمین پاک شام و بیت المقدس

التي كتب الله لكم ولا ترتدوا على ادباركم فتنقلبوا

که تقدیر کرد خدای برای سکون شما و باز مگردید بر پشتهای شما پس باز گردید

خاسرين ۞ قالوا يا موسى ان فيها قوما جبارين

زیان کاران گفتند ای موسی بدرستی که در آن زمین اند گروهی گردن کشان

وانا لن ندخلها حتى يخرجوا منها فان يخرجوا منها فانا

و بدرستی که ما هرگز در نرویم در آن تا بیرون آیند ایشان از آن پس اگر بیرون آیند از آن زمین پس بدرستی که ما

داخلون ۞ قال رجلان من الذين يخافون انعم الله عليهما

درآینده ایم گفتند دو مرد از نقبای دوازده گانه از آنان که میترسیدند انعام کرد خدای بر ایشان

ادخلوا عليهم الباب فاذا دخلتموه فانكم غالبون

در روید بر ایشان از در شهر پس چون در روید در ان شهر پس بدرستی که شما غلبه کنندگانید

وعلى الله فتوكلوا ان كنتم مؤمنين ۝ قالوا يا موسى

و بر خدای پس اعتماد نمایید اگر هستید از اهل ایمان گفتند ای موسی

انا لن ندخلها ابدا ما داموا فيها فاذهب انت وربك

بدرستی که ما هرگز در نیاییم در ان زمین همیشه مادام که باشند ایشان در ان پس برو تو و پروردگار تو

فقاتلا انا ههنا قاعدون ۝ قال رب اني لا املك

پس جنگ کنید بدرستی که ما اینجا نشستگانیم گفت موسی ای پروردگار من مالک نیم

الا نفسي واخي فافرق بيننا وبين القوم الفاسقين ۝

مگر تن خود را و برادر را پس جدایی افکن میان ما و میان گروه خروج نماینده از طاعت

قال فانها محرمة عليهم اربعين سنة يتيهون في الارض

گفت بدرستی که ان زمین حرام کرده شد بر ایشان چهل سال حیران باشند در ان زمین

فلا تأس على القوم الفاسقين ۝ واتل عليهم نبأ ابني

پس اندوه مخور بر گروه بیرون شدگان از فرمان خدای و بخوان بر ایشان خبر دو

ادم بالحق اذ قربا قربانا فتقبل من احدهما ولم يتقبل من

پسر آدم قابیل و هابیل براستی چون نزدیک آوردند بچیزی از قربان پس پذیرفته شد از یکی از ایشان و از

الاخر قال لاقتلنك قال انما يتقبل الله من المتقين ۝

ان دیگر که قابیل بود گفت قابیل هر آینه بکشم ترا گفت هابیل بدرستی که میپذیرد خدای از پرهیزگاران

لئن بسطت الي يدك لتقتلني ما انا بباسط يدي اليك

هر آینه اگر گشایی سوی من دست ترا تا بکشی مرا نیستم من برگشاینده دست من سوی تو

لاقتلك اني اخاف الله رب العالمين ۝ اني اريد ان تبوء

تا بکشم ترا بدرستی که من میترسم از خدای پروردگار جهانیان بدرستی که من میخواهم که بازگردی

باثمي واثمك فتكون من اصحاب النار وذلك جزاء

بگناه من و گناه تو پس باشی از یاران آتش و آن جزای

الظالمين ۝ فطوعت له نفسه قتل اخيه فقتله

ستمکاران است پس آسان کرد و آراسته کرد برای او نفس او کشتن برادر او را پس کشت او را

فاصبح من الخاسرين ۝ فبعث الله غرابا يبحث في الارض

پس گشت از زیان کاران پس فرستاد خدای کلاغی را میکاوید در زمین

ليريه كيف يواري سوأة اخيه قال يا ويلتى اعجزت

تا بنماید او را که چگونه پوشاند عورت برادر خود را گفت قابیل ای وای من ای عاجز شدم

ان اكون مثل هذا الغراب فاواري سوأة اخي فاصبح

که باشم مانند این غراب یعنی در فهم پس بپوشانم عورت برادر خود را پس گشت

من النادمين ۝ من اجل ذلك كتبنا على بني اسرائيل

از پشیمانان از آن فساد از جهت آن فساد فرض کردیم ما بر پسران یعقوب

انه من قتل نفسا بغير نفس او فساد في الارض فكانما

بدرستی که هر که کشد نفسی را بی استحقاق یا فسادی در زمین پس گویی

قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَا اَحْيَا النَّاسَ

کشت مردمان را همه و هر که نجات دهد نفسی را پس گویی زنده کرد مردمان را

جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاۤءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

همه و بتحقیق آمد بدیشان پیغمبران ما با معجزات روشن پس بدرستی که بسیاری ازیشان

بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۞ اِنَّمَا جَزٰۤؤُا الَّذِينَ

پس ازان در زمین مرانند از حد تجاوز کنندگان بدرستی که جزای آنانی که

يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا

محاربه میکنند با خدای و پیغمبر او و می‌شتابند در زمین به تباهی را

اَنْ يُقَتَّلُوۤا اَوْ يُصَلَّبُوۤا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ

آنکه کشته شوند ایشان را بردار کنند شان یا برند دستهای ایشان را و پایهای ایشان را از

خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا

جانب مخالف یا برانند شان از زمین آن عذاب مر ایشان را خواری و رسوایی در دنیا

وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ

و مر ایشان راست در آخرت عذابی بزرگ مگر آنانکه توبه کنند پیش

اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوۤا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَاۤ اَيُّهَا

از آنکه قادر شوید بر ایشان پس بدانید بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان ای

الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوۤا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا

آنانکه گرویدید بترسید از خدای و بجویید سوی او توسل و توبه و کارزار کنید

فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ اَنَّ

در راه وی تا مگر شما رستگار شوید بدرستی که آنان که کافر شدند اگر آنستی

لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ

که مر ایشان را بودی آنچه در زمین است همه و مانند آن با او تا باز خرند بدین خود را از

عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞ يُرِيدُونَ

عذاب روز قیامت پذیرفته نشدی از ایشان و مر ایشان راست عذابی دردناک خواهند

اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ

که بیرون آیند از آتش و نه اند ایشان بیرون آیندگان ازان و مر ایشان راست عذابی

مُقِيمٌ ۞ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوۤا اَيْدِيَهُمَا جَزَاۤءً

پاینده دائم و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهای ایشان را پاداش

بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ فَمَنْ تَابَ

بدانچه کردند برای عقوبتی از خدای و خدای غالب درست کار پس هر که توبه کرد

مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

پس از ستم او و نیکو کرد کار پس بدرستی که خدای توبه پذیرد ازو بدرستی که خدای

رَحِيمٌ ۞ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

آمرزنده مهربانست آیا ندانستی که خدای را و راست پادشاهی آسمانها و زمین

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاۤءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

عذاب فرماید هر که را خواهد و آمرزد مر آنرا که خواهد و خدای بر همه چیز تواناست

عشر

يا أيها الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر
ای پیغمبر باید که اندوهناک نگرداند ترا آنانکه مسارعت مینمایند در کفر

من الذين قالوا آمنا بأفواههم ولم تؤمن قلوبهم ومن
از آنان که گفتند ایمان آوردیم بدهنهای خویش و نمیگرود دلهای ایشان و از

الذين هادوا سماعون للكذب سماعون لقوم آخرين
آنان که جهود شدند گروهی اند شنوندگان اخبار سخن محرف را شنوندگان مر گروهی دیگر را

لم يأتوك يحرفون الكلم من بعد مواضعه يقولون إن
که نیامدند بمجلس تو از دشمنی منکر داشتند سخنان را پس از مواضع اصلی آن میگویند اگر

أوتيتم هذا فخذوه وإن لم تؤتوه فاحذروا ومن يرد
داده شد شما را این کلام محرف پس فرا گیرید آن را و اگر داده نشد شما را از آن پس حذر کنید و هر که خواهد

الله فتنته فلن تملك له من الله شيئا أولئك الذين لم
خدای گمراهی او را یا عذاب او را پس هرگز مالک نشوی برای او از خدای چیزی از توفیق ایشان آنانند که

يرد الله أن يطهر قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في
نمیخواهد خدای که پاک گرداند دلهای ایشان را مر ایشانراست در این جهان رسوایی و مر ایشانراست

الآخرة عذاب عظيم ۝ سماعون للكذب أكالون
در آن جهان عذابی بزرگ از آتش دوزخ شنوندگان اند دروغ را گشاده کام خورندگان

للسحت فإن جاءوك فاحكم بينهم أو أعرض عنهم وإن
حرام را اگر بیایند بتو پس حکم کن میان ایشان یا اعراض کن از ایشان و اگر

تعرض عنهم فلن يضروك شيئا وإن حكمت فاحكم
اعراض کنی از ایشان پس هرگز زیان نتوانند رسانید بتو چیزی و اگر حکم کنی پس حکم کن

بينهم بالقسط إن الله يحب المقسطين ۝ وكيف
میان ایشان براستی بدرستی که خدای دوست میدارد دادکنندگان را و چگونه

يحكمونك وعندهم التوراة فيها حكم الله ثم يتولون
حاکم میگردانند ترا و نزد ایشانست توریت در آنست حکم خدای پس اعراض میکنند

من بعد ذلك وما أولئك بالمؤمنين ۝ إنا أنزلنا
پس از آن تحکیم و نیند ایشان ایمان آرندگان هیچ بدرستی که ما فرستادیم

التوراة فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين
توریت را در آنست راه راست و روشنی حکم میکنند بآن پیغمبران آنان که

أسلموا للذين هادوا والربانيون والأحبار بما
گردن نهادند باسلام بودند برای آنان که جهود شدند و خدای شناسان و دانشمندان بسبب آنکه

استحفظوا من كتاب الله وكانوا عليه شهداء
طلب نگاهداشت کرده بودند از ایشان از کتاب خدای و بودند بر کتاب و احکام آن گواهان

فلا تخشوا الناس واخشون ولا تشتروا بآياتي ثمنا
پس مترسید از مردمان و بترسید از من و بدل مکنید آیتهای مرا بهای

قليلا ومن لم يحكم بما أنزل الله فأولئك هم الكافرون
اندک را و هر که حکم نکند بانچه فرستاد خدای پس آنان ایشانند کافران

وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين بالعين و
الانف بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن و
الجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة له ومن
لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون وقفينا
على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من
التورىة وآتيناه الانجيل فيه هدى ونور ومصدقا
لما بين يديه من التورىة وهدى وموعظة للمتقين
وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله فيه ومن لم يحكم بما
انزل الله فاولئك هم الفاسقون وانزلنا اليك

الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا
عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم
عما جاءك من الحق لكل جعلنا منكم شرعة و
منهاجا ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة ولكن ليبلوكم
فيما آتيكم فاستبقوا الخيرات الى الله مرجعكم جميعا
فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون وان احكم بينهم
بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم واحذرهم ان يفتنوك
عن بعض ما انزل الله اليك فان تولوا فاعلم انما يريد
الله ان يصيبهم ببعض ذنوبهم وان كثيرا من الناس

لفاسقون ۝ أفحكم الجاهلية يبغون ومن أحسن من
اند از راه خارج اند از طاعت ای پس رسوم کیش از اسلام بوده میجویند و کی باشد نیکوتر از
الله حكما لقوم يوقنون ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا
خدای بداوری برای گروهی که یقین باشند در دین ای آنان که ایمان آورده‌اید مگیرید
اليهود والنصارى أولياء بعضهم أولياء بعض و
جهودان را و ترسایان را دوستان بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و
من يتولهم منكم فإنه منهم إن الله لا يهدي القوم
هر که دوست گیرد ایشان را از شما پس بدرستی که او از ایشانست بدرستی که خدای راه ننماید گروه
الظالمين ۝ فترى الذين في قلوبهم مرض يسارعون
ستمکاران را پس می‌بینی ای محمد آنان را که در دلهای ایشانست بیماری و شکی می‌شتابند
فيهم يقولون نخشى أن تصيبنا دائرة فعسى الله أن يأتي
در دوستی ایشان میگویند میترسیم که برسد بما گردش روزگار چیزی پس شاید که خدای بیارد
بالفتح أو أمر من عنده فيصبحوا على ما أسروا في أنفسهم
نصرت را برای مومنان یا کاری از نزد خود پس شوند بر آنچه نهان داشتند در ضمایر خود
نادمين ۝ ويقول الذين آمنوا أهؤلاء الذين أقسموا
از اهل ندامت و گویند آنان که گرویدند ای اینانند آنانکه سوگند خوردند
بالله جهد أيمانهم إنهم لمعكم حبطت أعمالهم فأصبحوا
بخدای سخت ترین سوگندهای ایشان بدرستی که ایشان با شمااند ضایع گردد کارهای ایشان

خاسرين ۝ يا أيها الذين آمنوا من يرتد منكم عن دينه
از زیانکاران در دو سرای ای آنان که ایمان آوردند هر که بازگردد از شما از دین خود
فسوف يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه أذلة على المؤمنين
پس زود بود که آرد خدای گروهی که دوست دارد ایشان را و دوست دارند او را متواضعان بر مومنان
أعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا
دشوارگیرندگان بر کافران کارزار کنند در راه دین خدای و
يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله
نترسند از ملامت هیچ ملامت کننده آن توفیق و لطف خداست دهد آن را بکه میخواهد و خدای
واسع عليم ۝ إنما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا
فراخ عطاست داناست بدرستی که یار و دوست شما خداست و پیغمبر او و آنانکه ایمان آوردند
الذين يقيمون الصلاة ويؤتون الزكاة وهم راكعون
آنان که بپای میدارند نماز را و میدهند حق خدا را از مال و ایشان باشند رکوع کنان
ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فإن حزب الله هم
و هر که دوستی ورزد با خدای و پیغمبر او و آنان که ایمان آوردند پس بدرستی که گروه خدای ایشانند
الغالبون ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الذين اتخذوا
غلبه کنندگان ای آنانکه ایمان آورده‌اید مگیرید آنان را که گرفتند
دينكم هزوا ولعبا من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم
دین شما را محل فسوس و بازی از آنان که داده شد ایشان را کتاب آسمانی پیش از شما

وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَاۤءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

وكافرانرا دوستان و بترسيد از خداى اگر هستيد شما از اهل ايمان

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ

و چون خوانند سوى نماز و بانگ نماز گوييد كردند آنرا محل فسوس و بازى آنچه گفتيم بر

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ

سبب آنست كه ايشان گروهى اند كه درنمى يابند بگوى اى اهل توريه و انجيل هيچ عيب ميگيريد

مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ

از ما مگر آنكه بگرويديم بخداى و آنچه فرو فرستادند بما و آنچه فرو فرستادند از پيش

وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ

و آنكه بيشتر از شما خارجند از طاعت بگو هيچ بياگاهانم شما را ببدتر از اهل

ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

آن او جاى جزا نزد خداى او كسى است كه لعنت فرمود او را خداى و خشم گرفت برو

وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ

و گردانيد از ايشان بوزينگان و خوكان و آنكس كه پرستيد غير خدا را

اُولٰۤئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَاۤءِ السَّبِيلِ وَاِذَا

ايشان اند بدتر بجايگاه و دورتر و گمراه تر از ميانه راه راست و چون

جَاۤؤُكُمْ قَالُوا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا

بيايند پيش شما گويند بگرويديم و بتحقيق در آمدند با كافرى و ايشان اند بيرون رفتند

بِهِ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ وَتَرٰى كَثِيرًا

با كافرى و خداى داناتر است بآنچه هستند كه نهان ميداشتند و مى بينى بسيارى را

مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ

از ايشان كه ميشتابند برغبت در بزه و ستم بر مردم و خوردن ايشان حرام را

لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَ

هر آينه بدست آنچه هستند كه ميكنند چرا باز نداشتند ايشانرا خداى شناسان

الْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا

ربع

و دانشمندان از گفتار ايشان آنچه موجب بزه بود و خوردن ايشان رشوه را هر آينه بد

كَانُوا يَصْنَعُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ

هستند كه ميكنند و گفتند جهودان دست خداى غل كرده باد

اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ

دستهاى ايشان و دور كرده باد برايشان بسبب آنچه گفتند نه كه دستهاى او گشوده است نفقه ميكند چنانكه

يَشَاۤءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

ميخواهد و هر آينه فزون گردانند بسيارى را از ايشان آنچه فرو فرستادند سوى تو از

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۤءَ

پروردگار تو از حد گذشتن و كافرى و افكنديم ميان ايشان دشمنى و خشم و كينه

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ

تا روز قيامت هرگاه كه برافروزند آتشى براى حرب رسول فرونشاند آنرا خداى

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ

وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ

سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ قُلْ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا

كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا

كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ

فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ

مِنْهُمْ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ وَمَا
مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللّٰهِ
وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ

كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ
ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا
تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَ
ضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذٰلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ
مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ

يتولون الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم
ان سخط الله عليهم وفي العذاب هم خالدون ۝ ولو
كانوا يؤمنون بالله والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم
اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون ۝ لتجدن اشد
الناس عداوة للذين آمنوا اليهود والذين اشركوا و
لتجدن اقربهم مودة للذين آمنوا الذين قالوا انا نصارى
ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون
واذا سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من
الدمع مما عرفوا من الحق يقولون ربنا آمنا فاكتبنا

مع الشاهدين ۝ وما لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق
ونطمع ان يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين ۝ فاثابهم
الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها وذلك جزاء المحسنين ۝ والذين كفروا و
كذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۝ يا ايها الذين
آمنوا لا تحرموا طيبات ما احل الله لكم ولا تعتدوا
ان الله لا يحب المعتدين ۝ وكلوا مما رزقكم
الله حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون ۝
لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم

بِمَا عَقَّدْتُمُ الْاَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ

[illegible]

مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ

[illegible]

رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ

[illegible]

اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا اَيْمَانَكُمْ كَذٰلِكَ

[illegible]

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞ يَا اَيُّهَا

[illegible]

الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ

[illegible]

رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

[illegible]

اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ

[illegible]

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ

[illegible]

الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۞ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا

[illegible]

الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا

[illegible]

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[illegible]

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

[illegible]

ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞

[illegible]

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ

[illegible]

اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ

[illegible]

اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

[illegible]

لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا

[illegible]

فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا عدل منكم

هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين او

عدل ذلك صياما ليذوق وبال امره عفا الله عما

سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام

احل لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة

وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما واتقوا الله الذي

اليه تحشرون ۝ جعل الله الكعبة البيت الحرام

قياما للناس والشهر الحرام والهدي والقلائد ذلك

لتعلموا ان الله يعلم ما في السموات وما في الارض

وان الله بكل شيء عليم ۝ اعلموا ان الله شديد العقاب

وان الله غفور رحيم ۝ ما على الرسول الا البلاغ

والله يعلم ما تبدون وما تكتمون ۝ قل لا يستوي

الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث فاتقوا الله

يا اولي الالباب لعلكم تفلحون ۝ يا ايها الذين امنوا

لا تسئلوا عن اشياء ان تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا

عنها حين ينزل القران تبد لكم عفا الله عنها و

الله غفور حليم ۝ قد سالها قوم من قبلكم ثم اصبحوا بها

كافرين ۝ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة

وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

و نه حامی و لکن آنان که کافر شدند دروغ میگویند بر خدای

الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

دروغ را و بیشترینشان عقل ندارند و چون گویند ایشان را بیایید

إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا

سوی آنچه فرستاد خدای و سوی پیغمبر گویند بسنده است ما را آنچه یافتیم

عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ

بر آن پدران ما را و اگر چه باشند پدران ایشان که ندانستند چیزی را و

لَا يَهْتَدُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا

راه نیابند ای آنان که ایمان آوردید بر شما باد اصلاح نفسهای شما

يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

زیان نکند شما را آنکه گمراه شد چون راه یافتید سوی خداست بازگشت شما همه

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ

پس آگاه کند شما را بآنچه میکنید ای آنان که گرویدند گواهی دادن

بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا

میان شما چون حاضر آید یکی از شما را مرگ در هنگام وصیت کردن گواهی دو کس

عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي

داد ورزنده از شما یا دو دیگر از غیر شما اگر شما راه سپرید در

الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُم مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِن بَعْدِ

زمین پس رسید بشما مصیبت مرگ باز دارید آن دو کس را پس

الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا

از نماز دیگر پس سوگند خورند بخدای اگر بگمان شدید بدل نکنیم آن را بهایی

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ

و اگر چه باشد خداوند خویشی و نهان نکنیم گواهی خدای را ما آنگاه

الْآثِمِينَ ۞ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَا ن

از بزهکاران باشیم پس اگر مطلع شوند بر آنکه آن دو کس مستوجب بزه شدند پس دو کس دیگر بایستند

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ

بجایگاه آن دو کس از آنان که بزه واجب گشت بر ایشان نزدیکتران پس سوگند خورند

بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِن شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا

بخدای که گواهی ما راست تر است از گواهی آن دو و از حد نگذشتیم ما

إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ۞ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ

آنگاه از ستمکاران باشیم این نزدیکتر است که گواهی بیارند بر

وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا

روی آن یا بترسند که باز گردانیده شود سوگندها پس از سوگندهای ایشان و بترسید

اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ يَوْمَ

از خدای و بشنوید و خدای راه ننماید گروه فاسقان را روز

الْأَوَّلِينَ

يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك
انت علام الغيوب ۞ اذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر
نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس
تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتاب
والحكمة والتورية والانجيل واذ تخلق من الطين
كهيئة الطير باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا باذني
وتبرئ الاكمه والابرص باذني واذ تخرج الموتى
باذني واذ كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم بالبينات
فقال الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين ۞

واذ اوحيت الى الحواريين ان امنوا بي وبرسولي
قالوا امنا واشهد باننا مسلمون ۞ اذ قال الحواريون
يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك ان ينزل علينا
مائدة من السماء قال اتقوا الله ان كنتم مؤمنين ۞
قالوا نريد ان ناكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم ان
قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين ۞ قال عيسى
ابن مريم اللهم ربنا انزل علينا مائدة من السماء
تكون لنا عيدا لاولنا واخرنا واية منك وارزقنا
وانت خير الرازقين ۞ قال الله اني منزلها عليكم فمن

يكفر بعد منكم فاني اعذبه عذابا لا اعذبه احدا من

العالمين ۝ واذ قال الله يا عيسى ابن مريم ءانت قلت

للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله قال سبحانك

ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته

فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك

انك انت علام الغيوب ۝ ما قلت لهم الا ما امرتني

به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم

شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب

عليهم وانت على كل شيء شهيد ۝ ان تعذبهم فانهم

عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم ۝

قال الله هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات

تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا ذلك الفوز

العظيم ۝ لله ملك السموات والارض وما فيهن وهو

على كل شيء قدير ۝

سورة الانعام مكية مائة وخمس وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات و

النور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون ۝ هو الذي

خلقكم من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم
تمترون ۝ وهو الله في السموات وفي الارض يعلم
سركم وجهركم ويعلم ما تكسبون ۝ وما تاتيهم
من اية من ايات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝
فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم انبؤا ما كانوا
به يستهزءون ۝ الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن
مكناهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء
عليهم مدرارا وجعلنا الانهار تجري من تحتهم
فاهلكناهم بذنوبهم وانشانا من بعدهم قرنا اخرين ۝

ولو نزلنا عليك كتابا في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال
الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين ۝ وقالوا لولا
انزل عليه ملك ولو انزلنا ملكا لقضي الامر ثم لا
ينظرون ۝ ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا
عليهم ما يلبسون ۝ ولقد استهزئ برسل من قبلك
فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون ۝
قل سيروا في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة
المكذبين ۝ قل لمن ما في السموات والارض قل لله
كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم الى يوم القيمة

لا ريب فيه الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون

[illegible]

وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم

[illegible]

قل اغير الله اتخذ وليا فاطر السموات والارض وهو

[illegible]

يطعم ولا يطعم قل اني امرت ان اكون اول من اسلم

[illegible]

ولا تكونن من المشركين قل اني اخاف ان عصيت

[illegible]

ربي عذاب يوم عظيم من يصرف عنه يومئذ فقد

[illegible]

رحمه وذلك الفوز المبين وان يمسسك الله بضر

[illegible]

فلا كاشف له الا هو وان يمسسك بخير فهو

[illegible]

على كل شيء قدير وهو القاهر فوق عباده

[illegible]

وهو الحكيم الخبير قل اي شيء اكبر شهادة قل الله

[illegible]

شهيد بيني وبينكم واوحي الي هذا القران لانذركم

[illegible]

به ومن بلغ ائنكم لتشهدون ان مع الله الهة اخرى قل

[illegible]

لا اشهد قل انما هو اله واحد وانني بريء مما تشركون

[illegible]

الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم

[illegible]

الذين خسروا انفسهم فهم لا يؤمنون ومن اظلم

[illegible]

ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته انه لا يفلح

[illegible]

الظالمون ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين

[illegible]

اشركوا اين شركاؤكم الذين كنتم تزعمون ثم

[illegible]

لم تكن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما كنا مشركين
انظر كيف كذبوا على انفسهم وضل عنهم ما كانوا
يفترون ۝ ومنهم من يستمع اليك وجعلنا على
قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا و
ان يروا كل اية لا يؤمنوا بها حتى اذا جاءوك يجادلونك
يقول الذين كفروا ان هذا الا اساطير الاولين
وهم ينهون عنه وينأون عنه وان يهلكون الا
انفسهم وما يشعرون ۝ ولو ترى اذ وقفوا على النار
فقالوا يا ليتنا نرد ولا نكذب بايات ربنا ونكون

من المؤمنين ۝ بل بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل و
لو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم لكاذبون ۝
وقالوا ان هي الا حياتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين ۝
ولو ترى اذ وقفوا على ربهم قال اليس هذا بالحق
قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون
قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله حتى اذا جاءتهم
الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها وهم
يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء ما يزرون ۝
وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة خير

للذين يتقون افلا تعقلون ۞ قد نعلم انه ليحزنك الذي
يقولون فانهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بايات الله
يجحدون ۞ ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على
ما كذبوا واوذوا حتى اتيهم نصرنا ولا مبدل
لكلمات الله ولقد جاءك من نبإ المرسلين ۞ وان
كان كبر عليك اعراضهم فان استطعت ان تبتغي
نفقا في الارض او سلما في السماء فتاتيهم باية و
لو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن من الجاهلين
انما يستجيب الذين يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم

اليه يرجعون ۞ وقالوا لولا نزل عليه اية من ربه
قل ان الله قادر على ان ينزل اية ولكن اكثرهم لا
يعلمون ۞ وما من دابة في الارض ولا طائر يطير بجناحيه
الا امم امثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم
الى ربهم يحشرون ۞ والذين كذبوا باياتنا صم
وبكم في الظلمات من يشا الله يضلله ومن يشا
يجعله على صراط مستقيم ۞ قل ارايتكم ان اتيكم
عذاب الله او اتتكم الساعة اغير الله تدعون ان كنتم
صادقين ۞ بل اياه تدعون فيكشف ما تدعون اليه

إن شاء وتنسون ما تشركون ۞ ولقد أرسلنا إلى أمم

اگر خواهد و فراموش کنید آنچه انباز گرفته اید با وی و بتحقیق فرستادیم سوی گروهها

من قبلك فأخذناهم بالبأساء والضراء لعلهم يتضرعون ۞

پیش از تو پس گرفتیم ایشان را به سختی و گزند و مضرت تا که ایشان زاری کنند

فلولا إذ جاءهم بأسنا تضرعوا ولكن قست قلوبهم

پس چرا چون آمد بایشان عذاب ما زاری نکردند ولکن سخت شد دلهای ایشان

وزين لهم الشيطان ما كانوا يعملون ۞ فلما نسوا

و آراست برای ایشان دیو آنچه هستند که میکنند پس چون فراموش کردند

ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل شيء حتى إذا

آنچه پند داده شدند بآن گشودیم بر ایشان درهای هر چیز از خیر و رحمت تا چون

فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فإذا هم مبلسون ۞

شاد شدند بآنچه داده شدند گرفتیم ایشان را ناگهان پس ناگاه ایشان نومید و متحیر شدند

فقطع دابر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين

پس بریده شد از بن آن گروه که ستم کردند و ستایش مر خدا را پروردگار جهانها

قل أرأيتم إن أخذ الله سمعكم وأبصاركم وختم على

بگو خبر دهید مرا اگر فرا گیرد خدای گوش شما را و چشمهای شما را و مهر نهد بر

قلوبكم من إله غير الله يأتيكم به انظر كيف نصرف

دلهای شما کیست خدای جز معبود بسزا که آورد بشما آن را بنگر که چگونه بیگردانیم دلائل و حکم

الآيات ثم هم يصدفون ۞ قل أرأيتكم إن أتاكم

آیتها و دلائل را پس ایشان روی بگردانند از حق بگو خبر دهید مرا اگر آید بشما

عذاب الله بغتة أو جهرة هل يهلك إلا القوم

عذاب خدای ناگهان ناپوشیده یا آشکارا هیچ هلاک کرده شود مگر گروه

الظالمون ۞ وما نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين

ستمکاران را و نمی فرستادیم ما فرستادگان را مگر مژده دهندگان و بیم نمایندگان

فمن آمن وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞

پس هر که ایمان آورد و نیک کار را پس هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

والذين كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا

و آنان که بدروغ داشتند آیتهای ما را رسد بایشان عذاب بسبب آنچه هستند

يفسقون ۞ قل لا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم

که خروج میکنند از طاعت بگو نمیگویم شما را که نزد منست خزانهای خدای و نمیگویم که میدانم

الغيب ولا أقول لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى

نهانی و پوشیده را و نمیگویم مر شما را که من فرشته ام متابعت نمی نمایم مگر آنرا که وحی فرستاده شود

إلي قل هل يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون ۞

سوی من بگو هیچ برابر باشد نابینا و بینا ای پس اندیشه نمیکنید شما

وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم ليس لهم

و بیم کن بآن قرآن آنان را که میترسند که برانگیخته شوند سوی پروردگار ایشان نیست ایشان را

مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞ وَلَا تَطْرُدِ
الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ
مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ
مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۞ وَكَذَلِكَ
فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ
بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۞ وَإِذَا جَاءَكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ
عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَكَذَلِكَ

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۞ قُلْ إِنِّي
نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا
أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۞
قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ۞
قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۞ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ
مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ

لَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞ وَهُوَ الَّذِي
[illegible]
يَتَوَفّٰكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ
[illegible]
فِيهِ لِيُقْضٰى اَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
[illegible]
تَعْمَلُونَ ۞ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ
[illegible]
حَفَظَةً حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
[illegible]
لَا يُفَرِّطُونَ ۞ ثُمَّ رُدُّوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ اَلَا لَهُ
[illegible]
الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۞ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ
[illegible]
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهِ
[illegible]
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ
[illegible]

كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۞ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰى اَنْ يَبْعَثَ
[illegible]
عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ
[illegible]
شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
[illegible]
الْاٰيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۞ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَ
[illegible]
هُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۞ لِكُلِّ نَبَاٍ مُسْتَقَرٌّ وَ
[illegible]
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي
[illegible]
اٰيَاتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَاِمَّا
[illegible]
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ
[illegible]
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ
[illegible]

من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون ۝ وذر الذين
اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا و
ذكر به ان تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله
ولي ولا شفيع وان تعدل كل عدل لا يؤخذ منها
اولئك الذين ابسلوا بما كسبوا لهم شراب من حميم
وعذاب اليم بما كانوا يكفرون ۝ قل اندعوا من دون
الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على اعقابنا بعد
اذ هدىنا الله كالذي استهوته الشياطين في
الارض حيران له اصحاب يدعونه الى الهدى ائتنا

حزب

قل ان هدى الله هو الهدى وامرنا لنسلم لرب
العالمين ۝ وان اقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي
اليه تحشرون ۝ وهو الذي خلق السموات و
الارض بالحق ويوم يقول كن فيكون ۝ قوله الحق وله
الملك يوم ينفخ في الصور عالم الغيب والشهادة
وهو الحكيم الخبير ۝ واذ قال ابرهيم لابيه ازر اتتخذ
اصناما الهة اني اريك وقومك في ضلال مبين ۝ و
كذلك نري ابرهيم ملكوت السموات والارض
وليكون من الموقنين ۝ فلما جن عليه الليل راى كوكبا

قال هذا ربي فلما أفل قال لا أحب الآفلين ۝ فلما
رأى القمر بازغا قال هذا ربي فلما أفل قال لئن لم يهدني
ربي لأكونن من القوم الضالين ۝ فلما رأى الشمس
بازغة قال هذا ربي هذا أكبر فلما أفلت قال يا قوم إني
بريء مما تشركون ۝ إني وجهت وجهي للذي فطر
السموات والأرض حنيفا وما أنا من المشركين ۝ و
حاجه قومه قال أتحاجوني في الله وقد هدان و
لا أخاف ما تشركون به إلا أن يشاء ربي شيئا وسع
ربي كل شيء علما أفلا تتذكرون ۝ وكيف أخاف

ما أشركتم ولا تخافون أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل
به عليكم سلطانا فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم
تعلمون ۝ الذين آمنوا ولم يلبسوا إيمانهم بظلم أولئك
لهم الأمن وهم مهتدون ۝ وتلك حجتنا آتيناها إبرهيم
على قومه نرفع درجات من نشاء إن ربك حكيم عليم ۝
ووهبنا له إسحق ويعقوب كلا هدينا ونوحا هدينا
من قبل ومن ذريته داود وسليمن وأيوب ويوسف
وموسى وهرون وكذلك نجزي المحسنين ۝ و
زكريا ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين ۝

واسمعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على

العالمين ۝ ومن آبائهم وذرياتهم واخوانهم واجتبيناهم

وهديناهم الى صراط مستقيم ۝ ذلك هدى الله يهدي

به من يشاء من عباده ولو اشركوا لحبط عنهم ما كانوا

يعملون ۝ اولئك الذين آتيناهم الكتاب والحكم

والنبوة فان يكفر بها هؤلاء فقد وكلنا بها قوما

ليسوا بها بكافرين ۝ اولئك الذين هدى الله فبهديهم

اقتده قل لا اسئلكم عليه اجرا ان هو الا ذكرى

للعالمين ۝ وما قدروا الله حق قدره اذ قالوا ما انزل

الله على بشر من شيء قل من انزل الكتاب الذي جاء به

موسى نورا وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها و

تخفون كثيرا وعلمتم ما لم تعلموا انتم ولا آباؤكم

قل الله ثم ذرهم في خوضهم يلعبون ۝ وهذا كتاب

انزلناه مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر ام

القرى ومن حولها والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون

به وهم على صلوتهم يحافظون ۝ ومن اظلم ممن افترى

على الله كذبا او قال اوحي الي ولم يوح اليه شيء ومن

قال سانزل مثل ما انزل الله ولو ترى اذ الظالمون في

غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَآئِكَةُ بَاسِطُوٓا أَيْدِيهِمْ

گردابهای شدائد سکرات مرگ باشند و در بیهوشی جان دادن و فرشتگان گشاده دستهای خود را

أَخْرِجُوٓا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ

گویند بیرون کنید از تن جانهاتان امروز پاداش دهند شما را عذاب خواری تمام بسبب آنکه بودید

تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

که میگفتید بر خدا آنچه ناسزا بود و بودید که از قبول آیتهای او گردنکشی میکردید

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ

و بحقیقت آمدید به ما تنها همه از اموال و اتباع چنانکه آفریدیم شما را نخستین بار و رها کردید آنچه

مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ

انعام دادیم شما را از نعم از پس پشتهای شما در دنیا و نمی‌بینیم با شما شفاعت خواهان شما

الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَآءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَ

آنان که دعوی میکردید که ایشان در میان شما انبازانند خدا را بحقیقت بریده شد اسباب وصل میان شما

ضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۞ إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَ

گم شد از شما آنچه بودید که دعوی میکردید به درستی که خدای شکافنده دانه است و

النَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ

استه خرما بیرون می‌آورد زنده را از مرده و بیرون آرنده مرده است از زنده این است

اللّٰهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۞ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا

خدای پس از کجا برگردانیده میشوید شکافنده صبح است و گردانید شب را آرامی

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۞

و آفتاب را و ماه را بحساب اوقات از برای شناختن این اندازه کردن خدای بی‌همتا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ

و اوست آنکه بیافرید برای شما ستارگان تا راه یابید بآن در تاریکیهای دشت

وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞ وَهُوَ الَّذِي

و دریا بحقیقت بیان نمودیم حجتها و آیتها را برای گروهی که دانند و اوست آنکه

أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا

آفرید شما را از تنی یکی یعنی آدم پس شما راست قرار جای و امانت گاهی بحقیقت بیان کردیم

الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۞ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

آیتها را مفصل برای گروهی که دریابند و اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان

مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا

آبی را پس بیرون آوردیم بآن آب نباتهای هر چیزی پس بیرون آوردیم از آن چیزی سبز را

نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا

بیرون آریم از آن نبات سبز دانه بر هم نشسته و از خرما بنان از شکوفه آن

قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ

خوشهای نزدیک بنازل و بوستانهای از انگورها و بیرون آوردیم زیتون را و انار را

مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوٓا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ

بعضی مانند یکدیگر در لون و طعم و بعضی نه بنگرید بمیوه هر یکی چون بار آورد و بجام رسیدن آن

إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
[illegible]
شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ
[illegible]
بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ۞ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ
[illegible]
وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ
[illegible]
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَٰهَ
[illegible]
إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
[illegible]
وَكِيلٌ ۞ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
[illegible]
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۞ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ
[illegible]
أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
[illegible]

بِحَفِيظٍ ۞ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
[illegible]
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ
[illegible]
مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَ
[illegible]
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَ
[illegible]
مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۞ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ
[illegible]
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ
[illegible]
زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ
[illegible]
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
[illegible]
لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ
[illegible]

وما يشعركم انها اذا جاءت لا يؤمنون ۝ ونقلب
افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول مرة و
نذرهم في طغيانهم يعمهون ۝ ولو اننا نزلنا اليهم
الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء
قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن
اكثرهم يجهلون ۝ وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا
شياطين الانس والجن يوحي بعضهم الى بعض زخرف
القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما
يفترون ۝ ولتصغى اليه افئدة الذين لا يؤمنون

بالاخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون ۝ افغير
الله ابتغي حكما وهو الذي انزل اليكم الكتاب مفصلا
والذين اتيناهم الكتاب يعلمون انه منزل من ربك
بالحق فلا تكونن من الممترين ۝ وتمت كلمت ربك
صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم
وان تطع اكثر من في الارض يضلوك عن سبيل الله
ان يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون ۝ ان ربك
هو اعلم من يضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝
فكلوا مما ذكر اسم الله عليه ان كنتم باياته

مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ

[illegible]

عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

[illegible]

إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ

[illegible]

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

[illegible]

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

[illegible]

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ

[illegible]

وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ

[illegible]

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۝ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا

[illegible]

فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ

[illegible]

فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ

[illegible]

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ

[illegible]

أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ

[illegible]

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى

[illegible]

نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ

[illegible]

رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ

[illegible]

عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۝ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ

[illegible]

يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ

[illegible]

يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ

[illegible]

يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون ۝ وهذا صراط

گرداند خدای پلیدی بر آنان که ایمان نیاوردند و این اسلام راه

ربك مستقيما قد فصلنا الآيات لقوم يذكرون ۝

پروردگار تست راست بحقیقت پیدا کردیم حجتها را برای گروهی که پند گیرند

لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم بما كانوا

ایشانراست سرای سلامت نزد پروردگار ایشان و او دوست یار و ناصر ایشان بآنچه بودند

يعملون ۝ ويوم يحشرهم جميعا يا معشر الجن قد

کردند و یاد کن روزی که برانگیزانیم ایشانرا همه گوییم ای گروه پریان بحقیقت

استكثرتم من الإنس وقال أولياؤهم من الإنس ربنا

بسیار تبع حاصل کردید از آدمیان و گویند دوستان ایشان از آدمیان ای پروردگار ما

استمتع بعضنا ببعض وبلغنا أجلنا الذي أجلت لنا

برخورداری گرفت بعضی از ما ببعضی دیگر و رسیدیم بدان وقت که تعیین فرمودی از برای ما

قال النار مثواكم خالدين فيها إلا ما شاء الله إن

گوید خدای آتش جایگاه شما جاویدان در آن مگر آنچه خواهد خدای بدرستی

ربك حكيم عليم ۝ وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا

که پروردگار تو درست کار و کتابت داناست و همچنین مسلط کنیم بعضی ستمکاران را بر خود ببعضی

بما كانوا يكسبون ۝ يا معشر الجن والإنس ألم

بسبب آنچه بودند که کسب میکردند ای گروه پریان و آدمیان آیا

يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي وينذرونكم لقاء

نیامد بشما پیغمبرانی از جنس شما قصه میکنند بر شما آیتهای مرا و بیم میکردند شما را از رسیدن

يومكم هذا قالوا شهدنا على أنفسنا وغرتهم الحياة

بروز شما این روز گویند اقرار کردیم بر تنهای خود و بفریفت ایشانرا زندگانی

الدنيا وشهدوا على أنفسهم أنهم كانوا كافرين ۝

این جهان و گواهی دادند بر تنهای خویش که ایشان بودند کافران

ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم وأهلها

کار آنست که گفتیم برای آنکه نباشد پروردگار تو هلاک کننده شهرهای ستمکار و حال آنکه اهل آن

غافلون ۝ ولكل درجات مما عملوا وما ربك

بیخبر باشند از دعوت انبیا و هر یک را از مکلفان مراتب است از آنچه کرده اند و نیست خداوند تو

بغافل عما يعملون ۝ وربك الغني ذو الرحمة إن

بیخبر از آنچه میکنند بلکه آگاهست و پروردگار تو بی نیازست خداوند بخشایش اگر

يشأ يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما أنشأكم من

خواهد ببرد شما را بعدم و عوض آرد پس از شما آنچه خواهد چنانکه پدید آورد شما را از

ذرية قوم آخرين ۝ إن ما توعدون لآت وما أنتم

فرزندان گروهی دیگران بدرستی که آنچه وعده میکنند شما را هر آینه آمدنیست و نیستید شما

بمعجزين ۝ قل يا قوم اعملوا على مكانتكم إني عامل فسوف

از حساب فوت شونده بگو ای گروه من کار کنید بر آن حال که هستید که من نیز کار کننده ام

تَعلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفلِحُ الظَّالِمُونَ

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الحَرثِ وَالأَنعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا

هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعمِهِم وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِم

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِم

سَاءَ مَا يَحكُمُونَ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ المُشرِكِينَ

قَتلَ أَولَادِهِم شُرَكَاؤُهُم لِيُردُوهُم وَلِيَلبِسُوا عَلَيهِم

دِينَهُم وَلَو شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرهُم وَمَا يَفتَرُونَ

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنعَامٌ وَحَرثٌ حِجرٌ لَا يَطعَمُهَا إِلَّا مَن نَشَاءُ

بِزَعمِهِم وَأَنعَامٌ حُرِّمَت ظُهُورُهَا وَأَنعَامٌ لَا يَذكُرُونَ

اسمَ اللَّهِ عَلَيهَا افتِرَاءً عَلَيهِ سَيَجزِيهِم بِمَا كَانُوا يَفتَرُونَ

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الأَنعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا

وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزوَاجِنَا وَإِن يَكُن مَيتَةً فَهُم فِيهِ شُرَكَاءُ

سَيَجزِيهِم وَصفَهُم إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ قَد خَسِرَ الَّذِينَ

قَتَلُوا أَولَادَهُم سَفَهًا بِغَيرِ عِلمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ

اللَّهُ افتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَد ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهتَدِينَ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَعرُوشَاتٍ وَالنَّخلَ وَالزَّرعَ

مُختَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيرَ

مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَومَ حَصَادِهِ

حزب

ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين ۝ ومن الانعام حمولة

وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات

الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ ثمانية ازواج من

الضان اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم ام الانثيين

اما اشتملت عليه ارحام الانثيين نبئوني بعلم

ان كنتم صادقين ۝ ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين

قل آلذكرين حرم ام الانثيين اما اشتملت عليه

ارحام الانثيين ام كنتم شهداء اذ وصكم الله بهذا

فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا ليضل الناس بغير علم

ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۝ قل لا اجد فيما

اوحي الي محرما على طاعم يطعمه الا ان يكون ميتة

او دما مسفوحا او لحم خنزير فانه رجس او فسقا اهل

لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فان ربك

غفور رحيم ۝ وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي ظفر

ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما الا ما

حملت ظهورهما او الحوايا او ما اختلط بعظم ذلك

جزيناهم ببغيهم وانا لصادقون ۝ فان كذبوك فقل

ربكم ذو رحمة واسعة ولا يرد باسه عن القوم

الْمُجْرِمِينَ ۞ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا

وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ

لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۞

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قُلْ هَلُمَّ

شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا

فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۞

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ

بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ

نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ

مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ وَلَا تَقْرَبُوا

مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا

الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا

وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ

اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ وَأَنَّ

هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ

بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ثُمَّ آتَيْنَا

[illegible]

مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا

[illegible]

لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

[illegible]

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا

[illegible]

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ

[illegible]

طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

[illegible]

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ

[illegible]

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ

[illegible]

مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ

[illegible]

يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

[illegible]

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ

[illegible]

أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ

[illegible]

لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

[illegible]

فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ

[illegible]

فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا

[illegible]

أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ مَنْ جَاءَ

[illegible]

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ

[illegible]

إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ

[illegible]

صراط مستقيم دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما
كان من المشركين قل ان صلوتي ونسكي ومحياي
ومماتي لله رب العالمين لا شريك له وبذلك امرت
وانا اول المسلمين قل اغير الله ابغي ربا وهو رب كل
شيء ولا تكسب كل نفس الا عليها ولا تزر وازرة وزر
اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه
تختلفون وهو الذي جعلكم خلائف الارض و
رفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم في ما اتيكم
ان ربك سريع العقاب وانه لغفور رحيم

سورة الاعراف مائتان وست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

المص كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك
حرج منه لتنذر به وذكرى للمؤمنين اتبعوا ما
انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا من دونه اولياء قليلا
ما تذكرون وكم من قرية اهلكناها فجاءها
باسنا بياتا او هم قائلون فما كان دعويهم اذ جاءهم
باسنا الا ان قالوا انا كنا ظالمين فلنسئلن الذين

أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ
فرستاده شده اند سوی ایشان و هر آینه بپرسیم پیغمبران را از ادای رسالت پس هر آینه برخوانیم بر ایشان

بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ
دانش حال هر یک و نبودیم ما غایب از کار خلق و سنجیدن کردار در آن روز براستی بود پس هر کرا

ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ
گران آید ترازوهای نیکی او پس ایشان اند رستگاران و هر کرا سبک آید

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا
ترازوهای اعمال او پس ایشان اند آنان که زیان کردند بتنهای خود را بانچه بودند

بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
که بآیتهای ما جحود میکردند و بحقیقت جای دادیم شما را در زمین و پدید کردیم

لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ
برای شما درانجا اسباب زندگانی اندکی سپاسداری مینمایید و بحقیقت آفریدیم شما را

ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
پس نگاشتیم شما را پس گفتیم مر فرشتگان را سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند

إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا
مگر ابلیس که نبود از سجده کنان گروه هان را گفت خدای چه بازداشت ترا از

تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ
آنکه سجده نکنی چون فرمودم ترا گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و

خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ
آفریدی او را از گل تره گفت خدای پس فرود آی از بهشت پس نسزد ترا آنکه

تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝ قَالَ أَنْظِرْنِي
بزرگی نمایی در آن پس بیرون رو بدرستی که تو از اهل خواری گفت ابلیس مهلت ده مرا

إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ قَالَ فَبِمَا
تا روزی که برانگیخته شوند مردمان گفت خدای بدرستی که تو از مهلت یافتگانی گفت پس بسبب آنکه

أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ
گمراه کردانیدی مرا هر آینه بنشینم برای ایشان بر راه راست تو پس آیم بایشان

مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ
از جهة پیش ایشان و از جهت پس ایشان و از جانب راست ایشان و از جانب چپ ایشان

وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا
و نیابی بیشتر ایشان را شکرگزارنده گفت بیرون رو از جنت نکوهیده

مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝
و دور از رحمت هر آینه اگر متابعت کند ترا از ایشان هر آینه پر کردانم دوزخ را از شما همه

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
وای آدم بیارام تو و زن تو حوا در بهشت پس بخورید از هر جا

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝
که خواهید و نزدیکی مکنید بدین درخت گندم یا انگور که باشید از ستمکاران

فوسوس لهما الشيطان ليبدي لهما ما ووري عنهما

پس مکر کرد و انداخت برای هر دو دیو سخن نهانی را تا ظاهر کند برای هر دو آنچه مستور بود از ایشان

من سوآتهما وقال ما نهاكما ربكما عن هذه الشجرة الا

از عورتهای ایشان و گفت دیو منع نمود شما را پروردگار شما از این درخت مگر برای عدم

ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين وقاسمهما

آن ارادت اگر باشید دو فرشته یا باشید از آنان جاودانه در بهشت و سوگند خورد با ایشان

اني لكما لمن الناصحين فدليهما بغرور فلما ذاقا

که من شما را هر آینه از نصیحت کنان و مخلصانم پس فرو آورد ایشان را بفریفتن پس چون چشیدند

الشجرة بدت لهما سوآتهما وطفقا يخصفان عليهما

آن درخت را پدید شد ایشان را عورتهای ایشان و درایستادند وصله میکردند بر خویش

من ورق الجنة وناديهما ربهما الم انهكما عن تلكما

از برگهای درخت بهشت و آواز داد ایشان را پروردگار ایشان آیا منع نکردم شما را از

الشجرة واقل لكما ان الشيطان لكما عدو مبين

درخت و نگفتم مر شما را بدرستی که دیو رجیم مر شما را دشمنی هویداست

قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا

گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم بر خود و اگر نیامرزی ما را و نبخشایی بر ما

لنكونن من الخاسرين قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو

هر آینه باشیم از زیانکاران گفت خدای فرود آیید بعضی از شما مر بعضی را دشمن خواهید بود

ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين قال فيها تحيون

و مر شما راست در زمین آرامگاهی و برخورداری تا هنگام اجل گفت خدای در زمین زیید

وفيها تموتون ومنها تخرجون يا بني آدم قد انزلنا

و در زمین بمیرید و از زمین بیرون آرند شما را ای پسران آدم بحقیقت فرو فرستادیم

عليكم لباسا يواري سوآتكم وريشا ولباس التقوى

بر شما پوششی را تا بپوشاند عورتهای شما را و جامه زینت و جامه ورع و ترس

ذلك خير ذلك من آيات الله لعلهم يذكرون

آنست بهتر آن فرستادن جامه از آیتهای خدایست تا مگر ایشان پند گیرند

يا بني آدم لا يفتننكم الشيطان كما اخرج ابويكم

ای پسران آدم باید که بی راه نکند شما را دیو چنانکه بیرون آورد پدر و مادر شما را

من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوآتهما انه

از بهشت برکشید از ایشان پوشش ایشان را تا بنماید ایشان را عورتهای ایشان او

يريكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا الشياطين

می بیند شما را او و اتباع او از آنجا که شما نمی بینید ایشان را بدرستی که ما گردانیدیم دیوان را

اولياء للذين لا يؤمنون واذا فعلوا فاحشة

دوستان مر آنان را که نمی گروند بروز بازپسین و چون کنند کاری ناشایست

قالوا وجدنا عليها آباءنا والله امرنا بها قل ان الله

گویند یافتیم بر آن خصلت پدران ما را و خدای فرمود ما را بآن بگو بدرستی که خدای

لا يأمر بالفحشاء أتقولون على الله ما لا تعلمون

[illegible]

قل أمر ربي بالقسط وأقيموا وجوهكم عند كل مسجد

[illegible]

وادعوه مخلصين له الدين كما بدأكم تعودون

[illegible]

فريقا هدى وفريقا حق عليهم الضلالة إنهم اتخذوا

[illegible]

الشياطين أولياء من دون الله ويحسبون أنهم

[illegible]

مهتدون ۞ يا بني آدم خذوا زينتكم عند كل مسجد

[illegible]

وكلوا واشربوا ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين

[illegible]

قل من حرم زينة الله التي أخرج لعباده والطيبات

[illegible]

من الرزق قل هي للذين آمنوا في الحيوة الدنيا خالصة

[illegible]

يوم القيمة كذلك نفصل الآيات لقوم يعلمون ۞

[illegible]

قل إنما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن

[illegible]

والإثم والبغي بغير الحق وأن تشركوا بالله ما لم ينزل

[illegible]

به سلطانا وأن تقولوا على الله ما لا تعلمون ۞ و

[illegible]

لكل أمة أجل فإذا جاء أجلهم لا يستأخرون

[illegible]

ساعة ولا يستقدمون ۞ يا بني آدم إما يأتينكم رسل

[illegible]

منكم يقصون عليكم آياتي فمن اتقى وأصلح فلا

[illegible]

خوف عليهم ولا هم يحزنون ۞ والذين كذبوا بآياتنا

[illegible]

واستكبروا عنها أولئك أصحاب النار هم فيها

[illegible]

خالدون ۝ فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب

بآياته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب حتى اذا

جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون

من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على انفسهم

انهم كانوا كافرين ۝ قال ادخلوا في امم قد خلت

من قبلكم من الجن والانس في النار كلما دخلت

امة لعنت اختها حتى اذا اداركوا فيها جميعا قالت

اخريهم لاوليهم ربنا هؤلاء اضلونا فآتهم عذابا

ضعفا من النار ۝ قال لكل ضعف ولكن لا تعلمون

وقالت اوليهم لاخريهم فما كان لكم علينا من فضل

فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون ۝ ان الذين كذبوا

بآياتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء

ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط و

كذلك نجزي المجرمين ۝ لهم من جهنم مهاد

ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي الظالمين ۝ و

الذين آمنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا

الا وسعها ۝ اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون

ونزعنا ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الانهار

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَ
نُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ
وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ
يَطْمَعُونَ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ
قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَادَى
أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا
مَا أَغْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ أَهَؤُلَاءِ
الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا
خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ وَنَادَى أَصْحَابُ
النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ

اتخذوا دينهم لهوا ولعبا وغرتهم الحيوة الدنيا فاليوم
ننسيهم كما نسوا لقاء يومهم هذا وما كانوا بآياتنا
يجحدون ۞ ولقد جئناهم بكتاب فصلناه على علم
هدى ورحمة لقوم يؤمنون ۞ هل ينظرون الا
تأويله يوم يأتي تأويله يقول الذين نسوه من قبل قد
جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا
لنا او نرد فنعمل غير الذي كنا نعمل قد خسروا انفسهم
وضل عنهم ما كانوا يفترون ۞ ان ربكم الله الذي
خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى

على العرش يغشي الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس
والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر
تبارك الله رب العالمين ۞ ادعوا ربكم تضرعا و
خفية انه لا يحب المعتدين ۞ ولا تفسدوا في
الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ان
رحمت الله قريب من المحسنين ۞ وهو الذي يرسل
الرياح بشرا بين يدي رحمته حتى اذا اقلت سحابا
ثقالا سقناه لبلد ميت فانزلنا به الماء فاخرجنا به
من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ

و زمین پاک خوش برون اید نبات او نیکو بامر پروردگار او و ان زمین که پلید باشد

لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

برون نیاید مگر اینچه اندک باشد همچنان تردید و تکرار میکنیم آیتها را برای گروهی

يَشْكُرُونَ ۞ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ

که شکر گویند بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی گروه او پس گفت ای گروه من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

پرستید خدا را نیست شما را هیچ خدای جز او بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ

روزی بزرگ گفتند اشراف و مهتران از گروه او بدرستی که ما می‌بینیم ترا در گمراهی

مُبِينٍ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ

هویدا گفت ای گروه من نیست بمن هیچ گمراهی ولیکن من فرستاده ام

مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ

از پروردگار جهانیان میرسانم بشما پیغامهای پروردگار من و نصیحت میکنم شما را

وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ

و میدانم از خدای آنچه نمیدانید از نزول عذاب ای و شگفت داشتید که آمد بشما پندی

مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ

از پروردگار شما بر مردی از جنس شما تا بیم نماید شما را و تا بپرهیزید از کفر و تا مگر شما

تُرْحَمُونَ ۞ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ

بخشایند شما را پس تکذیب نمودند نوح را پس رهانیدیم او را و آنانکه با او بودند در کشتی

وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۞

و غرق گردانیدیم آنانرا که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستی که ایشان بودند گروهی کور دلان

وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

و فرستادیم بسوی عاد یکی از ایشان را هود نام گفت ای گروه من پرستید خدای را نیست شما را

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

هیچ خدای جز او پس نمی‌ترسید از عقاب او گفتند اشراف آنان که کافر شدند

مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ

از گروه او بدرستی که ما می‌بینیم ترا در نادانی و جهالت و بدرستی که ما هر آینه گمان می‌بریم ترا از

الْكَاذِبِينَ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي

دروغگویان گفت ای گروه من نیست بمن بی‌خردی و نادانی ولیکن من

رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا

فرستاده ام از پروردگار جهانیان تبلیغ میکنم شما را پیغامهای پروردگار خود و من

لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ

مر شما را نصیحت کننده ام با امانت ای شگفت داشتید که آمد شما را وحی و پندی از پروردگار شما

عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ

بر زبان مردی از شما تا بیم نماید شما را و یاد کنید چون گردانید شما را ملوک از

بصطة

بعد قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا آلاء

الله لعلكم تفلحون ۝ قالوا أجئتنا لنعبد الله وحده

ونذر ما كان يعبد آباؤنا فأتنا بما تعدنا إن كنت

من الصادقين ۝ قال قد وقع عليكم من ربكم رجس و

غضب أتجادلونني في أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم

ما نزل الله بها من سلطان فانتظروا إني معكم من المنتظرين

فأنجيناه والذين معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين

كذبوا بآياتنا وما كانوا مؤمنين ۝ وإلى ثمود أخاهم

صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره

قد جاءتكم بينة من ربكم هذه ناقة الله لكم آية فذروها

تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم

عذاب أليم ۝ واذكروا إذ جعلكم خلفاء من بعد عاد

وبوأكم في الأرض تتخذون من سهولها قصورا

وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا

في الأرض مفسدين ۝ قال الملأ الذين استكبروا من

قومه للذين استضعفوا لمن آمن منهم أتعلمون أن صالحا

مرسل من ربه قالوا إنا بما أرسل به مؤمنون ۝ قال

الذين استكبروا إنا بالذي آمنتم به كافرون ۝

فعقروا الناقة وعتوا عن أمر ربهم وقالوا يا صالح
ائتنا بما تعدنا إن كنت من المرسلين ۝ فأخذتهم الرجفة
فأصبحوا في دارهم جاثمين ۝ فتولى عنهم وقال يا قوم
لقد أبلغتكم رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون
الناصحين ۝ ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة
ما سبقكم بها من أحد من العالمين ۝ إنكم لتأتون
الرجال شهوة من دون النساء بل أنتم قوم مسرفون
وما كان جواب قومه إلا أن قالوا أخرجوهم
من قريتكم إنهم أناس يتطهرون ۝ فأنجيناه وأهله

إلا امرأته كانت من الغابرين ۝ وأمطرنا عليهم
مطرا فانظر كيف كان عاقبة المجرمين ۝ وإلى مدين
أخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله
غيره قد جاءتكم بينة من ربكم فأوفوا الكيل والميزان
ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تفسدوا في الأرض
بعد إصلاحها ذلكم خير لكم إن كنتم مؤمنين ۝
ولا تقعدوا بكل صراط توعدون وتصدون عن
سبيل الله من آمن به وتبغونها عوجا واذكروا إذ كنتم
قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة المفسدين

وان كان طائفة منكم آمنوا بالذي أرسلت به و

و اگر هست گروهی از شما که ایمان آرند بآنچه فرستاده شدم من بآن و

طائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير

گروهی نگروند پس صبر کنید تا حکم کند خدای میان ما و او بهترین

الحاكمين ۝ قال الملأ الذين استكبروا من قومه لنخرجنك

حکم کنندگانست گفتند اشراف آنان که تکبر نمودند از گروه او هر آینه بیرون کنیم ترا

يا شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا أو لتعودن

ای شعیب و آنان را که ایمان آوردند با تو از مردم شهر ما یا هر آینه باز گردید البته

في ملتنا قال أولو كنا كارهين ۝ قد افترينا على

در دین و طریقه ما گفت ای باز گردانید ما را و اگر چه باشیم کراهت دارندگان بدرستی که افترا کردیم بر

الله كذبا إن عدنا في ملتكم بعد إذ نجانا الله منها

خدای دروغ را اگر باز گردیم در دین شما پس از آنکه نجات داد ما را خدای از آن

وما يكون لنا أن نعود فيها إلا أن يشاء الله ربنا

و نباشد و نسزد ما را که باز گردیم در آن ملت مگر که خواسته باشد خدای پروردگار ما

وسع ربنا كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح

فراخ و محیط پروردگار ما همه چیز از روی دانش بر خدای اعتماد کردیم ای پروردگار ما حکم کن

بيننا وبين قومنا بالحق وأنت خير الفاتحين ۝ وقال

میان ما و میان گروه ما براستی و عدالت و تو بهترین حکم کنندگانی و گفتند

الملأ الذين كفروا من قومه لئن اتبعتم شعيبا إنكم

اشراف آنان که کافر شدند از گروه او هر آینه اگر متابعت نمایید شعیب را بدرستی که شما

إذا لخاسرون ۝ فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم

آنگاه هر آینه زیان کار باشید پس گرفت ایشان را لرزه زمین پس گشتند در سرای ایشان

جاثمين ۝ الذين كذبوا شعيبا كأن لم يغنوا فيها

مردگان بر روی افتادگان آنان که تکذیب کردند شعیب را گویی که مقیم نشدند و نبودند در آن

الذين كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين ۝ فتولى

آنان که تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران پس اعراض کرد

عنهم وقال يا قوم لقد أبلغتكم رسالات ربي ونصحت

از ایشان گفت ای گروه من بتحقیق رسانیدم بشما پیغامهای پروردگار خود را و نصیحت کردم

لكم فكيف آسى على قوم كافرين ۝ وما أرسلنا في

شما را پس چگونه اندوه برم بر گروه کافران و نفرستادیم ما در

قرية من نبي إلا أخذنا أهلها بالبأساء والضراء لعلهم

هیچ دهی هیچ پیغمبری را مگر گرفتیم اهل آن را به تنگی و سختی و بیماری و مضرت تا مگر ایشان

يضرعون ۝ ثم بدلنا مكان السيئة الحسنة حتى عفوا و

زاری و فروتنی کنند پس بدل کردیم بجای بدی و تنگی نعمت و فراخی را تا بسیار شدند و

قالوا قد مس آباءنا الضراء والسراء فأخذناهم بغتة و

گفتند بتحقیق رسید بپدران ما مضرت و تنگی و شادمانی و فراخی پس گرفتیم ایشان را ناگهان و

هم لا يشعرون ۞ ولو ان اهل القرى امنوا واتقوا
ایشان نمی دانستند ازان ۞ و اگر آنستی که مردمان شهرها بگرویدندی و پرهیز کردندی
لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض ولكن كذبوا
هر آینه بگشودمی بر ایشان برکتها و منافع بسیار از آسمان و زمین ولیکن تکذیب کردند
فاخذناهم بما كانوا يكسبون ۞ افامن اهل القرى ان
پس بگرفتیم ایشانرا بسبب آنچه بودند که کسب میکردند ۞ آیا پس ایمن شدند مردمان دیهها که
ياتيهم باسنا بياتا وهم نائمون ۞ اوامن اهل القرى ان
آید بایشان عذاب ما در شب و ایشان خفته باشند ۞ و ایمن شدند مردمان شهرها که
ياتيهم باسنا ضحى وهم يلعبون ۞ افامنوا مكر الله فلا
آید بایشان عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند ۞ آیا پس ایمن شدند از مکر خدای پس
يامن مكر الله الا القوم الخاسرون ۞ اولم يهد للذين
ایمن نشوند از مکر خدای مگر گروه زیانکاران ۞ نجست ای و راه ننمود و منکشف نشد آنانرا
يرثون الارض من بعد اهلها ان لو نشاء اصبناهم
که میراث می یابند زمین را پس از هلاک اهل آن اگر خواستیمی عقوبت کردیمی ایشانرا
بذنوبهم ونطبع على قلوبهم فهم لا يسمعون ۞ تلك القرى
بگناهان ایشان و مهر مینهیم بر دلهای ایشان پس ایشان نمی شنوند ۞ آن دیهها
نقص عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات
قصه میخوانیم بر تو بعضی از خبرهای آن و بتحقیق آمدند بایشان پیغمبران ایشان با معجزات

فما كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من قبل كذلك يطبع
پس نبودند که ایمان آرندی بانچه تکذیب نمودند آنرا از پیش همچنانکه مهر مینهد
الله على قلوب الكافرين ۞ وما وجدنا لاكثرهم من عهد
خدای بر دلهای کافران ۞ و نیافتیم مر بیشتر ایشانرا هیچ پیمانی
وان وجدنا اكثرهم لفاسقين ۞ ثم بعثنا من بعدهم موسى
و بدرستی که یافتیم بیشتر ایشانرا از راه بیرون شوندگان از فرمان ما پس فرستادیم پس از ایشان موسی را
باياتنا الى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان
با معجزات ما سوی فرعون و اشراف قوم او پس ستم کردند بان آیات پس بنگر که چگونه بود
عاقبة المفسدين ۞ وقال موسى يا فرعون انى رسول
عاقبت کار تباهی کنندگان ۞ و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من فرستاده
من رب العالمين ۞ حقيق على ان لا اقول على الله الا
از پروردگار جهانیانم ۞ سزاوارست بر من آنکه نگویم بر معبود بر حق مگر
الحق قد جئتكم ببينة من ربكم فارسل معى بنى اسرائيل
درست و راست بتحقیق آوردم شما معجزه از پروردگار شما پس بفرست با من پسران یعقوب
قال ان كنت جئت باية فات بها ان كنت من الصادقين
گفت فرعون اگر هستی که آورده معجزه را پس بیار آنرا اگر هستی از راستگویان
فالقى عصاه فاذا هى ثعبان مبين ۞ ونزع يده فاذا هى
پس بینداخت عصای خود را پس ناگهان آن اژدهایی بود هویدا ۞ و بیرون کشید دست خود را پس

بيضاء للناظرين ۝ قال الملأ من قوم فرعون ان هذا

دست سپیدی بود مر نگرندگان را بشعاع تمام گفتند اشراف از گروه فرعون بدرستی که این

لساحر عليم ۝ يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا تأمرون

مردیست جادو دانا میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه میفرمایید

قالوا ارجه واخاه وارسل في المدائن حاشرين ۝

گفتند باز دار او را و برادر او را و تاخیر کن کار ایشان را و بفرست در شهرها جمع کنندگان را

يأتوك بكل ساحر عليم ۝ وجاء السحرة فرعون قالوا

تا بیارند بتو هر جادوی دانا را و بیامدند جادویان سوی فرعون گفتند

ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين ۝ قال نعم وانكم

ای بدرستی که ما راست مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان گفت آری و بدرستی که شما

لمن المقربين ۝ قالوا يا موسى اما ان تلقي واما ان نكون

مراینه از نزدیکان باشید گفتند ای موسی یا آنکه بیندازی تو عصا را و یا آنکه باشیم

نحن الملقين ۝ قال القوا فلما القوا سحروا اعين الناس

ما افکنندگان گفت بیندازید پس چون بیندا ختند جادوی کردند چشمهای مردم را

واسترهبوهم وجاءو بسحر عظيم ۝ واوحينا الى موسى

و بترسانیدند ایشان را و آوردند جادوی بزرگ را و وحی فرستادیم سوی موسی

ان الق عصاك فاذا هي تلقف ما يأفكون ۝ فوقع

که بیفکن عصای خود را پس ناگهان آن فرو برد آنچه تزویر میکردند پس ثابت شد

الحق وبطل ما كانوا يعملون ۝ فغلبوا هنالك وانقلبوا

حق که نبوت موسی بود و ناچیز شد آنچه بودند که میکردند از سحر پس مغلوب شدند سحره آنجا و باز گشتند

صاغرين ۝ والقي السحرة ساجدين ۝ قالوا آمنا

خواران و مقهوران و بروی افکنده شدند جادویان سجده کنندگان گفتند ایمان آوردیم

برب العالمين ۝ رب موسى وهرون ۝ قال فرعون

بپروردگار جهانیان پروردگار موسی و هرون گفت فرعون ساحران را

آمنتم به قبل ان آذن لكم ان هذا لمكر مكرتموه في المدينة

ای گروید بموسی پیش از آنکه رخصت دادمی شما را بدرستی که این مکریست که حیلت کردید آن را در شهر

لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون ۝ لاقطعن ايديكم

تا بیرون کنید از آن مدینه کسان آن را پس زود بود که بدانید مراینه ببرم البته دستهای شما

وارجلكم من خلاف ثم لاصلبنكم اجمعين ۝ قالوا

و پایهای شما را از خلاف یکدیگر پس مراینه بر دار کنم شما را همه گفتند در جواب

انا الى ربنا منقلبون ۝ وما تنقم منا الا ان آمنا بآيات

بدرستی که ما سوی پروردگار ما باز گردندگانیم و چه کین میکشی از ما مگر آنکه بگرویدیم بمعجزات

ربنا لما جاءتنا ربنا افرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين ۝

پروردگار ما چون آمد بما ای پروردگار ما فرو ریز بر ما شکیبایی را و بمیران ما را با اسلام

وقال الملأ من قوم فرعون اتذر موسى وقومه ليفسدوا

و گفتند اشراف از گروه فرعون ای تو میگذاری موسی را و گروه او را تا تباهی کنند

فى الارض وآلهتك قال سنقتل ابناءهم ونستحيى نساءهم
وانا فوقهم قاهرون ۝ قال موسى لقومه استعينوا
بالله واصبروا ان الارض لله يورثها من يشاء من عباده
والعاقبة للمتقين ۝ قالوا اوذينا من قبل ان تأتينا
ومن بعد ما جئتنا قال عسى ربكم ان يهلك عدوكم
ويستخلفكم فى الارض فينظر كيف تعملون ۝ ولقد
اخذنا آل فرعون بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم
يذكرون ۝ فاذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه
وان تصبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه الا انما

طائرهم عند الله ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ وقالوا
مهما تأتنا به من آية لتسحرنا بها فما نحن لك بمؤمنين
فارسلنا عليهم الطوفان والجراد والقمل والضفادع
والدم آيات مفصلات فاستكبروا وكانوا قوما
مجرمين ۝ ولما وقع عليهم الرجز قالوا يا موسى ادع لنا
ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن
لك ولنرسلن معك بنى اسرائيل فلما كشفنا عنهم الرجز
الى اجل هم بالغوه اذا هم ينكثون ۝ فانتقمنا منهم فاغرقناهم
فى اليم بانهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين

وأورثنا القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق

میراث دادیم از فرعونیان آن گروه را که بودند که ضعیف شمرده میشدند بر آمدن جایهای

الأرض ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمت

از زمین و فرو رفتن آن آن زمینی که با منافع بسیار گردانیدیم اندرو و تمام شد وعده

ربك الحسنى على بني إسرائيل بما صبروا ودمرنا ما

پروردگار تو آن کلمه نیکوتر بر پسران یعقوب بانچه صبر کردند بر ایذای فرعونیان و هلاک کردیم انچه

كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا يعرشون ۞ و

بود که میکرد فرعون و گروه او از قصور و عمارات و انچه بودند که سقف بلند میکردند

جاوزنا ببني إسرائيل البحر فأتوا على قوم يعكفون على

بگذرانیدیم پسران یعقوب را از دریا پس آمدند بر گروهی که مقیم بودند بر عبادت

أصنام لهم قالوا يا موسى اجعل لنا إلها كما لهم آلهة

بتانی که آن ایشان را بود گفتند ای موسی بدید کن برای ما خدای چنانکه ایشان راست خدایان

قال إنكم قوم تجهلون ۞ إن هؤلاء متبر ما هم فيه

گفت بدرستی که شما گروهی جاهلانید بدرستی که اینان هلاک کرده شده انچه ایشان در آنند

وباطل ما كانوا يعملون ۞ قال أغير الله أبغيكم إلها

و ناچیز است انچه ایشان هستند که میکنند گفت موسی ای جز خدای بجویم برای شما خدای

وهو فضلكم على العالمين ۞ وإذ أنجيناكم من آل

و او فزونی داد شما را بر اهل زمان شما و یاد کنید چون برهانیدیم شما را از فرعون

فرعون يسومونكم سوء العذاب يقتلون أبناءكم و

و فرعونیان رنج مینمودند شما را بدترین عذاب میکشتند پسران شما را و

يستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۞

زنده میگذاشتند زنان شما را و در آن تعذیب شما را محنتی بود از پروردگار شما بزرگ

وواعدنا موسى ثلثين ليلة وأتممناها بعشر فتم ميقات

و وعده فرمودیم موسی را سی شب از ذی القعده و تمام کردیم آنرا بده شب پس تمام شد وقت

ربه أربعين ليلة وقال موسى لأخيه هرون اخلفني في

پروردگار او چهل شب و گفت موسی مر برادر خود را هرون خلیفه باش مرا در

قومي وأصلح ولا تتبع سبيل المفسدين ۞ ولما جاء

گروه من و بسامان آر کار را و متابعت مکن راه تباه‌کاران را و رضا بان مده و چون آمد

موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب أرني أنظر إليك

موسی برای وقت تعیین کرده ما و سخن گفت با او پروردگار او گفت ای خداوند من بنمای مرا تا بنگرم بتو

قال لن تراني ولكن انظر إلى الجبل فإن استقر مكانه

گفت هرگز نبینی مرا بچشم فانی در دنیا و لیکن نظر کن سوی کوه پس اگر قرار گیرد کوه بجای خود

فسوف تراني فلما تجلى ربه للجبل جعله دكا و

پس زود بود که ببینی مرا پس چون ظاهر شد امر خداوندی مر کوه را گردانید کوه را پاره پاره و

خر موسى صعقا فلما أفاق قال سبحانك تبت إليك

بیفتاد موسی بر روی بیهوش از هول پس چون بهوش آمد گفت پاکا تو توبه کردم سوی تو

وانا اول المؤمنين ۞ قال يا موسى اني اصطفيتك

على الناس برسالاتي وبكلامي فخذ ما اتيتك وكن

من الشاكرين ۞ وكتبنا له في الالواح من كل شيء

موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها بقوة وأمر قومك

يأخذوا باحسنها ساريكم دار الفاسقين ساصرف

عن اياتي الذين يتكبرون في الارض بغير الحق وان يروا

كل اية لا يؤمنوا بها وان يروا سبيل الرشد

لا يتخذوه سبيلا وان يروا سبيل الغي يتخذوه

سبيلا ذلك بانهم كذبوا باياتنا وكانوا عنها غافلين

والذين كذبوا باياتنا ولقاء الاخرة حبطت

اعمالهم هل يجزون الا ما كانوا يعملون ۞

واتخذ قوم موسى من بعده من حليهم عجلا جسدا

له خوار الم يروا انه لا يكلمهم ولا يهديهم سبيلا

اتخذوه وكانوا ظالمين ۞ ولما سقط في ايديهم

وراوا انهم قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا ربنا ويغفر

لنا لنكونن من الخاسرين ۞ ولما رجع موسى الى

قومه غضبان اسفا قال بئسما خلفتموني من بعدي

اعجلتم امر ربكم والقى الالواح واخذ براس اخيه

يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَ
كَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا
تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ
لِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ
ذِلَّةٌ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ
وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا
إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى
الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ
سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ
مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ
أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ
وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التوريه

آن پیغمبر نانویسنده که می یابند او را نوشته نزد ایشان در توریت

والانجيل يامرهم بالمعروف وينهيهم عن المنكر

و انجیل میفرماید ایشان را بکارهای کردنی و باز میدارد ایشان را از ناشایست

ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث ويضع

و حلال میکرداند مر ایشان را پاکیزها و حرام میکرداند بر ایشان چیزهای ناپاک و چیز فرو نهاد

عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم فالذين

از ایشان بار تکلیف ایشان و بندهایی که بود در جاهلیت بر ایشان پس آنانکه

امنوا به وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي انزل

گرویدند باو و تعظیم کردند او را و یاری کردند او را و متابعت نمودند روشنائی که فرو فرستاده شد

معه اولئك هم المفلحون ۞ قل يا ايها الناس اني

با او یعنی قرآن آنان ایشان اند رستگاران بگو ای مردمان بدرستی که من

رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات و

فرستاده خدایم سوی شما همه آن خدای که مر او راست پادشاهی آسمانها و

الارض لا اله الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله و

زمین نیست هیچ خدای مگر او زنده میکرداند و میمیراند پس ایمان آرید بخدای و

رسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه

پیغمبر او آن خبر دهنده که نانویسنده که ایمان می آرد بخدای و سخنان او و متابعت نمایید او را

لعلكم تهتدون ۞ ومن قوم موسى امة يهدون بالحق

تا مگر شما راه یابید بنور آنحضرت و از گروه موسی گروهی اند که راه مینمایند براستی

وبه يعدلون ۞ وقطعناهم اثنتي عشرة اسباطا امما

و بحق حکم و داد میکنند و پراکنده کردیم ایشان را دوازده فرقه فرزندزادگان یعقوب گروه گروه

واوحينا الى موسى اذ استسقه قومه ان اضرب بعصاك

و وحی فرستادیم سوی موسی چون آب خواستند ازو گروه او که بزن بعصای تو

الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس

سنگ را پس روان شد از سنگ دوازده چشمه بتحقیق دانست هر مردمانی

مشربهم وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن و

آبشخور خویش را و سایه بان ساختیم بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان ترنجبین و

السلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا و

مرغ بریان گفتیم بخورید از پاکیزها و لذیذهای آنچه روزی دادیم شما را و ستم نکردند بر ما و

لكن كانوا انفسهم يظلمون ۞ واذ قيل لهم اسكنوا

لیکن بودند که بر تنهای خود ستم میکردند و چون گفته شد مر ایشان را بیارامید

هذه القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حطة

بدین ولایت المقدس و بخورید از آن در هر کجا خواهید شما و بگویید بیفکن از ما گناهان

نغفر لكم خطيئاتكم سنزيد المحسنين ۞ فبدل الذين

تا بیامرزیم شما را گناهان شما را و زود باشد که بیفزاییم نیکوکاران را پس بدل کردند آنان که

وادخلوا الباب سجدا

ك

ظلموا منهم قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا عليهم رجزا
من السماء بما كانوا يظلمون ۞ واسئلهم عن القرية
التي كانت حاضرة البحر اذ يعدون في السبت اذ
تأتيهم حيتانهم يوم سبتهم شرعا ويوم لا يسبتون
لا تأتيهم كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون ۞
واذ قالت امة منهم لم تعظون قوما الله مهلكهم او
معذبهم عذابا شديدا قالوا معذرة الى ربكم ولعلهم
يتقون ۞ فلما نسوا ما ذكروا به انجينا الذين ينهون عن
السوء واخذنا الذين ظلموا بعذاب بئيس بما كانوا

يفسقون

يفسقون ۞ فلما عتوا عما نهوا عنه قلنا لهم كونوا
قردة خاسئين ۞ واذ تاذن ربك ليبعثن عليهم الى
يوم القيمة من يسومهم سوء العذاب ان ربك
لسريع العقاب وانه لغفور رحيم ۞ وقطعناهم في
الارض امما منهم الصالحون ومنهم دون ذلك و
بلوناهم بالحسنات والسيئات لعلهم يرجعون ۞
فخلف من بعدهم خلف ورثوا الكتاب يأخذون
عرض هذا الادنى ويقولون سيغفر لنا وان يأتهم
عرض مثله يأخذوه الم يؤخذ عليهم ميثاق الكتاب

أن لا يقولوا على الله إلا الحق ودرسوا ما فيه والدار

الآخرة خير للذين يتقون أفلا تعقلون والذين

يمسكون بالكتاب وأقاموا الصلوة إنا لا نضيع أجر

المصلحين وإذ نتقنا الجبل فوقهم كأنه ظلة وظنوا أنه

واقع بهم خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم

تتقون وإذ أخذ ربك من بني آدم من ظهورهم

ذريتهم وأشهدهم على أنفسهم ألست بربكم قالوا

بلى شهدنا أن تقولوا يوم القيمة إنا كنا عن هذا

غافلين أو تقولوا إنما أشرك آباؤنا من قبل وكنا

ذرية من بعدهم أفتهلكنا بما فعل المبطلون و

كذلك نفصل الآيات ولعلهم يرجعون واتل

عليهم نبأ الذي آتيناه آياتنا فانسلخ منها فأتبعه

الشيطان فكان من الغاوين ولو شئنا لرفعناه

بها ولكنه أخلد إلى الأرض واتبع هويه فمثله كمثل

الكلب إن تحمل عليه يلهث أو تتركه يلهث

ذلك مثل القوم الذين كذبوا بآياتنا فاقصص

القصص لعلهم يتفكرون ساء مثلا القوم الذين

كذبوا بآياتنا وأنفسهم كانوا يظلمون من يهد

الله فهو المهتدي ومن يضلل فأولئك هم الخاسرون
ولقد ذرأنا لجهنم كثيرا من الجن والإنس لهم قلوب
لا يفقهون بها ولهم أعين لا يبصرون بها ولهم
آذان لا يسمعون بها أولئك كالأنعام بل هم أضل
أولئك هم الغافلون ولله الأسماء الحسنى
فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في أسمائه
سيجزون ما كانوا يعملون وممن خلقنا أمة
يهدون بالحق وبه يعدلون والذين كذبوا بآياتنا
سنستدرجهم من حيث لا يعلمون وأملي لهم إن

كيدي متين أولم يتفكروا ما بصاحبهم من جنة
إن هو إلا نذير مبين أولم ينظروا في ملكوت السماوات
والأرض وما خلق الله من شيء وأن عسى أن يكون قد
اقترب أجلهم فبأي حديث بعده يؤمنون من
يضلل الله فلا هادي له ويذرهم في طغيانهم
يعمهون يسألونك عن الساعة أيان مرساها قل
إنما علمها عند ربي لا يجليها لوقتها إلا هو ثقلت
في السماوات والأرض لا تأتيكم إلا بغتة يسألونك
كأنك حفي عنها قل إنما علمها عند الله ولكن أكثر

الناس لا يعلمون ۝ قل لا أملك لنفسي نفعا ولا ضرا

مردمان نمی دانند آنرا بگوی مالک نیم برای خود هیچ سودی و نه گزندی

إلا ما شاء الله ولو كنت أعلم الغيب لاستكثرت من

مگر آنچه خواسته باشد خدای و اگر بودمی که دانستمی علم نهانی هر آینه بسیار کردمی از

الخير وما مسني السوء إن أنا إلا نذير وبشير لقوم

نیکی را و نرسیدی بمن هیچ بدی و رنجی نیم من مگر بیم نماینده و مژده دهنده مر گروهی را

يؤمنون ۝ هو الذي خلقكم من نفس واحدة و

که بگروند بخدای و روز بازپسین او آن خدایست که آفرید شما را از تنی یگانه آدم علیه السلم و

جعل منها زوجها ليسكن إليها فلما تغشاها حملت

بدید کرد از آن تن جفت او را حوا تا بیارامد با او پس چون نزدیکی کرد با او بار گرفت حوا

حملا خفيفا فمرت به فلما أثقلت دعوا الله ربهما

باری سبک پس آمد شد کرد با آن حمل پس آنگاه گران بار شد خواندند آدم و حوا خداوند پروردگار

لئن آتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين ۝ فلما آتاهما

هر آینه اگر بدهی ما را فرزندی شایسته هر آینه باشیم از شکرگزاران پس چون بداد ایشان را

صالحا جعلا له شركاء فيما آتاهما فتعالى الله

فرزندی صالح گردانیدند او را انبازان برای خدای انبازانی در آنچه داد ایشانرا پس بزرگست خدای

عما يشركون ۝ أيشركون ما لا يخلق شيئا وهم

از آنچه شرک می آرند با او آیا شرک میگردانند آنرا که بیافریند چیزی را و ایشان

يخلقون ۝ ولا يستطيعون لهم نصرا ولا أنفسهم

آفریده میشوند و نمی توانند آن انبازان مر ایشانرا هیچ یاری دادن و نه تنهای خود را

ينصرون ۝ وإن تدعوهم إلى الهدى لا يتبعوكم

یاری میتوانند داد در امور و اگر بخوانید ایشانرا براه راست و صواب متابعت نکنند شما را

سواء عليكم أدعوتموهم أم أنتم صامتون ۝ إن

یکسانست بر شما اگر خوانید ایشانرا … یا آنکه شما خاموشان باشید بدرستی

الذين تدعون من دون الله عباد أمثالكم فادعوهم

که آنان که می پرستید شان از غیر خدای بندگانی اند مانند شما پس بخوانید ایشان را

فليستجيبوا لكم إن كنتم صادقين ۝ ألهم أرجل

پس گو پاسخ کنند مر شما را اگر هستید راست گویان ای انبازانست پایهای

يمشون بها أم لهم أيد يبطشون بها أم لهم أعين يبصرون

که بروند بآن یا مر ایشانراست دستهای که بگیرند بآن یا مر ایشانراست چشمهای که ببینند

بها أم لهم آذان يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم ثم

بآن یا مر ایشانراست گوشهای که بشنوند بآن بگو بخوانید انبازان شما را پس

كيدون فلا تنظرون ۝ إن ولي الله الذي نزل الكتاب

فریب نمایید بامن پس مهلت مدهید مرا بدرستی که یار من خدایست آنکه فرو فرستاد قرآن را

وهو يتولى الصالحين ۝ والذين تدعون من دونه

و او تولی کار نیکانست بنصرت و اعانت و آنان که می پرستید شما از جز او

لا يستطيعون نصركم ولا أنفسهم ينصرون ۝ وإن
نتوانندشان یاری دادن شما و نه تنهای خود را نیز یاری میتوانند داد و اگر
تدعوهم إلى الهدى لا يسمعوا وتريهم ينظرون
خوانیدشان را سوی راه راست نشنوند و بینی توایشان را که نگاه میکنند سوی تو و
إليك وهم لا يبصرون ۝ خذ العفو وأمر بالعرف
بتو و حال آنکه ایشان نمی بینند فراگیر از اخلاق آنچه سهل بود و فرمای به کردار نیکو
وأعرض عن الجاهلين ۝ وإما ينزغنك من الشيطان
و برگردان روی از نادانان و جاهلان و اگر رسد البته بتو ای محمد از دیو رجیم
نزغ فاستعذ بالله إنه سميع عليم ۝ إن الذين اتقوا إذا
اثر وسوسه پس پناه گیر بخدای بدرستی که او شنوا است دانا بدرستی که آنان که بترسند چون
مسهم طائف من الشيطان تذكروا فإذا هم مبصرون ۝
رسد بایشان آینده از دیو وسوسه او یاد دارند خدا را پس ناگهان ایشان بینندگان اند
وإخوانهم يمدونهم في الغي ثم لا يقصرون ۝ وإذا
و برادران دیوان ایشان را مدد میکنند ایشان را در ضلالت پس هیچ تقصیر نمیکنند در اغوا و چون
لم تأتهم بآية قالوا لولا اجتبيتها قل إنما أتبع ما
نیاری بایشان معجزه گویند چرا از نزد خود نیاوردی آنرا بگو بدرستی که متابعت میکنم آنرا
يوحى إلي من ربي هذا بصائر من ربكم وهدى و
که وحی کنند سوی من از پروردگار من این قرآن حجتهای روشن است از خداوند شما و راه نمای

رحمة لقوم يؤمنون ۝ وإذا قرئ القرآن فاستمعوا
بخشایشی برای گروهی که ایمان آرند و چون خوانده شود قرآن پس بشنوید
له وأنصتوا لعلكم ترحمون ۝ واذكر ربك في نفسك
آنرا و خاموش گردید تا که شما رحمت کرده شوید و یاد کن پروردگار خود را در دل خویش
تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو و
از روی زاری و ترسیدن و فرود بلندی از گفتار به بامدادان و
الآصال ولا تكن من الغافلين ۝ إن الذين عند ربك
اواخر روز و مباش از غافلان و اهل غفلت بدرستی که آنان که نزد خدای تواند
لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون ۝
بزرگی نمی نمایند و تکبر نمیکنند از بندگی او و به پاکی یاد میکنند او را و او را سجده میبرند

سورة الأنفال خمس وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
يسألونك عن الأنفال قل الأنفال لله والرسول
می پرسند ترا از حال غنیمتها و حکم آن بگو غنیمتها خاص مر خدای راست و پیغمبر را

فاتقوا الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله
ان كنتم مؤمنين ۝ انما المؤمنون الذين اذا ذكر
الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم اياته زادتهم
ايمانا وعلى ربهم يتوكلون ۝ الذين يقيمون الصلوة
ومما رزقناهم ينفقون ۝ اولئك هم المؤمنون
حقا لهم درجات عند ربهم ومغفرة ورزق
كريم ۝ كما اخرجك ربك من بيتك بالحق وان
فريقا من المؤمنين لكارهون ۝ يجادلونك في
الحق بعد ما تبين كانما يساقون الى الموت وهم

ينظرون ۝ واذ يعدكم الله احدى الطائفتين انها لكم
وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله
ان يحق الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين ۝
ليحق الحق ويبطل الباطل ولو كره المجرمون ۝ اذ
تستغيثون ربكم فاستجاب لكم اني ممدكم بالف من
الملائكة مردفين ۝ وما جعله الله الا بشرى و
لتطمئن به قلوبكم وما النصر الا من عند الله ان الله
عزيز حكيم ۝ اذ يغشيكم النعاس امنة منه وينزل
عليكم من السماء ماء ليطهركم به ويذهب عنكم

رجز الشيطان وليربط على قلوبكم ويثبت به الأقدام ۝
إذ يوحي ربك إلى الملائكة أني معكم فثبتوا الذين آمنوا
سألقي في قلوب الذين كفروا الرعب فاضربوا
فوق الأعناق واضربوا منهم كل بنان ۝ ذلك
بأنهم شاقوا الله ورسوله ومن يشاقق الله ورسوله
فإن الله شديد العقاب ۝ ذلكم فذوقوه وأن
للكافرين عذاب النار ۝ يا أيها الذين آمنوا إذا لقيتم
الذين كفروا زحفا فلا تولوهم الأدبار ۝ ومن
يولهم يومئذ دبره إلا متحرفا لقتال أو متحيزا إلى

فئة فقد باء بغضب من الله ومأواه جهنم وبئس
المصير ۝ فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما رميت
إذ رميت ولكن الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء
حسنا إن الله سميع عليم ۝ ذلكم وأن الله موهن كيد
الكافرين ۝ إن تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وإن تنتهوا
فهو خير لكم وإن تعودوا نعد ولن تغني عنكم
فئتكم شيئا ولو كثرت وأن الله مع المؤمنين ۝ يا أيها
الذين آمنوا أطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه و
أنتم تسمعون ۝ ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا

وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ

الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا

لَاَسْمَعَهُمْ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ

لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُ

اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ

ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

وَاذْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْاَرْضِ

تَخَافُونَ اَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰيكُمْ وَاَيَّدَكُمْ

بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا

اَمَانَاتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا اَنَّمَا اَمْوَالُكُمْ وَ

اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا

الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَاِذْ

يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ

يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا

مثل هذا إن هذا إلا أساطير الأولين * وإذ قالوا

اللهم إن كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا

حجارة من السماء أو ائتنا بعذاب أليم * وما كان الله

ليعذبهم وأنت فيهم وما كان الله معذبهم

وهم يستغفرون * وما لهم ألا يعذبهم الله وهم

يصدون عن المسجد الحرام وما كانوا أولياءه

إن أولياؤه إلا المتقون ولكن أكثرهم لا يعلمون

وما كان صلوتهم عند البيت إلا مكاء وتصدية

فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون * إن الذين كفروا

ينفقون أموالهم ليصدوا عن سبيل الله فسينفقونها

ثم تكون عليهم حسرة ثم يغلبون والذين كفروا

إلى جهنم يحشرون * ليميز الله الخبيث من الطيب و

يجعل الخبيث بعضه على بعض فيركمه جميعا فيجعله

في جهنم أولئك هم الخاسرون * قل للذين كفروا

إن ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف وإن يعودوا فقد

مضت سنت الأولين * وقاتلوهم حتى لا تكون

فتنة ويكون الدين كله لله فإن انتهوا فإن الله

بما يعملون بصير * وإن تولوا فاعلموا أن الله مولاكم

نعم المولى ونعم النصير ۝ واعلموا انما غنمتم من
شيء فان لله خمسه وللرسول ولذي القربى و
اليتامى والمساكين وابن السبيل ان كنتم امنتم بالله
وما انزلنا على عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان
والله على كل شيء قدير ۝ اذ انتم بالعدوة الدنيا
وهم بالعدوة القصوى والركب اسفل منكم ولو
تواعدتم لاختلفتم في الميعاد ولكن ليقضي الله
امرا كان مفعولا ليهلك من هلك عن بينة و
يحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم ۝ اذ يريكهم

الله في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا لفشلتم
ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم انه عليم بذات
الصدور ۝ واذ يريكموهم اذ التقيتم في اعينكم
قليلا ويقللكم في اعينهم ليقضي الله امرا كان
مفعولا والى الله ترجع الامور ۝ يا ايها الذين امنوا
اذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله كثيرا لعلكم
تفلحون ۝ واطيعوا الله واطيعوا الرسول ولا تنازعوا
فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع
الصابرين ۝ ولا تكونوا كالذين خرجوا من ديارهم

بطرا ورئاء الناس ويصدون عن سبيل الله و
الله بما يعملون محيط ۞ وإذ زين لهم الشيطان
أعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس وإني
جار لكم فلما تراءت الفئتان نكص على عقبيه وقال
إني بريء منكم إني أرى ما لا ترون إني أخاف الله و
الله شديد العقاب ۞ إذ يقول المنافقون والذين
في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم ومن يتوكل على الله
فإن الله عزيز حكيم ۞ ولو ترى إذ يتوفى الذين كفروا
الملائكة يضربون وجوههم وأدبارهم وذوقوا

عذاب الحريق ۞ ذلك بما قدمت أيديكم وأن الله ليس
بظلام للعبيد ۞ كدأب آل فرعون والذين من قبلهم
كفروا بآيات الله فأخذهم الله بذنوبهم إن الله قوي
شديد العقاب ۞ ذلك بأن الله لم يك مغيرا نعمة
أنعمها على قوم حتى يغيروا ما بأنفسهم وأن الله سميع
عليم ۞ كدأب آل فرعون والذين من قبلهم كذبوا
بآيات ربهم فأهلكناهم بذنوبهم وأغرقنا آل فرعون
وكل كانوا ظالمين ۞ إن شر الدواب عند الله
الذين كفروا فهم لا يؤمنون ۞ الذين عاهدت

منهم ثم ينقضون عهدهم في كل مرة وهم لا يتقون
فاما تثقفنهم في الحرب فشرد بهم من خلفهم لعلهم
يذكرون وإما تخافن من قوم خيانة فانبذ
اليهم على سواء إن الله لا يحب الخائنين ولا يحسبن
الذين كفروا سبقوا انهم لا يعجزون واعدوا
لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به
عدو الله وعدوكم وآخرين من دونهم لا تعلمونهم
الله يعلمهم وما تنفقوا من شيء في سبيل الله يوف
اليكم وانتم لا تظلمون وان جنحوا للسلم فاجنح

لها وتوكل على الله انه هو السميع العليم وان
يريدوا ان يخدعوك فان حسبك الله هو الذي
ايدك بنصره وبالمؤمنين والف بين قلوبهم لو انفقت
ما في الأرض جميعا ما الفت بين قلوبهم ولكن الله
الف بينهم انه عزيز حكيم يا ايها النبي حسبك الله
ومن اتبعك من المؤمنين يا ايها النبي حرض المؤمنين
على القتال ان يكن منكم عشرون صابرون يغلبوا
مائتين وان يكن منكم مائة يغلبوا الفا من الذين كفروا
بانهم قوم لا يفقهون الآن خفف الله عنكم و

علم أن فيكم ضعفا فإن يكن منكم مائة صابرة
يغلبوا مائتين وإن يكن منكم ألف يغلبوا ألفين بإذن
الله والله مع الصابرين ۝ ما كان لنبي أن يكون له
أسرى حتى يثخن في الأرض تريدون عرض الدنيا
والله يريد الآخرة والله عزيز حكيم ۝ لولا كتاب
من الله سبق لمسكم فيما أخذتم عذاب عظيم ۝
فكلوا مما غنمتم حلالا طيبا واتقوا الله إن الله
غفور رحيم ۝ يا أيها النبي قل لمن في أيديكم من
الأسرى إن يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم خيرا مما

أخذ منكم ويغفر لكم والله غفور رحيم ۝ وإن يريدوا
خيانتك فقد خانوا الله من قبل فأمكن منهم والله عليم
حكيم ۝ إن الذين آمنوا وهاجروا وجاهدوا بأموالهم
وأنفسهم في سبيل الله والذين آووا ونصروا أولئك
بعضهم أولياء بعض والذين آمنوا ولم يهاجروا ما لكم
من ولايتهم من شيء حتى يهاجروا وإن استنصروكم
في الدين فعليكم النصر إلا على قوم بينكم ميثاق
والله بما تعملون بصير ۝ والذين كفروا بعضهم
أولياء بعض إلا تفعلوه تكن فتنة في الأرض وفساد

كبير ۝ والذين آمنوا وهاجروا وجاهدوا في سبيل
بزرگ بضعف اسلام و آنان که گرویدند و هجرت کردند بدین و کارزار کردند در راه
الله والذين آووا ونصروا أولئك هم المؤمنون حقا
خدای و آنان که جای دادند پیغامبر را و نصرت نمودند ایشان اند مومنان براستی
لهم مغفرة ورزق كريم ۝ والذين آمنوا من بعد
و ایشان راست آمرزشی و روزی نیکو بابرکت و آنان که گرویدند پس از هجرت اولی
وهاجروا وجاهدوا معكم فأولئك منكم وأولوا
و هجرت کردند و کارزار نمودند همراه شما با اعدا پس ایشان از شما اند و خداوندان
الأرحام بعضهم أولى ببعض في كتاب الله إن الله
خویشان بعضی از ایشان سزاوارترند ببعضی در کتاب خدای قرآن یا لوح بدرستی که خدا

بكل شيء عليم ۝
بهمه چیزی دانا

سورة التوبة مائة وعشرون آية مكية

براءة من الله ورسوله إلى الذين عاهدتم من المشركين
این سوره بیزاری است و اصل از خدای و پیغمبر او سوی آنان که عهد کردید شما از ...
فسيحوا في الأرض أربعة أشهر واعلموا أنكم غير
پس بگردید ... در زمین چهار ماه و بدانید که شما ...

حزب

معجزي الله وأن الله مخزي الكافرين ۝ وأذان من الله
فوت شوندگان از خدای و آنکه خدای خوار کننده کافران است و این آگاهی دادنیست از خدای
ورسوله إلى الناس يوم الحج الأكبر أن الله بريء
و پیغمبر او سوی مردمان روز حج بزرگتر یا نحر بدرستی که خدای بیزار است
من المشركين ورسوله فإن تبتم فهو خير لكم وإن توليتم
از اهل شرک و پیغمبر او نیز پس اگر توبه کنید پس آن بهتر است شما را و اگر برگردید
فاعلموا أنكم غير معجزي الله وبشر الذين كفروا
پس بدانید که شما فوت شوندگان نیستید از حکم خدای و مژده ده کافران را
بعذاب أليم ۝ إلا الذين عاهدتم من المشركين ثم لم
بعذابی دردناک مگر آنان که عهد کردید با ایشان از کافران پس
ينقصوكم شيئا ولم يظاهروا عليكم أحدا فأتموا إليهم
کم نگردانیدند شما را چیزی از عهد و یاری ندادند بر شما هیچکس را از اعدا پس تمام کنید با ایشان
عهدهم إلى مدتهم إن الله يحب المتقين ۝ فإذا انسلخ
عهد ایشان را تا آخر وقت مانند آن بدرستی که خدای دوست دارد پرهیزگاران را پس چون
الأشهر الحرم فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم و
بگذرد ماههای حرام پس بکشید کافران را هرجا که بیابید ایشان را در حرم و غیر آن
خذوهم واحصروهم واقعدوا لهم كل مرصد فإن
بگیرید ایشان را و حبس کنید و بند نهید ایشان را و بنشینید برای ایشان در هر گذرگاهی پس اگر

تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فخلوا سبيلهم

توبه کنند و بپای دارند نماز را و بدهند حق مال را پس بگذارید راه ایشان را

ان الله غفور رحيم ۞ وان احد من المشركين استجارك

بدرستی که خدای آمرزگار است مهربان و اگر یکی از بت پرستان زینهار خواهد از تو

فاجره حتى يسمع كلام الله ثم ابلغه مامنه ذلك بانهم

پس زینهار ده او را تا بشنود سخن خدای را پس برسان او را بجای ایمنی او آن زینهار که

قوم لا يعلمون ۞ كيف يكون للمشركين عهد عند الله و

گروهی اند که نمی دانند چگونه باشد بت پرستان را عهدی نزد خدای و

عند رسوله الا الذين عاهدتم عند المسجد الحرام فما

نزد پیغمبر او مگر آنان که عهد کردید شما با ایشان نزد مسجد حرام پس تا دام

استقاموا لكم فاستقيموا لهم ان الله يحب المتقين ۞

که بر پای استقامت باشند مر شما را پس استقامت باشید شما از برای ایشان بدرستی که خدای دوست دارد

كيف وان يظهروا عليكم لا يرقبوا فيكم الا ولا ذمة

چگونه و اگر غالب شوند و ظفر یابند بر شما رعایت نکنند در حق شما سوگندی و نه عهدی

يرضونكم بافواههم وتابى قلوبهم واكثرهم فاسقون

خشنود میکنند شما را بدهنهای خود و دور باشد دلهای ایشان و بیشتر ایشان فاسقانند

اشتروا بايات الله ثمنا قليلا فصدوا عن سبيله انهم

بدل کردند بآیات خدای بهای اندک پس بگشتند از راه وی بدرستی که

ساء ما كانوا يعملون ۞ لا يرقبون في مؤمن الا

بد است آنچه هستند که میکنند نگاه نمیدارند ایشان در حق هیچ مؤمنی سوگندی

ولا ذمة واولئك هم المعتدون ۞ فان تابوا واقاموا

و نه هیچ عهدی و ایشان اند از حد درگذرندگان پس اگر توبه کنند و بپای دارند

الصلوة واتوا الزكوة فاخوانكم في الدين ونفصل

نماز را و بدهند زکوة را پس ایشان برادران شما اند در دین و بیان میکنیم

الايات لقوم يعلمون ۞ وان نكثوا ايمانهم من بعد

آیات برای گروهی که دانند و اگر نقض کنند سوگندهای خود را از پس

عهدهم وطعنوا في دينكم فقاتلوا ائمة الكفر انهم

عهد ایشان و ناسزا گویند در حق دین شما پس جنگ کنید با پیشوایان کفر بدرستی که

لا ايمان لهم لعلهم ينتهون ۞ الا تقاتلون قوما

هیچ سوگند نیست ایشان را تا مگر ایشان باز ایستند آیا جنگ نمی کنید با گروهی

نكثوا ايمانهم وهموا باخراج الرسول وهم بدءوكم

که بشکستند پیمانهای خود را و قصد کردند به بیرون کردن پیغمبر و ایشان آغاز کردند با شما

اول مرة اتخشونهم فالله احق ان تخشوه ان كنتم

نخست بار آیا میترسید از ایشان پس خدای سزاوارتر که بترسید از او اگر هستید

مؤمنين ۞ قاتلوهم يعذبهم الله بايديكم ويخزهم و

گروندگان جنگ کنید با ایشان تا عذاب کند ایشان را خدای بدستهای شما و خوار گرداند

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ

نصرت دهد شما را بر ایشان و شفا دهد سینهای گروهی گرویدگان را و زایل گرداند

غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

خشم دلهای مومنان را و توبه دهد خدای بهر که خواهد و خدای داناست

حَكِيمٌ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ

درست کار یا پنداشتید که گذاشته شوید و هنوز ظاهر نشد دانسته خدای آنان را

جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ

که غزا کردند از شما و نگرفتند از غیر معبود بر او و نه غیر پیغمبر او

وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

و نه مومنان دوستی خالص و خدای آگاهست با نچه میکنید شما

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ

نباشد و نشد درست مشرکان را که عمارت کنند مسجدهای خدای را گواهی دهندگان

عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي

بر تنهای خویش نا گرویدن ایشان باطل کردارهای ایشان و در

النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

آتش دوزخ ایشان جاویدانند بدرستی که عمارت کند مسجدهای خدا را آنکه ایمان آرد بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

و بروز قیامت و بپای داشت نماز را و داد زکوة را و نترسید مگر از خدای

أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ

آنان که باشند ایشان از راه راست یافتگان ای کردید اهل آب دادن

الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

حاجیان را و اهل عمارت مسجد حرام چون آنکه گروید بخدای و بروز

الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ

قیامت و غزا کرد با دشمنان در راه دین خدای برابر نباشند آن دو گروه نزد خدای

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

خدای راه ننماید گروه بیدادگران را آنان که ایمان آوردند

هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً

فِي سَبِيلِ اللَّهِ

هجرت کردند و غزا کردند به جانهای ایشان و تنهاشان بزرگترند بمرتبه

عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ

نزد خدای و ایشان اند فیروزی یابندگان مژده دهد ایشان را خدای ایشان

بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

ببخشایش از و و خشنودی و بوستانهای که ایشان را در آن نعمت دائمی

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا

جاویدان در آن همیشه بدرستی که خدای نزد اوست مزدی بزرگ ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ

آنان که گرویدند مگیرید پدران شما را و برادران شما را دوستان اگر

اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ

اختیار کنند کافری را بر گرویدن و هر که دوستی کند با ایشان از شما پس آنان

هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ

ایشانند ستمکاران بگو اگر باشند پدران شما و پسران شما

وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا

و برادران شما و زنان شما و خویشان نزدیک شما و مالهای که کسب کردید آن را

وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ

و بازرگانی که می‌ترسید ناروایی آن و مسکنهای که پسندید دوست‌تر

إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا

سوی شما از خدای و رسول او و غزا کردن در راه او پس چشم دارید

حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

تا آورد خدای کار خود را یعنی عقوبت عاجله و خدای راه ننماید گروه خارجان از فرمان

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ

بتحقیق یاری کرد شما را خدای در جاهای بسیار و در روز غزای حنین چون

أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ

بشگفت آورد شما را بسیاری شما پس سود نداد کثرت شما را هیچ چیز و تنگ شد بر شما

الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ۞ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ

زمین با آن فراخی پس برگشتید گشتگان پس فرو فرستاد خدای

سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ

آرام و رحمت خود را بر پیغمبر خود و بر مؤمنان و فرو فرستاد لشکرهای که

تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۞

ندیدید شما آن را از ملائکه و عذاب کرد آنان را که کافر شدند و آنست پاداش کافران

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

پس توبه دهد خدای پس از آن بر آنکه خواهد و خدای آمرزگار

رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا

مهربان ای آنان که گرویدند به درستی که بت‌پرستان پلیدند پس نزدیک مشوند

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ

به مسجد حرام پس از سال ایشان این سال و اگر ترسید از درویشی پس زود بود

يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

که توانگر گرداند شما را خدای از فضل خود اگر خواهد به درستی که خدای داناست درست کار

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا

جنگ کنید با آنان که نگرویدند بخدای و نه بروز باز پسین و

يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ

حرام نمی‌دارند آن را که حرام کرد خدای و پیغمبر او و دین نمی‌گیرند دین حق را که اسلام

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

از آنان که داده‌اند ایشان را کتاب آسمانی تا که دهند خراج مخصوص را از دست منقادگی ایشان

صَاغِرُونَ ۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ

النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ

قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ

الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا

نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ

كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۞ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۞

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ

لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا

فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۞

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ

يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ

ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا

المشركين كافة كما يقاتلونكم كافة واعلموا ان

الله مع المتقين ۞ انما النسيء زيادة في الكفر يضل به

الذين كفروا يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطئوا

عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم الله زين لهم سوء اعمالهم

والله لا يهدي القوم الكافرين ۞ يا ايها الذين امنوا

ما لكم اذا قيل لكم انفروا في سبيل الله اثاقلتم الى

الارض ارضيتم بالحيوة الدنيا من الاخرة فما متاع

الحيوة الدنيا في الاخرة الا قليل ۞ الا تنفروا يعذبكم

عذابا اليما ويستبدل قوما غيركم ولا تضروه شيئا

والله على كل شيء قدير ۞ الا تنصروه فقد نصره

الله اذ اخرجه الذين كفروا ثاني اثنين اذ هما في

الغار اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا

فانزل الله سكينته عليه وايده بجنود لم تروها و

جعل كلمة الذين كفروا السفلى وكلمة الله هي العليا

والله عزيز حكيم ۞ انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا

باموالكم وانفسكم في سبيل الله ذلكم خير لكم ان كنتم

تعلمون ۞ لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا لاتبعوك

ولكن بعدت عليهم الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا

لخرجنا معكم يهلكون انفسهم والله يعلم انهم لكاذبون
عفا الله عنك لم اذنت لهم حتى يتبين لك الذين
صدقوا وتعلم الكاذبين ۞ لا يستاذنك الذين يؤمنون
بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا باموالهم وانفسهم
والله عليم بالمتقين ۞ انما يستاذنك الذين لا يؤمنون
بالله واليوم الاخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم
يترددون ۞ ولو ارادوا الخروج لاعدوا له عدة و
لكن كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع
القاعدين ۞ لو خرجوا فيكم ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا

خلالكم يبغونكم الفتنة وفيكم سماعون لهم والله
عليم بالظالمين ۞ لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا
لك الامور حتى جاء الحق وظهر امر الله وهم كارهون
ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني الا في الفتنة
سقطوا وان جهنم لمحيطة بالكافرين ۞ ان تصبك
حسنة تسؤهم وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا
امرنا من قبل ويتولوا وهم فرحون ۞ قل لن يصيبنا
الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فليتوكل
المؤمنون ۞ قل هل تربصون بنا الا احدى الحسنيين

ونحن نتربص بكم ان يصيبكم الله بعذاب من عنده او بايدينا
فتربصوا انا معكم متربصون ۝ قل انفقوا طوعا
او كرها لن يتقبل منكم انكم كنتم قوما فاسقين
وما منعهم ان تقبل منهم نفقاتهم الا انهم كفروا
بالله وبرسوله ولا ياتون الصلوة الا وهم كسالى و
لا ينفقون الا وهم كارهون ۝ فلا تعجبك اموالهم
ولا اولادهم انما يريد الله ليعذبهم بها في الحيوة
الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون ۝ ويحلفون
بالله انهم لمنكم وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون

لو يجدون ملجا او مغارات او مدخلا لولوا اليه
وهم يجمحون ۝ ومنهم من يلمزك في الصدقات
فان اعطوا منها رضوا وان لم يعطوا منها اذا هم
يسخطون ۝ ولو انهم رضوا ما اتاهم الله ورسوله
وقالوا حسبنا الله سيؤتينا الله من فضله ورسوله
انا الى الله راغبون ۝ انما الصدقات للفقراء و
المساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي
الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل
فريضة من الله والله عليم حكيم ۝ ومنهم الذين

١٦٦

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ يَحْلِفُونَ
بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ
إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۞ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ
الْعَظِيمُ ۞ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحْذَرُونَ ۞ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ

وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۞
لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ
طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۞
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞
وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ۞ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَ

أكثر أموالا وأولادا فاستمتعوا بخلاقهم

فاستمتعتم بخلاقكم كما استمتع الذين من قبلكم

بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا أولئك حبطت

أعمالهم في الدنيا والآخرة وأولئك هم الخاسرون

ألم يأتهم نبأ الذين من قبلهم قوم نوح وعاد و

ثمود وقوم إبراهيم وأصحاب مدين والمؤتفكات

أتتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم

ولكن كانوا أنفسهم يظلمون والمؤمنون و

المؤمنات بعضهم أولياء بعض يأمرون بالمعروف

وينهون عن المنكر ويقيمون الصلوة ويؤتون

الزكوة ويطيعون الله ورسوله أولئك سيرحمهم

الله إن الله عزيز حكيم وعد الله المؤمنين والمؤمنات

جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ومساكن

طيبة في جنات عدن ورضوان من الله أكبر ذلك

هو الفوز العظيم يا أيها النبي جاهد الكفار و

المنافقين واغلظ عليهم ومأويهم جهنم وبئس المصير

يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر و

كفروا بعد إسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما نقموا

إلا أن أغناهم الله ورسوله من فضله فإن يتوبوا يك
خيرا لهم وإن يتولوا يعذبهم الله عذابا أليما في
الدنيا والآخرة وما لهم في الأرض من ولي ولا نصير
ومنهم من عاهد الله لئن آتانا من فضله لنصدقن
ولنكونن من الصالحين فلما آتاهم من فضله بخلوا به و
تولوا وهم معرضون فأعقبهم نفاقا في قلوبهم إلى
يوم يلقونه بما أخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا
يكذبون ألم يعلموا أن الله يعلم سرهم ونجواهم
وأن الله علام الغيوب الذين يلمزون المطوعين

من المؤمنين في الصدقات والذين لا يجدون إلا
جهدهم فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب
أليم استغفر لهم أو لا تستغفر لهم إن تستغفر لهم
سبعين مرة فلن يغفر الله لهم ذلك بأنهم كفروا بالله
ورسوله والله لا يهدي القوم الفاسقين فرح
المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله وكرهوا أن
يجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في سبيل الله وقالوا
لا تنفروا في الحر قل نار جهنم أشد حرا لو كانوا
يفقهون فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا جزاء بما كانوا

يكسبون ۞ فان رجعك الله الى طائفة منهم فاستاذنوك
للخروج فقل لن تخرجوا معي ابدا ولن تقاتلوا معي عدوا
انكم رضيتم بالقعود اول مرة فاقعدوا مع الخالفين ۞
ولا تصل على احد منهم مات ابدا ولا تقم على قبره انهم
كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون ۞ ولا
تعجبك اموالهم واولادهم انما يريد الله ان يعذبهم
بها في الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون ۞ واذا
انزلت سورة ان امنوا بالله وجاهدوا مع رسوله
استاذنك اولوا الطول منهم وقالوا ذرنا نكن مع

القاعدين ۞ رضوا بان يكونوا مع الخوالف وطبع
على قلوبهم فهم لا يفقهون ۞ لكن الرسول والذين
امنوا معه جاهدوا باموالهم وانفسهم واولئك
لهم الخيرات واولئك هم المفلحون ۞ اعد الله لهم
جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ذلك
الفوز العظيم ۞ وجاء المعذرون من الاعراب
ليؤذن لهم وقعد الذين كذبوا الله ورسوله
سيصيب الذين كفروا منهم عذاب اليم ۞ ليس على
الضعفاء ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون ما

يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
بکنند بزه و تنگی چون اخلاص نگاه دارند خدای را و رسول او را بر نیکوکاران
مِن سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا
هیچ راه عتابی و خدای آمرزگارست مهربان و نیست بزه بر آنان که چون
أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا
آمدند سوی تو تا برنشانی ایشان را گفتی نمی یابم آنچه برنشانم شما را بر آن بازگردیدند
وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ
و چشمهاشان میرود از اشک برای اندوه که نمی یابند آنچه نفقه کنند
إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا
بدرستی که راه عتاب بر آنانست که دستوری میخواهند از تو و ایشان توانگرانند راضی شدند
بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
بآنکه باشند مصاحب بازماندگان و مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان پس ایشان
لَا يَعْلَمُونَ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
نمیدانند حقیقت کار را عذر می آرند منافقان سوی شما چون بازگردید سوی ایشان
قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
بگو عذر مخواهید هرگز باور نداریم شما را بحقیقت آگاه کرده است ما را خدای از خبرها
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ
و زود بود که بیند خدای کردار شما و پیغمبر او پس بازگردید سوی داننده نهانی

وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ سَيَحْلِفُونَ
و آشکارا پس آگاه کند شما را بآنچه هستید که میکنید زود بود که سوگند خورند
بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
بخدای برای شما چون بازگردید سوی ایشان تا اعراض کنید از ایشان پس اعراض کنید
عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند و جای ایشان دوزخ است برای پاداش آنچه هستند
يَكْسِبُونَ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا
که کسب میکنند سوگند میخورند برای شما تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خشنود شوید
عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ الْأَعْرَابُ
از ایشان پس بدرستی که خدای راضی نشود از گروه فاسقان اعراب و اهل بادیه
أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنزَلَ
سخت ترند بکفر و دوروی کردن و سزاوارترند بآنکه ندانند مواضع تکالیف آنچه فرو فرستاد
اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ
خدای بر پیغمبر خود و خدای داناست باحکمت و از اهل بادیه است آنکه میگیرد
مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
آنچه نفقه میکنند تاوانی و زیانی و چشم میدارد بشما گردشهای روزگار بر ایشانست گردش بد
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
و خدای شنواست داناست و از اهل بادیه است آنکه میگرود بخدای و بروز

الآخر ويتخذ ما ينفق قربات عند الله وصلوات

الرسول ألا إنها قربة لهم سيدخلهم الله في رحمته

إن الله غفور رحيم ۝ والسابقون الأولون من

المهاجرين والأنصار والذين اتبعوهم بإحسان رضي

الله عنهم ورضوا عنه وأعد لهم جنات تجري

تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا ذلك الفوز العظيم

وممن حولكم من الأعراب منافقون ومن أهل المدينة

مردوا على النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم

مرتين ثم يردون إلى عذاب عظيم ۝ وآخرون

اعترفوا بذنوبهم خلطوا عملا صالحا وآخر سيئا عسى

الله أن يتوب عليهم إن الله غفور رحيم ۝ خذ من

أموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم بها وصل عليهم

إن صلاتك سكن لهم والله سميع عليم ۝ ألم يعلموا أن

الله هو يقبل التوبة عن عباده ويأخذ الصدقات

وأن الله هو التواب الرحيم ۝ وقل اعملوا فسيرى الله

عملكم ورسوله والمؤمنون وستردون إلى

عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ۝

وآخرون مرجون لأمر الله إما يعذبهم وإما يتوب

عليهم والله عليم حكيم ۝ والذين اتخذوا مسجدا ضرارا

بر ایشان و خدای داناست درست کار و آنان که گرفتند مسجدی زیان مسلمانا

وكفرا وتفريقا بين المؤمنين وارصادا لمن حارب

و کفر نیز را و جدایی افکندن میان مومنان و برای ساز دادن برای آنکه جنگ کرد

الله ورسوله من قبل وليحلفن ان اردنا الا الحسنى

با خدای و پیغمبر او از پیش بنای آن و هرآینه سوگند خورند که نخواستیم مگر خصلت نیکو

والله يشهد انهم لكاذبون ۝ لا تقم فيه ابدا

و خدای گواهی میدهد که ایشان هرآینه دروغ گویانند حاضر مشو در آن مسجد هرگز

لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم

هرآینه مسجدی که بنیاد کرده باشند بر پرهیزگاری از نخست روز سزاوارترست که باستی

فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب

در آن در آن مسجد مردانی اند که دوست میدارند که پاکیزه باشند و خدای دوست میدارد

المطهرين ۝ افمن اسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان

پاکیزگان را آیا پس آنکه اساس نهاد بنای دین خود را بر پرهیزگاری از خدای و خشنودی

خير ام من اسس بنيانه على شفا جرف هار فانهار

بهترست یا آنکه اساس نهاد بنای خود را بر جانب رودی که از باران خراب شده باشد

به في نار جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين ۝ لا يزال

آن بنا در آتش دوزخ و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را همیشه باشد

بنيانهم الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم

آن بنای ایشان که نهادند شکی و نفاقی در دلهای ایشان مگر که پاره پاره شود دلهای ایشان

والله عليم حكيم ۝ ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم

و خدای داناست با حکمت بدرستی که خدای خرید از مومنان تنهای ایشان

واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله

و مالهای ایشان بانکه مر ایشان راست بهشت جنگ میکنند در راه دین خدای

فيقتلون ويقتلون وعدا عليه حقا في التورية و

پس میکشند و کشته میشوند وعده بر ذمت کرم او درست در توریت موسی و

الانجيل والقرآن ومن اوفى بعهده من الله فاستبشروا

انجیل عیسی و قرآن محمد و کیست وفا کننده تر بعهد خود از خدای پس مژده یابید

ببيعكم الذي بايعتم به وذلك هو الفوز العظيم ۝

به خرید و فروخت شما که مبایعت کردید بآن و آن آنست فیروزی بزرگ

التائبون العابدون الحامدون السائحون الراكعون

ایشان توبه کنانند خدای پرستان ستایندگان خدا را روزه داران یا روندگان رکوع

الساجدون الآمرون بالمعروف والناهون عن

سجود کنندگان فرمایندگان بکارهای کردنی نیکو و باز دارندگان از

المنكر والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين ۝ ما

ناکردنی و نگاه دارندگان فرمانهای خدا را و مژده ده ای محمد مومنان را

كان للنبي والذين آمنوا أن يستغفروا للمشركين و
لو كانوا أولي قربى من بعد ما تبين لهم أنهم
أصحاب الجحيم ۝ وما كان استغفار إبراهيم إلا
عن موعدة وعدها إياه فلما تبين له أنه عدو لله تبرأ
منه إن إبراهيم لأواه حليم ۝ وما كان الله
ليضل قوما بعد إذ هداهم حتى يبين لهم ما يتقون
إن الله بكل شيء عليم ۝ إن الله له ملك السموات و
الأرض يحيي ويميت وما لكم من دون الله من ولي
ولا نصير ۝ لقد تاب الله على النبي والمهاجرين

والأنصار الذين اتبعوه في ساعة العسرة من بعد
ما كاد يزيغ قلوب فريق منهم ثم تاب عليهم
إنه بهم رءوف رحيم ۝ وعلى الثلاثة الذين خلفوا
حتى إذا ضاقت عليهم الأرض بما رحبت وضاقت
عليهم أنفسهم وظنوا أن لا ملجأ من الله إلا إليه
ثم تاب عليهم ليتوبوا إن الله هو التواب الرحيم ۝
يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين
ما كان لأهل المدينة ومن حولهم من الأعراب
أن يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بأنفسهم عن

نفسه ذلك بانهم لا يصيبهم ظمأ ولا نصب ولا

صحبت رسول آن وجوب متابعت بآنست که ایشان نرسد ایشان را هیچ تشنگی و نه رنجی و نه

مخمصة في سبيل الله ولا يطؤن موطئا يغيظ الكفار

گرسنگی در راه دین خدای و ننهند هیچ پای در جایی که بخشم آورد کافران را

ولا ينالون من عدو نيلا الا كتب لهم به عمل صالح

و نقصان نکنند از هیچ دشمنی نقصان کردنی مگر که نوشته شد برای ایشان بآن کردار نیکو

ان الله لا يضيع اجر المحسنين ولا ينفقون نفقة

بدرستی که خدای ضایع نگرداند مزد نیکوکاران را و نفقه نکنند هیچ نفقه

صغيرة ولا كبيرة ولا يقطعون واديا الا كتب

خرد و نه بزرگ و نه ببرند ایشان مسافت هیچ رودخانه مگر بنوشتند

لهم ليجزيهم الله احسن ما كانوا يعملون وما

ایشان را تا پاداش دهد ایشان را خدای نیکوتر آنچه هستند که میکنند از اعمال خیر و

كان المؤمنون لينفروا كافة فلولا نفر من كل

نباشند مومنان تا بروند بغزا یا طلب علم همه پس چرا نرفت از هر

فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في الدين ولينذروا

گروهی از ایشان جماعتی تا تفقه آموزند در باب دین و تا بیم نمایند

قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون يا ايها

گروه خود را چون باز گردند سوی ایشان تا مگر ایشان بپرهیزند از ناسپاسی ای

الذين آمنوا قاتلوا الذين يلونكم من الكفار وليجدوا

آنانی که گرویدند جنگ کنید با آنان که نزدیکتر بشما از کافران و باید که بیابند

فيكم غلظة واعلموا ان الله مع المتقين واذا ما

در شما درشتی و صبر بر جهاد و بدانید که خدای یار پرهیزکارانست بنصرت و اعانت و چون

انزلت سورة فمنهم من يقول ايكم زادته هذه ايمانا

فرو فرستاده شود سورتی پس از ایشانست کسی که گوید کدام یک از شما بیفزود او را این سورت

فاما الذين آمنوا فزادتهم ايمانا وهم يستبشرون

پس اما آنانکه بگرویدند پس بیفزاید ایشان را ایمان و ایشان شاد میشوند

واما الذين في قلوبهم مرض فزادتهم رجسا الى

و اما آنان که در دلهای ایشانست بیماری پس بیفزاید ایشان را آن سوره خبثی با

رجسهم وماتوا وهم كافرون اولا يرون انهم

خبث ایشان و بمردند و ایشان کافران بودند آیا نمی بینند که ایشان

يفتنون في كل عام مرة او مرتين ثم لا يتوبون و

مبتلا میشوند در هر سالی به بلیات یکبار یا دو بار پس توبه نمیکنند از نقض عهد و

لا هم يذكرون واذا ما انزلت سورة نظر بعضهم

نه ایشان پند میگیرند و چون فرو فرستاده شود سورتی نگرد بعضی از ایشان

الى بعض هل يراكم من احد ثم انصرفوا صرف الله

سوی بعضی گویند هیچ می بیند شما را هیچ یکی پس باز گردند باز گرداند خدای

قلوبهم بانهم قوم لا يفقهون ۞ لقد جاءكم رسول
دلهای شان بانکه ایشان گروهی اند که درنمی یابند بحقیقت آمد شما پیغمبری
من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين
از جنس شما دشوار است بر وی آنچه رنج کشید در آن حریص است بر شما بمومنان
رؤف رحيم ۞ فان تولوا فقل حسبي الله لا اله
مهربانست باشفقت پس اگر برگردند پس بگو بسنده است مرا خدای نیست خدای
الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم ۞
مگر او خاص بر او اعتماد کردم در امور و او پروردگار عرش بزرگ است

سورة يونس مائة وتسع آيات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الر تلك ايات الكتاب الحكيم ۞ اكان للناس عجبا
انا الله اری آن آیتهای کتاب با حکمت است آیا بود مر مردمان را شگفتی
ان اوحينا الى رجل منهم ان انذر الناس وبشر
که وحی فرستادم سوی مردی از ایشان تا بیم نمای مردم را و مژده ده

الذين امنوا ان لهم قدم صدق عند ربهم قال
آنها را که ایمان آوردند که ایشان راست سابقه خیری نزد پروردگار ایشان گفتند
الكافرون ان هذا لساحر مبين ۞ ان ربكم الله
کافران بدرستی که این مرد جادوی است هویدا بدرستی که پروردگار شما خدای است
الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم
آنکه آفرید آسمانها را و زمین را در مقدار شش روز پس
استوى على العرش يدبر الامر ما من شفيع الا من
برآمد ظهور در کاینات شد اظهار میکند کارها را بحکمت و صواب نیست هیچ شفاعت خواه
بعد اذنه ذلكم الله ربكم فاعبدوه افلا تذكرون ۞
پس از دستوری او این است خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیا پس پند نمی گیرید
اليه مرجعكم جميعا وعد الله حقا انه يبدؤا الخلق
بازگشت شما همه وعده خدای درست است بدرستی که او ابتدا میکند آفرینش را
ثم يعيده ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات
پس دوم باره باز می‌گرداند تا جزا دهد آنها را که گرویدند و کردند کارهای نیکو
بالقسط والذين كفروا لهم شراب من حميم وعذاب
بعدالت و آنان که کافر شدند مر ایشان راست آشامیدنی از آب گرم و عذابی
اليم بما كانوا يكفرون ۞ هو الذي جعل الشمس
دردناک بآنچه هستند که جحود و صانع می‌نمایند او است آنکه گردانید آفتاب را

ضياءً والقمر نورًا وقدّره منازل لتعلموا عدد
روشنی هم و ماه را روشنی و تقدیر کرد مر او را منزلها تا دانید شمار
السنين والحساب ما خلق الله ذلك الا بالحق يفصل
سالها و حساب او نیافرید خدای آن را مگر بحکمت و صواب تفصیل میکند
الآيات لقوم يعلمون ۝ ان في اختلاف الليل و
آیتها را برای گروهی که دانند بدرستی که در تعاقب شب و
النهار وما خلق الله في السموات والارض لآيات
روز و آنچه آفرید خدای در آسمانها و زمین هرآینه آیتهاست
لقوم يتقون ۝ ان الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا
برای گروهی که پرهیزکارند بدرستی کسانی که امید ندارند رسیدن ما را و خشنود شدند
بالحيوة الدنيا واطمأنوا بها والذين هم عن آياتنا
بزندگانی این جهان و آرامیده شدند بآن و آنان که ایشان از آیتهای ما
غافلون ۝ اولئك مأويهم النار بما كانوا يكسبون ۝
بیخبرانند ایشان را جای ایشان دوزخ است بآنچه بودند که کسب میکنند
ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم
بدرستی کسانی که گرویدند و کردند کارهای نیکو راه نماید ایشان را پروردگار ایشان
بايمانهم تجري من تحتهم الانهار في جنات النعيم ۝
بسبب ایمان ایشان میرود از زیر ایشان جویها در بوستانهای با نعمت

دعويهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام
گفتار ایشان در آن جنت آنکه پاکا تو ای بار خدای و درود ایشان در آنجا سلام بود
وآخر دعويهم ان الحمد لله رب العالمين ۝ ولو
و بازپسین گفتار ایشان آنکه ستایش مر خدای را پروردگار جهانیان را و اگر
يعجل الله للناس الشر استعجالهم بالخير لقضي اليهم
شتاب نماید خدای بدی مردم را چون شتاب نمودن ایشان به نیکی هرآینه گزارده شدی بایشان
اجلهم فنذر الذين لا يرجون لقاءنا في طغيانهم
وقت هلاک ایشان پس گذاریم آنان را که امید ندارند دیدار ما را که در سرکشی ایشان
يعمهون ۝ واذا مس الانسان الضر دعانا لجنبه
سرگشته میباشند و چون برسد آدمی را گزندی بخواند ما را بر پهلو خفته
او قاعدًا او قائمًا فلما كشفنا عنه ضره مر كان لم
یا نشسته یا ایستاده پس چون زایل کردانیم از وی گزند او گذرد گویی که
يدعنا الى ضر مسه كذلك زين للمسرفين ما كانوا
نخوانده ما را سوی گزندی که برسید و را و همچنان آراسته شد برای مسرفان آنچه بودند
يعملون ۝ ولقد اهلكنا القرون من قبلكم لما ظلموا
که میکنند و بحقیقت هلاک کردانیدیم اهل زمانها را پیش از شما چون ستم کردند
وجاءتهم رسلهم بالبينات وما كانوا ليؤمنوا
و آمد بدیشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن و نبودند که ایمان آرند

كذلك نجزي القوم المجرمين ۝ ثم جعلناكم

[illegible]

خلائف في الارض من بعدهم لننظر كيف تعملون

[illegible]

واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين لا يرجون

[illegible]

لقاءنا ائت بقران غير هذا او بدله قل ما يكون

[illegible]

لي ان ابدله من تلقاء نفسي ان اتبع الا ما يوحى الي

[illegible]

اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم ۝ قل

[illegible]

لو شاء الله ما تلوته عليكم ولا ادريكم به فقد

[illegible]

لبثت فيكم عمرا من قبله افلا تعقلون ۝ فمن اظلم

[illegible]

ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته انه لا يفلح

[illegible]

المجرمون ۝ ويعبدون من دون الله ما لا يضرهم

[illegible]

ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله

[illegible]

قل اتنبئون الله بما لا يعلم في السموات ولا في

[illegible]

الارض سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ وما كان

[illegible]

الناس الا امة واحدة فاختلفوا ولولا كلمة سبقت

[illegible]

من ربك لقضي بينهم فيما فيه يختلفون ۝ و

[illegible]

يقولون لولا انزل عليه اية من ربه فقل انما الغيب

[illegible]

لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين ۝ واذا اذقنا الناس

[illegible]

رحمة من بعد ضراء مستهم اذا لهم مكر في اياتنا

[illegible]

قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۝

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتّٰى اِذَا كُنْتُمْ فِي

الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا

رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَ

ظَنُّوا اَنَّهُمْ اُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا اَنْجٰيهُمْ

اِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا اَيُّهَا النَّاسُ

اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا

مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ

الدُّنْيَا كَمَاءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ

الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ حَتّٰى اِذَا اَخَذَتِ

الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَا اَنَّهُمْ قَادِرُونَ

عَلَيْهَا اَتٰيهَا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا

كَاَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللّٰهُ يَدْعُوا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِي مَنْ

يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى

وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ اُولٰئِكَ

اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَسَبُوا

السيئات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من
بدیها از پاداش بدی مانند آنست و رسید بایشان خواری نیست ایشانرا از
الله من عاصم كأنما أغشيت وجوههم قطعا من
خدای هیچ نگاه دارنده گوئی پوشانیده اند رویهای ایشانرا پارهایی از
الليل مظلما أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون
شب تاریک اگرچه تاریک بود ایشان از یاران آتش اند ایشان در آن جاوید باشند
ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين أشركوا مكانكم
و یاد کن روزی که جمع کنیم ایشانرا همه پس گوئیم مر آنانرا که شرک آوردند ملازم باشید جای شما را
أنتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم
شما و انبازان شما از اصنام پس جدائی افکنیم میان ایشان و گویند انبازان ایشان
ما كنتم إيانا تعبدون ۝ فكفى بالله شهيدا بيننا و
نبودید شما که ما را می پرستیدید پس بسنده است خدای گواهی میان ما و
بينكم إن كنا عن عبادتكم لغافلين ۝ هنالك تبلوا
میان شما بدرستی که بودیم ما از پرستیدن شما بیخبران در آن وقت بیازماید هر
كل نفس ما أسلفت وردوا إلى الله مولاهم الحق
تنی آنچه پیش فرستاده و باز گردانیده شوند بحکم خدای خداوند کار ایشان راست
وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ قل من يرزقكم من
و گم شود از ایشان آنچه بودند که افترا میکردند بگو کدام کس روزی میدهد شما را از

السماء والأرض أمن يملك السمع والأبصار و
جانب آسمان و زمین یا کیست که مالکست شنوائی را و بیناییها را و
من يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن
کدام کس بیرون می آرد زنده را از مرده و بیرون می آرد مرده را از زنده و کدام کس
يدبر الأمر فسيقولون الله فقل أفلا تتقون ۝
تدبیر میکند کارها را زود بود که گویند معبود بحق اینست پس بگو آیا نمی ترسید
فذلكم الله ربكم الحق فماذا بعد الحق إلا الضلال
پس آن معبود بحق پروردگار شماست بحق پس چیست پس از صواب بجز گمراهی
فأنى تصرفون ۝ كذلك حقت كلمت ربك على الذين
پس از کجا گردانیده میشوید از حق همچنان لازم شد حکم پروردگار تو بر آنانکه
فسقوا أنهم لا يؤمنون ۝ قل هل من شركائكم من
خارج شدند از طاعت که ایشان ایمان نیارند بگو هیچ هست از انبازان شما کسی
يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده فأنى
که آغاز کند آفرینش را پس دوم بار آفریند او را بگو خدای آغاز آفرینش کند پس اعاده کند پس از
تؤفكون ۝ قل هل من شركائكم من يهدي إلى
کجا مصروف میشوید از حق بگو هیچ هست از انبازان شما کسی که راه نماید سوی
الحق قل الله يهدي للحق أفمن يهدي إلى الحق أحق
حق بگو خدای راه نماید سوی حق آیا پس آنکه راه نماید سوی حق سزاوارتر

أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّي إِلَّا أَن يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَمَا
كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ
وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَٰلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ
أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْ أَنتُم بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ
وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ
كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنتَ
تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ
يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا

مهتدين ۝ واما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك
فالينا مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون ۝ ولكل
امة رسول فاذا جاء رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم
لا يظلمون ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم
صادقين ۝ قل لا املك لنفسي ضرا ولا نفعا الا
ما شاء الله لكل امة اجل اذا جاء اجلهم فلا
يستاخرون ساعة ولا يستقدمون ۝ قل ارايتم
ان اتيكم عذابه بياتا او نهارا ماذا يستعجل منه المجرمون
اثم اذا ما وقع امنتم به الان وقد كنتم به تستعجلون

ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا عذاب الخلد هل تجزون الا
بما كنتم تكسبون ۝ ويستنبئونك احق هو قل اي و
ربي انه لحق وما انتم بمعجزين ۝ ولو ان لكل نفس ظلمت
ما في الارض لافتدت به واسروا الندامة لما راوا
العذاب وقضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ۝
الا ان لله ما في السموات والارض الا ان وعد الله
حق ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ هو يحيي ويميت و
اليه ترجعون ۝ يا ايها الناس قد جاءتكم موعظة
من ربكم وشفاء لما في الصدور وهدى ورحمة للمؤمنين

قل بفضل الله وبرحمته فبذلك فليفرحوا هو خير مما

يجمعون ۝ قل أرأيتم ما أنزل الله لكم من رزق فجعلتم

منه حراما وحلالا قل آلله أذن لكم أم على الله تفترون

وما ظن الذين يفترون على الله الكذب يوم القيامة

إن الله لذو فضل على الناس ولكن أكثرهم لا يشكرون

وما تكون في شأن وما تتلوا منه من قرآن ولا

تعملون من عمل إلا كنا عليكم شهودا إذ تفيضون

فيه وما يعزب عن ربك من مثقال ذرة في الأرض

ولا في السماء ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا في

كتاب مبين ۝ ألا إن أولياء الله لا خوف عليهم و

لا هم يحزنون ۝ الذين آمنوا وكانوا يتقون ۝

لهم البشرى في الحيوة الدنيا وفي الآخرة لا تبديل

لكلمات الله ذلك هو الفوز العظيم ۝ ولا يحزنك

قولهم إن العزة لله جميعا هو السميع العليم ۝ ألا إن

لله من في السموات ومن في الأرض وما يتبع

الذين يدعون من دون الله شركاء إن يتبعون

إلا الظن وإن هم إلا يخرصون ۝ هو الذي جعل

لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا إن في

ذٰلك لآياتٍ لقومٍ يسمعون ۝ قالوا اتّخذ الله ولداً

سبحانه هو الغنيّ له ما في السموات وما في الأرض

إن عندكم من سلطانٍ بهذا أتقولون على الله ما

لا تعلمون ۝ قل إنّ الذين يفترون على الله الكذب

لا يفلحون ۝ متاعٌ في الدنيا ثمّ إلينا مرجعهم

ثمّ نذيقهم العذاب الشديد بما كانوا يكفرون ۝

واتل عليهم نبأ نوحٍ إذ قال لقومه يا قوم إن كان

كبر عليكم مقامي وتذكيري بآيات الله فعلى الله

توكّلت فأجمعوا أمركم وشركاءكم ثمّ لا يكن

أمركم عليكم غمّةً ثمّ اقضوا إليّ ولا تنظرون ۝

فإن تولّيتم فما سألتكم من أجرٍ إن أجري إلّا على الله

وأمرت أن أكون من المسلمين ۝ فكذّبوه فنجّيناه ومن

معه في الفلك وجعلناهم خلائف وأغرقنا الذين

كذّبوا بآياتنا فانظر كيف كان عاقبة المنذرين ۝

ثمّ بعثنا من بعده رسلاً إلى قومهم فجاءوهم بالبيّنات

فما كانوا ليؤمنوا بما كذّبوا به من قبل كذٰلك نطبع

على قلوب المعتدين ۝ ثمّ بعثنا من بعدهم موسى و

هٰرون إلى فرعون وملائه بآياتنا فاستكبروا وكانوا

قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوٓا اِنَّ

گروهی گناهکاران پس چون آمد بایشان معجزه درست از نزد ما گفتند بدرستی

هٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۝ قَالَ مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ

که این هرآینه جادویی هویداست گفت موسی ای میگویید مر صواب را چون آمد بشما

اَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ۝ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا

آیا جادویست این و رستگاری نیابند جادوگران گفتند فرعون و گروه او آیا آمدی

لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ

تا بگردانی ما را از آنچه یافتیم بر آن پدران ما را و باشد مر شما را هر دو بزرگی

فِي الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي

در زمین مصر و نه ایم ما بشما را باور دارندگان و گفت فرعون بیارید بمن

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا

هر جادوی دانا را پس چون آمدند جادوگران گفت مر ایشان را موسی بیندازید

مَآ اَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَلَمَّآ اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ

آنچه شما اندازنده اید پس چون انداختند گفت موسی آنچه آورده اید آن جادویست

اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَ

بدرستی که خدای زود بود که ناچیز گرداند آن بدرستی که خدای سامان ندهد کار تباه کاران و

يُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَآ اٰمَنَ

درست گرداند خدای صواب را بسخنان او و اگر چه ناخوش دارند گناهکاران پس ایمان نیاورد

لِمُوسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلٰى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَ

موسی را مگر فرزندانی چند از گروه او بر حالت ترس از فرعون و

مَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَ

اشراف اتباع فرعون تا که عذاب کند ایشان را و بدرستی که فرعون هرآینه غالب در زمین و

اِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَقَالَ مُوسٰى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ

بدرستی که او هرآینه از تجاوز کنندگان بود و گفت موسی ای گروه من اگر هستید که گرویده اید

بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ۝ فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ

بخدای پس خاص بر او اعتماد نمایید اگر هستید از اهل انقیاد پس گفتند بر فضل خدای

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَ

اعتماد نمودیم ای پروردگار ما مگردان ما را محل ابتلای برای گروه ستمکاران و

نَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰى

نجات ده ما را برحمت تو از گروه کافران و وحی فرستادیم بسوی موسی

وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ

و برادر او که جای بازگشت سازید جهة عبادت برای گروه شما بمصر خانهای را و گردانید خانهای شما را

قِبْلَةً وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسٰى

متوجه بجانب بیت المقدس و بپای دارید نماز را و مژده ده مومنان را و گفت موسی

رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهُ زِينَةً وَاَمْوَالًا فِي

ای پروردگار ما بدرستی که تو دادی فرعون را و اشراف قوم او را اسباب آرایش و مالها در

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰى
زندگانی این جهان ای پروردگار ما تا عاقبت کار آنکه گمراه شدند از دین تو ای پروردگار ما محو گردان
اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰى يَرَوُا
مالهای ایشان را و مهر نه بر دلهای ایشان پس ایمان نیارند تا زمانی که ببینند
الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ۞ قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَ
عذاب دردناک را گفت خدای بحقیقت اجابت کرده شد دعای شما پس مستقیم باشید و
لَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي
متابعت مکنید اگر تعجیل باشد راه آنانرا که ندانند که شتاب نه خوبست و گذرانیدیم بنی اسرا
اِسْرَآئِلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا
ئیل را از دریا پس ملحق شد بایشان فرعون و لشکرهای او از ستم و بیدادی
حَتّٰى اِذَا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
تا چون دریافت او را غرق شدن گفت ایمان آوردم که هیچ خدای نیست مگر
الَّذِي اٰمَنَتْ بِهِ بَنُوا اِسْرَآئِلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ اٰلْاٰنَ
آنکه گرویدند بوی پسران یعقوب و من از اهل انقیادم گفت جبرئیل اکنون
وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۞ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ
بحقیقت نافرمانی کردی از پیش و بودی از تباهکاران پس امروز خلاص دهیم
بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ
حال تو جسدی باشی بی روح تا باشی مر آنانرا که از عقب تو آیند علامتی و بدرستی که بسیاری از مردمان

عَنْ اٰيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ۞ وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِي اِسْرَآئِلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ
از آیتهای ما هر آینه بیخبرانند و بحقیقت جای دادیم پسران یعقوب را بجای دادنی پسندیده
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتّٰى جَآءَهُمُ
و روزی دادیم ایشانرا از چیزهای لذیذ پاک پس اختلاف نکردند در کار دین تا که آمد ایشانرا
الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا
دانش بکار محمد بدرستی که پروردگار تو حکم نماید میان ایشان روز قیامت در آنچه هستند
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ فَاِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ
که در آن خلاف میکنند پس اگر باشی در شک در کار آنچه فرو فرستادیم بسوی تو
فَاسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَؤُنَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَآءَكَ
پس بپرس آنانرا که میخوانند توریت و انجیل را پیش از تو بحقیقت آمد بتو ای محمد
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞ وَلَا تَكُونَنَّ
قرآن درست از پروردگار تو پس مباش البته از شک آرندگان و مباش البته
مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞
از آنان که تکذیب نمودند و بدروغ داشتند آیتهای خدا را که باشی از جمله زیانکاران
اِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَلَوْ
بدرستی که آنان که ثابت شد بر ایشان گفتار پروردگار تو بموت بکفر ایمان نیارند و اگرچه
جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ ۞ فَلَوْلَا
آید بایشان همه معجزه تا که معاینه ببینند عذاب دردناک را پس چرا

كانت قرية آمنت فنفعها إيمانها إلا قوم يونس لما
آمنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحيوة الدنيا
ومتعناهم إلى حين ۞ ولو شاء ربك لآمن من في
الأرض كلهم جميعا أفأنت تكره الناس حتى
يكونوا مؤمنين ۞ وما كان لنفس أن تؤمن إلا بإذن الله
ويجعل الرجس على الذين لا يعقلون ۞ قل انظروا
ماذا في السموات والأرض وما تغني الآيات و
النذر عن قوم لا يؤمنون ۞ فهل ينتظرون إلا مثل
أيام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا إني معكم

من المنتظرين ۞ ثم ننجي رسلنا والذين آمنوا كذلك
حقا علينا ننج المؤمنين ۞ قل يا أيها الناس إن
كنتم في شك من ديني فلا أعبد الذين تعبدون من
دون الله ولكن أعبد الله الذي يتوفاكم وأمرت
أن أكون من المؤمنين ۞ وأن أقم وجهك للدين حنيفا
ولا تكونن من المشركين ۞ ولا تدع من دون الله
ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت فإنك إذا من
الظالمين ۞ وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف له إلا
هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء

من عباده وهو الغفور الرحيم ۞ قل يا ايها الناس

قد جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه

ومن ضل فانما يضل عليها وما انا عليكم بوكيل ۞

واتبع ما يوحى اليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير

الحاكمين

سورة هود مكية مائة وثلاث وعشرون

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب احكمت اياته ثم فصلت من لدن حكيم

خبير ۞ الا تعبدوا الا الله انني لكم منه نذير وبشير ۞ و

ان استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يمتعكم متاعا حسنا

الى اجل مسمى ويؤت كل ذي فضل فضله وان تولوا

فاني اخاف عليكم عذاب يوم كبير ۞ الى الله مرجعكم

وهو على كل شيء قدير ۞ الا انهم يثنون صدورهم

ليستخفوا منه الا حين يستغشون ثيابهم يعلم ما

يسرون وما يعلنون انه عليم بذات الصدور ۞ وما

من دابة في الارض الا على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها

كل في كتاب مبين ۞ وهو الذي خلق السموات و

الارض في ستة ايام وكان عرشه على الماء

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ

تا آزمایش نماید شما را که کدام شما نکوتر است بکردار و هرآینه اگر گویی که بدرستی که شما برانگیخته خواهید شد

مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا

پس از مردن هرآینه گویند آنان که کافر شدند نیست این گفتار مگر

سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ

جادویی هویدا و هرآینه اگر باز پس داریم از ایشان عذاب را تا مدتی برشمرده معلوم

لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ

هرآینه گویند چه چیز مانع می آید از آن بدان روزی که آید بایشان نیست باز داشته از ایشان

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَلَئِنْ أَذَقْنَا

و فرو آید بایشان وبال آنچه هستند که بآن استهزا میکنند و هرآینه اگر چشانیم

الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ

آدمی را از فضل آسایشی پس زایل گردانیم آنرا ازو بدرستی که او هرآینه نومید ناسپاس

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

و هرآینه اگر چشانیم او را نعمتی پس از گزندی که رسیده باو هرآینه گوید رفت

السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَ

بدیها از من بدرستی که او هرآینه شاد است فخر کننده مگر آنان که شکیبایی نمودند و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

کردند کارهای نیکو را آنان ایشان راست آمرزشی و مزدی بزرگ

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ

پس مگر تو ترک کننده بعض آنچه وحی کرده میشود بسوی تو و منقبض است بآن سینهٔ تو

أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا

که گویند چرا فرو فرستاده نشد بر وی گنجی یا نیامد با او فرشته مصدق او بدرستی

أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

که تو بیم کننده و خدای بر همه چیزی حافظ یا نه اگر میگویند

افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ

که از خود دید آورد او را بگو پس بیارید ده سوره مانند این قرآن از خود گفته شده و بخوانید آنرا

اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ

که توانستید شما از غیر خدای اگر هستید راست گویان پس اگر

يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَٰهَ

اجابت نمایند مر شما را پس بدانید بدرستی که فرو فرستاده شد بدانش خدای و اینکه نیست خدای

إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ

مگر وی پس هستید شما از اهل اخلاص و انقیاد هر کس که خواهد زندگانی

الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ

این جهانی و آرایش آن تمام ادا کنیم بایشان جزای کردارهاشان در دنیا و ایشان

فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

در آن جهان ناقص حظ نشوند ایشان آنانند که نیست مر ایشان را در آن جهان

إلا النار وحبط ما صنعوا فيها وباطل ما كانوا

يعملون ۝ أفمن كان على بينة من ربه ويتلوه

شاهد منه ومن قبله كتاب موسى إماما ورحمة

أولئك يؤمنون به ومن يكفر به من الأحزاب فالنار

موعده فلا تك في مرية منه إنه الحق من ربك و

لكن أكثر الناس لا يؤمنون ۝ ومن أظلم ممن افترى

على الله كذبا أولئك يعرضون على ربهم ويقول

الأشهاد هؤلاء الذين كذبوا على ربهم ألا

لعنة الله على الظالمين ۝ الذين يصدون عن سبيل

الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة كافرون ۝ أولئك

لم يكونوا معجزين في الأرض وما كان لهم من دون

الله من أولياء يضاعف لهم العذاب ما كانوا

يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون ۝ أولئك

الذين خسروا أنفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون

لا جرم أنهم في الآخرة هم الأخسرون ۝ إن الذين

آمنوا وعملوا الصالحات وأخبتوا إلى ربهم أولئك

أصحاب الجنة هم فيها خالدون ۝ مثل الفريقين كالأعمى

والأصم والبصير والسميع هل يستويان مثلا أفلا

تَذَكَّرُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي
پند نگیرید و بحقیقت فرستادیم ما نوح را بسوی گروه او که بدرستی که من
لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
مر شما را بیم کننده ام هویدا که مپرستید بخدای مگر معبود بسزا را بدرستی که من میترسم بر شما
عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۞ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
از عذاب روزی دردناک پس گفتند اشراف آنان که کافر شدند از
قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ
گروه او نمی‌بینیم ترا ای نوح مگر آدمی مانند ما و نمی‌بینیم ترا که متابعت نمود ترا
إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ
مگر آنان که ایشان فرومایگان ما اند در ابتدای رای بی تفکر و نمی‌بینیم مر شما را
عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
بر ما از شرف هیچ فزونی بلکه گمان میبریم شما را دروغ گویان گفت ای گروه من خبر دهید
إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ
اگر باشم من بر حجتی روشن از پروردگار من و داده باشد مرا بخشایشی از نزد او پس پوشیده مانده
عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۞ وَيَا قَوْمِ
شد بر شما آیا الزام کنیم شما را آن هدایت و شما مر آن را خواهنده نباید و ای گروه من
لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
نمیخواهم از شما بر تبلیغ و ارشاد هیچ مالی نیست مزد من مگر بر کرم خدای و نیام من

بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي
راننده آنان که گرویدند بدرستی که ایشان رسندگان بثواب پروردگار خود و لیکن
أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۞ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ
می‌بینم شما را گروهی که نمیدانید حق از باطل وای گروه من کدام کس یاری نماید مرا از خدای
إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي
اگر برانم ایشان را ای پس پند نمی‌گیرید و نمیگویم مر شما را که نزد منست
خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا
خزانهای خدای و نمیگویم که میدانم علم نهانی را و نمیگویم بدرستی که من فرشته ام و
لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ
مر آنان را که حقیر میشمرد چشمهای شما هرگز ندهدشان خدای نیکی خدای داناترست
بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۞ قَالُوا يَا نُوحُ
بانچه در خاطرهای ایشانست بدرستی که من آنگاه از ستمکاران باشم گفتند ای نوح
قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
بحقیقت خصومت نمودی با ما پس بسیار گردانیدی مخاصمت ما را پس بیار ما را آنچه وعده میدهی ما را اگر
مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ
از راست گویان گفت نوح بدرستی که آرد آن را بشما خدای اگر خواهد و نباید شما
بِمُعْجِزِينَ ۞ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ
فوت شوندگان از عذاب او سود ندهد شما را نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شما را اگر

كان الله يريد ان يغويكم هو ربكم واليه ترجعون ۞

[illegible]

ام يقولون افتريه قل ان افتريته فعلي اجرامي وانا

[illegible]

بريء مما تجرمون ۞ واوحي الى نوح انه لن يؤمن

[illegible]

من قومك الا من قد امن فلا تبتئس بما كانوا يفعلون

[illegible]

واصنع الفلك باعيننا ووحينا ولا تخاطبني في

[illegible]

الذين ظلموا انهم مغرقون ۞ ويصنع الفلك وكلما

[illegible]

مر عليه ملا من قومه سخروا منه قال ان تسخروا منا

[illegible]

فانا نسخر منكم كما تسخرون فسوف تعلمون من

[illegible]

ياتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۞ حتى

[illegible]

اذا جاء امرنا وفار التنور قلنا احمل فيها من كل

[illegible]

زوجين اثنين واهلك الا من سبق عليه القول و

[illegible]

من امن وما امن معه الا قليل ۞ وقال اركبوا فيها

[illegible]

بسم الله مجريها ومرسيها ان ربي لغفور رحيم ۞

[illegible]

وهي تجري بهم في موج كالجبال ونادى نوح

[illegible]

ابنه وكان في معزل يا بني اركب معنا ولا تكن مع

[illegible]

الكافرين ۞ قال ساوي الى جبل يعصمني من الماء

[illegible]

قال لا عاصم اليوم من امر الله الا من رحم وحال

[illegible]

بينهما الموج فكان من المغرقين ۞ وقيل يا ارض ابلعي

[illegible]

مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ

وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ۞ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ

لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ

لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۞ قَالَ

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَ

إِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞ قِيلَ

يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَ

عَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ

مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ

الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۞ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۞

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي

فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ

تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ

قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۞ قَالُوا يَا هُودُ مَا

جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ
لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۞ إِنِّي تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ
بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۞ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ

آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۞
وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۞ وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ
قَوْمِ هُودٍ ۞ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ
اسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي
قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۞ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ
هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا

تدعونا اليه مريب ۞ قال يا قوم ارايتم ان كنت على

بينة من ربي واتاني منه رحمة فمن ينصرني من الله

ان عصيته فما تزيدونني غير تخسير ۞ ويا قوم هذه

ناقة الله لكم اية فذروها تاكل في ارض الله ولا

تمسوها بسوء فياخذكم عذاب قريب ۞ فعقروها فقال

تمتعوا في داركم ثلثة ايام ذلك وعد غير مكذوب

فلما جاء امرنا نجينا صالحا والذين امنوا معه برحمة

منا ومن خزي يومئذ ان ربك هو القوي العزيز

واخذ الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين

كان لم يغنوا فيها الا ان ثمودا كفروا ربهم الا بعدا

لثمود ۞ ولقد جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا

سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ ۞ فلما

راى ايديهم لا تصل اليه نكرهم واوجس منهم خيفة

قالوا لا تخف انا ارسلنا الى قوم لوط وامراته

قائمة فضحكت فبشرناها باسحق ومن وراء اسحق يعقوب

قالت يا ويلتى االد وانا عجوز وهذا بعلي شيخا ان هذا

لشيء عجيب ۞ قالوا اتعجبين من امر الله رحمت الله و

بركاته عليكم اهل البيت انه حميد مجيد ۞ فلما ذهب

عَنْ اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ

لُوطٍ ۝ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝ يَآ اِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ

عَنْ هٰذَا اِنَّهُ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ

مَرْدُودٍ ۝ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ

بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝ وَجَآءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ

اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ

هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِي هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي

اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۝ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي

بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝ قَالَ لَوْ اَنَّ لِي بِكُمْ

قُوَّةً اَوْ اٰوِي اِلٰى رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝ قَالُوا يَا لُوطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ

لَنْ يَصِلُوٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ اِنَّهُ مُصِيبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ اِنَّ

مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا

جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

مَنْضُودٍ ۝ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ

مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ اِنِّيٓ اَرٰيكُمْ

بِخَيْرٍ وَاِنِّيٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ۝ وَيَا قَوْمِ

١٩٦

أوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا الناس

أشياءهم ولا تعثوا في الأرض مفسدين بقيت الله

خير لكم إن كنتم مؤمنين وما أنا عليكم بحفيظ قالوا يا

شعيب أصلوتك تأمرك أن نترك ما يعبد آباؤنا أو

أن نفعل في أموالنا ما نشاء إنك لأنت الحليم الرشيد

قال يا قوم أرأيتم إن كنت على بينة من ربي ورزقني

منه رزقا حسنا وما أريد أن أخالفكم إلى ما أنهاكم

عنه إن أريد إلا الإصلاح ما استطعت وما

توفيقي إلا بالله عليه توكلت وإليه أنيب ويا

قوم لا يجرمنكم شقاقي أن يصيبكم مثل ما أصاب

قوم نوح أو قوم هود أو قوم صالح وما قوم لوط

منكم ببعيد واستغفروا ربكم ثم توبوا إليه إن

ربي رحيم ودود قالوا يا شعيب ما نفقه كثيرا

مما تقول وإنا لنريك فينا ضعيفا ولولا رهطك

لرجمناك وما أنت علينا بعزيز قال يا قوم أرهطي

أعز عليكم من الله واتخذتموه وراءكم ظهريا إن ربي بما

تعملون محيط ويا قوم اعملوا على مكانتكم إني عامل

سوف تعلمون من يأتيه عذاب يخزيه ومن هو كاذب

وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۞ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا

و چشم داری بدرستی که من نیز با شما نگاه دارنده‌ام ۞ و آنگاه که آمد فرمان ما نجات دادیم شعیب را

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

و آنان را که گرویدند با وی برحمتی از ما و گرفت آنان را که ستم کردند

الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا

آواز هایل پس گشتند در خانه‌های شان بر زانو درافتادگان بی حرکت گویی هرگز نبودند

فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

در آن دیارها آگاه باشید دوری و هلاک باد مدین را چنانکه هلاک شد ثمود ۞ و بتحقیق فرستادیم

مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

موسی را با معجزات و حجتی ظاهر که عصا بود بسوی فرعون و اشراف قوم او

فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۞ يَقْدُمُ

پس متابعت نمودند فرمان فرعون را و نیست فرمان فرعون براه صواب ۞ پیش رود

قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ۞

گروه خود را روز قیامت پس در آورد ایشان را در آتش و بد آمدن جای درآمده

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ۞

و از پی درآورده شدند در این جهان لعنتی را و روز قیامت بد عطایی عطا داده شده

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۞

این که گفتیم از خبرهای شهرهاست قصه میکنیم آنرا بر تو از آن شهرها بعضی برپاست و بعضی افتاده

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ

و ستم نکردیم ما برایشان و لیکن ستم کردند بر خود و بکفایت باز نداشت از ایشان خدایان ایشان

الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ

که می‌پرستیدند از غیر معبود بر حق هیچ چیز را چون آمد فرمان پروردگار تو

وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ۞ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ

و نیفزودند ایشان را جز در زیان افکندن و هلاکت ۞ و همچنین است گرفتن پروردگار

إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۞ إِنَّ

چون عقاب فرماید بلاد را و اهالی آن ستمکار باشند بدرستی که گرفتن او دردناک سخت است بدرستی که

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ

در آنچه گفتیم هر آینه عبرتیست مر آنرا که بترسد از عذاب آن جهان آن روزیست

مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۞ وَمَا نُؤَخِّرُهُ

جمع کرده شده برای آن مردمان را و آن روزیست حاضر آورده در وی ۞ و باز پس نمی‌داریم

إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ۞ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ

مگر برای انتهای مدتی برشمرده ۞ در آن روز که آید از خدای سخن نگوید هیچ کس مگر بفرمان او

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۞ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ

پس از ایشان باشند بعضی بدبخت و بعضی نیک بخت ۞ پس اما آنان که اهل شقاوت باشند در آتش اند

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ

ایشان راست در آن نفس زدنی چون اول آواز حمار و باز گردانیدن نفس چون آخر آواز حمار ۞ جاوید اند در

والارض الا ما شاء ربك ان ربك فعال لما يريد

واما الذين سعدوا ففي الجنة خالدين فيها ما دامت

السموات والارض الا ما شاء ربك عطاء غير مجذوذ

فلا تك في مرية مما يعبد هؤلاء ما يعبدون الا كما

يعبد اباؤهم من قبل وانا لموفوهم نصيبهم غير منقوص

ولقد اتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة

سبقت من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك منه

مريب وان كلا لما ليوفينهم ربك اعمالهم

انه بما يعملون خبير فاستقم كما امرت ومن تاب

معك ولا تطغوا انه بما تعملون بصير ولا تركنوا

الى الذين ظلموا فتمسكم النار وما لكم من دون الله

من اولياء ثم لا تنصرون واقم الصلوة طرفي النهار

وزلفا من الليل ان الحسنات يذهبن السيئات ذلك

ذكرى للذاكرين واصبر فان الله لا يضيع اجر

المحسنين فلولا كان من القرون من قبلكم اولوا بقية ينهون

عن الفساد في الارض الا قليلا ممن انجينا منهم واتبع

الذين ظلموا ما اترفوا فيه وكانوا مجرمين وما

كان ربك ليهلك القرى بظلم واهلها مصلحون

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ

مُخْتَلِفِينَ ۞ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ

كَلِمَتُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۞

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ

فُؤَادَكَ وَجَآءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

لِلْمُؤْمِنِينَ ۞ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

إِنَّا عَامِلُونَ ۞ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۞ وَلِلَّهِ غَيْبُ

السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ

عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

سورة يوسف مائة وإحدى عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۞ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ

لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۞ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي

رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي

سَاجِدِينَ ۞ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ

فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ۞ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ
تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْحٰقَ إِنَّ رَبَّكَ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ
لِلسَّائِلِينَ ۞ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَى
أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ اقْتُلُوا
يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ
وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۞ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا

تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ
لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۞ أَرْسِلْهُ
مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۞ قَالَ إِنِّي
لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ
عَنْهُ غَافِلُونَ ۞ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ۞ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ
فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۞

قالوا يا أبانا إنا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند

گفتند ای پدر ما درستی که ما رفتیم مسابقت می‌نمودیم در تیر انداختن و گذاشتیم یوسف را نزد

متاعنا فأكله الذئب وما أنت بمؤمن لنا ولو كنا

کالای ما پس خورد او را گرگ و نه‌ای تو باور دارنده مر ما را و اگرچه باشیم

صادقين ۝ وجاءوا على قميصه بدم كذب قال بل سولت

راست گویان و آوردند بر پیراهن او خون دروغ را گفت نه آراسته گردانید

لكم أنفسكم أمرا فصبر جميل والله المستعان على

برای شما نفسهای شما کاری پس کار من صبر نیکوی بی جزع و خدای یاری خواسته شود

ما تصفون ۝ وجاءت سيارة فأرسلوا واردهم

بر آنچه صفت می‌کنید از کار یوسف و آمدند رونده کاروانی به راه مصر پس فرستادند آب کش شان را

فأدلى دلوه قال يا بشرى هذا غلام وأسروه بضاعة

پس فرو گذاشت دلو خود را گفت ای مژده این پسر است و پنهان داشتند او را

والله عليم بما يعملون ۝ وشروه بثمن بخس دراهم

و خدای داناست بدانچه میکنند از فروختن او و فروختند او را برادران به بهای ناقص

معدودة وكانوا فيه من الزاهدين ۝ وقال

شمرده یعنی اندک شمرده درم و بودند در او از آنان که بی رغبت بودند در خریدن او و گفت

الذي اشتراه من مصر لامرأته أكرمي مثواه عسى أن

آنکه خرید او را از مصر یعنی عزیز والی مصر زن خود را بزرگ دار جای او را شاید که

ينفعنا أو نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في الأرض

سود دهد ما را یا بگیریم او را فرزندی و همچنان جای دادیم یوسف را در زمین

ولنعلمه من تأويل الأحاديث والله غالب على أمره

و تا بیاموزانیم او را از تعبیر خوابها بود آنچه بود و خدای غالب است بر کار خود

ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ ولما بلغ أشده

ولیکن بیشتر مردمان نمی‌دانند آن را و آنگاه که رسید بنهایت جوانی او

آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين ۝

دادیم او را نبوت و دانش و همچنان پاداش دادن پاداش دهیم نیکوکاران را

وراودته التي هو في بيتها عن نفسه وغلقت الأبواب

و مراودت طلب نمود از یوسف آن زن که یوسف در خانه او بود از برای غرض شهوت و ببست درها را

وقالت هيت لك قال معاذ الله إنه ربي أحسن

و گفت بیا و بشتاب گفت پناه میگیرم به خدای درستی که او خداوند من نیکو کرد

مثواي إنه لا يفلح الظالمون ۝ ولقد همت به وهم

جای مرا درستی که رستگاری نیابند ستمکاران و بتحقیق قصد کرد آن زن یوسف را و قصد کرد

بها لولا أن رأى برهان ربه كذلك لنصرف عنه

به آن زن اگر نه آن بودی که دیدی یوسف حجت پروردگار خود همچنان کردیم تا بگردانیم از او

السوء والفحشاء إنه من عبادنا المخلصين ۝ واستبقا

بدی خیانت رسیدن زنا را بدرستی که او از بندگان خالص نیت ماست و مسابقت

الباب وقدت قميصه من دبر والفيا سيدها لدى

[illegible]

الباب قالت ما جزاء من اراد باهلك سوءا الا ان

[illegible]

يسجن او عذاب اليم قال هي راودتني عن نفسي وشهد

[illegible]

شاهد من اهلها ان كان قميصه قد من قبل فصدقت و

[illegible]

هو من الكاذبين وان كان قميصه قد من دبر

[illegible]

فكذبت وهو من الصادقين فلما راى قميصه قد من

[illegible]

دبر قال انه من كيدكن ان كيدكن عظيم يوسف

[illegible]

اعرض عن هذا واستغفري لذنبك انك كنت من

[illegible]

الخاطئين وقال نسوة في المدينة امرات العزيز

[illegible]

تراود فتاها عن نفسه قد شغفها حبا انا لنراها في

[illegible]

ضلال مبين فلما سمعت بمكرهن ارسلت اليهن و

[illegible]

اعتدت لهن متكا واتت كل واحدة منهن سكينا وقالت

[illegible]

اخرج عليهن فلما راينه اكبرنه وقطعن ايديهن وقلن

[illegible]

حاش لله ما هذا بشرا ان هذا الا ملك كريم قالت

[illegible]

فذلكن الذي لمتنني فيه ولقد راودته عن نفسه فاستعصم

[illegible]

ولئن لم يفعل ما امره ليسجنن وليكونا من الصاغرين

[illegible]

قال رب السجن احب الي مما يدعونني اليه والا تصرف

[illegible]

عني كيدهن اصب اليهن واكن من الجاهلين

[illegible]

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ
پس اجابت فرمود مراورا پروردگار او پس گردانید از وی حیلهای ایشان بدرستی که او او
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ
شنوا و دانا بهمه چیز پس ظاهر شد عزیز و کسان او را پس از آنکه دیدند آیات عصمت یوسف را
لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا
که حبس نمایند او را تا مدتی و درآمد با او که مصاحب او بودند در زندان دو غلام گفت یکی از ایشان
إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
بدرستی که من میبینم که بیرون می آوردم می از انگور خمر را و گفت دیگری بدرستی که من میبینم که بر میدارم
رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ
بر سر نانهای چند را که میخوردند مرغان ازان آگاهی ده ما را بتعبیر این خواب بدرستی که ما میبینیم ترا
مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
از نیکوکاران گفت یوسف نیارد شما هیچ خورشی که روزی داده شد شما را الا که
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي
بصفت آن پیش از آن که آید آن طعام بشما اینچه گفتم از آن خبرست که آموخت مرا پروردگار
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ
ترک کردم دین گروهی را که ایمان نمی آرند بخدای و ایشان بآن جهان ایشان
كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
کافرانند و متابعت نمودم دین پدران خود را ابراهیم و اسحق

وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَن نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِن شَيْءٍ ذَٰلِكَ
و یعقوب نبود ما را که شریک داریم بخدای هیچ چیز آنچه گفتیم
مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
از عطای خدایست بر ما و بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان
لَا يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
سپاس داری نمی نمایند ای دو مصاحب من در زندان ای خدایان پراکنده بهتر
أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا
یا آنکه خدای یگانه غالب بر همه چیز نمی پرستند از غیر او مگر
أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ بِهَا
نامهای بی حقیقت که نام نهادید آنرا شما و پدران شما فرو نفرستاد خدای بتسمیه آن
مِن سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
هیچ حجتی نیست فرمان دیگر مر خدای را فرمود که مپرستید بخدای مگر او را
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
این توحید دین راست است ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند
يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ
ای دو یار من در زندان اما یکی از شما پس بنوشاند خودی را و اما دیگری
فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِن رَّأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي
پس بردار کرده شود پس خورند مرغان از سر او حکم کرده شد آن کار که

فيه تستفتيان ۝ وقال للذي ظن أنه ناج منهما اذكرني
عند ربك فأنسه الشيطان ذكر ربه فلبث في
السجن بضع سنين ۝ وقال الملك إني أرى سبع بقرات
سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات
خضر وأخر يابسات يا أيها الملأ أفتوني في رؤياي
إن كنتم للرؤيا تعبرون ۝ قالوا أضغاث أحلام
وما نحن بتأويل الأحلام بعالمين ۝ وقال الذي نجا
منهما وادكر بعد أمة أنا أنبئكم بتأويله فأرسلون ۝
يوسف أيها الصديق أفتنا في سبع بقرات سمان

يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر و
أخر يابسات لعلي أرجع إلى الناس لعلهم يعلمون ۝
قال تزرعون سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه في
سنبله إلا قليلا مما تأكلون ۝ ثم يأتي من بعد
ذلك سبع شداد يأكلن ما قدمتم لهن إلا قليلا مما
تحصنون ۝ ثم يأتي من بعد ذلك عام فيه يغاث
الناس وفيه يعصرون ۝ وقال الملك ائتوني به
فلما جاءه الرسول قال ارجع إلى ربك فسئله ما بال
النسوة اللاتي قطعن أيديهن إن ربي بكيدهن عليم ۝

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
گفت پادشاه چیست کار بزرگ شما چون مراودت نمودید از یوسف جهة غرض شهوت گفتند پاکی

لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ
خدای راست ندانستیم بر وی هیچ بدی را گفت زن عزیز زلیخا نام اکنون

حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ
در مرکز خود قرار گرفت صدق و صواب من خواستم او را برای غرض شهوت از وی و او از راستان

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
آن جهة نمودن و اظهار برائت من برای آنست که داند عزیز که من خیانت نمودم با او در غیب و وی و آنکه خدای

كَيْدَ الْخَائِنِينَ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
حیله خیانت کنندگان را و دعوی برائت نفس خود نمیکنم بدرستی که نفس هر آینه فرماینده است

بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَالَ الْمَلِكُ
به بدی مگر که بخشایش فرماید پروردگار من بدرستی که پروردگار من آمرزگار است مهربان و گفت

ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ
آرید نزد من او را تا خالص گردانم او را برای قربت خود پس چون سخن گفت با او گفت بدرستی که تو

الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ
امروز نزد ما با مکانت و منزلتی و با امانت گفت والی گردان مرا بر خزانهای زمین

إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
بدرستی که من نگاه دارنده دانایم و آنچنین تمکین و مکانت جای دادیم یوسف را در زمین

يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا
جای میگرفت از آن هر جا که میخواست میرسانیم رحمت خود در هر کس را که میخواهیم و

نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا
ضایع نمیکنیم مزد نیکوکاران را و هر آینه ثواب آن جهان بهترست مر آنان را که گرویدند

وَكَانُوا يَتَّقُونَ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
و هستند که پرهیزکاری مینمایند و آمدند برادران یوسف پس در آمدند بر یوسف

فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ
پس شناخت ایشان را و ایشان مر او را ناشناختند و آنگاه که ساز نمود برای ایشان با یحتاج

قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي
گفت بیارید بمن برادری که مر شما راست از پدر شما آیا نمی بینید که من تمام میرسانم

الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا
پیمانه را و من بهترین مهمان دارانم پس اگر نیارید او را بمن پس هیچ

كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ قَالُوا سَنُرَاوِدُ
پیمانه نیست مر شما را نزد من و نزدیک مشوید بمن گفتند زود باشد که طلب نمایم

عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا
از برای تحصیل او پدر او را و بدرستی که ما جد نماینده ایم درین کار و گفت مر غلامان خود را که گردانید

بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا
ازاد که با خود آورده اند در بارهای ایشان تا مگر ایشان شناسند آن را چون باز گردند

لفتيته

إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَلَمَّا رَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ

سوی کسان ایشان تا مگر ایشان باز گردند سوی ما پس چون باز گشتند سوی پدر ایشان

قَالُوا۟ يَـٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَ

گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما کیل پس بفرست با ما برادر ما را تا کیل نگیریم و

إِنَّا لَهُۥ لَحَـٰفِظُونَ ۞ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ

بدرستی که ما او را نگاه دارنده ایم گفت یعقوب هیچ ایمن دارم شما را بر او مگر چنانچه

أَمِنتُكُمْ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَٱللَّهُ خَيْرٌ حَـٰفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ

ایمن داشتم شما را بر برادر او از پیش پس خدای بهترست نگاه داشت و او مهربان‌ترین

ٱلرَّٰحِمِينَ ۞ وَلَمَّا فَتَحُوا۟ مَتَـٰعَهُمْ وَجَدُوا۟ بِضَـٰعَتَهُمْ

مهربانانست و آنگاه که گشودند بار ایشان را یافتند ابزار کرده بودند جهة تجارت

رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا۟ يَـٰٓأَبَانَا مَا نَبْغِى هَـٰذِهِۦ بِضَـٰعَتُنَا رُدَّتْ

باز گردانیده بودند سوی ایشان گفتند ای پدر ما جز صواب نمیگوییم این مال تجارت ما است باز گردانیده شد

إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ

سوی ما و طعام آریم برای کسان ما و حفظ کنیم برادر ما را و فزون آریم بار یک شتر جهة کیل

ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۞ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ

این کیلی است آسان نزد ملک گفت هرگز نفرستم او را با شما تا که دهید بمن

مَوْثِقًا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ

عهدی از خدای که البته آرید پیش من او را مگر که هلاک گردانند شما را پس چون دادند او را

حفظاً

مَوْثِقَهُمْ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۞ وَقَالَ يَـٰ

عهد ایشان گفت خدای بر آنچه میگوییم کارگزار است و گفت ای

بَنِىَّ لَا تَدْخُلُوا۟ مِنۢ بَابٍ وَٰحِدٍ وَٱدْخُلُوا۟ مِنْ أَبْوَٰبٍ

پسران من در مروید بشهر مصر از یک در و در روید از درهای

مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَآ أُغْنِى عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ إِنِ ٱلْحُكْمُ

پراکنده و باز نمیدارم از شما از قضای خدای هیچ چیز نیست فرمان

إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ

مگر خدای را بر او اعتماد نمودم و خاص بر وی باید که اعتماد نمایند اعتماد نمایندگان

وَلَمَّا دَخَلُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِى عَنْهُم

و آنگاه که در آمدند از آنجا که فرمود ایشان را پدر ایشان نبود که باز دارد از ایشان

مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِى نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَىٰهَا ۚ وَ

از خدای هیچ چیز را مگر حاجتی در ضمیر یعقوب که گزارد خدای آن را و

إِنَّهُۥ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَـٰهُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞

بدرستی که او هر آینه خداوند دانش است مر آنچه آموزانیدیم ما او را ولکن بیشتر مردم نمیدانند

وَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّىٓ أَنَا۠

و آنگاه که در آمدند بر یوسف جای داد سوی خود برادر خود را گفت بدرستی که من

أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ۞ فَلَمَّا جَهَّزَهُم

برادر توام پس اندوهگین مشو بآنچه هستند که میکنند پس چون ساز فرمود

بجهازهم جعل السقاية في رحل اخيه ثم اذن مؤذن

[illegible]

ايتها العير انكم لسارقون ۞ قالوا واقبلوا عليهم

[illegible]

ماذا تفقدون ۞ قالوا نفقد صواع الملك ولمن

[illegible]

جاء به حمل بعير وانا به زعيم ۞ قالوا تالله لقد علمتم

[illegible]

ما جئنا لنفسد في الارض وما كنا سارقين ۞

[illegible]

قالوا فما جزاؤه ان كنتم كاذبين ۞ قالوا جزاؤه من وجد

[illegible]

في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين ۞

[illegible]

فبدا باوعيتهم قبل وعاء اخيه ثم استخرجها من وعاء

[illegible]

اخيه كذلك كدنا ليوسف ما كان لياخذ اخاه في

[illegible]

دين الملك الا ان يشاء الله نرفع درجات من نشاء

[illegible]

وفوق كل ذي علم عليم ۞ قالوا ان يسرق فقد

[illegible]

سرق اخ له من قبل فاسرها يوسف في نفسه ولم

[illegible]

يبدها لهم قال انتم شر مكانا والله اعلم بما تصفون

[illegible]

قالوا يا ايها العزيز ان له ابا شيخا كبيرا فخذ احدنا

[illegible]

مكانه انا نراك من المحسنين ۞ قال معاذ الله ان

[illegible]

ناخذ الا من وجدنا متاعنا عنده انا اذا لظالمون ۞

[illegible]

فلما استياسوا منه خلصوا نجيا قال كبيرهم الم

[illegible]

تعلموا ان اباكم قد اخذ عليكم موثقا من الله ومن قبل

[illegible]

ما فرطتم في يوسف فلن ابرح الارض حتى يأذن
لي ابي او يحكم الله لي وهو خير الحاكمين ارجعوا
الى ابيكم فقولوا يا ابانا ان ابنك سرق وما شهدنا
الا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين واسئل
القرية التي كنا فيها والعير التي اقبلنا فيها وانا
لصادقون قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر
جميل عسى الله ان يأتيني بهم جميعا انه هو العليم
الحكيم وتولى عنهم وقال يا اسفى على يوسف و
ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم قالوا تالله تفتؤ

تذكر يوسف حتى تكون حرضا او تكون من الهالكين
قال انما اشكوا بثي وحزني الى الله واعلم من الله ما
لا تعلمون يا بني اذهبوا فتحسسوا من يوسف و
اخيه ولا تيأسوا من روح الله انه لا ييأس من
روح الله الا القوم الكافرون فلما دخلوا عليه
قالوا يا ايها العزيز مسنا واهلنا الضر وجئنا ببضاعة
مزجاة فاوف لنا الكيل وتصدق علينا ان الله يجزي
المتصدقين قال هل علمتم ما فعلتم بيوسف واخيه
اذ انتم جاهلون قالوا ءانك لانت يوسف قال

أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَ

يَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ

آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۞ قَالَ لَا تَثْرِيبَ

عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۞

اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا

وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ

أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ۞

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۞ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ

الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ

لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۞ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ

لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ

آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

آمِنِينَ ۞ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ

يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا

وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ

مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي

لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي

مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ

از پادشاهی و آموزانیدی مرا از تعبیر خوابها ای آفریننده آسمانها

وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا

و زمین تو نعمت بخشنده مرا در این جهان و آن جهان قبض روح فرمای مرا

وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۞ ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ

و در رسان مرا به نیکوکاران این قصه کردیم از خبرهای نهانیست وحی کردیم

إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۞

سوی تو و نبودی تو نزد ایشان چون عزم کردند بر کار ایشان و ایشان حیله میکردند

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا

و نیند بیشتر مردم و اگر چه حرص نمایی ایمان آرندگان و

تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞

نمیخواهی از ایشان بر ارشاد ایشان مزد نیست این قرآن مگر پندی مر جهانیان را

وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا

و چند از دلیلی بر وحدانیت در آسمانها و زمین که میگذرند بر آن

وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۞ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا

و ایشان از آن اعراض کننده اند و ایمان نمی آرند بیشتر ایشان بخدای مگر

وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۞ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ

و ایشان مشرک دانند آیا پس ایمن شدند که آید بایشان آینده از عذاب

اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

خدای یا آید بایشان قیامت ناگهان و ایشان نمیدانند

قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي

بگو این راه دین منست میخوانم سوی توحید خدای بر حجتی واضح ام من و آنکه متابعت نمود مرا

وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

و منزه میدانم خدا را از نقایص و نه ام من از اهل شرک و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا

مگر مردانی را که وحی کرده میشد سوی ایشان از اهل شهرها آیا پس نرفتند

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

در زمین تا نگرند بدیده اعتبار که چگونه بود خاتمت کاران که پیش از ایشان بودند

وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

و هر آینه سرای خانه آن جهانی بهترست مر آنها را که پرهیزکاری کردند آیا پس عقل ندارید

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ

تا چون نومید میشدند پیغمبران و گمان میبردند که ایشان دروغ گفته شدند آمد ایشانرا

نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞

نصرت ما پس نجات داده میشد آنکه میخواستیم و باز داشته نمیشود عذاب ما از گروه

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

بحقیقت بود در اخبار ایشان اعتباری مر خداوندان خرد را نبود قرآن سخنی

يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ

که آن را از خود گفته باشند ولیکن سبب باور داشت آنست که پیش از آن بود از کتب و بیان

شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

چیزی و راه نمودی و بخشایشی تمام برای گروهی که ایمان دارند

سورة الرعد ثلاث وأربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

المر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن

انچه درین سوره است آیتهای کتاب کامل و آنچه فرود فرستاده شد سوی تو از

رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

پروردگار تو همان صدق و صوابست ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمی ارند

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ

معبود بحق الله است که برافراشت آسمانها را بی ستونها که می بینید آسمانها را پس

عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ

در مخلوقات و رام کرد و پایدار آفتاب را و ماه را هر یک از ان میرود تا وقتی

مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُم بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ

نام برده اظهار میفرماید کارها بحکمت بیان میکند آیتها را تا مگر شما بدیدار پروردگار

تُوقِنُونَ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ

یقین کننده باشید و او آن خدایست که گسترانید زمین را و پدید کرد در آن کوههای ثابت

وَأَنْهَارًا وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ

و جویها را و از همه اصناف میوها پدید کرد در آن زمین صنف

اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

دو دو می درارد شب را در روز و بعکس هر آینه درستی که در انچه گفتیم نشانه و دلائلست

لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ

برای گروهی که اندیشه کنند در مصنوعات و در زمین است بقاعی مسلاصق و متقارب

وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ

و بوستانهای از انگورها و کشت زارها و درختان خرما از یک بیخ رسته و

صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي

متفرق الاصول آب داده میشود بآب یگانه و فزونی میدهیم در لذت بعضی از آن را بر بعضی در

الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

خورش بدرستی که در انچه گفتیم نشانه و دلائل قدرتست برای گروهی که دریابند

وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي

و اگر شگفت داری ای محمد پس سزاوار شگفت گفتار ایشان که آیا چون باشیم خاک آیا ما در

خلق جديد أولئك الذين كفروا بربهم وأولئك

الأغلال في أعناقهم وأولئك أصحاب النار هم

فيها خالدون ويستعجلونك بالسيئة قبل

الحسنة وقد خلت من قبلهم المثلات وإن ربك

لذو مغفرة للناس على ظلمهم وإن ربك لشديد

العقاب ويقول الذين كفروا لولا أنزل عليه

آية من ربه إنما أنت منذر ولكل قوم هاد

الله يعلم ما تحمل كل أنثى وما تغيض الأرحام

وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب

والشهادة الكبير المتعال سواء منكم من أسر القول

ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار

له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر

الله إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم

وإذا أراد الله بقوم سوءا فلا مرد له وما لهم من دونه

من وال هو الذي يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ

السحاب الثقال ويسبح الرعد بحمده والملائكة

من خيفته ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء

وهم يجادلون في الله وهو شديد المحال له دعوة

الحق والذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم
بشيء الا كباسط كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما
هو ببالغه وما دعاء الكافرين الا في ضلال
ولله يسجد من في السموات والارض طوعا وكرها وظلالهم
بالغدو والاصال قل من رب السموات و
الارض قل الله قل افاتخذتم من دونه اولياء لا
يملكون لانفسهم نفعا ولا ضرا قل هل يستوي
الاعمى والبصير ام هل تستوي الظلمات و
النور ام جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه فتشابه

سجده

الخلق عليهم قل الله خالق كل شيء وهو الواحد
القهار انزل من السماء ماء فسالت اودية
بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما يوقدون
عليه في النار ابتغاء حلية او متاع زبد مثله
كذلك يضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فيذهب
جفاء واما ما ينفع الناس فيمكث في الارض كذلك
يضرب الله الامثال للذين استجابوا لربهم
الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم ما في الارض
جميعا ومثله معه لافتدوا به اولئك لهم سوء

الحساب ومأويهم جهنم وبئس المهاد ۝ أفمن يعلم

از حساب و مجازات همه ذنوب و جای ایشان دوزخ است و بد آرامگاهی است آن آیا پس آنکه داند

أنما أنزل إليك من ربك الحق كمن هو أعمى إنما يتذكر

که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگار تو حق است چون آنکس بود که او نابینا است پند گیرد

أولوا الألباب ۝ الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون

خداوندان خردها و عقول آنان که وفا میکنند به پیمان خدای و نمی شکنند

الميثاق ۝ والذين يصلون ما أمر الله به أن يوصل

عهد را و آنانکه می پیوندند آنرا که فرمود خدای بآن که پیوند بدارند ارحام

ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب ۝ والذين

و میترسند از پروردگار خود و میترسند از بدی محاسبه اعمال ثابت و آنانکه

صبروا ابتغاء وجه ربهم وأقاموا الصلوة وأنفقوا

صبر کردند برای جستن رضای پروردگار ایشان و بپای داشتند نماز را و نفقه کردند

مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون بالحسنة السيئة

از آنچه روزی کردیم ایشانرا نهانی و آشکارا و دفع میکنند بخصلت نیکو خصلت بد را

أولئك لهم عقبى الدار ۝ جنات عدن يدخلونها

ایشان مرایشانراست عاقبت سرای دنیا بوستانهای عدن نام درآیند در آن

ومن صلح من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم والملائكة

و هر که با صلاح بوده از پدرانشان و زنانشان و فرزندان ایشان و فرشتگان

يدخلون عليهم من كل باب ۝ سلام عليكم بما صبرتم

درآیند بر ایشان از همه درها گویند سلام بر شما بسبب آنکه صبر کردید

فنعم عقبى الدار ۝ والذين ينقضون عهد الله من بعد

پس نیکا عاقبت سرای دنیا آن و آنان که می شکنند پیمان خدا را پس از

ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون

استواری آن و می برند آنرا که فرمود خدای بآن که وصل کنند و تباهی میکنند

في الأرض أولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار ۝ الله

در زمین آنان مر ایشانراست دوری از رحمت و مر ایشانراست بدی عاقبت دنیا خدای

يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا بالحيوة الدنيا

گسترانند روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میگرداند و شاد شدند بزندگانی این جهان

وما الحيوة الدنيا في الآخرة إلا متاع ۝ ويقول

و نیست زندگانی این جهان در آن جهان مگر نفعی اندک و میگویند

الذين كفروا لولا أنزل عليه آية من ربه قل إن

آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او معجزه از پروردگار او بگو بدرستی

الله يضل من يشاء ويهدي إليه من أناب ۝ الذين آمنوا

که خدای گمراه میگرداند آنرا که میخواهد و راه مینماید سوی خود آنرا که بازگشت آنان که گرویدند

وتطمئن قلوبهم بذكر الله ألا بذكر الله تطمئن

و آرامیده میشود دلهای ایشان بیاد خدای بدانکه بیاد خدای آرامیده شود

الْقُلُوبُ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ

دلها آنان که گرویدند و کردند کارهای نیکو بروجه شرع خیر بسیار

لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ۞ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ

مر ایشان راست و نیکوی بازگشت همچنان فرستادیم ترا در میان گروهی که گذشت

مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ

پیش از ایشان گروهان تا خوانی بر ایشان آنرا که وحی فرستادیم بسوی تو و ایشان

يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ

نامگروند بخدای بخشاینده بگو او پروردگار منست نیست خدای مگر او بر او کردم

تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۞ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ

اعتماد و کردم و با حکم اوست بازگشت من و اگر آنکه قرآنی بودی که زایل شدی

بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ

بآن کوهها یا پاره پاره شدی بآن زمین یا سخن گفتندی بآن مردگان بلکه

لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ

خدای راست فرمان همه بقدرت و ارادت آیا پس ندانستند آنان که گرویدند آنکه اگر خواستی

اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ

خدای راه نمودی مردمان را همه و همیشه باشند آنان که کافر شدند که رسید بایشان

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

بآنچه کردند داهیه که کوبد ایشان را از قتل و غارت یا فرود آید نزدیک شهرهای ایشان تا آنگه

وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۞ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ

وعده خدای هیچ شکی نیست که خدای خلاف نکند وعده را و بحقیقت فسوس داشتند

بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ

به پیغمبرانی چند پیش از تو پس مهلت دادم مر آنانرا که کافر شدند پس گرفتم ایشانرا

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۞ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا

پس چگونه باشد عقوبت من آیا پس آنکه او رقیب است بر سر هر تنی بآنچه

كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ

کسب کرد چون خدا نبود و بدید کردند برای خدای انبازان بگو نام نهید ایشانرا یا خبر میکنید او را

بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ

بآنچه متعلق علم او نیست در زمین یا نام می نهید بظاهری از گفتار نه که آراسته شد

لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ

مر آنانرا که کافر شدند فعل بد ایشان و منع کرده شدند از راه دین و هر کرا

يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۞ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

گمراه کند خدای پس نیست مر او را هیچ راه نماینده مر ایشانراست عذاب در زندگانی این جهان

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۞ مَثَلُ

و هر آینه عذاب آن جهانی سخت ترست و نیست مر ایشانرا از خدای هیچ نگاه دارنده داستان

الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

بهشت که وعده داده میشوند پرهیزکاران که میرود از زیر درختان و قصور آن جویها

أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ۞ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا
أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ
مَآبِ ۞ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۞ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ

وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۞ وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ۞ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞ وَقَدْ
مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۞ وَيَقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

سورة الخليل اثنان وخمسون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات
این کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون آری مردمانرا از تاریکیهای ضلالت

الى النور باذن ربهم الى صراط العزيز الحميد ۞ الله
بنور هدایت بفرمان پروردگار ایشان بسوی راه خدای غالب ستوده آن خدای

الذي له ما في السموات وما في الارض وويل للكافرين
که مر اوراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و وای مر کافرانرا

من عذاب شديد ۞ الذين يستحبون الحيوة الدنيا على
از عذابی سخت یعنی آنانکه اختیار میکنند زندگانی این جهانرا بر

الاخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا
آن جهان و منع میکنند مردم را از راه خدای و میجویند از راه کجی

اولئك في ضلال بعيد ۞ وما ارسلنا من رسول الا
ایشان در گمراهی اند دور از صواب و نفرستادیم هیچ پیغمبری مگر

بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي
بلغت گروه او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه کند خدای ازانکه میخواهد و راه نماید

من يشاء وهو العزيز الحكيم ۞ ولقد ارسلنا موسى
هرکرا خواهد و او غالب و درست کار بحقیقت فرستادیم موسی را

باياتنا ان اخرج قومك من الظلمات الى النور و
بمعجزات ما که بیرون آر گروه ترا از تاریکیهای ضلالت بنور هدایت و

ذكرهم بايام الله ان في ذلك لايات لكل صبار
یاد ده ایشانرا [illegible] بدرستیکه در آن مذکور [illegible] نشانهاست مر هر شکیبا

شكور ۞ واذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة
سپاس دارنده و چون گفت موسی مر گروه خود را یاد کنید نیکویی

الله عليكم اذ انجيكم من آل فرعون يسومونكم
خدای را بر شما چون نجات داد شمارا از اتباع فرعون تکلیف میکردند شمارا

سوء العذاب ويذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم
بدی عذاب و میکشتند پسران شمارا و زنده میگذاشتند زنان شمارا

وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۞ واذ تاذن ربكم
و دران محنتی بود از پروردگار شما بزرگ و چون اعلام نمود پروردگار

لئن شكرتم لازيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي
اگر سپاس داری [illegible] زیاده گردانم [illegible] و اگر کفران [illegible] بدرستیکه عذاب من

لشديد ۞ وقال موسى ان تكفروا انتم ومن في الارض
سخت و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هرکه در زمین است

جميعا فان الله لغني حميد ۞ الم ياتكم نبؤا الذين من
همه پس بدرستیکه خدای بی نیاز ستوده آیا نیامد بشما خبر آنانکه از

قبلكم قوم نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم لا
پیش از شما گروه نوح و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند
يعلمهم الا الله جاءتهم رسلهم بالبينات فردوا
نمیداند ایشان را مگر خدای آمدند بایشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن پس باز گردانیدند
ايديهم في افواههم وقالوا انا كفرنا بما ارسلتم به
دستهای ایشان را در دهنهای ایشان و گفتند بدرستی که ما کافریم بانچه فرستاده شدید بان
وانا لفي شك مما تدعوننا اليه مريب قالت
و بدرستی که ما هرآینه در گمانی ایم از آنچه میخوانید ما را بسوی آن بشک افکننده گفتند
رسلهم افي الله شك فاطر السموات والارض يدعوكم
پیغمبران ایشان آیا در واجب الوجود که خالقست آفریننده آسمانها و زمین میخواند شما را
ليغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم الى اجل مسمى
تا بیامرزد شما را چیزی از گناهان شما و دراز عمر دارد شما را تا وقتی نام برده
قالوا ان انتم الا بشر مثلنا تريدون ان تصدونا عما
گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که منع کنید ما را از آنچه
كان يعبد اباؤنا فاتونا بسلطان مبين قالت
که میپرستیدند پدران ما پس بیارید ما را حجتی روشن گفتند
لهم رسلهم ان نحن الا بشر مثلكم ولكن الله يمن على
مر ایشان را پیغمبران ایشان نیستیم ما مگر آدمی مانند شما و لیکن خدای منت مینهد

من يشاء من عباده وما كان لنا ان ناتيكم بسلطان
بر که میخواهد از بندگان خود و نبود ما را که آریم بشما حجتی
الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون وما
مگر بفرمان خدای و بر کرم خدای خاصه باید که اعتماد نمایند مؤمنان و چیست
لنا الا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا ولنصبرن
ما را که اعتماد ننمائیم بر خدای و بتحقیق راه نمود ما را راههای ما و هرآینه صبر کنیم
على ما اذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون و
بر آنچه رنجانیدید ما را و بر فضل خدای باید که اعتماد نمایند اعتماد نمایندگان و
قال الذين كفروا لرسلهم لنخرجنكم من ارضنا
گفتند آنان که کافر شدند مر پیغمبران ایشان را هرآینه برون کنیم شما را از زمین ما
او لتعودن في ملتنا فاوحى اليهم ربهم لنهلكن
یا هرآینه باز آیید البته در دین ما پس وحی فرستاد بسوی ایشان پروردگار ایشان هرآینه
الظالمين ولنسكننكم الارض من بعدهم
مشرکان را و هرآینه ساکن گردانیم شما را در زمین ایشان پس از ایشان
ذلك لمن خاف مقامي وخاف وعيد واستفتحوا
این اهلاک اعدا و [illegible] کرامت مر کسی را که ترسید از موقف من و ترسید از انذار و تخویف من و طلب نصرت
وخاب كل جبار عنيد من ورائه جهنم ويسقى
و نومید شد هر متکبری ستیزه روی که از پیش اوست دوزخ و آب داده شود

مِن مَآءٍ صَدِيدٍ ۝ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ

الْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَآئِهِ

عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ

كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِالْحَقِّ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَبَرَزُوا

لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَآءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ

قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ

صَبَرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ

الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ

وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّآ أَن دَعَوْتُكُمْ

فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓا أَنفُسَكُم مَّآ أَنَا

بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ أَنتُم بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَآ أَشْرَكْتُمُونِ

مِن قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

الم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة طيبة كشجرة

ای نداستی که چگونه بزد کرد خدای داستانی هر کلمه نیکو را چون درختی

طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء توتي اكلها

نیکو که بیخ آن استوار بود در زمین و شاخ آن مرتفع در جانب آسمان دهد بار خود

كل حين باذن ربها ويضرب الله الامثال للناس

هر گاهی بفرمان پروردگار آن و بیان میکند خدای داستانها را برای مردمان

لعلهم يتذكرون ۝ ومثل كلمة خبيثة كشجرة

تا مگر ایشان پند گیرند و داستان هر سخنی پلید چون درختی

خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار ۝ يثبت

ناستوده آن نکو نبود و منقطع باشد بیخ آن از سطح زمین نبود مر او را هیچ ثباتی ثابت دارد

الله الذين امنوا بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي

خدای آنانرا که گرویدند بگفتار راست اصل دعوا و صحیح در زندگانی این جهان و در

الاخرة ۝ ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء ۝

آن جهان و گمراه گرداند خدای ستمکاران را و کند خدای آنچه خواهد

الم تر الى الذين بدلوا نعمت الله كفرا واحلوا قومهم

ای ننگرستی سوی آنانکه تغییر کردند جزای انعام خدا را بکفران و فرود آوردند گروه

دار البوار ۝ جهنم يصلونها ۝ وبئس القرار ۝ وجعلوا

در سرای هلاک در دوزخ درآیند در آن و بد قرارگاهی آن و پدید کردند

لله اندادا ليضلوا عن سبيله ۗ قل تمتعوا فان مصيركم

برای خدای همتایانی تا گمراه گردانند مردم را از راه او بگو تمتع گیرید از دنیا بدرستی بازگشت شما

الى النار ۝ قل لعبادي الذين امنوا يقيموا الصلوة

سوی آتش خواهد بود بگو مر بندگان مرا آنانکه گرویدند که بپای دارند نماز را

وينفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان ياتي

و نفقه کنند از آنچه روزی دادیم ایشانرا نهانی و آشکارا از آن پیش که بیاید

يوم لا بيع فيه ولا خلال ۝ الله الذي خلق السموات

روزی که هیچ خرید و فروخت نبود در آن و نه دوستی بامعبود ... آفرید آسمانها

والارض وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات

و زمین را و فرو فرستاد از جانب آسمان آب را پس بیرون آورد بدان از انواع میوهها

رزقا لكم ۖ وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بامره

روزی برای شما و رام کردانید برای شما کشتی را تا رود در دریا بفرمان او

وسخر لكم الانهار ۝ وسخر لكم الشمس والقمر دائبين

و رام کردانید برای شما جویها را و رام کردانید برای شما آفتاب را و ماه را مجد در سیر خود

وسخر لكم الليل والنهار ۝ واتاكم من كل ما سالتموه

و شب سکون و تعیش کردانید برای شما شب را و روز را و داد شما را از هر چه خواستید از او

وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها ۗ ان الانسان

و اگر خواهید که بر شمارید نعمتهای خدا را بر شمردن نتوانید بدرستی آدمی

لظلوم كفار ۝ واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا

هر آینه ظالمست بر خود کفران نماینده و چون گفت ابرهیم ای پروردگار من گردان این

البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام رب

شهر مکه را با امن و سلامت و دور دار مرا و پسران مرا که پرستیم بتان را ای پروردگار

انهن اضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني

بدرستی که آن بتان گمراه کردند بسیاری از مردم را پس هر که متابعت نماید مرا پس او از منست

ومن عصاني فانك غفور رحيم ۝ ربنا اني اسكنت

و هر که نافرمانی نماید مرا پس بدرستی که تو آمرزگاری مهربانی ای پروردگار ما بدرستی که من

من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم ربنا

از فرزندان من بوادی که نه قابل زراعتست نزد خانه تو که با احترامست ای

ليقيموا الصلوة فاجعل افئدة من الناس تهوي اليهم

تا برپای دارند نماز را پس گردان دلهایی را از مردمان که دوست دارند

وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون ۝ ربنا

و روزی ده ایشانرا از میوها تا که ایشان سپاس داری نمایند ای پروردگار

انك تعلم ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من شيء

بدرستی که تو میدانی آنچه نهان میداریم و آنچه آشکارا میکنیم و نهان نیست بر خدا هیچ

في الارض ولا في السماء ۝ الحمد لله الذي وهب لي

در زمین و نه در آسمان سپاس مر خدایرا که بخشید مرا

على الكبر اسمعيل واسحق ان ربي لسميع الدعاء ۝

بر حالت بزرگی اسمعیل را و اسحق را بدرستی که پروردگار من اجابت کننده دعاست

رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل

ای پروردگار من گردان مرا بپای دارنده نماز و از فرزندان من ای پروردگار من و قبول کن

دعاء ۝ ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم

دعای مرا ای پروردگار ما بیامرز مرا و مر پدر و مادر مرا و مر مومنانرا روزی که برخیزد

الحساب ۝ ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون

شمار خلایق و مپندار البته خدا را بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران

انما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الابصار ۝ مهطعين

بدرستی که باز پس میدارد عذاب ایشانرا برای روزی که گشاده مانند در آن چشمها اصحاب ابصار

مقنعي رؤسهم لا يرتد اليهم طرفهم وافئدتهم

برافرازنده سرهای ایشانرا باز نگردد بسوی ایشان چشمهای ایشان از حیرت و دلها

هواء ۝ وانذر الناس يوم يأتيهم العذاب فيقول

خالیست از فهم و بترسان مردم را روزی که آید بایشان عذاب پس گویند

الذين ظلموا ربنا اخرنا الى اجل قريب نجب دعوتك

آنان که ستم کردند ای پروردگار ما تاخیر کن ما را تا مدتی اندک تا اجابت نماییم دعوت ترا

ونتبع الرسل اولم تكونوا اقسمتم من قبل ما لكم من

و متابعت نماییم فرستادگانرا آیا نبودید که سوگند خوردید از پیش که نیست مر شما را

زوال ۝ وسكنتم في مساكن الذين ظلموا انفسهم وتبين

[illegible]

لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال ۝ وقد

[illegible]

مكروا مكرهم وعند الله مكرهم وان كان

[illegible]

مكرهم لتزول منه الجبال ۝ فلا تحسبن الله مخلف

[illegible]

وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام ۝ يوم تبدل

[illegible]

الارض غير الارض والسموات وبرزوا لله الواحد

[illegible]

القهار ۝ وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد

[illegible]

سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ۝ ليجزي

[illegible]

الله كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب ۝ هذا بلاغ

[illegible]

للناس ولينذروا به وليعلموا انما هو اله واحد و

[illegible]

ليذكر اولوا الالباب

سورة الحجر تسع وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر تلك آيات الكتاب وقرآن مبين ۝ ربما يود

[illegible]

الذين كفروا لو كانوا مسلمين ۝ ذرهم يأكلوا و

[illegible]

يتمتعوا ويلههم الامل فسوف يعلمون ۝ وما اهلكنا

[illegible]

من قرية الا ولها كتاب معلوم ۝ ما تسبق من امة

[illegible]

اجلها وما يستأخرون ۝ وقالوا يا ايها الذي نزل

[illegible]

عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ

وَمَا كَانُوٓا اِذًا مُنْظَرِينَ ۝ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ

اِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ

الْاَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ

كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ

قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ

السَّمَآءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝ لَقَالُوٓا اِنَّمَا سُكِّرَتْ

اَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ

بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ اِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ

مُبِينٌ ۝ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَ

اَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا

مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا

عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ اِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝ وَاَرْسَلْنَا

الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَ

مَا اَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَ

نَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ

علمنا المستأخرين ۝ وإن ربك هو يحشرهم إنه
دانایم بحال متاخران . و بدرستی که پروردگار تو او گرد آورد ایشان را بدرستی که
حكيم عليم ۝ ولقد خلقنا الإنسان من صلصال من
درست کارست دانا بهمه چیز و بتحقیق آفریدیم ما آدمی را از گل خشک از
حما مسنون ۝ والجان خلقناه من قبل من نار السموم
گلی سیاه متغیر مصور بصورت آدمی و بدر پریان آفریدیم اورا از پیش از آتش خورشید
وإذ قال ربك للملائكة إني خالق بشرا من صلصال من
و چون گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من آفریننده ام آدمی را از گل خشک از
حما مسنون ۝ فإذا سويته ونفخت فيه من روحي
گلی سیاه متغیر مصور بصورت آدمی پس چون تمام کردانم خلقت او را و بدمم در وی از جان
فقعوا له ساجدين ۝ فسجد الملائكة كلهم أجمعون
پس واقع آیید برای او سجده کنندگان پس سجده کردند فرشتگان تمامت ایشان همه
إلا إبليس أبى أن يكون مع الساجدين ۝ قال يا إبليس
مگر ابلیس امتناع نمود که باشد با سجده کنندگان گفت خدای ای ابلیس
ما لك ألا تكون مع الساجدين ۝ قال لم أكن لأسجد
چیست ترا که نمی باشی با سجده کنندگان گفت ابلیس نیستم تا سجده آرم
لبشر خلقته من صلصال من حما مسنون ۝ قال فاخرج
مر آدمی را که آفریدی او را از گل خشک از گل سیاه متغیر مصور گفت خدای پس بیرون رو

فاخرج منها فإنك رجيم ۝ وإن عليك اللعنة إلى
پس بیرون رو از جنت که بدرستی که تو رانده و بدرستی که بر تست دوری از رحمت تا
يوم الدين ۝ قال رب فأنظرني إلى يوم يبعثون ۝
روز قیامت گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند خلایق
قال فإنك من المنظرين ۝ إلى يوم الوقت المعلوم ۝
گفت پس بدرستی که تو از مهلت یافتگانی تا روز وقت دانسته یعنی نفخه اولی
قال رب بما أغويتني لأزينن لهم في الأرض ولأغوينهم
گفت ای پروردگار من بسبب آنکه گمراه گردانیدی مرا بیارایم برای ایشان در زمین و هر آینه گمراه کنم ایشان را
أجمعين ۝ إلا عبادك منهم المخلصين ۝ قال هذا
همه مگر بندگان ترا از ایشان که اهل اخلاص باشند گفت خدای این
صراط علي مستقيم ۝ إن عبادي ليس لك عليهم
طریقت که واجب است بر من رعایت آن بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان
سلطان إلا من اتبعك من الغاوين ۝ وإن جهنم
هیچ حجتی مگر آنکه متابعت نماید ترا از گمراهان و بدرستی که دوزخ
لموعدهم أجمعين ۝ لها سبعة أبواب لكل باب منهم
مر ایشان را وعده گاه است همه را ازان است هفت در مر هر دری را از ایشان
جزء مقسوم ۝ إن المتقين في جنات وعيون ۝ ادخلوها
بعضی قسمت کرده شده بدرستی که پرهیزگاران در بوستانها اند و چشمها گویند درآیید در آن

بسلام آمنين ۝ ونزعنا ما في صدورهم من غل إخوانا
بسلامت از آفات ایمن از مخاوف و زایل کردانیم آنچه در سینهای ایشان بود از کینه برادران
على سرر متقابلين ۝ لا يمسهم فيها نصب وما هم منها
بر تختهای روبروی یکدیگر نرسد بایشان در آن جنت هیچ تعبی و نه ایشان از آنجا
بمخرجين ۝ نبئ عبادي أني أنا الغفور الرحيم ۝ وأن
بیرون کرده شوند خبر ده بندگان مرا که بدرستی که من منم آمرزگار مهربان و آنکه
عذابي هو العذاب الأليم ۝ ونبئهم عن ضيف إبراهيم
عذاب من است عذاب دردناک و خبر ده ایشانرا از مهمانان ابرهیم
إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال إنا منكم وجلون ۝
چون درآمدند مهمانان بر وی پس گفتند سلام کردیم سلام کردنی گفت بدرستی که ما از شما ترسانیم
قالوا لا توجل إنا نبشرك بغلام عليم ۝ قال
گفتند مترس ای ابرهیم بدرستی که ما مژده میدهیم ترا بکودکی دانا گفت ابرهیم
أبشرتموني على أن مسني الكبر فبم تبشرون ۝ قالوا
ای مژده دهندگان مرا با آنکه رسید مرا حالت پیری پس بچه مژده میدهید مرا گفتند
بشرناك بالحق فلا تكن من القانطين ۝ قال ومن يقنط
مژده دادیم ترا براستی پس مباش از نومیدان گفت و کدام کس نومید شود
من رحمة ربه إلا الضالون ۝ قال فما خطبكم
از بخشش پروردگار خود مگر گمراهان گفت پس چیست کار بزرگ شما

أيها المرسلون ۝ قالوا إنا أرسلنا إلى قوم مجرمين
ای فرستادگان گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم با هلاک گروهی گناهکاران
إلا آل لوط إنا لمنجوهم أجمعين ۝ إلا امرأته قدرنا
مگر خاندان لوط که بدرستی که ما هرآینه نجات دهندهٔ ایشانیم همه مگر زن او تقدیر فرموده‌ایم
إنها لمن الغابرين ۝ فلما جاء آل لوط المرسلون ۝
که آن زن هرآینه از باقی ماندگان در عذاب خواهد بود پس چون آمدند بخاندان لوط فرستادگان
قال إنكم قوم منكرون ۝ قالوا بل جئناك بما كانوا
گفت بدرستی که شما گروهی اید بی سابقه معرفت گفتند نه که آمدیم بتو بآن چه که بودند
فيه يمترون ۝ وأتيناك بالحق وإنا لصادقون ۝
در آن شک می آوردند از اهلاک و آمدیم بتو بیقین ثابت و ما هرآینه راست گویانیم
فأسر بأهلك بقطع من الليل واتبع أدبارهم ولا
پس ببر کسان ترا شبی بپاره از شب و مقدم دار ایشانرا در طریق و
يلتفت منكم أحد وامضوا حيث تؤمرون ۝ وقضينا
باز پس منگرد از شما هیچ یک و بگذرید بدانجا که میفرمایند شما را و وحی فرستادیم
إليه ذلك الأمر أن دابر هؤلاء مقطوع مصبحين ۝
سوی او آن کار را که بدرستی که اصل نسل اینها بریده است در وقت صباح
وجاء أهل المدينة يستبشرون ۝ قال إن هؤلاء
و آمدند اهل شهر شادی کنان به مهمانان لوط گفت لوط بدرستی که اینها

ضيفي فلا تفضحون ۝ واتقوا الله ولا تخزون ۝ قالوا
أولم ننهك عن العالمين ۝ قال هؤلاء بناتي إن كنتم
فاعلين ۝ لعمرك إنهم لفي سكرتهم يعمهون ۝ فأخذتهم
الصيحة مشرقين ۝ فجعلنا عاليها سافلها وأمطرنا
عليهم حجارة من سجيل ۝ إن في ذلك لآيات للمتوسمين ۝
وإنها لبسبيل مقيم ۝ إن في ذلك لآية للمؤمنين ۝
وإن كان أصحاب الأيكة لظالمين ۝ فانتقمنا منهم
وإنهما لبإمام مبين ۝ ولقد كذب أصحاب الحجر
المرسلين ۝ وآتيناهم آياتنا فكانوا عنها معرضين ۝

وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا آمنين ۝ فأخذتهم
الصيحة مصبحين ۝ فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۝
وما خلقنا السموات والأرض وما بينهما إلا بالحق
وإن الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل ۝ إن ربك
هو الخلاق العليم ۝ ولقد آتيناك سبعا من المثاني
والقرآن العظيم ۝ لا تمدن عينيك إلى ما متعنا به
أزواجا منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ۝
وقل إني أنا النذير المبين ۝ كما أنزلنا على المقتسمين ۝
الذين جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسألنهم أجمعين ۝

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ
از آنچه هستند که میکنند پس اظهار کن آنچه فرموده شده بان و اعراض کن
الْمُشْرِكِينَ ۞ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۞ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ
مشرکان بدرستی که ما کفایت کردیم ترا استهزا کنندگان آنان که میکنند
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۞ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ
با معبود خدای دیگر را پس زود بود که دانند و بتحقیق میدانیم که بدرستی که تو
يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۞ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَ
تنگ میشود سینه تو بانچه میگویند از مطاعن پس تسبیح گوی مشغول بستایش پروردگار
كُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۞ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۞
باش از سجده کنندگان و بپرست پروردگار را تا که آید بتو وفات

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞
آمد فرمان خدای یعنی قیامت پس شتاب نمایید ازان پاکا او و بزرگ قدر از آنچه شرک

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
فرو میفرستد فرشتگان را با آنچه دلها بان زنده گردد از وحی او از امر خود بر آنکه میخواهد از
عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۞ خَلَقَ
بندگان او که بیم نمایید خلق را که بدرستی که هیچ خدای نیست مگر من پس بترسید از من آفرید
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ خَلَقَ
آسمانها را و زمین را بکمال حکمت بلند مرتبه است از آنچه شرک می آرند آفرید
الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۞ وَالْأَنْعَامَ
آدمی را از آب چکیده مردی پس ناگهان او بی دلیل ستیزه کننده و شتر و گاو و گوسفند
خَلَقَهَا ۗ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۞
آفرید از برای شما در آنهاست لباسها که گرمی بار دارد و سودهای دیگر و ازان میخورید
وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۞ وَ
و شماراست در آنها تجمل آنگاه که بجای گذاشتن می آرید و آنگاه که بچرا میکنید
تَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
و برمیدارد شتران بارهای شما را بسوی شهری که نبودید رسنده بدان مگر بسختی
الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ
تنها بدرستی که پروردگار شما مهربانست بخشاینده و اسبان و استران و خران را
لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ وَعَلَى اللَّهِ
که بر نشینید بر آنها و برای آرایش و می آفریند آنچه نمیدانید و بر خدای است

قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء لهديكم اجمعين

هو الذي انزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه

شجر فيه تسيمون ينبت لكم به الزرع والزيتون

والنخيل والاعناب ومن كل الثمرات ان في ذلك

لاية لقوم يتفكرون وسخر لكم الليل والنهار

والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره ان في ذلك

لايات لقوم يذكرون وهو الذي سخر البحر لتاكلوا

منه لحما طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى

الفلك مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون

والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وانهارا وسبلا

لعلكم تهتدون وعلامات وبالنجم هم يهتدون

افمن يخلق كمن لا يخلق افلا تذكرون وان تعدوا

نعمت الله لا تحصوها ان الله لغفور رحيم والله

يعلم ما تسرون وما تعلنون والذين يدعون من

دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون اموات

غير احياء وما يشعرون ايان يبعثون الهكم اله

واحد فالذين لا يؤمنون بالاخرة قلوبهم منكرة وهم

مستكبرون لا جرم ان الله يعلم ما يسرون وما

يعلنون انه لا يحب المستكبرين ۝ واذا قيل لهم

آشکارا میکنند بدرستی که او دوست ندارد بزرگی نمایندگان را و چون گفته شود ایشان را

واذا قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير الاولين ۝

چون گویند مر ایشان را چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند افسانهای پیشینیان

ليحملوا اوزارهم كاملة يوم القيمة ومن اوزار

تا بر دارند بارهای ایشان را تمام و کامل روز قیامت و از بارهای کسانی

الذين يضلونهم بغير علم الا ساء ما يزرون ۝

آنان که گمراه میکنند ایشان را بی دانشی آگاه باشید بد است آنچه بر میدارند

قد مكر الذين من قبلهم فاتى الله بنيانهم من القواعد

بدرستی که مکر کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آمد عذاب خدای بنای مکر ایشان از

فخر عليهم السقف من فوقهم واتيهم العذاب من حيث

بیخ پس فرو افتاد بر ایشان آسمانه از زبر ایشان و آمد بایشان عذاب از جای

لا يشعرون ۝ ثم يوم القيمة يخزيهم ويقول اين

که ندانستند پس روز قیامت خوار و رسوا کند ایشان را و گوید کجا اند

شركاءي الذين كنتم تشاقون فيهم قال الذين اوتوا

انبازان من که بودید شما مخالفت میکردید در باب ایشان گویند آنان که

العلم ان الخزي اليوم والسوء على الكافرين ۝

داده شد ایشان را دانش بدرستی که خواری امروز و بدی حال لازمست بر کافران

الذين تتوفهم الملائكة ظالمي انفسهم فالقوا السلم ما

آنان که قبض روح کنند ایشان را فرشتگان ستمکاران ایشان را بر خود پس صلح افکنند گویند

كنا نعمل من سوء بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون ۝

نبودیم که میکردیم هیچ بدی آری بدرستی که خدای داناست بآنچه بودید که میکردید

فادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فلبئس مثوى

پس در آیید بدرهای دوزخ حال آنکه جاوید باشید در آن پس بد جای

المتكبرين ۝ وقيل للذين اتقوا ماذا انزل ربكم قالوا

بزرگی نمایندگان و گفته شد مر آنان را که پرهیزکارند چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند

خيرا للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة ولدار

نیکی را مر آنان راست که نیکوی کردند درین جهان نیکوی و مر آنسرای

الاخرة خير ولنعم دار المتقين ۝ جنات عدن يدخلونها

آن جهان بهترست و مر آنه نیکا سرای پرهیزکاران بوستانهای عدن نام در آیند در آن

تجري من تحتها الانهار لهم فيها ما يشاؤن كذلك

رود از زیر قصور و اشجار آن جویها مر ایشان راست در آنجا آنچه خواهند همچنان

يجزي الله المتقين ۝ الذين تتوفهم الملائكة طيبين

پاداش دهد خدای پرهیزکاران را آنان که قبض روح کند ایشان را ملائکه پاک تنان

يقولون سلام عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون ۝

گویند سلام بر شما و سلامت از آفات در آیید در بهشت بآنچه بودید که میکردید

هَلْ يَنظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ
هیچ انتظار نمیکشند مگر آنکه آیند بایشان فرشتگان یا بیاید فرمان پروردگار تو

كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ
همچنان کردند آنان که پیش از ایشان بودند و ستم نکرد بر ایشان خدای

وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَاَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
لیکن بودند که بر تنهای خود ستم میکردند پس رسید بایشان بدیهای

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقَالَ
آنچه کردند و فرود آمد بایشان وبال آنچه بودند که بدان استهزا مینمودند و گفتند

الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
آنان که شرک آوردند که خواستی خدای نپرستیدیمی از غیر او هیچ چیز

نَحْنُ وَلَآ آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ
ما و نه پدران ما و حرام نگردانیدیمی از غیر حکم او هیچ چیز را همچنان

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ
کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس هیچ نیست بر پیغمبران مگر رسانیدن

الْمُبِينُ ۝ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
روشن و بحقیقت برانگیختیم در هر گروهی پیغمبری را که بپرستید خدای را

وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
و پرهیز کنید از پرستش همه خدایان پس از ایشان کسی که راه نمود خدای او را و از ایشان

عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ
بر وی گمراهی پس سیر کنید در اقطار زمین پس بنگرید که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ
بوده خاتمت کار تکذیب کنندگان اگر حرص نمایی بر راه نمودن ایشان

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝
پس بدرستی که خدای راه ننماید آنرا که گمراه کند و نیست ایشان را هیچ یاری

وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ
و سوگند خوردند بخدای غایت سوگندهای ایشان که برنینگیزد خدای آنرا که بمیرد

بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝
آری وعده کرد خدای وعده واجب بر حکمت او درست ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا
تا بیان کند برای ایشان آنرا که خلاف میکنند در آن و تا دانند آنان که کافر شدند

اَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ۝ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَآ اَرَدْنَاهُ
که ایشان بودند دروغ گویان بدرستی که گفتار ما مر چیزی را چون خواهیم ایجاد آنرا

اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ
آنست که گوییم مر او را باش پس باشد و آنان که هجرت کردند در راه خدای

مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَاَجْرُ
از آن پس که ستم کرده شدند هر آینه جای دهیم ایشان را در این جهان جای دادنی نیکو و مر

الآخرة أكبر لو كانوا يعلمون ۞ الذين صبروا وعلى

ربهم يتوكلون ۞ وما أرسلنا من قبلك إلا رجالا نوحي

إليهم فاسألوا أهل الذكر إن كنتم لا تعلمون ۞

بالبينات والزبر وأنزلنا إليك الذكر لتبين للناس

ما نزل إليهم ولعلهم يتفكرون ۞ أفأمن الذين مكروا

السيئات أن يخسف الله بهم الأرض أو يأتيهم

العذاب من حيث لا يشعرون ۞ أو يأخذهم في تقلبهم

فما هم بمعجزين ۞ أو يأخذهم على تخوف فإن ربكم

لرءوف رحيم ۞ أولم يروا إلى ما خلق الله من شيء

يتفيؤ ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم

داخرون ۞ ولله يسجد ما في السماوات وما في الأرض

من دابة والملائكة وهم لا يستكبرون ۞ يخافون

ربهم من فوقهم ويفعلون ما يؤمرون ۞ وقال الله

لا تتخذوا إلهين اثنين إنما هو إله واحد فإياي فارهبون

وله ما في السماوات والأرض وله الدين واصبا أفغير

الله تتقون ۞ وما بكم من نعمة فمن الله ثم إذا مسكم

الضر فإليه تجأرون ۞ ثم إذا كشف الضر عنكم إذا

فريق منكم بربهم يشركون ۞ ليكفروا بما آتيناهم

فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ

[illegible]

نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ۞

[illegible]

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۞

[illegible]

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ

[illegible]

كَظِيمٌ ۞ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ

[illegible]

عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞

[illegible]

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ

[illegible]

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ

[illegible]

مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى

[illegible]

فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۞

[illegible]

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ

[illegible]

أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۞

[illegible]

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

[illegible]

أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَمَا

[illegible]

أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا

[illegible]

فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ

[illegible]

السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي

[illegible]

ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۞ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً

[illegible]

نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا

سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۝ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ

تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ

اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا

يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ

لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللَّهُ

خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا

يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ فَضَّلَ

بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا

بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ

أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ

أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ

يَكْفُرُونَ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء ومن
بدید کرد خدای داستانی بنده را درم خریده که توانا نبود بر هیچ چیز و آن کس
رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا
که روزی دادیم او را از خود روزی نیکو پس او نفقه میکند از آن نهانی و آشکارا
هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون ۝ و
هیچ یکسان باشند سپاس مر خدای را بلکه بیشتر ایشان نمیدانند و
ضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر على شيء
بدید کرد خدای داستانی دو مرد را که یکی از آن دو مرد گنگ است توانا نبود بر هیچ چیز
وهو كل على مولاه اينما يوجهه لا يات بخير
و او عیال بود بر متولی کار او هر جا که فرستد او را نیارد هیچ نیکی را
هل يستوي هو ومن يامر بالعدل وهو على صراط
هیچ یکسان بود او و آنکه فرماید مردم را بعدالت و او بر راه
مستقيم ۝ ولله غيب السموات والارض وما امر
راست باشد و مر خدای راست نهانی آسمانها و زمین و نیست کار آمدن
الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان الله على كل
قیامت مگر چون باز کردن چشم یا او نزدیکتر بدرستی که خدای بر همه
شيء قدير ۝ والله اخرجكم من بطون امهاتكم لا تعلمون
چیز توانا است و خدای برون آورد شما را از شکمهای مادران شما نمیدانستید

شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة لعلكم
هیچ چیز را و بدید کرد برای شما شنوای و بیناییها و دلها تا مگر شما
تشكرون ۝ الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء ما
سپاس داری نمایید ای نمی‌نگرستند سوی مرغان که آسان کرده شده‌اند پریدن در هوا
يمسكهن الا الله ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۝
نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدای بدرستی که در آنچه گفتیم نشانهٔ دلالت است برای گروهی که گروند
والله جعل لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود
و خدای بدید کرد برای شما از خانهای شما آرام جای و بدید کرد برای شما از پوستهای
الانعام بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن
شتر و گاو و گوسفند خانهای سبک میشمرید آن را روز سفر شما و روز حضر شما و از
اصوافها واوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا الى حين
پشمهای آن گوسفندان و از پشمهای آن شتران و مویهای آن بزان متاع خانه و استماعی تا هنگام
والله جعل لكم مما خلق ظلالا وجعل لكم من الجبال
و خدای بدید کرد برای شما از آنچه آفرید سایه‌ها و بدید کرد برای شما از کوهها
اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم الحر وسرابيل تقيكم
آنچه بدان پوشیده شوند از غارها و بدید کرد برای شما پیراهنها که نگاه دارد شما را از گرما و پیراهنها
باسكم كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم تسلمون
از سختی حرب شما از زرهها همچنان تمام کرداند نعمت خود را بر شما تا مگر شما طاعت نمایید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

[illegible]

اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

[illegible]

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ

[illegible]

يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ

[illegible]

عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا

[illegible]

شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا

[illegible]

نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

[illegible]

وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

[illegible]

يَفْتَرُونَ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

[illegible]

زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ۝ وَيَوْمَ

[illegible]

نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ

[illegible]

شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ

[illegible]

شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ

[illegible]

بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ

[illegible]

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

[illegible]

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

[illegible]

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ

[illegible]

يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ

[illegible]

بعد قوة انكاثا تتخذون ايمانكم دخلا بينكم ان تكون

[illegible]

امة هي اربى من امة انما يبلوكم الله به وليبينن لكم

[illegible]

يوم القيمة ما كنتم فيه تختلفون ۞ ولو شاء الله

[illegible]

لجعلكم امة واحدة ولكن يضل من يشاء ويهدي

[illegible]

من يشاء ولتسئلن عما كنتم تعملون ۞ ولا تتخذوا ايمانكم

[illegible]

دخلا بينكم فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء

[illegible]

بما صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب عظيم ۞

[illegible]

ولا تشتروا بعهد الله ثمنا قليلا انما عند الله هو خير

[illegible]

لكم ان كنتم تعلمون ۞ ما عندكم ينفد وما عند الله

[illegible]

باق ولنجزين الذين صبروا اجرهم باحسن ما كانوا

[illegible]

يعملون ۞ من عمل صالحا من ذكر او انثى وهو

[illegible]

مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم اجرهم باحسن

[illegible]

ما كانوا يعملون ۞ فاذا قرات القران فاستعذ بالله

[illegible]

من الشيطان الرجيم ۞ انه ليس له سلطان على الذين

[illegible]

امنوا وعلى ربهم يتوكلون ۞ انما سلطانه على الذين

[illegible]

يتولونه والذين هم به مشركون ۞ واذا بدلنا اية

[illegible]

مكان اية والله اعلم بما ينزل قالوا انما انت مفتر

[illegible]

بل اكثرهم لا يعلمون ۞ قل نزله روح القدس من

[illegible]

رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

پروردگار تو براستی تا ثابت دارد آنان را که ایمان آوردند و راه نمونی و مژده برای اهل اسلام

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ

و بحقیقت میدانیم ما که ایشان میگویند براستی می آموزاند ورا آدمی سلمان فارسی

الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

آن مرد که مایل میکنند گفتار خود بسوی او غیر لغت عرب است و این قرآن عربی است پیدا

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ

براستی که آنان که نمی گروند بآیتهای خدای راه ننماید ایشانرا خدای و مر ایشانرا

عَذَابٌ أَلِيمٌ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

عذابیست دردناک براستی که افترا میکنند دروغ را آنان که ایمان نمی آرند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ

بآیتهای خدای و ایشانند دروغ گویان آنانی که کافر شدند بخدای

مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ

پس از گرویدن خود مگر آنکه کره کرده شد و دلش آرامیده بود بایمان

وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَ

ولیکن آنکه گشاده شد سینه او بکفر پس بر ایشانست خشمی از خدای و

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

مر ایشانراست عذابی بزرگ آن عذاب بسبب آنکه ایشان اختیار کردند زندگانی دنیا

عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

بر آن جهان و براستی که خدای راه ننماید گروه کافرانرا

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ

ایشان آنانند که مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان و گوش ایشان و بینائیهای ایشان

وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ

و ایشانند ایشان اصحاب غفلت ناچاره براستی که ایشان در آن جهان ایشان

الْخَاسِرُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا

زیان کارانند پس براستی که پروردگار تو مر آنانرا که هجرت کردند پس از آنکه

فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ

در فتنه افکندند پس جهاد کردند و صبر نمودند براستی که پروردگار تو پس از آن آمرزنده

رَحِيمٌ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى

مهربان در آن روز که آید هر تنی مجادله کند بطریق اعتذار از ذات خود و تمام داده شود

كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

هر تنی جزای آنچه کرده بود و ایشان ستم کرده نشوند و بیان کرد خدای داستانی

قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ

شهری را که بود ایمن از عذاب آرامیده آمد ایشانرا روزی آن تمام از هر

مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَ

ناحیه پس کفران کرد نعمتهای خدا را پس چشانیدش خدای الم ... در حالت

الخوف بما كانوا يصنعون ۞ ولقد جاءهم رسول منهم

پس بسبب آنچه بودند که میکردند از معاصی و بتحقیق آمد بایشان پیغمبری از ایشان

فكذبوه فأخذهم العذاب وهم ظالمون ۞ فكلوا مما

پس تکذیب نمودند او را پس گرفت ایشان را عذاب و ایشان ظالم بودند پس بخورید از آنچه

رزقكم الله حلالا طيبا واشكروا نعمت الله إن كنتم

روزی کرد شما را خدای حال آنکه حلال بود پاک و سپاس داری نمایید نعمت خدا را اگر هستید

إياه تعبدون ۞ إنما حرم عليكم الميتة والدم ولحم

او را خاص گرداننده بعبادت بدرستی حرام گردانید بر شما مردار را و خون را و گوشت

الخنزير وما أهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد

خوک را و آنرا که رفع صوت کنند مر جز خدا را پس هر که بیچاره باید بخوردن آن نه ستم

فإن الله غفور رحيم ۞ ولا تقولوا لما تصف ألسنتكم

پس بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان و مگویید برای صفت کردن زبانهای شما

الكذب هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله

دروغ را که این حلالست و این حرام تا از خود بربندید بر خدای

الكذب إن الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۞

دروغ را بدرستی که آنان که از خود بر میبندند بر خدای دروغ را رستگاری نیابند

متاع قليل ولهم عذاب أليم ۞ وعلى الذين هادوا حرمنا

برخورداری اندک و مر ایشان راست عذابی دردناک و بر آنان که جهود شدند حرام

ما قصصنا عليك من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا

آنرا که قصه کردیم بر تو از پیش در سوره انعام و ستم نکردیم ایشان را ولکن بودند

أنفسهم يظلمون ۞ ثم إن ربك للذين عملوا السوء

که بر تنهای خود ستم میکردند پس بدرستی که پروردگار تو مر آنان را که کردند کار بد را

بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك وأصلحوا إن ربك

بنادانی پس توبه کردند پس از آن و شایسته آوردند کار را بدرستی پروردگار تو

من بعدها لغفور رحيم ۞ إن إبراهيم كان أمة

پس از آن مر آنرا آمرزگارست مهربان بدرستی که ابرهیم بود قایم مقام جماعتی

قانتا لله حنيفا ولم يك من المشركين ۞ شاكرا لأنعمه

فرمان بردار مر خدای را مایل از ادیان باطل و نبود از اهل شرک شکر گزارنده نعمتهای او را

اجتباه وهداه إلى صراط مستقيم ۞ وآتيناه في

برگزید او را و راه نمود او را سوی راه و دین راست و دادیم ما ابرهیم را در

الدنيا حسنة وإنه في الآخرة لمن الصالحين ۞ ثم

جهان نیکویی و بدرستی که او در آن جهان مراینه از نیکانست پس

أوحينا إليك أن اتبع ملة إبراهيم حنيفا وما كان

وحی فرستادیم سوی تو که متابعت نمای دین ابرهیم را مایل از ادیان باطل و نبود

من المشركين ۞ إنما جعل السبت على الذين اختلفوا

از اهل شرک بدرستی که فریضه کرده شد شنبه داشتن بر آنان که خلاف کردند

فيه وان ربك ليحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا

فيه يختلفون ۞ ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة

الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن ان ربك هو

اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۞ وان

عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو

خير للصابرين ۞ واصبر وما صبرك الا بالله و

لا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما يمكرون ۞ ان الله

مع الذين اتقوا والذين هم محسنون

سورة الاسرا آياته واحدى عشر

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى

المسجد الاقصى الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا

انه هو السميع البصير ۞ واتينا موسى الكتاب و

جعلناه هدى لبني اسرائيل الا تتخذوا من دوني

وكيلا ۞ ذرية من حملنا مع نوح انه كان

عبدا شكورا ۞ وقضينا الى بني اسرائيل في الكتاب

لتفسدن في الارض مرتين ولتعلن علوا كبيرا ۞

فاذا جاء وعد اولىهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولي

بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
حرب نهایت سخت پس تردد نمایند در میان سرایها جهة قتل و غارت و هست وعده
مَفْعُولًا ۞ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
واجب الوقوع پس بازگردانیدیم برای شما دولت بر ایشان و مدد فرمودیم شما را بمالها
وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۞ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ
و پسران و گردانیدیم شما را بیشتر از آن که بودید گروها ان اگر نیکویی کنید نیکویی کنید
لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ
برای نفسهای شما و اگر بدی کنید پس مر آن نفس را بود پس چون آید وعده عقاب بو
لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ
تا ترسیم آثار بدحالی ظاهر گردانند بر رویهای شما و تا درآیند در مسجد بیت المقدس چنانکه در آمدند
مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۞ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ
بار نخست و تا هلاک گردانند آنچه غالب شدند بران هلاک کردنی شاید پروردگار شما که رحم فرماید
وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۞
و اگر بازگردید بفساد بازگردیم بعقاب و گردانیدیم ما دوزخ را برای کافران زندان
إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
بدرستی که این قرآن راه مینماید بدان طریقه که آن راست تر و مژده میدهد مومنان را
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۞
آنان که میکنند کارهای نیکو بدرستی که مر ایشان راست مزدی بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
و بدرستی که آنان که نمی گروند بآن جهان ساخته ایم برای ایشان عذابی دردناک
وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
و دعا میکند آدمی در حال غضب ببدی مانند دعا کردن او به نیکی و هست آدمی
عَجُولًا ۞ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ
شتابنده و گردانیدیم شب را و روز را دو علامت پس محو کردیم علامت شب
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَ
و گردانیدیم نشان روز را روشن تا بجویید روزی از پروردگار شما و
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ
تا دانید شمار سالها و حساب معاملات را و هر چیز را بیان کردیم ما از
تَفْصِيلًا ۞ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ
بیان کردنی و هر آدمی را لازم او گردانیدیم عمل او چون طاقه در گردن او
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۞ اقْرَأْ
و بیرون آریم مر او را روز قیامت نامه که بیند آن را گشاده و شرح گویند او را بخوان
كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۞ مَنِ
نامه اعمال خود را بسنده است ذات تو امروز بر تو حساب کننده هر که
اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
راه یابد پس بدرستی که راه یابد برای تن خود و هر که گمراه شود بدرستی وبال گمراهی

عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى وما كنا معذبين

حتى نبعث رسولا ۞ واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا

مترفيها ففسقوا فيها فحق عليها القول فدمرناها

تدميرا ۞ وكم اهلكنا من القرون من بعد نوح و

كفى بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا ۞ من كان

يريد العاجلة عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا

له جهنم يصليها مذموما مدحورا ۞ ومن اراد

الآخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن فاولئك كان

سعيهم مشكورا ۞ كلا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك

وما كان عطاء ربك محظورا ۞ انظر كيف فضلنا

بعضهم على بعض وللآخرة اكبر درجات واكبر تفضيلا

۞ لا تجعل مع الله الها آخر فتقعد مذموما مخذولا ۞ و

قضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما

يبلغن عندك الكبر احدهما او كلاهما فلا تقل لهما

اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما ۞ واخفض لهما

جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني

صغيرا ۞ ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صالحين

فانه كان للاوابين غفورا ۞ وآت ذا القربى حقه

وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۝ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ
كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
كَفُورًا ۝ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ
تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۝ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً
إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا
مَحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ
خِطْأً كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً

وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا
يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا
بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ
وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا
وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَ
الْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ
فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ

الْجِبَالَ طُولًا ۞ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ

مَكْرُوهًا ۞ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَ

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا

مَدْحُورًا ۞ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۞ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي

هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۞

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ

ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۞ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا

كَبِيرًا ۞ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ

تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۞ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

مَسْتُورًا ۞ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي

آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ

وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۞ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ

إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۞ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ

الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۞ وَقَالُوا أَإِذَا

كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا قُلْ كُونُوا

[illegible]

حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ

[illegible]

فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

[illegible]

فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ

[illegible]

عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ

[illegible]

وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا

[illegible]

الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ

[illegible]

كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ

[illegible]

يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

[illegible]

وَكِيلًا وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

[illegible]

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ

[illegible]

زَبُورًا قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ

[illegible]

كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

[illegible]

يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ

[illegible]

رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

[illegible]

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ

[illegible]

مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ

[illegible]

مَسْطُورًا وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ

[illegible]

كذب بها الاولون وآتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا

[illegible]

بها وما نرسل بالآيات الا تخويفا ۝ واذ قلنا لك

[illegible]

ان ربك احاط بالناس وما جعلنا الرؤيا التي اريناك

[illegible]

الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القرآن و

[illegible]

نخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا ۝ واذ قلنا

[illegible]

للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس قال

[illegible]

ءاسجد لمن خلقت طينا ۝ قال ارايتك هذا الذي كرمت

[illegible]

علي لئن اخرتن الى يوم القيمة لاحتنكن ذريته الا

[illegible]

قليلا ۝ قال اذهب فمن تبعك منهم فان جهنم جزاؤكم

[illegible]

جزاء موفورا ۝ واستفزز من استطعت منهم بصوتك

[illegible]

واجلب عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم في الاموال

[illegible]

والاولاد وعدهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ۝

[illegible]

ان عبادي ليس لك عليهم سلطان وكفى بربك

[illegible]

وكيلا ۝ ربكم الذي يزجي لكم الفلك في البحر لتبتغوا

[illegible]

من فضله انه كان بكم رحيما ۝ واذا مسكم الضر في

[illegible]

البحر ضل من تدعون الا اياه فلما نجاكم الى البر اعرضتم

[illegible]

وكان الانسان كفورا ۝ افامنتم ان يخسف بكم

[illegible]

جانب البر او يرسل عليكم حاصبا ثم لا تجدوا لكم

[illegible]

وكيلا ۝ ام امنتم ان يعيدكم فيه تارة اخرى فيرسل
عليكم قاصفا من الريح فيغرقكم بما كفرتم ثم لا تجدوا
لكم علينا به تبيعا ۝ ولقد كرمنا بني ادم وحملناهم
في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم
على كثير ممن خلقنا تفضيلا ۝ يوم ندعوا كل اناس
بامامهم فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك يقرءون
كتابهم ولا يظلمون فتيلا ۝ ومن كان في هذه
اعمى فهو في الاخرة اعمى واضل سبيلا ۝ وان
كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري علينا

غيره واذا لاتخذوك خليلا ۝ ولولا ان ثبتناك
لقد كدت تركن اليهم شيئا قليلا ۝ اذا لاذقناك ضعف
الحيوة وضعف الممات ثم لا تجد لك علينا نصيرا
وان كادوا ليستفزونك من الارض ليخرجوك
منها واذا لا يلبثون خلفك الا قليلا ۝ سنة من
قد ارسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا ۝
اقم الصلوة لدلوك الشمس الى غسق الليل وقران الفجر
ان قران الفجر كان مشهودا ۝ ومن الليل فتهجد
به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا ۝

خلفك

وقل رب ادخلني مدخل صدق واخرجني مخرج
صدق واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا ۞ وقل
جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا
وننزل من القران ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
ولا يزيد الظالمين الا خسارا ۞ واذا انعمنا على الانسان
اعرض ونأى بجانبه واذا مسه الشر كان يؤسا ۞
قل كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى
سبيلا ۞ ويسئلونك عن الروح قل الروح من امر
ربي وما اوتيتم من العلم الا قليلا ۞ ولئن شئنا

لنذهبن بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا
وكيلا ۞ الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك
كبيرا ۞ قل لئن اجتمعت الجن والانس على ان يأتوا بمثل
هذا القران لا يأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا
ولقد صرفنا في هذا القران من كل مثل فابى اكثر
الناس الا كفورا ۞ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا
من الارض ينبوعا ۞ او تكون لك جنة من نخيل وعنب
فتفجر الانهار خلالها تفجيرا ۞ او تسقط السماء
كما زعمت علينا كسفا او تأتي بالله والملائكة قبيلا ۞ او

يكون لك بيت من زخرف او ترقى في السماء و

لن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان

ربي هل كنت الا بشرا رسولا ۞ وما منع الناس ان

يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله

بشرا رسولا ۞ قل لو كان في الارض ملائكة

يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا

رسولا ۞ قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم انه كان

بعباده خبيرا بصيرا ۞ ومن يهد الله فهو المهتد

ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم

يوم القيمة على وجوههم عميا وبكما وصما ماويهم

جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا ۞ ذلك جزاؤهم

بانهم كفروا بآياتنا وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا

ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ۞ اولم يروا ان الله الذي

خلق السموات والارض قادر على ان يخلق مثلهم

وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى الظالمون الا

كفورا ۞ قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربي

اذا لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان

قتورا ۞ ولقد اتينا موسى تسع ايات بينات

فسئل بني اسرائيل اذ جاءهم فقال له فرعون اني
[illegible]
لاظنك يا موسى مسحورا ۝ قال لقد علمت ما انزل
[illegible]
هؤلاء الا رب السموات والارض بصائر واني لاظنك
[illegible]
يا فرعون مثبورا ۝ فاراد ان يستفزهم من الارض
[illegible]
فاغرقناه ومن معه جميعا ۝ وقلنا من بعده لبني
[illegible]
اسرائيل اسكنوا الارض فاذا جاء وعد الاخرة جئنا
[illegible]
بكم لفيفا ۝ وبالحق انزلناه وبالحق نزل وما ارسلناك
[illegible]
الا مبشرا ونذيرا ۝ وقرانا فرقناه لتقراه على الناس
[illegible]
على مكث ونزلناه تنزيلا ۝ قل امنوا به او لا تؤمنوا ان
[illegible]

الذين اوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون
[illegible]
للاذقان سجدا ۝ ويقولون سبحان ربنا ان كان وعد
[illegible]
ربنا لمفعولا ۝ ويخرون للاذقان يبكون ويزيدهم
[illegible]
خشوعا ۝ قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا
[illegible]
فله الاسماء الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت
[illegible]
بها وابتغ بين ذلك سبيلا ۝ وقل الحمد لله الذي لم
[illegible]
يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له
[illegible]
ولي من الذل وكبره تكبيرا
[illegible]

سجده

سورة الكهف مائة وعشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له

ستایش مر معبود بسزا را که فرو فرستاد بر بنده خود محمد قرآن را و ننهاد کژی مر او را

عوجا قيما لينذر باسا شديدا من لدنه ويبشر

کجی راست و استقامت تمام تا بیم کند کفار را از عذابی سخت از نزد او و مژده دهد

المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا

مومنان را آنان که میکنند کارهای نیکو که ایشان راست مزدی

حسنا ماكثين فيه ابدا ويبذر الذين قالوا اتخذ

نیکو مقیمان در آن نعیم همیشه و بیم کند آنان را که گفتند که گرفت

الله ولدا ما لهم به من علم ولا لآبائهم كبرت

خدای فرزندی نیست مر ایشان را بآن هیچ دانشی و نه مر پدران ایشان را بزرگست آن

كلمة تخرج من افواههم ان يقولون الا كذبا

سخنی که بیرون می آید از دهنهای ایشان نمیگویند مگر دروغ و بهتان را

فلعلك باخع نفسك على آثارهم ان لم يؤمنوا بهذا

پس مگر تو هلاک کرداننده خود در پی آن کفاری اگر ایمان نیارند باین

الحديث اسفا انا جعلنا ما على الارض زينة لها

قرآن از اندوه بسیاری بدرستی که ما گردانیدیم آنچه بر زمین است آرایش مر او را

لنبلوهم ايهم احسن عملا وانا لجاعلون ما

تا آزمایش نمائیم ایشان را که کدام از ایشان نیکوترست کردار و بدرستی که ما باز گردانیده ایم

عليها صعيدا جرزا ام حسبت ان اصحاب الكهف

آنچه بر زمین است خاکی بی نبات یا پنداشتی بدرستی که اهل غار در کوه

والرقيم كانوا من آياتنا عجبا اذ اوى الفتية الى

و لوحی از رصاص منقوش بود از دلایل قدرت ما عجب چون جای گرفتند آن جوانان سوی

الكهف فقالوا ربنا آتنا من لدنك رحمة وهيئ

آن غار در کوه پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد تو بخشایشی و بساز

لنا من امرنا رشدا فضربنا على آذانهم في الكهف

برای ما از کار ما راه راستی پس زدیم بر گوشهای ایشان یعنی خواب افکندیم ایشان را در غار

سنين عددا ثم بعثناهم لنعلم اي الحزبين احصى

سالهای بشمرده پس برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام گروه از دو گروه برشمرد

لما لبثوا امدا نحن نقص عليك نباهم بالحق انهم فتية

آن مدت را که درنگ کرده بودند در غار ما قصه میکنیم بر تو خبر ایشان را براستی بدرستی که ایشان جوانان بودند

آمنوا بربهم وزدناهم هدى وربطنا على قلوبهم

که گرویدند بپروردگار خود و بیفزودیم ایشان را راه یافت و قوی دل گردانیدیم ایشان را

اذ قاموا فقالوا ربنا رب السموات والارض لن

چون برخواستند از نزد ملک کافر پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز

يدعوا من دونه الها لقد قلنا اذا شططا ۝ هؤلاء

[illegible]

قومنا اتخذوا من دونه الهة لولا يأتون عليهم

[illegible]

بسلطان بين فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا و

[illegible]

اذ اعتزلتموهم وما يعبدون الا الله فاووا الى الكهف

[illegible]

ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم من امركم

[illegible]

مرفقا ۝ وترى الشمس اذا طلعت تزاور عن كهفهم

[illegible]

ذات اليمين واذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم

[illegible]

في فجوة منه ذلك من آيات الله من يهد الله فهو

[illegible]

المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا مرشدا ۝

[illegible]

وتحسبهم ايقاظا وهم رقود ونقلبهم ذات اليمين

[illegible]

وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه بالوصيد

[illegible]

لو اطلعت عليهم لوليت منهم رعبا ۝ وكذلك

(margin: فرارا ولملئت منهم)

[illegible]

بعثناهم ليتساءلوا بينهم قال قائل منهم كم لبثتم قالوا

[illegible]

لبثنا يوما او بعض يوم قالوا ربكم اعلم بما لبثتم فابعثوا

[illegible]

احدكم بورقكم هذه الى المدينة فلينظر ايها ازكى

[illegible]

طعاما فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا يشعرن

[illegible]

بكم احدا ۝ انهم ان يظهروا عليكم يرجموكم او يعيدوكم

[illegible]

في ملتهم ولن تفلحوا اذا ابدا ۝ وكذلك اعثرنا

[illegible]

عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا أَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ

بر ایشان قوم ایشان تا دانند که وعدهٔ خدای حقست و اینکه قیامت هیچ شک نیست

فِيهَآ إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ

در آن چون تنازعت میکردند اهل مدینه در میان ایشان کار ایشان پس گفتند بنا نهید بر

بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ

بنای پروردگار ایشان داناترست بایشان گفتند آنان که غالب بودند بر کار اصحاب

لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۞ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ

هر آینه فرا گیریم بر ایشان زبر دار غار مسجدی زود بود که گویند ایشان سه تن اند چهارم ایشان

كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا

سگ ایشان و گویند ایشان پنج تن بودند ششم ایشان سگ ایشان از گمان

بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّيٓ

بغیر پوشیده و میگویند هفت تن بودند و هشتم ایشان سگ ایشان بگو پروردگار

أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا

داناترست بشمار ایشان نداند عدد ایشان را مگر اندکی از مسلمانان پس جدال مکن با یهود در باب ایشان

مِرَآءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۞ وَلَا تَقُولَنَّ

مگر جدالی ظاهر بطریق قصه گفتن و فتوی مطلب در باب ایشان از یهود هیچ کس را و مگوی البته

لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۞ إِلَّآ أَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ

هیچ چیز را که من کننده ام آن فردا مگر آنکه خواهد خدای و یاد کن پروردگار

إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰٓ أَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا

چون فراموش کنی انشاء الله گفتن و بگو شاید که راه نماید مرا پروردگار من نزدیکتر ازین خبر

رَشَدًا ۞ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا

براه راست و درنگ کردند در غار ایشان سیصد سال و زیاده شدند

تِسْعًا ۞ قُلِ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ

نه سال دیگر بگو خدای داناترست بانچه درنگ کردند مر اوراست اسرار نهانی آسمانها و زمین

أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ

چه بیناست و چه شنواست مر ایشان را از غیر او هیچ یاری گر و انباز نکند

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۞ وَاتْلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ

در حکم خود هیچ کس را و بخوان آنچه وحی کرده شد سوی تو از نامه پروردگار تو

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۞ وَاصْبِرْ

هیچ تغییر کننده نیست مر سخنان او را و هرگز نیابی از غیر او هیچ پناه جای و شکیبا

نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

نفس ترا با مصاحب آنان که می پرستند پروردگار خود را بامداد و شبانگاه میخواهند

وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

رضای او را و باید که تجاوز نکند دو چشم تو از ایشان خواهی آرایش زندگانی این جهان

وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ

و فرمان مبر آنرا که غافل گردانیدیم دل او را از یاد ما و متابعت نمود آرزوی خود را و بود

اَمْرُهُ فُرُطًا ۞ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَآءَ
کار او گذشته از حد و بگوی این حق از پروردگار شماست پس هر که خواهد گو ایمان آورد و هر که خواهد
فَلْيَكْفُرْ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
گو کافر شود بدرستی که ما ساخته ایم برای ستمکاران آتشی را که گرد ایشان برآمده سراپرده آن
وَاِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
و اگر فریاد خواستند از تشنگی فریاد رسند ایشان را به آبی چون مس گداخته که بریان کند رویها بد
الشَّرَابُ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ۞ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
آشامیدنی است و بدا تکیه جای آن بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند
الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ۞ اُولٰٓئِكَ
نیکو بدرستی که ما ضایع نگردانیم مزد آنکس که نیکو کرد اند کردار ایشان
لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
مر ایشان راست بوستانهای عدن نام که رود از زیر مکانهای ایشان جویها زیور کنند ایشان را
فِيهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ
در آن جنات از دستورنجنها از زر و پوشند جامهای سبز را از
سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ نِعْمَ
دیبای تنک و دیبای ستبر تکیه زدگان در آن جنات بر تختهای آراسته نیکا
الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۞ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
پاداش آن و چه نیکوست تکیه جای و بزن برای ایشان داستان دو

جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ
پدید کردیم برای یکی از آن دو دو بوستان از انگورها و محیط گردانیدیم بآن خرمابنان
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۞ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اُكُلَهَا وَلَمْ
و پدید کردیم میان آن دو بوستان کشت زار هر دو بوستان داد بار و میوه خود را
تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۞ وَكَانَ لَهُ
نقصان نکرد از آن بار هیچ چیز و روان گردانیدیم در میان آن دو باغ جوی آب و بود مر او را
ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَنَا اَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَ
میوها پس گفت مر آن مرد دیگر را او و مراجعت مینمود با او در سخن من بیشترم از تو بمال و
اَعَزُّ نَفَرًا ۞ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا اَظُنُّ
غالب ترم بحشم و اولاد و درآمد در بوستان خود و او ستمکار بود بر خود و کفر گفت گمان نمیبرم
اَنْ تَبِيدَ هٰذِهِ اَبَدًا ۞ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ
که معدوم شود این بستان هرگز و گمان نمیبرم قیامت را برخاسته و هر آینه اگر بازگردانیده شوم
اِلٰى رَبِّي لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۞ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ
بپروردگار خود هر آینه یابم بهتر از این جنت جای بازگشتی گفت مر او را یار دیگر
وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
و او مراجعت مینمود با او در سخن آیا کافر شدی بآنکس که آفرید ترا در اصل از خاک پس از
نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰيكَ رَجُلًا ۞ لٰكِنَّا هُوَ اللّٰهُ رَبِّي وَلَآ اُشْرِكُ
آب مرد پس تمام خلق گردانید ترا بحد رجولیت لیکن کار ما آنکه خدای او پروردگار است

بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
با پروردگار من هیچ کس را و چرا چون در آمدی در بوستان تو گفتی کار آنست که خواست
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝
هیچ توانائی نیست مگر بتأیید خدای اگر می‌بینی مرا کمتر از تو بخواسته و فرزند
فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
پس شاید پروردگار من که دهد مرا بهتر از بوستان تو و فرستد بر بستان او
حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا
صاعقها از قبیل باد و گرما از آسمان پس گردد آن زمینی هموار بی نبات اگر گردد آب آن
غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ
بزمین فرو پس هرگز نتوانی مر او را جستنی و نا چیز گردانیده شد میوهای آن کافر پس
كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ
بر دو کف خود در آنچه خرج کرده بود و در آن افتاده بود در ستونهای رزهای آن و
يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
ای کاج من انباز نگرفتمی با پروردگار خود هیچ کس را و نبود مر او را گروهی که یاری کنند او را
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۝ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
از غیر معبود بحق او و نبود بازداشته عقوبت خود از عذاب در آن مقام ربوبیت
لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ
مر خدای راست سزاوار خدایی او بهترست بثواب دادن و بهتر بعاقبت حمیده و داد بیان مر ایشان را

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
زندگانی این جهانی چون آبی که فرو فرستادیم از آسمان پس آمیخته شد بآن رویدنیهای
الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
زمین پس گشت گیاه ریزه خشک که متفرق گرداند آن را بادها و هست خدای بر
كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۝ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
همه چیز قادر و توانا خواسته و پسران آرایش زندگانی این جهانست
وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ
و اعمال خیر که ثمرات آن باقیست بهترست نزد پروردگار تو بپاداش و بهتر
أَمَلًا ۝ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَ
بامید و روزی که روان گردانیم کوهها را و می‌بینی زمین را ظاهر و گشوده و
حَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝ وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ
گرد آریم خلایق را پس فرو نگذاریم از ایشان هیچ یک را و عرض کرده شوند بر پروردگار
صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ
صف زده و گفته شود بتحقیق آمدید با ما چنانکه آفریدیم شما را نخست بلکه پنداشتید که هرگز نکردیم
نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝ وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
برای شما وقت انجاز وعده را و نهاده شود نامه اعمال پس می‌بینی گناهکاران را
مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا الْكِتَابِ
ترسندگان از آنچه در آنست و گویند ای وای بر ما چیست مر این نامه را

لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها ووجدوا
ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك احدا ۝ واذ قلنا
للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس كان
من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء
من دوني وهم لكم عدو بئس للظالمين بدلا ۝ ما اشهدتهم
خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم وما كنت
متخذ المضلين عضدا ۝ ويوم يقول نادوا شركائي
الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا بينهم
موبقا ۝ ورأى المجرمون النار فظنوا انهم مواقعوها

ولم يجدوا عنها مصرفا ۝ ولقد صرفنا في هذا القرآن
للناس من كل مثل وكان الانسان اكثر شيء جدلا
وما منع الناس ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى و
يستغفروا ربهم الا ان تأتيهم سنة الاولين او
يأتيهم العذاب قبلا ۝ وما نرسل المرسلين الا مبشرين
ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا
به الحق واتخذوا آياتي وما انذروا هزوا ۝ ومن
اظلم ممن ذكر بآيات ربه فاعرض عنها ونسي ما
قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه و

في آذانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى فلن يهتدوا
اذا ابدا ۞ وربك الغفور ذو الرحمة لو يؤاخذهم
بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا
من دونه موئلا ۞ وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا
وجعلنا لمهلكهم موعدا ۞ واذ قال موسى لفتاه لا
ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا ۞ فلما بلغا
مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا
فلما جاوزا قال لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا
هذا نصبا ۞ قال ارايت اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت

الحوت وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره واتخذ
سبيله في البحر عجبا ۞ قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا
على آثارهما قصصا ۞ فوجدا عبدا من عبادنا آتيناه
رحمة من عندنا وعلمناه من لدنا علما ۞ قال له موسى
هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشدا ۞ قال انك
لن تستطيع معي صبرا ۞ وكيف تصبر على ما لم تحط به
خبرا ۞ قال ستجدني ان شاء الله صابرا ولا اعصي
لك امرا ۞ قال فان اتبعتني فلا تسئلني عن شيء حتى
احدث لك منه ذكرا ۞ فانطلقا حتى اذا ركبا في السفينة

خرقها قال أخرقتها لتغرق أهلها لقد جئت شيئا إمرا
قال ألم أقل إنك لن تستطيع معي صبرا ۝ قال لا تؤاخذني
بما نسيت ولا ترهقني من أمري عسرا ۝ فانطلقا حتى
إذا لقيا غلاما فقتله قال أقتلت نفسا زكية
بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ۝ قال ألم أقل لك إنك
لن تستطيع معي صبرا ۝ قال إن سألتك عن شيء بعدها
فلا تصاحبني قد بلغت من لدني عذرا ۝ فانطلقا حتى
إذا أتيا أهل قرية استطعما أهلها فأبوا أن يضيفوهما
فوجدا فيها جدارا يريد أن ينقض فأقامه قال لو شئت

لاتخذت عليه أجرا ۝ قال هذا فراق بيني وبينك
سأنبئك بتأويل ما لم تستطع عليه صبرا ۝ أما السفينة
فكانت لمساكين يعملون في البحر فأردت أن أعيبها
وكان وراءهم ملك يأخذ كل سفينة غصبا ۝ وأما
الغلام فكان أبواه مؤمنين فخشينا أن يرهقهما طغيانا
وكفرا ۝ فأردنا أن يبدلهما ربهما خيرا منه زكوة
وأقرب رحما ۝ وأما الجدار فكان لغلامين يتيمين في
المدينة وكان تحته كنز لهما وكان أبوهما صالحا
فأراد ربك أن يبلغا أشدهما ويستخرجا كنزهما رحمة

من ربك وما فعلته عن أمري ذلك تأويل ما لم تسطع
عليه صبرا ويسئلونك عن ذي القرنين قل سأتلوا
عليكم منه ذكرا إنا مكنا له في الأرض وآتيناه من كل
شيء سببا فأتبع سببا حتى إذا بلغ مغرب الشمس وجدها
تغرب في عين حمئة ووجد عندها قوما قلنا يا ذا القرنين
إما أن تعذب وإما أن تتخذ فيهم حسنا قال أما
من ظلم فسوف نعذبه ثم يرد إلى ربه فيعذبه عذابا
نكرا وأما من آمن وعمل صالحا فله جزاء الحسنى و
سنقول له من أمرنا يسرا ثم أتبع سببا حتى إذا بلغ

حامية

مطلع الشمس وجدها تطلع على قوم لم نجعل لهم من دونها
سترا كذلك وقد أحطنا بما لديه خبرا ثم أتبع
سببا حتى إذا بلغ بين السدين وجد من دونهما
قوما لا يكادون يفقهون قولا قالوا يا ذا القرنين
إن يأجوج ومأجوج مفسدون في الأرض فهل
نجعل لك خرجا على أن تجعل بيننا وبينهم سدا قال ما
مكني فيه ربي خير فأعينوني بقوة أجعل بينكم وبينهم
ردما آتوني زبر الحديد حتى إذا ساوى بين الصدفين
قال انفخوا حتى إذا جعله نارا قال آتوني أفرغ عليه

قطرا فما اسطاعوا أن يظهروه وما استطاعوا له

مس گداخته را پس نتوانستند یاجوج و ماجوج که برآیند بر آن سد و نتوانستند مر آن را

نقبا قال هذا رحمة من ربي فإذا جاء وعد ربي جعله

سوراخ کردن گفت این نعمتیست از پروردگار من پس چون آید وعده پروردگار من گرداند

دكاء وكان وعد ربي حقا وتركنا بعضهم

زمین هموار و هست وعده پروردگار من درست و گذاریم بعضی از ایشان را

يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم

در آن روز مختلط در میان بعضی دیگر و دمیده شود در صور پس گرد آریم ایشان را

جمعا وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا

گرد آوردنی و آشکارا کنیم دوزخ را در آن روز برای کافران آشکارا کردنی

الذين كانت أعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا

آن گروه که بود چشمهای ایشان در پوششی از یاد کردن من و هستند که

لا يستطيعون سمعا أفحسب الذين كفروا أن

نمی توانستند شنودنی سمع قبول ای پس پندارند آنان که کافر شدند آنکه

يتخذوا عبادي من دوني أولياء إنا أعتدنا جهنم

گیرند بندگان مرا از جز من دوستان بدرستی که ما ساخته ایم دوزخ را با عذاب

للكافرين نزلا قل هل ننبئكم بالأخسرين أعمالا

برای کافران ما حضری بگو هیچ آگاه کنیم شما را به زیان کاران در کردارها

الذين ضل سعيهم في الحيوة الدنيا وهم يحسبون

آنان که ضایع شد کوشش ایشان در زندگانی این جهان و ایشان می پندارند

أنهم يحسنون صنعا أولئك الذين كفروا بآيات

که بدرستی که ایشان نیکو میکنند کردار را ایشان آنانند که کافر شدند به آیات

ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا نقيم لهم يوم

پروردگار ایشان و دیدار او پس باطل شد کردارهای ایشان پس ثابت نکنیم مر ایشان را روز

القيمة وزنا ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا

قیامت هیچ قدری و منزلتی آن است جزای ایشان دوزخ به آنچه کافر شدند و گرفتند

آياتي ورسلي هزوا إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات

آیتهای مرا و پیغمبران مرا افسوس بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای نیکو

كانت لهم جنات الفردوس نزلا خالدين فيها لا

هست مر ایشان را بوستانهای بلند تر با حضری حال آنکه جاودان باشند در آن

يبغون عنها حولا قل لو كان البحر مدادا

نجویند از آن انتقالی بگو اگر باشدی دریا آنچه بدان نوشته شود

لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفد كلمات ربي ولو

برای معلومات پروردگار من هر آینه آخر شد دریا پیش از آنکه منتهی شود معلومات پروردگار من و اگر

جئنا بمثله مددا قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى إلي

آوردیمی مانند آن مددی را بگو ای محمد بدرستی که من آدمیم مانند شما وحی فرستاده اند

إنما إلهكم إله واحد فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل

که بدرستی که خدای شما خدای یکانه است پس هر که هست که امید میدارد دیدار پروردگار خود را

عملا صالحا ولا يشرك بعبادة ربه أحدا

کرداری نیکو و انباز نکرداند بپرستیدن پروردگار خود هیچ کس را

سورة مريم مكية ثمان وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

كهيعص ذكر رحمت ربك عبده زكريا

کفایت کننده هدایت نماینده عالم صادق یاد کردن بخشایش پروردگار تو بنده خود را زکریا

إذ نادى ربه نداء خفيا قال رب إني وهن العظم

چون خواند پروردگار خود را خواندنی نهانی گفت ای پروردگار من بدرستی که ضعیف شد

مني واشتعل الرأس شيبا ولم أكن بدعائك رب

استخوان از من و افروخته شد سر من بپیری و نبودم بخواندن تو ای پروردگار من

شقيا وإني خفت الموالي من وراءي وكانت

بی سعادت اجابت و بدرستی که من میترسم از برادران و ابناء عم پس از من که عاجز باشند حقوق

امرأتي عاقرا فهب لي من لدنك وليا يرثني ويرث

زن من نازاینده پس ببخش مرا از نزد قدرت تو فرزندی با ولایت که میراث گیرد از من

من آل يعقوب واجعله رب رضيا يا زكريا إنا

از خاندان یعقوب علم و ملک را و بکردان او را ای پروردگار من پسندیده ای زکریا بدرستی که ما

نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل سميا قال

مژده میدهیم ترا بپسری که نام او یحیی است پدید نکردیم مر او را از پیش هم نامی گفت

رب أنى يكون لي غلام وكانت امرأتي عاقرا و

ای پروردگار من از کجا باشد مرا کودکی و هست زوجه من نازاینده و

قد بلغت من الكبر عتيا قال كذلك قال ربك هو علي

بتحقیق رسیده ام از بزرگ سالی بنهایت گفت جبرئیل چنین است گفت پروردگار تو آن

هين وقد خلقتك من قبل ولم تك شيئا قال رب

آسان است و بتحقیق آفریدم ترا از پیش و نبودی تو هیچ چیز گفت ای پروردگار

اجعل لي آية قال آيتك ألا تكلم الناس ثلث ليال

پدید کن برای من نشانه گفت نشان تو آنکه سخن نتوانی گفت با مردم سه شبانروز

سويا فخرج على قومه من المحراب فأوحى إليهم أن

که تمام خلقت خود باشی پس بیرون آمد بر گروه خود از موضع نماز پس اشارت کرد بایشان که

سبحوا بكرة وعشيا يا يحيى خذ الكتاب بقوة و

نماز گزارید خدای را بامداد و شبانگاه ای یحیی بگیر کتاب توریت را بجد و عزیمت تمام

آتيناه الحكم صبيا ۝ وحنانا من لدنا وزكوة و
كان تقيا ۝ وبرا بوالديه ولم يكن جبارا عصيا
وسلام عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم يبعث
حيا ۝ واذكر في الكتاب مريم إذ انتبذت من
أهلها مكانا شرقيا ۝ فاتخذت من دونهم حجابا
فأرسلنا إليها روحنا فتمثل لها بشرا سويا ۝ قالت
إني أعوذ بالرحمن منك إن كنت تقيا ۝ قال إنما أنا
رسول ربك لأهب لك غلاما زكيا ۝ قالت
أنى يكون لي غلام ولم يمسسني بشر ولم أك بغيا

حزب

قال كذلك قال ربك هو علي هين ولنجعله آية
للناس ورحمة منا وكان أمرا مقضيا ۝ فحملته
فانتبذت به مكانا قصيا ۝ فأجاءها المخاض إلى
جذع النخلة قالت يا ليتني مت قبل هذا وكنت نسيا
منسيا ۝ فناداها من تحتها ألا تحزني قد جعل ربك
تحتك سريا ۝ وهزي إليك بجذع النخلة تساقط عليك
رطبا جنيا ۝ فكلي واشربي وقري عينا فإما ترين
من البشر أحدا فقولي إني نذرت للرحمن صوما فلن
أكلم اليوم إنسيا ۝ فأتت به قومها تحمله قالوا يا

مريم لقد جئت شيئا فريا ۝ يا أخت هرون ما

[illegible]

كان أبوك امرأ سوء وما كانت أمك بغيا ۝

[illegible]

فأشارت إليه قالوا كيف نكلم من كان في المهد

[illegible]

صبيا ۝ قال إني عبد الله آتاني الكتاب وجعلني

[illegible]

نبيا ۝ وجعلني مباركا أين ما كنت وأوصاني بالصلوة

[illegible]

والزكوة ما دمت حيا ۝ وبرا بوالدتي ولم يجعلني

[illegible]

جبارا شقيا ۝ والسلام علي يوم ولدت ويوم

[illegible]

أموت ويوم أبعث حيا ۝ ذلك عيسى ابن مريم

[illegible]

قول الحق الذي فيه يمترون ۝ ما كان لله أن يتخذ

[illegible]

من ولد سبحانه إذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون ۝

[illegible]

وإن الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ۝

[illegible]

فاختلف الأحزاب من بينهم فويل للذين كفروا

[illegible]

من مشهد يوم عظيم ۝ أسمع بهم وأبصر يوم يأتوننا

[illegible]

لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين ۝ وأنذرهم

[illegible]

يوم الحسرة إذ قضي الأمر وهم في غفلة وهم لا

[illegible]

يؤمنون ۝ إنا نحن نرث الأرض ومن عليها وإلينا

[illegible]

يرجعون ۝ واذكر في الكتاب ابرهيم إنه كان

[illegible]

صديقا نبيا ۝ إذ قال لأبيه يا أبت لم تعبد ما لا

[illegible]

يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا ۞ يا أبت إني
که نمی شنود و نمی بیند و باز نمیدارد از تو هیچ چیز را ای پدر من بدرستی که
قد جاءني من العلم ما لم يأتك فاتبعني أهدك
بتحقیق آمد بمن از دانش آنچه نیامد بتو پس متابعت کن مرا تا راه نمایم ترا
صراطا سويا ۞ يا أبت لا تعبد الشيطان إن الشيطان
راهی راست ای پدر من مپرست دیو رجیم را بدرستی که دیو رجیم
كان للرحمن عصيا ۞ يا أبت إني أخاف أن يمسك
هست مر خدای بخشاینده را نافرمان ای پدر من بدرستی که من میترسم که برسد
عذاب من الرحمن فتكون للشيطان وليا ۞ قال
عذاب از خدای بخشاینده پس باشی مر دیو را مصاحب و موافق گفت
أراغب أنت عن آلهتي يا إبراهيم لئن لم تنته لأرجمنك
ای رغبت کرداننده تو از خدایان من ای ابرهیم هر آینه اگر باز نه ایستی البته سنگسار کنم ترا
واهجرني مليا ۞ قال سلام عليك سأستغفر لك
و دوری گزین از من زمانی دراز گفت سلام بر تو زود بود که آمرزش خواهم برای تو
ربي إنه كان بي حفيا ۞ وأعتزلكم وما تدعون من
از پروردگار خود بدرستی که او هست بمن با لطف و مهربان و کناره می گیرم از شما و آنچه می خوانید
دون الله وأدعو ربي عسى ألا أكون بدعاء ربي شقيا ۞
غیر خدای و خوانم پروردگار خود را شاید که نباشم بخواندن پروردگار خود بدبخت

فلما اعتزلهم وما يعبدون من دون الله وهبنا له إسحق
پس چون کناره گرفت از ایشان و آنچه می پرستیدند از غیر خدای بخشیدیم او را اسحق
ويعقوب وكلا جعلنا نبيا ۞ ووهبنا لهم من رحمتنا
و یعقوب و هر یک را گردانیدیم پیغمبر و بخشیدیم مر ایشان را از رحمت ما
وجعلنا لهم لسان صدق عليا ۞ واذكر في الكتاب
و پدید کردیم برای ایشان زبان راستی و ذکر جمیل بلند و یاد کن در قرآن
موسى إنه كان مخلصا وكان رسولا نبيا ۞ وناديناه
موسی را بدرستی که او بود خالص کرده شده از گناه و بود فرستاده پیغمبر و ندا فرمودیم او را
من جانب الطور الأيمن وقربناه نجيا ۞ ووهبنا له
از جانب کوه طور که بر یمین موسی بود و نزدیک گردانیدیم او را راز گویان و بخشیدیم او را
من رحمتنا أخاه هرون نبيا ۞ واذكر في الكتاب
از بخشایش ما برادر او را هارون حال آنکه پیغمبر بود و یاد کن در قرآن
إسمعيل إنه كان صادق الوعد وكان رسولا
اسمعیل را بدرستی که او بود راست وعده و بود فرستاده
نبيا ۞ وكان يأمر أهله بالصلوة والزكوة وكان
پیغمبر و بود که میفرمود کسان خود را بنماز و دادن حق خدای و بود
عند ربه مرضيا ۞ واذكر في الكتاب إدريس إنه
نزد پروردگار خود پسندیده و یاد کن در قرآن ادریس را بدرستی که او

كان صديقا نبيا ۞ ورفعناه مكانا عليا ۞ أولئك

الذين أنعم الله عليهم من ذرية آدم وممن حملنا مع

نوح ومن ذرية إبراهيم وإسرائيل وممن هدينا و

اجتبينا إذا تتلى عليهم آيات الرحمن خروا سجدا وبكيا ۞

فخلف من بعدهم خلف أضاعوا الصلوة واتبعوا

الشهوات فسوف يلقون غيا ۞ إلا من تاب وآمن

وعمل صالحا فأولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون

شيئا ۞ جنات عدن التي وعد الرحمن عباده بالغيب

إنه كان وعده مأتيا ۞ لا يسمعون فيها لغوا إلا سلاما

من النبيين

سجدة

ولهم رزقهم فيها بكرة وعشيا ۞ تلك الجنة

التي نورث من عبادنا من كان تقيا ۞ وما نتنزل

إلا بأمر ربك له ما بين أيدينا وما خلفنا وما بين ذلك

وما كان ربك نسيا ۞ رب السموات والأرض

وما بينهما فاعبده واصطبر لعبادته هل تعلم له

سميا ۞ ويقول الإنسان أإذا ما مت لسوف

أخرج حيا ۞ أولا يذكر الإنسان أنا خلقناه من قبل

ولم يك شيئا ۞ فوربك لنحشرنهم والشياطين ثم

لنحضرنهم حول جهنم جثيا ۞ ثم لننزعن من كل

شيعة أيهم أشد على الرحمن عتيا ۞ ثم لنحن أعلم بالذين
هم أولى بها صليا ۞ وإن منكم إلا واردها كان
على ربك حتما مقضيا ۞ ثم ننجي الذين اتقوا ونذر
الظالمين فيها جثيا ۞ وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات
قال الذين كفروا للذين آمنوا أي الفريقين خير
مقاما وأحسن نديا ۞ وكم أهلكنا قبلهم
من قرن هم أحسن أثاثا ورئيا ۞ قل من كان في الضلالة
فليمدد له الرحمن مدا ۞ حتى إذا رأوا ما يوعدون إما
العذاب وإما الساعة فسيعلمون من هو شر مكانا و

أضعف جندا ۞ ويزيد الله الذين اهتدوا هدى و
الباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير
مردا ۞ أفرأيت الذي كفر بآياتنا وقال لأوتين مالا
وولدا ۞ أطلع الغيب أم اتخذ عند الرحمن عهدا
كلا سنكتب ما يقول ونمد له من العذاب مدا ۞ ونرثه
ما يقول ويأتينا فردا ۞ واتخذوا من دون الله آلهة
ليكونوا لهم عزا ۞ كلا سيكفرون بعبادتهم و
يكونون عليهم ضدا ۞ ألم تر أنا أرسلنا الشياطين
على الكافرين تؤزهم أزا ۞ فلا تعجل عليهم إنما نعد

لهم عدا ۝ يوم نحشر المتقين الى الرحمن وفدا ۝ ونسوق
المجرمين الى جهنم وردا ۝ لا يملكون الشفاعة الا
من اتخذ عند الرحمن عهدا ۝ وقالوا اتخذ الرحمن ولدا ۝
لقد جئتم شيئا ادا ۝ تكاد السموات يتفطرن منه و
تنشق الارض وتخر الجبال هدا ۝ ان دعوا للرحمن ولدا ۝
وما ينبغي للرحمن ان يتخذ ولدا ۝ ان كل من في السموات
والارض الا اتي الرحمن عبدا ۝ لقد احصيهم وعدهم
عدا ۝ وكلهم اتيه يوم القيمة فردا ۝ ان الذين
امنوا وعملوا الصالحات سيجعل لهم الرحمن ودا ۝

فانما يسرناه بلسانك لتبشر به المتقين وتنذر به قوما
لدا ۝ وكم اهلكنا قبلهم من قرن هل تحس منهم
من احد او تسمع لهم ركزا ۝

سورة طه مكية مائة وخمس وثلثون

بسم الله الرحمن الرحيم

طه ۝ ما انزلنا عليك القرآن لتشقى ۝ الا تذكرة لمن
يخشى ۝ تنزيلا ممن خلق الارض والسموات العلى ۝
الرحمن على العرش استوى ۝ له ما في السموات وما في

الأرض وما بينهما وما تحت الثرى ۞ وإن تجهر

بالقول فإنه يعلم السر وأخفى ۞ الله لا إله إلا هو

له الأسماء الحسنى ۞ وهل أتاك حديث موسى ۞

إذ رأى نارا فقال لأهله امكثوا إني آنست نارا

لعلي آتيكم منها بقبس أو أجد على النار هدى ۞ فلما

أتاها نودي يا موسى ۞ إني أنا ربك فاخلع نعليك

إنك بالواد المقدس طوى ۞ وأنا اخترتك فاستمع

لما يوحى ۞ إنني أنا الله لا إله إلا أنا فاعبدني وأقم

الصلوة لذكري ۞ إن الساعة آتية أكاد

أخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى ۞ فلا يصدنك عنها

من لا يؤمن بها واتبع هواه فتردى ۞ وما تلك بيمينك

يا موسى ۞ قال هي عصاي أتوكؤا عليها وأهش بها على

غنمي ولي فيها مآرب أخرى ۞ قال ألقها يا موسى ۞

فألقاها فإذا هي حية تسعى ۞ قال خذها ولا تخف

سنعيدها سيرتها الأولى ۞ واضمم يدك إلى جناحك

تخرج بيضاء من غير سوء آية أخرى ۞ لنريك من آياتنا

الكبرى ۞ اذهب إلى فرعون إنه طغى ۞ قال رب اشرح

لي صدري ۞ ويسر لي أمري ۞ واحلل عقدة من لساني

يفقهوا قولي ۝ واجعل لي وزيرا من اهلي ۝ هرون

اخي ۝ اشدد به ازري ۝ واشركه في امري ۝ كي

نسبحك كثيرا ۝ ونذكرك كثيرا ۝ انك كنت بنا

بصيرا ۝ قال قد اوتيت سؤلك يا موسى ۝ ولقد

مننا عليك مرة اخرى ۝ اذ اوحينا الى امك ما

يوحى ۝ ان اقذفيه في التابوت فاقذفيه في اليم

فليلقه اليم بالساحل يأخذه عدو لي وعدو له و

القيت عليك محبة مني ۝ ولتصنع على عيني ۝

اذ تمشي اختك فتقول هل ادلكم على من يكفله فرجعناك

الى امك كي تقر عينها ولا تحزن ۝ وقتلت نفسا

فنجيناك من الغم وفتناك فتونا ۝ فلبثت سنين في

اهل مدين ثم جئت على قدر يا موسى ۝ واصطنعتك

لنفسي ۝ اذهب انت واخوك بآياتي ولا تنيا في

ذكري ۝ اذهبا الى فرعون انه طغى ۝ فقولا له قولا

لينا لعله يتذكر او يخشى ۝ قالا ربنا اننا نخاف

ان يفرط علينا او ان يطغى ۝ قال لا تخافا انني معكما

اسمع وارى ۝ فأتياه فقولا انا رسولا ربك فارسل

معنا بني اسرائيل ولا تعذبهم قد جئناك بآية من

ربك والسلام على من اتبع الهدى ۝ انا قد اوحي
پروردگار تو و سلام بر آنکس که متابعت نماید راه راست را بدرستی که ما وحی کرده شد
الينا ان العذاب على من كذب وتولى ۝ قال فمن
سوی ما که بدرستی که عذاب بر آنکس است که تکذیب نمود و اعراض کرد گفت پس
ربكما يا موسى ۝ قال ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه ثم
پروردگار شما ای موسی گفت پروردگار ما آنست که داد هر چیز را خلقت او پس
هدى ۝ قال فما بال القرون الاولى ۝ قال علمها
راه نمود گفت پس چیست حال اهل زمانهای نخستین گفت دانش آن
عند ربي في كتاب لا يضل ربي ولا ينسى ۝ الذي
نزد پروردگار منست در لوح محفوظ بخطا موسوم نشود پروردگار من و نه فراموش کند آن
جعل لكم الارض مهدا وسلك لكم فيها سبلا و
پدید کرد برای شما زمین را چون فراشی و قابل سلوک کرد و گردانید برای شما در آن راهها را و
انزل من السماء ماء فاخرجنا به ازواجا من نبات
فرو فرستاد از آسمان آب را پس برون آوردیم بآن اصنافی را از آنچه روید
شتى ۝ كلوا وارعوا انعامكم ان في ذلك لايات
مختلف در انواع خورید و چرانید شتر و گاو و گوسفند شما را بدرستی در آنچه گفتیم دلالتها
لاولي النهى ۝ منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها
مر خداوندان خرد را از آن آفریدیم شما را و در آن باز گردانیم شما را و از آن

نخرجكم تارة اخرى ۝ ولقد اريناه اياتنا كلها فكذب
برون آریم شما را یکبار دیگر و بحقیقت نمودیم او را معجزات ما همه آن پس تکذیب کرد
وابى ۝ قال اجئتنا لتخرجنا من ارضنا بسحرك يا موسى ۝
و امتناع کرد گفت ای آمدی با ما تا بیرون کنی ما را از زمین ما بجادوئی تو ای موسی
فلناتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك موعدا
پس هرآینه آریم سوی تو جادویی مانند آن پس بنه میان ما و میان تو وعده‌گاهی
لا نخلفه نحن ولا انت مكانا سوى ۝ قال موعدكم
که خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو ای موسی جایگاهی مستوی از ارتفاع گفت وقت وعده شما
يوم الزينة وان يحشر الناس ضحى ۝ فتولى فرعون
روز نوروز و زینت است یا عید و آنکه گرد آورده شوند مردمان چاشتگاه پس پشت گرد فرعون
فجمع كيده ثم اتى ۝ قال لهم موسى ويلكم لا تفتروا
پس گرد آورد اسباب حیله خود پس آمد گفت مر ایشان را موسی وای بر شما از خود بر مبندید
على الله كذبا فيسحتكم بعذاب وقد خاب من افترى ۝
بر خدای دروغ را که بکلی هلاک گرداند شما را بعذاب و بحقیقت نومید شد آنکه افترا کرد
فتنازعوا امرهم بينهم واسروا النجوى ۝ قالوا
پس مشورت با یکدیگر کردند در کار ایشان در میان ایشان و پنهان گردانیدند راز را گفتند
ان هذان لساحران يريدان ان يخرجاكم من ارضكم
بدرستی که این دو مرد هرآینه دو ساحرند میخواهند که برون کنند شما را از زمین

بسحرهما ويذهبا بطريقتكم المثلى ۝ فأجمعوا كيدكم

بجادویی ایشان و زایل کردانند روش شما را که نیکوترست پس جمع شوید بر مکر شما

ثم ائتوا صفا وقد أفلح اليوم من استعلى ۝ قالوا يا

پس بیایید صف زده و بحقیقت رستگاری یافت امروز آنکه غالب شد گفتند ای

موسى إما أن تلقي وإما أن نكون أول من ألقى ۝

موسی یا آنکه بیفکنی تو عصا را و یا آنکه باشیم ما نخست کسی آنکه افکند

قال بل ألقوا فإذا حبالهم وعصيهم يخيل إليه من

گفت نه که افکنید شما پس ناگهان رسنهای ایشان و چوبهای ایشان نموده میشد او را از

سحرهم أنها تسعى ۝ فأوجس في نفسه خيفة

جادویی ایشان که آنها حرکت میکنند پس نهان داشت در نفس خود ترسی

موسى ۝ قلنا لا تخف إنك أنت الأعلى ۝ وألق

موسی گفتیم ما مترس بدرستی که تو تویی غالب تر و بیفکن

ما في يمينك تلقف ما صنعوا إنما صنعوا كيد

آنرا که در دست راست تست تا فرو برد آنرا که ساخته‌اند بدرستی که ساختند مکر

ساحر ولا يفلح الساحر حيث أتى ۝ فألقي السحرة

جادویی و رستگاری نیابد ساحر هر جا که آید پس افکنده شدند جادوان

سجدا قالوا آمنا برب هارون وموسى ۝ قال آمنتم

سجده کنندگان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هارون و موسی گفت ایمان آوردید

له قبل أن آذن لكم إنه لكبيركم الذي علمكم

برای او پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستی که او بزرگ شماست که آموزانید شما را

السحر فلأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف و

جادویی پس برانم ببرم دستهای شما را و پایهای شما را از جانب مخالف و

لأصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن أينا أشد

برانم بر دار کنم شما را در تنهای درختهای خرما و برانید دانست که کدام از ما سخت تریم

عذابا وأبقى ۝ قالوا لن نؤثرك على ما جاءنا من البينات

بعذاب و دایم تر گفتند هرگز اختیار نکنیم ترا بر آنچه آمد بما از معجزات ظاهر

والذي فطرنا فاقض ما أنت قاض إنما تقضي هذه الحياة

بحق آنکس که آفرید ما را پس کن آنچه تو حکم کننده بدرستی که تو حکم کنی در زندگانی

الدنيا ۝ إنا آمنا بربنا ليغفر لنا خطايانا وما أكرهتنا

این جهان بدرستی که ما گرویدیم به پروردگار ما تا بیامرزد ما را گناهان ما و آنچه براندی داشتی ما را

عليه من السحر والله خير وأبقى ۝ إنه من يأت ربه

بر آن از کار جادویی و خدای بهترست و باقی تر بدرستی که هر که آید به پروردگار خود

مجرما فإن له جهنم لا يموت فيها ولا يحيى ۝ ومن يأته

گنهکار پس بدرستی که مر او راست دوزخ نمیرد در آن و نه زندگی یابد و هر که آید به او

مؤمنا قد عمل الصالحات فأولئك لهم الدرجات

با ایمان که بحقیقت کرده کارهای نیکو پس ایشان مر ایشان راست مراتب و پایها

العلى جنات عدن تجري من تحتها الأنهار
خالدين فيها وذلك جزاء من تزكى ولقد أوحينا
إلى موسى أن أسر بعبادي فاضرب لهم طريقا
في البحر يبسا لا تخاف دركا ولا تخشى
فأتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم
وأضل فرعون قومه وما هدى يا بني إسرائيل قد
أنجيناكم من عدوكم وواعدناكم جانب الطور
الأيمن ونزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من
طيبات ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم

غضبي ومن يحلل عليه غضبي فقد هوى وإني
لغفار لمن تاب وآمن وعمل صالحا ثم اهتدى
وما أعجلك عن قومك يا موسى قال هم أولاء على
أثري وعجلت إليك رب لترضى قال فإنا قد فتنا
قومك من بعدك وأضلهم السامري فرجع
موسى إلى قومه غضبان أسفا قال يا قوم ألم
يعدكم ربكم وعدا حسنا أفطال عليكم العهد أم
أردتم أن يحل عليكم غضب من ربكم فأخلفتم موعدي
قالوا ما أخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا أوزارا

من زينة القوم فقذفناها فكذلك ألقى السامري
فأخرج لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا إلهكم
وإله موسى فنسي ۞ أفلا يرون ألا يرجع إليهم قولا
ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا ۞ ولقد قال لهم
هرون من قبل يا قوم إنما فتنتم به وإن ربكم
الرحمن فاتبعوني وأطيعوا أمري ۞ قالوا لن نبرح عليه
عاكفين حتى يرجع إلينا موسى ۞ قال يا هرون ما
منعك إذ رأيتهم ضلوا ألا تتبعن أفعصيت أمري ۞
قال يبنؤم لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي إني خشيت أن

تقول فرقت بين بني إسرائيل ولم ترقب قولي ۞ قال
فما خطبك يا سامري ۞ قال بصرت بما لم يبصروا
به فقبضت قبضة من أثر الرسول فنبذتها وكذلك
سولت لي نفسي ۞ قال فاذهب فإن لك في الحيوة أن
تقول لا مساس وإن لك موعدا لن تخلفه وانظر
إلى إلهك الذي ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم
لننسفنه في اليم نسفا ۞ إنما إلهكم الله الذي لا إله
إلا هو وسع كل شيء علما ۞ كذلك نقص عليك
من أنباء ما قد سبق وقد آتيناك من لدنا ذكرا

من اعرض عنه فانه يحمل يوم القيمة وزرا خالدين
فيه وساء لهم يوم القيمة حملا ۝ يوم ينفخ في
الصور ونحشر المجرمين يومئذ زرقا ۝ يتخافتون بينهم
ان لبثتم الا عشرا ۝ نحن اعلم بما يقولون اذ يقول
امثلهم طريقة ان لبثتم الا يوما ۝ ويسئلونك
عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا ۝ فيذرها قاعا
صفصفا لا ترى فيها عوجا ولا امتا ۝ يومئذ
يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات
للرحمن فلا تسمع الا همسا ۝ يومئذ لا تنفع الشفاعة

الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا ۝ يعلم ما بين
ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما ۝ وعنت
الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما ۝ و
من يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما
ولا هضما ۝ وكذلك انزلناه قرانا عربيا وصرفنا
فيه من الوعيد لعلهم يتقون او يحدث لهم ذكرا
فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل بالقران من قبل
ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما ۝ و
لقد عهدنا الى ادم من قبل فنسي ولم نجد له عزما

واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس
ابى ۝ فقلنا يا ادم ان هذا عدو لك ولزوجك فلا
يخرجنكما من الجنة فتشقى ۝ ان لك الا تجوع فيها
ولا تعرى ۝ وانك لا تظمؤا فيها ولا تضحى ۝ فوسوس
اليه الشيطان قال يا ادم هل ادلك على شجرة
الخلد وملك لا يبلى ۝ فاكلا منها فبدت لهما سواتهما
وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة وعصى ادم
ربه فغوى ۝ ثم اجتبه ربه فتاب عليه وهدى
قال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض عدو فاما ياتينكم

مني هدى فمن اتبع هداي فلا يضل ولا يشقى ۝ و
من اعرض عن ذكري فان له معيشة ضنكا و
نحشره يوم القيمة اعمى ۝ قال رب لم حشرتني اعمى و
قد كنت بصيرا ۝ قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها
وكذلك اليوم تنسى ۝ وكذلك نجزي من اسرف و
لم يؤمن بايات ربه ولعذاب الاخرة اشد وابقى
افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون يمشون
في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي النهى ۝ ولولا
كلمة سبقت من ربك لكان لزاما واجل مسمى

فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع

پس صبر کن بر آنچه میگویند از مطاعن و نماز گزار مشغول ستایش پروردگار تو پیش از

الشمس وقبل غروبها ومن آناء الليل فسبح واطراف

آفتاب و پیش از فرو شدن آن و جزوی از ساعات شب پس نماز گزار و در دو طرف

النهار لعلك ترضى ۞ ولا تمدن عينيك الى ما

روز اشارت بنوافل ... تا مگر تو خشنود شوی و مایل مگردان دو چشم ترا سوی آنچه

متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم

برخورداری دادیم بآن اصنافی را از کفار زینت و بهجت زندگانی این جهان تا فتنه ایشان

فيه ورزق ربك خير وابقى ۞ وامر اهلك بالصلوة

در آن و روزی پروردگار تو بهتر است و دایم تر و فرمای کسان ترا بنماز

واصطبر عليها لا نسئلك رزقا نحن نرزقك و

وصبور باش بر تکلیف آن نمیخواهیم از تو روزی دادن تو و اهل تو ما روزی میرسانیم ترا

العاقبة للتقوى ۞ وقالوا لولا يأتينا بآية من ربه

خاتمت حمیده مر پرهیزکاریست و گفتند چرا نمی آرد بما محمد معجزه از پروردگار

اولم تأتهم بينة ما في الصحف الاولى ۞ ولو

ای و نیامد بایشان حجت آنچه در نامها و کتب نخستین است و قرآن که معجز مصدق

انا اهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا

اگر ما هلاک کردیمی ایشانرا بعذابی پیش از بعث پیغمبر هر آینه گفتندی ای پروردگار ما چرا

ارسلت الينا رسولا فنتبع آياتك من قبل ان نذل

نفرستادی سوی ما پیغمبری را که تا متابعت نمودیمی آیتهای ترا پیش از آنکه ذلیل شویم

ونخزى ۞ قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من

و رسوا گردیم بقیامت بگو هر یک از ما و شما منتظر است پس چشم دارید زود بود که دانید

اصحاب الصراط السوي ومن اهتدى ۞

اهل راه و طریق مستقیم و کیست موصوف بهدایت

سورة الانبيا مائة واحدى عشرة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون

نزدیک شد مر مردمانرا وقت حساب ایشان و ایشان در بیخبری اند اعراض کنندگان

ما يأتيهم من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه و

نیاید بایشان هیچ پندی از قرآن از پروردگار ایشان نو در نزول مگر که بشنوند آنرا

هم يلعبون ۞ لاهية قلوبهم واسروا النجوى الذين

و ایشان استهزا میکنند غافلست دلهای ایشان و پنهان داشتند راز را آنان که

ظلموا هل هذا الا بشر مثلكم افتأتون السحر وانتم
تبصرون ۞ قال ربي يعلم القول في السماء والارض
وهو السميع العليم ۞ بل قالوا اضغاث احلام بل
افتريه بل هو شاعر فليأتنا باية كما ارسل الاولون
ما امنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم يؤمنون
وما ارسلنا قبلك الا رجالا نوحي اليهم فسئلوا اهل
الذكر ان كنتم لا تعلمون ۞ وما جعلناهم جسدا
لا ياكلون الطعام وما كانوا خالدين ۞ ثم صدقناهم
الوعد فانجيناهم ومن نشاء واهلكنا المسرفين ۞ لقد

انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا تعقلون ۞
وكم قصمنا من قرية كانت ظالمة وانشانا بعدها
قوما اخرين ۞ فلما احسوا باسنا اذا هم منها يركضون
لا تركضوا وارجعوا الى ما اترفتم فيه ومساكنكم
لعلكم تسئلون ۞ قالوا يا ويلنا انا كنا ظالمين ۞
فما زالت تلك دعويهم حتى جعلناهم حصيدا
خامدين ۞ وما خلقنا السماء والارض وما بينهما
لاعبين ۞ لو اردنا ان نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا
ان كنا فاعلين ۞ بل نقذف بالحق على الباطل

فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَ
النَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ
يُنْشِرُونَ ۝ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ لَا يُسْئَلُ عَمَّا
يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ
عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ
يَعْمَلُونَ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝ وَمَنْ
يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ

رواسي ان تميد بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا

[illegible]

لعلهم يهتدون ۝ وجعلنا السماء سقفا محفوظا

[illegible]

وهم عن آياتها معرضون ۝ وهو الذي خلق الليل

[illegible]

والنهار والشمس والقمر كل في فلك يسبحون ۝

[illegible]

وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد أفإن مت فهم

[illegible]

الخالدون ۝ كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر و

[illegible]

الخير فتنة وإلينا ترجعون ۝ وإذا رآك الذين كفروا

[illegible]

إن يتخذونك إلا هزوا أهذا الذي يذكر آلهتكم

[illegible]

وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۝ خلق الإنسان

[illegible]

من عجل سأريكم آياتي فلا تستعجلون ۝ ويقولون متى

[illegible]

هذا الوعد إن كنتم صادقين ۝ لو يعلم الذين كفروا

[illegible]

حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن

[illegible]

ظهورهم ولا هم ينصرون ۝ بل تأتيهم بغتة

[illegible]

فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون ۝

[illegible]

ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا

[illegible]

منهم ما كانوا به يستهزءون ۝ قل من يكلؤكم

[illegible]

بالليل والنهار من الرحمن بل هم عن ذكر ربهم

[illegible]

معرضون ۝ أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا لا

[illegible]

يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

بَلْ مَتَّعْنَا هٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا

يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا

مَا يُنْذَرُونَ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ

لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ

مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا

مُوسٰى وَهٰرُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا

عَاكِفُونَ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ قَالَ لَقَدْ

كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالُوا

أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ

رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلٰى

ذٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَتَاللّٰهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ

بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا اِلَّا كَبِيرًا

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هٰذَا

بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ

يُقَالُ لَهُ اِبْرٰهِيمُ قَالُوا فَاْتُوا بِهِ عَلٰى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ

يَشْهَدُونَ قَالُوا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يَا اِبْرٰهِيمُ

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْئَلُوهُمْ اِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

فَرَجَعُوا اِلٰى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

قَالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا

يَضُرُّكُمْ اُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا

تَعْقِلُونَ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

فَاعِلِينَ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيمَ

وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ وَنَجَّيْنَاهُ

وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَ

وَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا

صَالِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا

اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءَ الزَّكٰوةِ وَ

كَانُوا لَنَا عَابِدِينَ وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا

ونجيناه من القرية التي كانت تعمل الخبائث انهم
كانوا قوم سوء فاسقين ۝ وادخلناه في رحمتنا
انه من الصالحين ۝ ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا
له فنجيناه واهله من الكرب العظيم ۝ ونصرناه
من القوم الذين كذبوا باياتنا انهم كانوا قوم
سوء فاغرقناهم اجمعين ۝ وداود وسليمان اذ
يحكمان في الحرث اذ نفشت فيه غنم القوم وكنا
لحكمهم شاهدين ۝ ففهمناها سليمان وكلا اتينا حكما
وعلما وسخرنا مع داود الجبال يسبحن والطير وكنا

فاعلين ۝ وعلمناه صنعة لبوس لكم لتحصنكم من
باسكم فهل انتم شاكرون ۝ ولسليمان الريح عاصفة
تجري بامره الى الارض التي باركنا فيها وكنا بكل
شيء عالمين ۝ ومن الشياطين من يغوصون له و
يعملون عملا دون ذلك وكنا لهم حافظين ۝ و
ايوب اذ نادى ربه اني مسني الضر وانت ارحم
الراحمين ۝ فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر واتيناه
اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكرى
للعابدين ۝ واسمعيل وادريس وذا الكفل كل من

الصَّابِرِينَ ۞ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞
وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۞ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ
نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا
تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۞ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا
لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي
الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ۞
وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا

نُنْجِي

وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۞ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۞ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ
إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ۞ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۞ وَحَرَامٌ
عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۞ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ
يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۞
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۞ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

حصب جهنم انتم لها واردون ۝ لو كان هؤلاء

الهة ما وردوها وكل فيها خالدون ۝ لهم

فيها زفير وهم فيها لا يسمعون ۝ ان الذين سبقت

لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون ۝ لا يسمعون

حسيسها وهم فيما اشتهت انفسهم خالدون ۝

لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقاهم الملائكة هذا

يومكم الذي كنتم توعدون ۝ يوم نطوي السماء

كطي السجل للكتب كما بدانا اول خلق نعيده وعدا

علينا انا كنا فاعلين ۝ ولقد كتبنا في الزبور من بعد

للكتاب

الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون ۝

ان في هذا لبلاغا لقوم عابدين ۝ وما ارسلناك

الا رحمة للعالمين ۝ قل انما يوحى الي انما الهكم

اله واحد فهل انتم مسلمون ۝ فان تولوا فقل اذنتكم

على سواء وان ادري اقريب ام بعيد ما توعدون ۝

انه يعلم الجهر من القول ويعلم ما تكتمون ۝ و

ان ادري لعله فتنة لكم ومتاع الى حين ۝ قال

رب احكم بالحق وربنا الرحمن المستعان على ما تصفون

قل

سورة الحج ثمان وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة الساعة شيء

ای مردمان بپرهیزید از پروردگار شما بدرستی که تحریک زمین بقیامت چیزی

عظيم ۝ يوم ترونها تذهل كل مرضعة عما

بزرگ صعبست در آن روز که ببینید شما از غافل شود هر زنی شیر دهنده از آن بچه

أرضعت وتضع كل ذات حمل حملها وترى الناس

که شیر دهد از بیم و خوف و بنهد هر زنی آبستن بار خود را پیش از وقت و ببینی مردمان را

سكارى وما هم بسكارى ولكن عذاب الله شديد ۝

مانند مستان از دهشت و نه ایشان مستان در حقیقت ولکن عذاب خدای سخت

ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ويتبع كل

و از مردمانست کسی که جدال مینماید در امور الهی چون خبر ندانستی و متابعت مینماید هر

شيطان مريد ۝ كتب عليه أنه من تولاه فأنه

دیوی ستمگر را که حکم کرده شده بر وی که هر که دوستی کند با وی پس او

يضله ويهديه إلى عذاب السعير ۝ يا أيها الناس إن

گمراه کند او را و راه نماید او را بسوی عذاب آتش افروخته ای مردمان اگر

كنتم في ريب من البعث فإنا خلقناكم من تراب ثم

هستید شما در گمان از انگیختن مردم بقیامت پس بدرستی که ما آفریدیم شما را از خاک

من نطفة ثم من علقة ثم من مضغة مخلقة وغير

از آب مرد پس از خون بسته پس از پاره گوشت تمام خلقت و نا

مخلقة لنبين لكم ونقر في الأرحام ما نشاء إلى أجل

تمام ناقص تا بیان کنیم قدرت و حکمت خود برای شما و قرار میدهیم در رحمها آنچه میخواهیم

مسمى ثم نخرجكم طفلا ثم لتبلغوا أشدكم ومنكم

معلوم هنگام ولادت پس بیرون آریم شما را کودک پس تا برسید بکمال قوت شما و از شما

من يتوفى ومنكم من يرد إلى أرذل العمر لكيلا يعلم

کسی که قبض روح نماید او را و از شما هست کسی که باز گردانیده او را تا ناموافق ترین پیری تا نداند

من بعد علم شيئا وترى الأرض هامدة فإذا أنزلنا

پس از دانایی هیچ چیز را و بینی زمین را بی حرکت و بی نبات پس چون فرو

عليها الماء اهتزت وربت وأنبتت من كل زوج

بر زمین آب باران بجنبد و فزون شود و برویاند از هر صنفی

بهيج ۝ ذلك بأن الله هو الحق وأنه يحيي الموتى وأنه

زیبا در نظر آنچه گفتیم سبب آنست که خدای اوست خدای حق و آنکه او زنده میکند مردگان را

على كل شيء قدير ۝ وأن الساعة آتية لا ريب فيها

بر همه چیز تواناست و آنکه قیامت آینده است هیچ شک نیست در آن

وأن الله يبعث من في القبور ۝ ومن الناس من يجادل

و آنکه خدای برانگیزد آنها را که در گورها اند و از مردمانست کسی که جدال مینماید

فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ۝

در کارهای خدای بی دانشی و نه بهدایت حجتی و نه وحیی بروشن گویا

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ

تابنده گردن خودست از تکبر تا گمراه کرداند از راه خدای مر اوراست در این جهان

نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

بچشانیم اورا روز قیامت عذاب آتش سوزان آن عذاب بسبب آنست که پیش

يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

دو دست تو و آنکه خدای نیست ستمکار مر بندگان خود را و از مردمان کسی

يَعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَاَنَّ بِهِ وَاِنْ

که پرستند خدارا بر طرف از دین پس اگر رسد باو نیکی آرام یابد بدان و اگر

اَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ

رسد باو محنتی باز گردد برجعت کفر خود زیان کرد این جهان و آن جهان

ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا

این خسران است زیان کاری هویدا میپرستند از جز معبود آنچه

يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝ يَدْعُوا

گزند نتواند رسانید اورا و سود نتواند رسانید اورا این پرستش آنست گمراهی دور میپرستند

لَمَنْ ضَرُّهُ اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۝

آنرا که مضرت او نزدیکترست از سود رسانیدن او و هرآینه بد یاوری و هرآینه بد مصاحبی

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

بدرستی که خدای در می آرد آنانرا که گرویدند و کردند کارهای نیکو در بوستانهای

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝

که رود از زیر قصور آن جویهای آب و شیر و انگبین و آب بدرستی که خدای میکند آنچه خواهد

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

هر کسی که گمان میبرد که هرگز یاری نکند اورا خدای در این جهان و در آن جهان

فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ

پس باید که بکشد رسنی تا سقف خانه خود پس باید که خود را خفه کند پس بنگرد که ببرد

كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

آن حیله او آنرا که بخشم آورد او را و همچنین فرستادیم قرآن را آیتهای روشن

وَاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ

و برای آنکه خدای راه مینماید هر کس را که میخواهد بدرستی که آنانکه گرویدند و آنانکه

هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارٰى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ

جهود شدند و قومی از نصاری یا عبده کواکب و ترسایان و گبران و آنانکه

اَشْرَكُوا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى

انباز کردند خدارا بدرستی که خدای حکم کند میان ایشان روز قیامت بدرستی که خدای

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ

بر همه چیز گواه حاضر است آیا ندانستی که خدای سجده میبرد او را هر که در آسمانها

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

[illegible]

وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ

[illegible]

عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ

[illegible]

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۩ هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ

[illegible]

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ

[illegible]

فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

[illegible]

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ۝ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا

[illegible]

مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ اللَّهَ

[illegible]

يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

[illegible]

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

[illegible]

وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ

[illegible]

مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

[illegible]

كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

[illegible]

الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ

[illegible]

وَمَنْ يُرِدْ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذْ بَوَّأْنَا

[illegible]

لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ

[illegible]

بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَأَذِّنْ

[illegible]

فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ

[illegible]

مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا

اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ

الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا

بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ

خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا

يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا

قَوْلَ الزُّورِ ۝ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ

بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي

بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ

اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ

مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ

الْأَنْعَامِ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ

مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ

فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا

فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها
لكم لعلكم تشكرون ۝ لن ينال الله لحومها ولا دماؤها
ولكن يناله التقوى منكم كذلك سخرها لكم
لتكبروا الله على ما هديكم وبشر المحسنين ۝ ان الله
يدافع عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور
۝ اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على
نصرهم لقدير ۝ الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق
الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله الناس
بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات

ومساجد يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن
الله من ينصره ان الله لقوي عزيز ۝ الذين ان مكناهم
في الارض اقاموا الصلوة واتوا الزكوة وامروا
بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الامور
وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد
وثمود ۝ وقوم ابرهيم وقوم لوط ۝ واصحاب مدين و
كذب موسى فامليت للكافرين ثم اخذتهم فكيف
كان نكير ۝ فكاين من قرية اهلكناها وهي ظالمة
فهي خاوية على عروشها وبئر معطلة وقصر مشيد

أفلم يسيروا في الأرض فتكون لهم قلوب يعقلون
ای پس نرفتند جهة اعتبار در زمین تا باشد یا پدید شود مر ایشان را دلهایی که دریابند
بها أو آذان يسمعون بها فإنها لا تعمى الأبصار و
بدان یا گوشهایی که بشنوند نصایح را بدان چه بدرستی قصه آنکه نابینا نیست چشمهای
لكن تعمى القلوب التي في الصدور ۞ ويستعجلونك
لیکن نابینا است دلهای ایشان که در سینهاست و استعجال میکنند ترا
بالعذاب ولن يخلف الله وعده وإن يوما عند ربك
بعذاب و هرگز خلاف نکند خدای وعده خود را و بدرستی که روزی نزد پروردگار تو
كألف سنة مما تعدون ۞ وكأين من قرية
چون هزار سالست از آنچه میشمرید شما و چند از اهل شهری
أمليت لها وهي ظالمة ثم أخذتها وإلي المصير ۞ قل
که مهلت دادم مر ایشان را و ایشان ستمکار بودند پس عقاب کردم ایشان را و بازگشت بمن است
يا أيها الناس إنما أنا لكم نذير مبين ۞ فالذين آمنوا و
ای مردمان بدرستی که من مر شما را بیم نماینده ام آشکار پس آنان که ایمان آوردند و
عملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق كريم ۞
کردند کارهای نیکو مر ایشان راست آمرزش و روزی جامع اسباب کرامت
والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك أصحاب
و آنان که سعی نمودند در ابطال آیتهای ما طامع در مسابقت با اهل حق ایشانند ملازمان

الجحيم ۞ وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي
آتش برکشنده و نفرستادیم ما پیش از زمان تو هیچ پیغمبر با کتاب و نه هیچ پیغمبری بی کتاب
إلا إذا تمنى ألقى الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما
مگر چون خواست چیزی را افکند دیو سهوی یا وسوسه در خاطر او پس زایل گرداند خدای آنچه را
يلقي الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم حكيم ۞
که افکنده باشد دیو پس ثابت گرداند خدای آیتهای خود را و خدای داناست درستکار
ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة للذين في قلوبهم مرض
تا گرداند آنچه را افکنده باشد دیو سبب ابتلای مر آنان را که در دلهای ایشانست بیماری
والقاسية قلوبهم وإن الظالمين لفي شقاق
و آنان که سخت دلهای ایشان و بدرستی که ستمکاران مر آینه در خلافی اند
بعيد ۞ وليعلم الذين أوتوا العلم أنه الحق من ربك
دور از صواب و تا دانند آنان که داده اند ایشان را دانش که آن صوابست از پروردگار تو
فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وإن الله لهاد الذين
پس گروند بآن پس تواضع نماید مر او را دلهای ایشان و بدرستی که خدای مر آنان را نماینده است
آمنوا إلى صراط مستقيم ۞ ولا يزال الذين كفروا
که گرویدند بسوی راه راست و همیشه باشند آنان که کافر شدند
في مرية منه حتى تأتيهم الساعة بغتة أو يأتيهم
در شکی از کتاب تو تا که آید بایشان قیامت ناگهان یا آید بایشان

عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مُهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَ
الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ
تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

إن الإنسان لكفور ۝ لكل أمة جعلنا منسكا

هم ناسكوه فلا ينازعنك في الأمر وادع إلى ربك

إنك لعلى هدى مستقيم ۝ وإن جادلوك فقل الله

أعلم بما تعملون ۝ الله يحكم بينكم يوم القيمة فيما

كنتم فيه تختلفون ۝ ألم تعلم أن الله يعلم ما في

السماء والأرض إن ذلك في كتاب إن ذلك

على الله يسير ۝ ويعبدون من دون الله ما لم ينزل

به سلطانا وما ليس لهم به علم وما للظالمين من نصير

وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات تعرف في وجوه الذين

كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم

آياتنا قل أفأنبئكم بشر من ذلكم النار وعدها

الله الذين كفروا وبئس المصير ۝ يا أيها الناس

ضرب مثل فاستمعوا له إن الذين تدعون من دون

الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وإن يسلبهم

الذباب شيئا لا يستنقذوه منه ضعف الطالب

والمطلوب ۝ ما قدروا الله حق قدره إن الله لقوي

عزيز ۝ الله يصطفي من الملائكة رسلا ومن الناس

إن الله سميع بصير ۝ يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم

وَإِلَى اللهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا

و با حکم خدای بازگردانید کارها را همه ای آنان که گرویدید رکوع کنید

وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ

و سجود نمایید و پرستش نمایید پروردگار خود را و [illegible] شوید مکارم اخلاق را باشد که شما

تُفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

رستگار شوید و کوشش نمایید در طاعت خدای حق جهاد خدای او برگزید شما را

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرٰهِيمَ

و نکرد [illegible] بر شما در کار دین هیچ تنگی یعنی ملت پدر شما ابراهیم

هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هٰذَا لِيَكُونَ

[illegible]

الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

[illegible]

فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ

[illegible]

فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

سورة المؤمنون مائة وثمان عشرة

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلٰوتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝

[illegible]

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ

[illegible]

فَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا

[illegible]

عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝

[illegible]

فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝

[illegible]

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝ وَ

[illegible]

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولٰئِكَ هُمُ

[illegible]

الْوَارِثُونَ ۝ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا

[illegible]

خالدون ۝ ولقد خلقنا الانسان من سلالة من
جاودانه باشند و بحقیقت آفریدیم ما آدمی را از خلاصه از
طين ۝ ثم جعلناه نطفة في قرار مكين ۝ ثم
گل پس گردانیدیم اصل ولد او را از نطفه در آرامجای استوار پس
خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا
آفریدیم آن نطفه را خون جامد پس آفریدیم آن خون منجمد را پاره گوشت پس آفریدیم
المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم انشاناه خلقا
آن پاره گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم استخوانها را گوشتی پس آفریدیم او را
آخر فتبارك الله احسن الخالقين ۝ ثم انكم بعد ذلك
دیگر پس با فیض تا شایسته است خدای بهترین مقدران پس بدرستی که شما پس از آن
لميتون ۝ ثم انكم يوم القيمة تبعثون ۝ ولقد خلقنا
مردنید پس بدرستی که شما روز قیامت برانگیخته خواهید بود و بحقیقت آفریدیم
فوقكم سبع طرائق وما كنا عن الخلق غافلين ۝
بر بالای شما هفت آسمان را و نبودیم ما که پروردگاریم از کار خلق بیخبر و نگاه
وانزلنا من السماء ماء بقدر فاسكناه في الارض
و فرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه حاجت پس قرار دادیم او را در زمین
وانا على ذهاب به لقادرون ۝ فانشانا لكم به جنات
و بدرستی که ما بر بردن آن آب برانه توانائیم پس پدید کردیم برای شما باغها

من نخيل واعناب لكم فيها فواكه كثيرة ومنها
از خرما بنان و انگورها مر شما راست در آن میوههای بسیار و از آن میوهها
تاكلون ۝ وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت
میخورید و آفریدیم درختی را که برون می آید از کوه طور سینا میرویاند
بالدهن وصبغ للاكلين ۝ وان لكم في الانعام
روغن زیت را و نان خورشی برای خورندگان و بدرستی که مر شما راست در
لعبرة نسقيكم مما في بطونها ولكم فيها منافع كثيرة
چرندگان عبرت می آشامانیم شما را از آن شیر که در شکمهای آنست و شما راست در آن سود
ومنها تاكلون ۝ وعليها وعلى الفلك تحملون ۝ و
و از لحوم آن میخورید و بر آن شتران در بر و بر کشتی در بحر می بردارند شما را
لقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا
بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی گروه او پس گفت ای گروه من بپرستید
الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۝ فقال الملأ الذين
خدا را نیست مر شما را هیچ خدای جز او پس نمیترسید از و پس گفتند اشراف قوم آنان
كفروا من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان
که کافر شدند از گروه او نیست این شخص مگر آدمی مانند شما میخواهد که
يتفضل عليكم ولو شاء الله لانزل ملائكة ما سمعنا
افزونی نماید بر شما و اگر خواستی خدای برانه فرستادی فرشتگان را نشنودیم

بهذا في آبائنا الأولين ۝ إن هو إلا رجل به جنة

فتربصوا به حتى حين ۝ قال رب انصرني بما كذبون

فأوحينا إليه أن اصنع الفلك بأعيننا ووحينا فإذا

جاء أمرنا وفار التنور فاسلك فيها من كل زوجين

اثنين وأهلك إلا من سبق عليه القول منهم ولا

تخاطبني في الذين ظلموا إنهم مغرقون ۝ فإذا

استويت أنت ومن معك على الفلك فقل الحمد لله

الذي نجانا من القوم الظالمين ۝ وقل رب أنزلني

منزلا مباركا وأنت خير المنزلين ۝ إن في ذلك

لآيات وإن كنا لمبتلين ۝ ثم أنشأنا من بعدهم

قرنا آخرين ۝ فأرسلنا فيهم رسولا منهم أن اعبدوا

الله ما لكم من إله غيره أفلا تتقون ۝ وقال الملأ من

قومه الذين كفروا وكذبوا بلقاء الآخرة وأترفناهم

في الحيوة الدنيا ما هذا إلا بشر مثلكم يأكل

مما تأكلون منه ويشرب مما تشربون ۝ ولئن

أطعتم بشرا مثلكم إنكم إذا لخاسرون ۝ أيعدكم

أنكم إذا متم وكنتم ترابا وعظاما أنكم مخرجون ۝

هيهات هيهات لما توعدون ۝ إن هي إلا حياتنا

الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين ۝ ان هو

الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين ۝

قال رب انصرني بما كذبون ۝ قال عما قليل

ليصبحن نادمين ۝ فاخذتهم الصيحة بالحق فجعلناهم

غثاء فبعدا للقوم الظالمين ۝ ثم انشانا من بعدهم

قرونا آخرين ۝ ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون

ثم ارسلنا رسلنا تترى كلما جاء امة رسولها

كذبوه فاتبعنا بعضهم بعضا وجعلناهم احاديث

فبعدا لقوم لا يؤمنون ۝ ثم ارسلنا موسى واخاه

هرون بآياتنا وسلطان مبين ۝ الى فرعون وملائه

فاستكبروا وكانوا قوما عالين ۝ فقالوا انؤمن

لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون ۝ فكذبوهما

فكانوا من المهلكين ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب

لعلهم يهتدون ۝ وجعلنا ابن مريم وامه آية و

آويناهما الى ربوة ذات قرار ومعين ۝ يا ايها الرسل

كلوا من الطيبات واعملوا صالحا اني بما تعملون

عليم ۝ وان هذه امتكم امة واحدة وانا ربكم

فاتقون ۝ فتقطعوا امرهم بينهم زبرا كل حزب بما

لديهم فرحون ۝ فذرهم في غمرتهم حتى حين ۝

أيحسبون أنما نمدهم به من مال وبنين ۝ نسارع

لهم في الخيرات بل لا يشعرون ۝ إن الذين هم من

خشية ربهم مشفقون ۝ والذين هم بآيات ربهم

يؤمنون ۝ والذين هم بربهم لا يشركون ۝ والذين

يؤتون ما آتوا وقلوبهم وجلة أنهم إلى ربهم راجعون ۝

أولئك يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون ۝

ولا نكلف نفسا إلا وسعها ولدينا كتاب ينطق

بالحق وهم لا يظلمون ۝ بل قلوبهم في غمرة من هذا

ولهم أعمال من دون ذلك هم لها عاملون ۝ حتى إذا

أخذنا مترفيهم بالعذاب إذا هم يجأرون ۝ لا تجأروا

اليوم إنكم منا لا تنصرون ۝ قد كانت آياتي تتلى عليكم

فكنتم على أعقابكم تنكصون ۝ مستكبرين به سامرا

تهجرون ۝ أفلم يدبروا القول أم جاءهم ما لم يأت

آباءهم الأولين ۝ أم لم يعرفوا رسولهم فهم له

منكرون ۝ أم يقولون به جنة بل جاءهم بالحق وأكثرهم

للحق كارهون ۝ ولو اتبع الحق أهواءهم لفسدت

السموات والأرض ومن فيهن بل أتيناهم بذكرهم

فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۞ اَمْ تَسْئَلُهُمْ خَرْجًا
پس ایشان از موعظه ایشان که قرآنست معرض اند یا نه که میخواهی از ایشان مزدی
فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۞ وَاِنَّكَ
پس مزد پروردگار تو که باقیست بهترست و او بهترین روزی دهندگانست و بدرستی که تو
لَتَدْعُوهُمْ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
هرآینه میخوانی ایشانرا بسوی راهی راست و بدرستی که آنان که ایمان نمی آرند
بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ۞ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ
بآن جهان از راه راست هرآینه منحرف اند و اگر بخشایش نمائیم ایشانرا
وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞
و زایل گردانیم آنچه بایشانست از قحط هرآینه ستیزه نمایند در ضلالت ایشان سرگشته اند
وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَ
و بحقیقت گرفتیم ایشانرا بعذاب روز بدر پس خضوع ننمودند مر پروردگار خود را و
مَا يَتَضَرَّعُونَ ۞ حَتّٰى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
زاری و تضرع نمی نمایند تا چون گشاده گردانیم بر ایشان دری را خداوند عذابی
اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۞ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ
ناگهان ایشان در آن نومید بودند از هر خیر و اوست آنکه پدید کرد برای شما شنوائی
وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۞ وَهُوَ
و چشمها را و دلها را بغایت اندک شکر میگزارید او را و اوست

الَّذِي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞ وَهُوَ
آنکه منتشر گردانید شما را در زمین و باجزای او گرد آورند شما را و او
الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَفَلَا
آنکه زنده میکند و میمیراند و مراوراست تعاقب شب و روز آیا پس
تَعْقِلُونَ ۞ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ۞ قَالُوا ءَاِذَا
درنمی یابید نه گفتند مانند آنچه گفتند کفار پیشین گفتند آیا چون
مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۞ لَقَدْ وُعِدْنَا
بمیریم و باشیم خاک و استخوانهای ما هرآینه برانگیخته شویم بحقیقت وعده داده شدیم
نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۞
ما و پدران ما بدین چیز از پیش نیست این سخن مگر افسانهای پیشینیان
قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَا اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞ سَيَقُولُونَ
بگو کراست زمین و هرکه در زمینست اگر هستید که دانید زود بود که گویند
لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
خدایراست بگو ای پس آیا پند نمی پذیرید بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۞ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ
و پروردگار عرش بزرگ مقدار زود بود که گویند مر خدایراست بگو ای پس آیا نمی ترسید
قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
بگو کیست که بدست قدرت اوست پادشاهی هر چیز و او فریاد رسد هر بیچاره را و فریاد رسیده

إن كنتم تعلمون ۝ سيقولون لله قل فأنى تسحرون ۝
بل أتيناهم بالحق وإنهم لكاذبون ۝ ما اتخذ الله من
ولد وما كان معه من إله إذا لذهب كل إله بما
خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان الله عما يصفون ۝
عالم الغيب والشهادة فتعالى عما يشركون ۝
قل رب إما تريني ما يوعدون ۝ رب فلا تجعلني في
القوم الظالمين ۝ وإنا على أن نريك ما نعدهم
لقادرون ۝ ادفع بالتي هي أحسن السيئة نحن أعلم
بما يصفون ۝ وقل رب أعوذ بك من همزات

الشياطين ۝ وأعوذ بك رب أن يحضرون ۝ حتى
إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون ۝ لعلي
أعمل صالحا فيما تركت كلا إنها كلمة هو قائلها ومن
ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون ۝ فإذا نفخ في الصور
فلا أنساب بينهم يومئذ ولا يتساءلون ۝ فمن
ثقلت موازينه فأولئك هم المفلحون ۝ ومن خفت
موازينه فأولئك الذين خسروا أنفسهم في جهنم
خالدون ۝ تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون ۝
ألم تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون ۝ قالوا

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ رَبَّنَا

ای پروردگار ما غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم ما گروهی گمراهان در ازل ای پروردگار ما

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ قَالَ اخْسَؤُا

بیرون آر ما را از آتش پس اگر باز گردیم پس بدرستی که ما ستمکاران باشیم گفت خدای مطرود

فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي

در آن آتش چون کلاب و سخن مگوئید با من بدرستی که کار آنکه گروهی از بندگان من

يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ

میگفتند ای پروردگار ما گرویدیم پس بیامرز ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین

الرَّاحِمِينَ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَ

بخشایندگانی پس گرفتید ایشان را محل فسوس تا که فراموش گردانیدند شما را یاد من

كُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا

و بودید شما از ایشان میخندید بدرستی که من جزا دادم ایشان را امروز بسبب صبر

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ

که ایشان ایشانند ظفر یابندگان مطلوب گوید چند اقامت کردید در زمین بشمار

سِنِينَ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ

سالها گویند اقامت کردیم روزی یا بعضی از روزی پس بپرس شمردگان اعمار را

قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

گوید خدای درنگ ننمودید مگر اندکی از زمان اگر اگر شما هستید که دانید قدر لبث خود

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

آیا پس پنداشتید که بدرستی که آفریدیم شما را بی غایت و غرضی و آنکه شما بجزای ما بازگردانیده نشوید

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

پس بلند است برتبت خدای پادشاه بسزا هیچ خدای نیست مگر او پروردگار عرش

الْكَرِيمِ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ

بزرگوار با کرامت و هر که پرستد با معبود بسزا خدای دیگر را که هیچ حجت نباشد مر او را

فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ وَقُلْ

پس بدرستی که حساب او نزد پروردگار او است بدرستی که هیچ مطلوب نرسند کافران

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

ای پروردگار من بیامرز و ببخشای و تو بهترین بخشایندگانی

سورة النور اربع وستون آية مدنية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

این سورتیست که فرو فرستادیم آنرا و فریضه گردانیدیم احوال آنرا و فرو فرستادیم در آن آیتهای

لعلكم تذكرون ۞ الزانية والزاني فاجلدوا كل
واحد منهما مائة جلدة ولا تأخذكم بهما رأفة في دين
الله إن كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر وليشهد
عذابهما طائفة من المؤمنين ۞ الزاني لا ينكح إلا زانية
أو مشركة والزانية لا ينكحها إلا زان أو مشرك
وحرم ذلك على المؤمنين ۞ والذين يرمون المحصنات
ثم لم يأتوا بأربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة و
لا تقبلوا لهم شهادة أبدا وأولئك هم الفاسقون ۞
إلا الذين تابوا من بعد ذلك وأصلحوا فإن الله غفور

رحيم ۞ والذين يرمون أزواجهم ولم يكن لهم
شهداء إلا أنفسهم فشهادة أحدهم أربع شهادات
بالله إنه لمن الصادقين ۞ والخامسة أن لعنت الله
عليه إن كان من الكاذبين ۞ ويدرؤا عنها العذاب
أن تشهد أربع شهادات بالله إنه لمن الكاذبين ۞ و
الخامسة أن غضب الله عليها إن كان من الصادقين ۞
ولولا فضل الله عليكم ورحمته وأن الله تواب حكيم ۞
إن الذين جاءو بالإفك عصبة منكم لا تحسبوه شرا
لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من

الاثم والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم لولا
بزه بر تندران و انکه متولی شد معظم ان از ایشان مر او راست عذابی بزرگ چرا نه
اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا
چون شنیدید انرا گمان بردند مردان با ایمان و زنان با ایمان باهل دین خود نیکی را
وقالوا هذا افك مبين لولا جاءو عليه باربعة
و نگفتند این دروغیست هویدا چرا نیاوردند بر اثبات آن چهار
شهداء فاذ لم يأتوا بالشهداء فاولئك عند الله هم
گواه پس چون نیاوردند گواهان را بر اثبات آن پس ایشان نزد خدای ایشان
الكاذبون ولولا فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا
دروغ گویانند و اگر نه تفضل خدای بودی بر شما و رحمت او درین جهان
والاخرة لمسكم فيما افضتم فيه عذاب عظيم اذ تلقونه
و آن جهان هر آینه رسیدی بشما در آنچه خوض نمودید در آن عذابی بزرگ چون فرا گرفتید
بالسنتكم وتقولون بافواهكم ما ليس لكم به علم
بزبانهای خود و میگفتید بدهنهای خود آنچه نیست شما را بآن دانش
وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم ولولا اذ
و می پنداشتید آن را آسان و آن نزد خدای بزرگست و چرا نه چون
سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم بهذا سبحانك
شنیدید آنرا نگفتید نه سزاوار باشد ما را که سخن گوییم بدین پاکی تو

هذا بهتان عظيم يعظكم الله ان تعودوا لمثله ابدا
این دروغیست بزرگ پند میدهد شما را خدای که رجوع نکنید بمثل این بهتان هرگز
ان كنتم مؤمنين ويبين الله لكم الايات والله
اگر هستید شما از اهل ایمان و روشن میکند خدای برای شما آیتها و خدای
عليم حكيم ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة
داناست درست کار بدرستی که آنان که دوست دارند که آشکارا شود و منتشر گردد
في الذين امنوا لهم عذاب اليم في الدنيا والاخرة
در میان آنان که گرویدند مر ایشان راست عذابی دردناک درین جهان و در آن جهان
والله يعلم وانتم لا تعلمون ولولا فضل الله عليكم
و خدای میداند و شما نمیدانید برائت عایشه و اگر نه بخشودن خدای بودی بر شما
ورحمته وان الله رؤف رحيم يا ايها الذين امنوا
و مهربانی او و آنکه خدای مهربانست بخشاینده بودی ای آنان که گرویدید
لا تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع خطوات
متابعت منمایید آثار گامهای دیو رانده را و هر که متابعت نماید آثار گامهای
الشيطان فانه يامر بالفحشاء والمنكر ولولا فضل
دیو را پس بدرستی که او میفرماید بکار قبیح و ناشایست و اگر نه بخشش
الله عليكم ورحمته ما زكى منكم من احد ابدا ولكن
خدای بودی بر شما و مهربانی او پاک نشدی از شما هیچ یک هرگز و لیکن

اللّٰهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ وَلَا يَأْتَلِ اُولُوا

خدای پاک میگرداند از آنکه میخواهد و خدای شنوا و داناست و باید که سوگند نخورند خداوندان

الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسَاكِينَ

فزونی مال از شما و ارباب توانگری که ندهند خداوندان خویشی را و بیچارگان را

وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا اَلَا

و هجرت کنندگان را در راه دین خدای و باید که عفو کنند و جرم در گذارند آیا

تُحِبُّونَ اَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ اِنَّ

دوست نمیدارید که بیامرزد خدای شما را و خدای آمرزگارست مهربان بدرستی

الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

که آنانکه نسبت میکنند زنان عفایف را ناآگاه از قذف گرویدگان را

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

دور کرده شدند ایشان از رحمت درین جهان و آن جهان و ایشان راست عذاب بزرگ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا

در آن روز گواهی دهد بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای ایشان و پایهای ایشان

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ

بودند که میکردند در آن روز تمام دهد ایشان را خدای جزای ایشان را که

وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۞ اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ

و دانند که بدرستی که خدای او سزاوار خداییست هویدا زنان بدکار برای مردان بدکار

وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ

و مردان بدکار برای زنان بدکارند و زنان نیکوکار برای مردان نیکوکار و مردان نیکوکار

لِلطَّيِّبَاتِ اُولٰٓئِكَ مُبَرَّؤُنَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

برای زنان نیکوکارند آن مردان و زنان نیکوکار بیزارند از آنچه میگویند از قذف ایشان راست آمرزش

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا

و روزی پاکیزه و برکت یعنی بهشت ای آنان که گرویدید در میایید در خانهای

غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَا ذٰلِكُمْ

که جز خانهای شماست تا دستوری خواهید و سلام کنید بر خداوندان آن خانها این کنیم

خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَآ اَحَدًا

بهترست مر شما را تا مگر شما پند گیرید پس اگر نیابید در آن خانها کسی را

فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَاِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا

پس در میایید در آن تا دستوری دهند شما را و اگر گویند شما را که بازگردید

فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۞ لَيْسَ

پس بازگردید آن رجوع پاکترست و بهتر مر شما را و خدای بدانچه میکنید داناست

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ

نیست بر شما حرجی که در آیید در خانهای نامسکون در آن چون رباطها در آن بود منفعتی

لَكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۞ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ

مر شما را و خدای میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه نهان میدارید بگو مردان با ایمان را

يغضوا من ابصارهم ويحفظوا فروجهم ذلك
تا خوابانند و دارند چشمهای خود را از نظر نامحرم و نگاه دارند آلت تناسل خود را این بهتر سود دم
ازكى لهم ان الله خبير بما يصنعون ۞ وقل للمؤمنات
پاکتر و بهتر است مر ایشان را بدرستی که خدای آگاهست بانچه میکنند و بگو مر زنان با ایمان را
يغضضن من ابصارهن ويحفظن فروجهن ولا يبدين
تا خوابانند و دارند چشمهای خود را از نظر نامحرم و نگاه دارند عورات خویش را و آشکار نکنند
زينتهن الا ما ظهر منها وليضربن بخمرهن على
آرایش خود را از زیور و غیر آن مگر آنچه ظاهر بود از آن و باید که بپوشانند مقنعهای ایشان را بر
جيوبهن ولا يبدين زينتهن الا لبعولتهن او آبائهن
گریبانهای خود و آشکار نکنند آرایش خویش را که پنهان بود مگر برای شوهران خود یا پدران
او آباء بعولتهن او ابنائهن او ابناء بعولتهن او
یا پدران شوهران ایشان یا پسران ایشان یا پسران شوهران ایشان یا
اخوانهن او بني اخوانهن او بني اخواتهن او نسائهن
برادران ایشان یا پسران برادران ایشان یا پسران خواهران ایشان یا زنان ایشان
او ما ملكت ايمانهن او التابعين غير اولي الاربة
یا آنچه مالک آن بود دستهای ایشان یا خدمتکاران نه خداوندان شهوت
من الرجال او الطفل الذين لم يظهروا على عورات
از مردان رسیده یا کودکان نه که مطلع شده باشند بر ستر عورتهای

النساء ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين من
زنان و باید که نزنند بر زمین پایهای خود را تا معلوم شود آنچه پنهان دارند از
زينتهن وتوبوا الى الله جميعا ايه المؤمنون لعلكم
آرایش ایشان و توبه کنید و بازگردید با خدای همه ای اهل ایمان تا مگر شما
تفلحون ۞ وانكحوا الايامى منكم والصالحين
رستگاری یابید و زن دهید و شوهر دهید مردان عزب و زنان عزب را از شما و نیکو
من عبادكم وامائكم ان يكونوا فقراء يغنهم الله
از بندگان شما و کنیزکان شما اگر باشند درویشان بی نیاز گرداند ایشان را خدای
من فضله والله واسع عليم ۞ وليستعفف الذين
از فضل خود و خدای فراخ عطاست و داناست و باید که عفت ورزند آنان
لا يجدون نكاحا حتى يغنيهم الله من فضله والذين
که نمی یابند قدرت بر نکاح تا که بی نیاز گرداند ایشان را خدای از بخشش خود و آنان که
يبتغون الكتاب مما ملكت ايمانكم فكاتبوهم ان
میجویند باز خریدن خود را از آن بندگان که مالک آن باشند دستهای شما پس مکاتب کنید ایشان را اگر
علمتم فيهم خيرا وآتوهم من مال الله الذي آتاكم
دانید در ایشان رشد و قدرت بر کسب و دهید ایشان را از مال خدای که داده شما را
ولا تكرهوا فتياتكم على البغاء ان اردن تحصنا
و مدارید بجور و ستم پرستاران کنیزان را بر کار زنا اگر خواهند آن پرستاران عفت را

لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ

تا جوئید متاع زایل این جهان را بر ایشان و هر که اکراه نماید ایشان را پس بدرستی که خدا

مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ

پس از اکراه نمودن ایشان امرزگارست مهربان و بحقیقت فرو فرستادیم سوی شما

اٰيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَ

ایتهای روشن با تفصیل و داستانی عجب از انان که گذشتند پیش از زمان شما و

مَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ

پندی مر پرهیزگاران را خدای خداوند هدایة اهل اسمانها و زمین است داستان

نُورِهِ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ

نور او چون طاقیست در جداری غیر نافذ که دران بود چراغی ان چراغ در ابگینه باشد

اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ

ان ابگینه گوئی ان ستاره ایست بغایت روشن افروخته از درختی

مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا

بسیار منافع که زیتونست نه مایل بجهت شرق و نه بجهت غرب نزدیک بود روغن ان

يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهِ

که روشن شود واگر چه نرسد بان اتشی روشنی بر روشنی راه نماید خدای مر نور خود

مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ

هر کرا خواهد و بیان میکند خدای داستانها را برای مردم و خدای بهمه

شَيْءٍ عَلِيمٌ فِي بُيُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ

چیز داناست در خانهای که رخصت نمود خدای که تعظیم نمایند انرا و یاد کنند

فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ رِجَالٌ

دران نام او را پاکی یاد میکنند او را دران خانها بامدادان و اواخر روز مردانی

لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ

که مشغول نگرداند ایشانرا بازرگانی و نه خرید و فروخت از یاد خدای و از برپای داشت

الصَّلٰوةِ وَاِيتَاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ

نماز و دادن مال واجب میترسند از روزی که مضطرب شود دران دلها

وَالْاَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ

و چشمها از فزع تا جزا دهد ایشانرا خدای نیکوتر جزای انچه کرده باشند و فزون گرداند

مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ

جزای از فضل خود و خدای روزی میدهد انرا که میخواهد بی حساب شماری و انان که

كَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَاءً

کافر شدند کردارهای ایشان چون حرکت گرمیست که شمارد آب را زمینی هموار پندارد انرا تشنه آبی

حَتّٰى اِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ

تا چون آید بدان موضع سراب نیابد از ان چیزی و یابد خدا را حاضر نزد ان پس تمام رساند

حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ اَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ

جزای کردار او و خدای زود شمارست یا چون تاریکیهای در دریای

لُجِّيٍّ يَغْشٰهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ
ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰهَا
وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ
صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلٰوتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى
اللّٰهِ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

وَيَصْرِفُهُ عَمَّنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ
يُقَلِّبُ اللّٰهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي
الْأَبْصَارِ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ
وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا
أُولٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ۞ وَإِنْ يَكُنْ

تا حکم کند رسول میان ایشان ناگهان گروهی از ایشان اعراض کننده اند و اگر باشد

لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۞ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمِ

مر ایشانرا حکم صواب آیند سوی رسول با انقیاد ای در دلهای ایشانست نفاقی و شکی یا

ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ

شک آورده اند یا می‌ترسند که جور کند خدای بر ایشان و پیغمبر فرستاده او

بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ

نه که ایشان ستمکارانند بل بغیر صواب بدرستی که باید که باشد گفتار مومنان

إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا

چون خوانند ایشانرا با حکم خدای و رسول او تا حکم کند میان ایشان آنکه گویند

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَمَنْ يُطِعِ

شنیدیم و فرمان برداریم و آنان ایشانند رستگاران و هرکه فرمان برد

اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

خدایرا و رسول او را و بترسد خدایرا و پرهیزد از ذنوب او پس آنان ایشانند ظفر یافتگان

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ

و سوگند خوردند بخدای غایت کوشش سوگندهای ایشان که هر آینه اگر فرمایی ایشانرا بجهاد البته بیرون

لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

سوگند مخورید کار شما طاعتیست نیکو بدرستی که خدای آگاهست بانچه میکنید شما

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

بگو فرمان برید خدایرا و فرمان برید پیغمبر فرستاده را پس اگر اعراض کنید پس بدرستی

عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا

که بر رسولست آنچه تکلیف کرده اند او را از تبلیغ و بر شماست آنچه تکلیف کرده اند شما را و اگر فرمان برید او را

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ

راه یابید و نیست بر پیغمبر فرستاده مگر رسانیدن سخن هویدا ای بدانسته وعده داد خدای آنانرا

آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ

که گرویدند از شما و کردند کارهای نیکو که هر آینه خلافت دهد ایشانرا در زمین

كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ

چنانکه خلافت داد آنانرا که پیش از ایشان بودند و هر آینه ثابت دارد و قوی حال گرداند بر ایشان

الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

که پسندید برای ایشان و هر آینه بدل آرد برای ایشان پس از ترس ایشان ایمنی از اعدا

يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ

پرستند مرا شرک نیارند بمن هیچ چیز را و هرکه کافر شود پس از آن نعمت آنان

فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

پس ایشان ایشانند خارج از طاعت و بپای دارید نماز را و بدهید

الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞ لَا تَحْسَبَنَّ

زکوه را و فرمان برید پیغمبر فرستاده را تا مگر شما رحمت یابید بر شما مپندار البته

الذين كفروا معجزين في الارض وماويهم النار
آنان را که کافر شدند فوت شوندگان از خدای در زمین و جای ایشان آتش است
ولبئس المصير ۞ يا ايها الذين امنوا ليستاذنكم الذين
و هر آینه بد جای بازگشت است ای آنان که گرویدند باید که دستوری خواهند از شما آنانکه
ملكت ايمانكم والذين لم يبلغوا الحلم منكم ثلاث
مالک آن شد دستهای شما از عبید و آنان که نرسیده باشند بهنگام بلوغ از شما در سه
مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من
وقت از شما روز پیش از نماز بامداد و آنگاه که می‌نهید برای استراحت جامه‌های شما را
الظهيرة ومن بعد صلوة العشاء ثلاث عورات
وقت گرما و وقت قیلوله و از پس نماز خفتن این سه وقت خلل در ستر است
لكم ليس عليكم ولا عليهم جناح بعدهن طوافون
مر شما را نیست بر شما و نه بر ایشان بزه در ترک استیذان پس از آن اوقات طواف
عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين الله لكم الايات
حوالی شما جهت خدمت بعضی از شما طائف بر بعضی همچنان بیان می‌کند خدای برای شما آیتها
والله عليم حكيم ۞ واذا بلغ الاطفال منكم الحلم
و خدای داناست درست کار و چون رسند کودکان از شما بهنگام بلوغ
فليستاذنوا كما استاذن الذين من قبلهم كذلك
پس باید که اذن طلبند چنانکه اذن خواستند آنان که پیش از ایشان به بلوغ رسیدند همچنان

يبين الله لكم اياته والله عليم حكيم ۞ والقواعد
همچنین بیان می‌کند خدای برای شما آیتهای خود را و خدای داناست درست کار و آنان که مانده‌اند
من النساء اللاتي لا يرجون نكاحا فليس عليهن جناح
از زنان نشسته که امید نمی‌دارند از نکاح پس نیست بر ایشان هیچ بزه
ان يضعن ثيابهن غير متبرجات بزينة وان يستعففن
که بنهند در وقت خروج چادرهای خود را نه اظهار کننده آرایش را و اگر عفت نمایند به ستر تمام
خير لهن والله سميع عليم ۞ ليس على الاعمى حرج
بهتر است مر ایشان را و خدای شنواست دانا بهمه چیز نیست بر نابینا هیچ بزه
ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج ولا على
و نه بر لنگ رفتن نتواند بزه و نه بر بیمار بزه و نه بر
انفسكم ان تاكلوا من بيوتكم او بيوت ابائكم او
اهل دین شما که خورید از خانه‌های شما یا خانه‌های پدران شما یا
بيوت امهاتكم او بيوت اخوانكم او بيوت اخواتكم
خانه‌های مادران شما یا خانه‌های برادران شما یا خانه‌های خواهران شما
او بيوت اعمامكم او بيوت عماتكم او بيوت اخوالكم
یا خانه‌های برادران پدران شما یا خانه‌های خواهران پدران شما یا خانه‌های برادران مادران
او بيوت خالاتكم او ما ملكتم مفاتحه او صديقكم ليس
یا خانه‌های خواهران مادران شما یا آنچه مالک شما باشید کلیدهای آن بطریق اذن یا خانه‌ها

عليكم جناح ان تأكلوا جميعا او اشتاتا فاذا
دخلتم بيوتا فسلموا على انفسكم تحية من عند الله مباركة
طيبة كذلك يبين الله لكم الآيات لعلكم
تعقلون ۞ انما المؤمنون الذين آمنوا بالله ورسوله
واذا كانوا معه على امر جامع لم يذهبوا حتى
يستأذنوه ان الذين يستأذنونك اولئك الذين
يؤمنون بالله ورسوله فاذا استأذنوك لبعض شأنهم
فاذا استأذنوك لبعض شأنهم فأذن لمن شئت منهم
واستغفر لهم الله ان الله غفور رحيم ۞ لا تجعلوا

دعاء الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم
الله الذين يتسللون منكم لواذا فليحذر الذين يخالفون
عن امره ان تصيبهم فتنة او يصيبهم عذاب اليم ۞
الا ان لله ما في السموات والارض قد يعلم ما انتم
عليه ويوم يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله
بكل شيء عليم

سورة الفرقان سبع وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشنده مهربان
تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين

نذيرا الذي له ملك السموات والارض ولم يتخذ

بیم کننده آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نگرفت برای خود

ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء

هیچ فرزند و نباشد مر او را هیچ انبازی در پادشاهی و آفرید هر چیزی

فقدره تقديرا واتخذوا من دونه آلهة لا يخلقون شيئا

پس اندازه کرد مر او را اندازه کردنی و گرفتند بجز خدای خدایانی که نمی‌آفرینند هیچ

وهم يخلقون ولا يملكون لانفسهم ضرا ولا

و ایشان آفریده شوند و مالک نشوند برای تنهای خود هیچ گزندی و نه

نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا وقال

هیچ سودی و مالک نشوند مرگ را و نه زندگانی و نه برانگیختن را و گفتند

الذين كفروا ان هذا الا افك افتريه واعانه

آنانکه کافر شدند نیست این قرآن مگر دروغی که برباقت آن را از خود و یاری داد

عليه قوم آخرون فقد جاءو ظلما وزورا وقالوا

برآن کار گروهی دیگر پس بتحقیق آمدند بستمکاری و دروغی و گفتند

اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة و

افسانهای پیشینیان است که نویسانید آن را پس آن خوانده میشود بر او بامداد و

اصيلا قل انزله الذي يعلم السر في السموات و

شبانگاه بگو فرو فرستاد آنرا آنکه میداند پنهان را در آسمانها و

الارض انه كان غفورا رحيما وقالوا مال هذا

زمین بدرستی که او هست آمرزگار و مهربان و گفتند چیست این

الرسول ياكل الطعام ويمشي في الاسواق لولا

مدعی رسالت را که میخورد طعام را و میرود در بازارها جهت معاش چرا

انزل اليه ملك فيكون معه نذيرا او يلقى اليه كنز

فرو فرستاده نشد بسوی او فرشته تا باشد با او بیم کننده یا انداخته شود بسوی او گنجی

او تكون له جنة ياكل منها وقال الظالمون ان تتبعون

یا باشد مر او را بوستانی که میخورد از آن و گفتند ستمکاران نمی‌متابعت کنید

الا رجلا مسحورا انظر كيف ضربوا لك الامثال

مگر مردی را مختلط العقل ببین که چگونه زدند برای تو داستانهای

فضلوا فلا يستطيعون سبيلا تبارك الذي ان شاء

پس گمراه شدند پس نمی‌توانند هیچ طریقی بزرگوار است خدای که اگر خواهد

جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الانهار

بدهد برای تو بهتر از آنچه میخواهند بوستانهای که میرود از زیر درختان آن جویها

ويجعل لك قصورا بل كذبوا بالساعة واعتدنا

و بدهد برای تو کوشکهای رفیع را بلکه دروغ داشتند قیامت را و ساختیم

لمن كذب بالساعة سعيرا اذا راتهم من مكان

برای آنکه دروغ داشت قیامت را آتش افروخته چون ببیند ایشان را از جای

بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا ۝ وإذا ألقوا منها

و ور شنوند مرا و را جوشیدنی و تنشی عظیم و چون افکنده شوند از آن

مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا ۝ لا تدعوا

در مکانی تنگ دست بازبستگان خوانند آنجا هلاک و ثبور مخوانید

اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا ۝ قل أذلك

امروز یک نوع هلاک و بخوانید هلاک بسیار را بگوی آن جزا

خير أم جنة الخلد التي وعد المتقون كانت لهم

بهتر است یا بوستان جاودانی که وعده داده شده پرهیزکاران است آن مر ایشان را

جزاء ومصيرا ۝ لهم فيها ما يشاءون خالدين كان

پاداشی نیکو و جای بازگشتنی مر ایشان راست در آن جنت آنچه خواهند از نعیم جاودانه باشند

على ربك وعدا مسؤولا ۝ ويوم يحشرهم وما يعبدون

پروردگار تو وعده سزاوار پرسیدن و در آن روز که گرد آریم ایشان را و آنچه میپرستند

من دون الله فيقول أأنتم أضللتم عبادي هؤلاء أم

از غیر خدای پس گوید خدای ای شما گمراه کردید بندگان مرا آیا ایشان

هم ضلوا السبيل ۝ قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا

گمراه شدند از راه گویند پاکا توئی از نقص نباشد سزاوار ما را

أن نتخذ من دونك من أولياء ولكن متعتهم وآباءهم

که گیریم از غیر تو هیچ دوستانی ولیکن برخورداری دادی ایشان را و پدرانشان را

حتى نسوا الذكر وكانوا قوما بورا ۝ فقد كذبوكم

تا فراموش کردند قرآن را و امانت را و بودند گروهی از اهل هلاک پس بحقیقت تکذیب نمودند

بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم

بآنچه میگفتند از اقرار الهیت پس نتوانید ای کفار دفع عذاب و نه یاری کردن و هر که ستم کند

منكم نذقه عذابا كبيرا ۝ وما أرسلنا قبلك من

از شما چشانیم او را عذابی بزرگ ضعف و نفرستادیم ما پیش از زمان تو از

المرسلين إلا إنهم ليأكلون الطعام ويمشون

پیغمبران فرستاده کسی را مگر که ایشان مر انرا میخوردند غذا را و میرفتند جهة مهمات

في الأسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة أتصبرون

در بازارها و گردانیدیم بعضی از شما را برای بعضی سبب ابتلای صبر میکنید ای مؤمنان

وكان ربك بصيرا ۝ وقال الذين لا يرجون

و هست پروردگار تو بینا بحال همه و گفتند آنان که امید ندارند بما رسیدن

لقاءنا لولا أنزل علينا الملائكة أو نرى ربنا لقد

رسیدن ما چرا فرو نفرستاده شدند بر ما فرشتگان را یا چرا نمی‌بینیم پروردگار ما را بحقیقت

استكبروا في أنفسهم وعتوا عتوا كبيرا ۝ يوم

پنهان داشتند تکبر را در بواطن خود و تجاوز نمودند از حد تجاوز نمودنی بزرگ روزی

يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون

که ببینند فرشتگان را هیچ بشارت نیست در آن روز مر گناهکاران را و گویند مجرمان بطریق

حجرا محجورا ۝ وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه

[illegible]

هباء منثورا ۝ اصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا

[illegible]

واحسن مقيلا ۝ ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل

[illegible]

الملائكة تنزيلا ۝ الملك يومئذ الحق للرحمن وكان

[illegible]

يوما على الكافرين عسيرا ۝ ويوم يعض الظالم على

[illegible]

يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا ۝ يا

[illegible]

ويلتى ليتني لم اتخذ فلانا خليلا ۝ لقد اضلني عن الذكر

[illegible]

بعد اذ جاءني وكان الشيطان للانسان

[illegible]

خذولا ۝ وقال الرسول يا رب ان قومي اتخذوا

[illegible]

هذا القرآن مهجورا ۝ وكذلك جعلنا لكل نبي

[illegible]

عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا

[illegible]

وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن جملة

[illegible]

واحدة كذلك لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا

[illegible]

ولا يأتونك بمثل الا جئناك بالحق واحسن تفسيرا

[illegible]

الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم اولئك

[illegible]

شر مكانا واضل سبيلا ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب

[illegible]

وجعلنا معه اخاه هارون وزيرا ۝ فقلنا اذهبا الى

[illegible]

القوم الذين كذبوا بآياتنا فدمرناهم تدميرا

[illegible]

وقوم نوح لما كذبوا الرسل اغرقناهم وجعلناهم
للناس اية واعتدنا للظالمين عذابا اليما وعادا و
ثمودا واصحاب الرس وقرونا بين ذلك كثيرا وكلا
ضربنا له الامثال وكلا تبرنا تتبيرا ولقد
اتوا على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا
يرونها بل كانوا لا يرجون نشورا واذا راوك
ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذي بعث الله رسولا
ان كاد ليضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا عليها
وسوف يعلمون حين يرون العذاب من اضل

سبيلا ارايت من اتخذ الهه هواه افانت تكون
عليه وكيلا ام تحسب ان اكثرهم يسمعون او
يعقلون ان هم الا كالانعام بل هم اضل سبيلا
الم تر الى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله
ساكنا ثم جعلنا الشمس عليه دليلا ثم قبضناه
الينا قبضا يسيرا وهو الذي جعل لكم الليل
لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا وهو
الذي ارسل الرياح بشرا بين يدي رحمته وانزلنا
من السماء ماء طهورا لنحيي به بلدة ميتا ونسقيه

مما خلقنا أنعاما وأناسي كثيرا ۝ ولقد صرفناه

بينهم ليذكروا فأبى أكثر الناس إلا كفورا ۝

ولو شئنا لبعثنا في كل قرية نذيرا ۝ فلا تطع الكافرين

وجاهدهم به جهادا كبيرا ۝ وهو الذي مرج البحرين

هذا عذب فرات وهذا ملح أجاج وجعل بينهما

برزخا وحجرا محجورا ۝ وهو الذي خلق من الماء بشرا

فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا ۝ ويعبدون

من دون الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر

على ربه ظهيرا ۝ وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا

قل ما أسألكم عليه من أجر إلا من شاء أن يتخذ إلى ربه

سبيلا ۝ وتوكل على الحي الذي لا يموت وسبح

بحمده وكفى به بذنوب عباده خبيرا ۝ الذي خلق

السموات والأرض وما بينهما في ستة أيام ثم استوى

على العرش الرحمن فسئل به خبيرا ۝ وإذا قيل لهم اسجدوا

للرحمن قالوا وما الرحمن أنسجد لما تأمرنا وزادهم

نفورا ۝ تبارك الذي جعل في السماء بروجا وجعل

فيها سراجا وقمرا منيرا ۝ وهو الذي جعل الليل

والنهار خلفة لمن أراد أن يذكر أو أراد شكورا

وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هونا و
و بندگان خدای بخشاینده آنانند که میروند بر زمین با سکون و وقار و
اذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما * والذين يبيتون
چون سخن گویند با ایشان اهل سفاهت و جهالت گویند سلام کردیم سلام کردنی و آنان که
لربهم سجدا وقياما * والذين يقولون ربنا اصرف
برای پروردگار خود سجده کنان و ایستادگان و آنان که میگویند ای پروردگار ما بگردان
عنا عذاب جهنم ان عذابها كان غراما * انها
از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب آن باشد بالزوم و دوام بدرستی که آن
ساءت مستقرا ومقاما * والذين اذا انفقوا لم
بد است قرارجای ایستادن و ایستادن جای آن و آنان که چون نفقه کنند
يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما * والذين
از حد تجاوز ننمایند و تضییق ننمایند و باشد آن انفاق میان این هر دو معتدل الطرفین و آنان
لا يدعون مع الله الها آخر ولا يقتلون النفس التي
نپرستند با معبود حق خدای دیگر را و نکشند هیچ تنی را که
حرم الله الا بالحق ومن يفعل ذلك يلق اثاما *
حرام کرد خدای آن را مگر بسبب حق و هر که کند آن مناهی را بیند جزای آن بزه را
يضاعف له العذاب يوم القيمة ويخلد فيه مهانا
دو باره کرده شود او را عذاب روز قیامت و جاوید ماند در آن عذاب خوار

الا من تاب وآمن وعمل عملا صالحا فاولئك يبدل
مگر آنکس که توبه کرده و ایمان آورده و کرده کاری نیکو بدرستی که ایشان بدل کند
الله سيئاتهم حسنات وكان الله غفورا رحيما * و
خدای بدیهای ایشان را به نیکوییها و هست خدای آمرزگار مهربان و
من تاب وعمل صالحا فانه يتوب الى الله متابا *
هر که توبه کند و کند کاری نیکو پس بدرستی که او رجوع کند با خدای رجوعی مرضی
والذين لا يشهدون الزور واذا مروا باللغو مروا
و آنان که گواهی ندهند بدروغ یا حاضر نشوند در مجالس باطل و چون بگذرند بکار
كراما * والذين اذا ذكروا بآيات ربهم لم يخروا
گرامی نا التفات بآن نکنند و آنان که چون پند داده شوند بآیتهای پروردگار ایشان
عليها صما وعميانا * والذين يقولون ربنا هب لنا
بران حال آنکه کران باشند و کوران و آنان که میگویند ای پروردگار ما ببخش ما را
من ازواجنا وذرياتنا قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما
از زنان ما و فرزندان ما روشنی چشمها بتوفیق طاعات و گردان ما را برای پرهیزگاران
اولئك يجزون الغرفة بما صبروا ويلقون فيها
ایشان جزا داده شوند مکان عالی در جنت بسبب آنکه صبر کردند و پیش آرند ایشان را در آن
تحية وسلاما * خالدين فيها حسنت مستقرا و
دعای و سلامت از آفات جاویدان در آن جنت نیکوست قرارجایی و

مقاما ۞ قل ما يعبؤا بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم

فسوف يكون لزاما

سورة الشعراء مائتان وسبع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۞ تلك آيات الكتاب المبين ۞ لعلك باخع
نفسك ألا يكونوا مؤمنين ۞ إن نشأ ننزل عليهم
من السماء آية فظلت أعناقهم لها خاضعين ۞
وما يأتيهم من ذكر من الرحمن محدث إلا كانوا
عنه معرضين ۞ فقد كذبوا فسيأتيهم أنباء ما كانوا

به يستهزءون ۞ أولم يروا إلى الأرض كم أنبتنا
فيها من كل زوج كريم ۞ إن في ذلك لآية وما
كان أكثرهم مؤمنين ۞ وإن ربك لهو العزيز
الرحيم ۞ وإذ نادى ربك موسى أن ائت القوم
الظالمين ۞ قوم فرعون ألا يتقون ۞ قال رب إني
أخاف أن يكذبون ۞ ويضيق صدري ولا ينطلق
لساني فأرسل إلى هارون ۞ ولهم علي ذنب فأخاف
أن يقتلون ۞ قال كلا فاذهبا بآياتنا إنا معكم
مستمعون ۞ فأتيا فرعون فقولا إنا رسول رب

العالمين ۝ ان ارسل معنا بني اسرائيل ۝ قال الم نربك
[illegible]
فينا وليدا ولبثت فينا من عمرك سنين ۝ وفعلت
[illegible]
فعلتك التي فعلت وانت من الكافرين ۝ قال
[illegible]
فعلتها اذا وانا من الضالين ۝ ففررت منكم لما خفتكم
[illegible]
فوهب لي ربي حكما وجعلني من المرسلين ۝ وتلك نعمة
[illegible]
تمنها علي ان عبدت بني اسرائيل ۝ قال فرعون وما رب
[illegible]
العالمين ۝ قال رب السموات والارض وما بينهما
[illegible]
ان كنتم موقنين ۝ قال لمن حوله الا تستمعون ۝
[illegible]
قال ربكم ورب اباءكم الاولين ۝ قال ان رسولكم
[illegible]

الذي ارسل اليكم لمجنون ۝ قال رب المشرق والمغرب
[illegible]
وما بينهما ان كنتم تعقلون ۝ قال لئن اتخذت الها
[illegible]
غيري لاجعلنك من المسجونين ۝ قال اولو جئتك
[illegible]
بشيء مبين ۝ قال فات به ان كنت من الصادقين
[illegible]
فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ۝ ونزع يده فاذا
[illegible]
هي بيضاء للناظرين ۝ قال للملا حوله ان هذا لساحر
[illegible]
عليم ۝ يريد ان يخرجكم من ارضكم بسحره فماذا تامرون
[illegible]
قالوا ارجه واخاه وابعث في المدائن حاشرين ۝ ياتوك
[illegible]
بكل سحار عليم ۝ فجمع السحرة لميقات يوم معلوم
[illegible]

وقيل للناس هل أنتم مجتمعون ۝ لعلنا نتبع السحرة إن
كانوا هم الغالبين ۝ فلما جاء السحرة قالوا لفرعون
أئن لنا لأجرا إن كنا نحن الغالبين ۝ قال نعم وإنكم
إذا لمن المقربين ۝ قال لهم موسى ألقوا ما أنتم ملقون
فألقوا حبالهم وعصيهم وقالوا بعزة فرعون إنا
لنحن الغالبون ۝ فألقى موسى عصاه فإذا هي تلقف
ما يأفكون ۝ فألقي السحرة ساجدين ۝ قالوا آمنا
برب العالمين ۝ رب موسى وهرون ۝ قال آمنتم
له قبل أن آذن لكم إنه لكبيركم الذي علمكم السحر

فلسوف تعلمون ۝ لأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف
ولأصلبنكم أجمعين ۝ قالوا لا ضير إنا إلى ربنا منقلبون
إنا نطمع أن يغفر لنا ربنا خطايانا أن كنا أول
المؤمنين ۝ وأوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي
إنكم متبعون ۝ فأرسل فرعون في المدائن حاشرين ۝
إن هؤلاء لشرذمة قليلون ۝ وإنهم لنا لغائظون ۝
وإنا لجميع حاذرون ۝ فأخرجناهم من جنات وعيون
وكنوز ومقام كريم ۝ كذلك وأورثناها بني
إسرائيل ۝ فأتبعوهم مشرقين ۝ فلما تراءا الجمعان قال

أصحاب موسى إنا لمدركون ۝ قال كلا إن معي ربي
سيهدين ۝ فأوحينا إلى موسى أن اضرب بعصاك
البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم ۝
وأزلفنا ثم الآخرين ۝ وأنجينا موسى ومن معه
أجمعين ۝ ثم أغرقنا الآخرين ۝ إن في ذلك لآية
وما كان أكثرهم مؤمنين ۝ وإن ربك لهو العزيز
الرحيم ۝ واتل عليهم نبأ إبراهيم ۝ إذ قال لأبيه وقومه
ما تعبدون ۝ قالوا نعبد أصناما فنظل لها عاكفين ۝
قال هل يسمعونكم إذ تدعون ۝ أو ينفعونكم أو يضرون

قالوا بل وجدنا آباءنا كذلك يفعلون ۝ قال
أفرأيتم ما كنتم تعبدون ۝ أنتم وآباؤكم الأقدمون
فإنهم عدو لي إلا رب العالمين ۝ الذي خلقني فهو
يهدين ۝ والذي هو يطعمني ويسقين ۝ وإذا مرضت
فهو يشفين ۝ والذي يميتني ثم يحيين ۝ والذي أطمع
أن يغفر لي خطيئتي يوم الدين ۝ رب هب لي حكما
وألحقني بالصالحين ۝ واجعل لي لسان صدق في
الآخرين ۝ واجعلني من ورثة جنة النعيم ۝ واغفر
لأبي إنه كان من الضالين ۝ ولا تخزني يوم يبعثون

يوم لا ينفع مال ولا بنون ۞ الا من اتى الله بقلب
سليم ۞ وازلفت الجنة للمتقين ۞ وبرزت الجحيم
للغاوين ۞ وقيل لهم اين ما كنتم تعبدون من دون
الله هل ينصرونكم او ينتصرون ۞ فكبكبوا فيها
هم والغاون ۞ وجنود ابليس اجمعون ۞ قالوا و
هم فيها يختصمون ۞ تالله ان كنا لفي ضلال مبين ۞
اذ نسويكم برب العالمين ۞ وما اضلنا الا المجرمون ۞
فما لنا من شافعين ۞ ولا صديق حميم ۞ فلو ان لنا
كرة فنكون من المؤمنين ۞ ان في ذلك لاية و

ما كان اكثرهم مؤمنين ۞ وان ربك لهو العزيز
الرحيم ۞ كذبت قوم نوح المرسلين ۞ اذ قال لهم
اخوهم نوح الا تتقون ۞ اني لكم رسول امين ۞
فاتقوا الله واطيعون ۞ وما اسئلكم عليه من اجر
ان اجري الا على رب العالمين ۞ فاتقوا الله واطيعون ۞
قالوا انؤمن لك واتبعك الارذلون ۞ قال وما
علمي بما كانوا يعملون ۞ ان حسابهم الا على ربي
لو تشعرون ۞ وما انا بطارد المؤمنين ۞ ان انا الا
نذير مبين ۞ قالوا لئن لم تنته يا نوح لتكونن من

نصف الجزء

الْمَرْجُومِينَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝ فَافْتَحْ بَيْنِي

وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَأَنجَيْنَاهُ

وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ۝

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ

رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ۝ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ

لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝ وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُم

بِمَا تَعْلَمُونَ ۝ أَمَدَّكُم بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا سَوَاءٌ

عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوَاعِظِينَ ۝ إِنْ هَٰذَا

إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم

مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ

ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا

تتقون إني لكم رسول أمين فاتقوا الله وأطيعون

نمی‌ترسید از خدای بدرستی که من مر شما را رسولی ام با امانت پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا

وما أسألكم عليه من أجر إن أجري إلا على رب

و نمی‌خواهم از شما بر کار تبلیغ هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار

العالمين أتتركون فيما هاهنا آمنين في جنات

جهانیان ای می‌گذارند شما را در آنچه در اینجاست ایمن از آفات در بوستانها

وعيون وزروع ونخل طلعها هضيم وتنحتون من

و چشمه‌ها و کشت‌زارها و درخت خرما که بر آن لطیف و نرمست و می‌تراشید از

الجبال بيوتا فارهين فاتقوا الله وأطيعون

کوههای بلند خانه‌هایی را با نشاط و کیاست پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا

ولا تطيعوا أمر المسرفين الذين يفسدون في

و فرمان مبرید فرمان از حد گذرندگان را آنان که تباهی میکنند در

الأرض ولا يصلحون قالوا إنما أنت من المسحرين

زمین بکفر و معاصی و هیچ اصلاح نمیکنند گفتند بدرستی که تو از جادو کردگانی

ما أنت إلا بشر مثلنا فأت بآية إن كنت من الصادقين

نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار معجزه اگر هستی از راستگویان

قال هذه ناقة لها شرب ولكم شرب يوم معلوم

گفت این ناقه ایست مر او راست نصیبی از آب و مر شما راست نصیب روزی

ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب يوم عظيم فعقروها

و مرسانید او را هیچ بدی که فرا گیرد شما را عذاب روزی بزرگ پس بکشتند او را

فأصبحوا نادمين فأخذهم العذاب إن في ذلك

پس گشتند از اهل ندامت پس گرفت ایشان را عذاب بدرستی که در آنچه گفتیم

لآية وما كان أكثرهم مؤمنين وإن ربك

نشانه عبرتست و نبودند بیشتر ایشان از اهل ایمان و بدرستی که پروردگار تو

لهو العزيز الرحيم كذبت قوم لوط المرسلين إذ

مر اوست غالب مهربان تکذیب نمودند گروه لوط پیغمبران فرستاده را چون

قال لهم أخوهم لوط ألا تتقون إني لكم رسول

گفت مر ایشان را برادر ایشان لوط ای نمی‌ترسید از خدای بدرستی که من مر شما را رسولی ام

أمين فاتقوا الله وأطيعون وما أسألكم عليه من

با امانت پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و نمیخواهم از شما بر کار تبلیغ هیچ

أجر إن أجري إلا على رب العالمين أتأتون الذكران

مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ای می‌آیید بر مردان

من العالمين وتذرون ما خلق لكم ربكم من

از جهانیان و میگذارید آنچه آفریده برای شما پروردگار شما از

أزواجكم بل أنتم قوم عادون قالوا لئن لم تنته يا لوط

زنان شما بلکه شما گروهی اید از حد گذرندگان گفتند اگر باز نایستی ای

لتكونن من المخرجين ۝ قال اني لعملكم من القالين
رب نجني واهلي مما يعملون ۝ فنجيناه واهله
اجمعين ۝ الا عجوزا في الغابرين ۝ ثم دمرنا
الاخرين ۝ وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين
ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان
ربك لهو العزيز الرحيم ۝ كذب اصحاب الايكة
المرسلين ۝ اذ قال لهم شعيب الا تتقون ۝ اني
لكم رسول امين ۝ فاتقوا الله واطيعون ۝ وما
اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين

اوفوا الكيل ولا تكونوا من المخسرين ۝ وزنوا
بالقسطاس المستقيم ۝ ولا تبخسوا الناس اشياءهم و
لا تعثوا في الارض مفسدين ۝ واتقوا الذي خلقكم
والجبلة الاولين ۝ قالوا انما انت من المسحرين
وما انت الا بشر مثلنا وان نظنك لمن الكاذبين
فاسقط علينا كسفا من السماء ان كنت من الصادقين
قال ربي اعلم بما تعملون ۝ فكذبوه فاخذهم عذاب
يوم الظلة انه كان عذاب يوم عظيم ۝ ان في
ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

پروردگار تو برانه او غالب مهربان و بدرستی که قرآن فرستاده پروردگار جهانیان

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝

فرود آورد او را بتدریج جبرئیل امین بر دل مبارک تو تا باشی از بیم نمایندگان

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ

بلغتی عربی فصیح هویدا و بدرستی که قرآن یا محمد مرانه در کتب پیشینیان از انبیا

يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ

نیست مر این کافران را آنکه بدانند نعت او را ایشان یعقوب عبدالله سلام و اتباع و اگر فرو

عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝

بر بعضی از غیر عرب پس خواندی آن را بر ایشان نبودندی بآن تصدیق کنندگان

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ

همچنان درآوردیم آن را در دلهای گناهکاران ایمان نیارند

بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا

بآن تا که ببینند عذاب دردناک پس آید بایشان ناگهان و ایشان

يَشْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا

ندانند پس گویند هیچ هستیم ما مهلت دادگان ای پس بعذاب

يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ

شتاب مینمایند ای پس دانستی اگر برخورداری دهیم ایشان را سالها پس آید بایشان

مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

آنچه بودند که وعده داده میشوند از عذاب فایده نداد ایشان را آنچه بودند

يُمَتَّعُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝

که متمتع میشدند و هلاک نکردیم هیچ اهل شهری را مگر که مر ایشان را بود بیم نمایندگان

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝

برای موعظت و نبودیم ما ستمکاران و فرود نیاوردند قرآن را دیوان

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ

و نسزد مر ایشان را انزال قرآن و خود نتوانند بدرستیکه ایشان از استماع کلام

لَمَعْزُولُونَ ۝ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ

برانده دور کرده شدگان بواسطه رجم پس مخوان با معبود بحق خدای دیگر را پس باشی از

الْمُعَذَّبِينَ ۝ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝ وَاخْفِضْ

عذاب کردگان و بیم نمای خویشان ترا که نزدیک ترند و تواضع نمای

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ

و لطف کن برای آنانکه متابعت نمودند ترا از مؤمنان پس اگر نافرمانی نمایند ترا پس بگو

إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝

بدرستی که من بیزارم از آنچه میکنید شما و اعتماد نمای بر خدای غالب مهربان

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ۝

آنکه می بیند ترا آنگاه که قیام مینمایی برای تهجد و میبیند ترا در تفحص نمازگزاران

انه هو السميع العليم ۞ هل انبئكم على من
تنزل الشياطين ۞ تنزل على كل افاك اثيم ۞ يلقون
السمع واكثرهم كاذبون ۞ والشعراء يتبعهم
الغاون ۞ الم تر انهم في كل واد يهيمون ۞ وانهم
يقولون ما لا يفعلون ۞ الا الذين امنوا وعملوا
الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من
بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا اي منقلب

ينقلبون ۞
بازمی گردند

سورة النمل مكية ثلث وتسعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

طس تلك ايات القران وكتاب مبين ۞ هدى
وبشرى للمؤمنين ۞ الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
الزكوة وهم بالاخرة هم يوقنون ۞ ان الذين لا
يؤمنون بالاخرة زينا لهم اعمالهم فهم يعمهون ۞
اولئك الذين لهم سوء العذاب وهم في الاخرة هم
الاخسرون ۞ وانك لتلقى القران من لدن حكيم
عليم ۞ اذ قال موسى لاهله اني انست نارا ساتيكم
منها بخبر او اتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون ۞

حزب

فلما جاءها نودي ان بورك من في النار ومن حولها

پس چون آمد بدان ندا زده شد که با منافع و خیرات باد آنکه در مکان آتش است موسی و فرشتگان

وسبحان الله رب العالمين ۞ يا موسى انه انا الله العزيز

و پاکست از خصائص حدوث و حلول خدای پروردگار جهانیان ای موسی بدرستی که منم خدای غالب

الحكيم ۞ والق عصاك فلما راها تهتز كانها جان

درست کار و کردار و بینداز عصای ترا پس چون دیدش که می جنبید گویی آن ماری بود

ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى لا تخف اني لا يخاف

اعراض کرد و منهزم از آن و رجوع نکرد ای موسی مترس بدرستی که من نترسند

لدي المرسلون ۞ الا من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء

نزد من پیغمبران فرستاده مگر آنکه ستم کرد بر خود پس بدل کرد توبه را پس از گناه

فاني غفور رحيم ۞ وادخل يدك في جيبك تخرج بيضاء

که بدرستی که منم آمرزگار مهربان و درآور دست خود را در گریبان تو تا بیرون آید سفید

من غير سوء في تسع ايات الى فرعون وقومه انهم

از عیبی و آفتی در معجزات نه‌گانه برو سوی فرعون و گروه او بدرستی که ایشان

كانوا قوما فاسقين ۞ فلما جاءتهم اياتنا مبصرة

هستند گروهی خارج از طاعت پس چون آمد بایشان معجزات ما روشن

قالوا هذا سحر مبين ۞ وجحدوا بها واستيقنتها

گفتند این جادویی است هویدا و انکار نمودند بآن و یقین دانست صحت آن را

انفسهم ظلما وعلوا فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ۞

ضمایرشان از ظلم و کبر و ترفع پس بنگر که چگونه بود خاتمت کار تباه‌کاران

ولقد اتينا داود وسليمن علما وقالا الحمد لله الذي

و بتحقیق دادیم داود را و سلیمان را دانشی تمام و گفتند ستایش مر خدا را که

فضلنا على كثير من عباده المؤمنين ۞ وورث

فزونی داد ما را در معرفت و دین بر بسیاری از بندگان او که باایمانند و میراث یافت

سليمن داود وقال يا ايها الناس علمنا منطق الطير

سلیمان نبوت و ملک را از داود و گفت ای مردمان آموزانیده‌اند ما را فهم زبان مرغان

واوتينا من كل شيء ان هذا لهو الفضل المبين ۞

و داده‌اند ما را بعضی از همه چیزی بدرستی که این عطا هرآینه است فزونی هویدا

وحشر لسليمن جنوده من الجن والانس والطير فهم

و گرد کرده شد برای سلیمان لشکرهای او از پری و آدمی و پرنده پس ایشان

يوزعون ۞ حتى اذا اتوا على واد النمل قالت نملة يا

ممنوع الاوایل بودند برای لحوق اواخر تا چون آمدند بر وادی که مورچگان بود گفت مورچه ای

ايها النمل ادخلوا مساكنكم لا يحطمنكم سليمن

ای مورچگان درآیید در جایهای شما تا نه خرد و شکسته کند شما را سلیمان

وجنوده وهم لا يشعرون ۞ فتبسم ضاحكا من قولها

و لشکریان او و ایشان ندانند پس تبسم نمود سلیمان از روی ضحک از گفتار او

وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيٓ اَنْعَمْتَ
وگفت ای پروردگار من الهام ده مرا که شکر گزارم نعمت ترا و نکویی ترا که انعام نمودی
عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰيهُ وَاَدْخِلْنِي
بر من و بر پدر و مادر من و آنکه کنم کردار نیکو که پسندی آنرا و در آور مرا
بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ۞ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ
بخشایش خود در میان بندگان نیکوکار خود وطلب کرد مرغان را پس گفت
مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِينَ ۞
که چه مرا که نمی بینم هدهد را یا نه که هست از جمله غایبان
لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهُ اَوْ لَيَاْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ
هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت یا هر آینه بکشم او را یا هر آینه آرد پیش من حجتی
مُبِينٍ ۞ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
هویدا پس درنگ کرد بعد از زمانی دراز پس گفت دانا شدم بانچه دانا نشدی بآن
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقِينٍ ۞ اِنِّي وَجَدْتُ امْرَاَةً
و آوردم تو را از شهر سبا خبری یقین بدرستی که من یافتم زنی را بلقیس نام
تَمْلِكُهُمْ وَاُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۞
که مالک است ایشانرا و داده اند او را از هر چیزی از اسباب و مر او راست سریری بزرگ
وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ
یافتم آن زن را و گروه او را که سجده میکنند مر آفتاب را بجز معبود بحق و آراسته

لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا
مر ایشانرا دیو رجیم کردارهای ایشان را پس باز داشت ایشانرا از راه صواب پس ایشان
يَهْتَدُونَ ۞ اَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي
راه نمی یابند بان طریق تا که سجده نکنند معبود بحق را که بیرون می آرد نهان را در
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۞
آسمانها و زمینها و میداند آنرا که نهان میدارید و آنچه آشکارا میکنید
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۞ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ
خدای بحق خدای نیست مگر او پروردگار عرش بزرگ گفت سلیمان زود بود که بنگریم که آیا
اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ اِذْهَبْ بِكِتَابِي هٰذَا فَاَلْقِهْ
راست گفتی یا هستی از دروغگویان ببر کتاب و نامه مرا این پس بیفکن آنرا
اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۞ قَالَتْ
سوی ایشان پس دور شو از ایشان پس بنگر که چه جواب میگویند گفت بلقیس
يَآ اَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۞ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَ
ای اشراف قوم بدرستی که افکنده اند سوی من نامه بزرگوار بدرستی که آن از سلیمان است و
اِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞ اَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَاْتُونِي
بدرستی که آن مکتوب بنام خدای بخشاینده مهربان که تکبر و ترفع منمایید بر من و بیایید
مُسْلِمِينَ ۞ قَالَتْ يَآ اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُونِي فِيٓ اَمْرِي مَا
حال آنکه منقاد امر حق باشید گفت بلقیس ای اشراف قوم فتوی دهید مرا در کار من نبودم

سجدة

كنت قاطعة امرا حتى تشهدون ۝ قالوا نحن اولوا
قوة واولوا بأس شديد والامر اليك فانظري
ماذا تأمرين ۝ قالت ان الملوك اذا دخلوا قرية
افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة وكذلك
يفعلون ۝ واني مرسلة اليهم بهدية فناظرة بم
يرجع المرسلون ۝ فلما جاء سليمن قال اتمدونن بمال
فما اتاني الله خير مما اتيكم بل انتم بهديتكم تفرحون
ارجع اليهم فلنأتينهم بجنود لا قبل لهم بها
ولنخرجنهم منها اذلة وهم صاغرون ۝ قال يا ايها

ايكم يأتيني بعرشها قبل ان يأتوني مسلمين ۝ قال
عفريت من الجن انا اتيك به قبل ان تقوم من مقامك
واني عليه لقوي امين ۝ قال الذي عنده علم من
الكتاب انا اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك
فلما راه مستقرا عنده قال هذا من فضل ربي ليبلوني
ءاشكر ام اكفر ومن شكر فانما يشكر لنفسه و
ومن كفر فان ربي غني كريم ۝ قال نكروا لها عرشها
ننظر اتهتدي ام تكون من الذين لا يهتدون ۝ فلما
جاءت قيل اهكذا عرشك قالت كأنه هو واوتينا

العلم من قبلها وكنا مسلمين وصدها ما كانت
[illegible]
تعبد من دون الله انها كانت من قوم كافرين
[illegible]
قيل لها ادخلي الصرح فلما رأته حسبته لجة وكشفت
[illegible]
عن ساقيها قال انه صرح ممرد من قوارير قالت
[illegible]
رب اني ظلمت نفسي واسلمت مع سليمان لله رب
[illegible]
العالمين ولقد ارسلنا الى ثمود اخاهم صالحا ان
[illegible]
اعبدوا الله فاذا هم فريقان يختصمون قال يا قوم
[illegible]
لم تستعجلون بالسيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون
[illegible]
الله لعلكم ترحمون قالوا اطيرنا بك وبمن معك
[illegible]

قال طائركم عند الله بل انتم قوم تفتنون وكان
[illegible]
في المدينة تسعة رهط يفسدون في الارض ولا
[illegible]
يصلحون قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه واهله ثم
[illegible]
لنقولن لوليه ما شهدنا مهلك اهله وانا لصادقون
[illegible]
ومكروا مكرا ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون
[illegible]
فانظر كيف كان عاقبة مكرهم انا دمرناهم وقومهم
[illegible]
اجمعين فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا ان في
[illegible]
ذلك لاية لقوم يعلمون وانجينا الذين امنوا وكانوا
[illegible]
يتقون ولوطا اذ قال لقومه اتاتون الفاحشة وانتم
[illegible]

تُبصِرُونَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ
قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ
أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ
مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ
اصْطَفَى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ
ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَعَ

اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ۝ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ
بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝
أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝
أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ

إن كنتم صادقين ۝ قل لا يعلم من في السموات و

[illegible]

الأرض الغيب إلا الله وما يشعرون أيان يبعثون

[illegible]

بل ادارك علمهم في الآخرة بل هم في شك منها

[illegible]

بل هم منها عمون ۝ وقال الذين كفروا أإذا

[illegible]

كنا ترابا وآباؤنا أئنا لمخرجون ۝ لقد وعدنا هذا

[illegible]

نحن وآباؤنا من قبل إن هذا إلا أساطير الأولين

[illegible]

قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة

[illegible]

المجرمين ۝ ولا تحزن عليهم ولا تكن في ضيق مما

[illegible]

يمكرون ۝ ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم

[illegible]

صادقين ۝ قل عسى أن يكون ردف لكم بعض الذي

[illegible]

تستعجلون ۝ وإن ربك لذو فضل على الناس ولكن

[illegible]

أكثرهم لا يشكرون ۝ وإن ربك ليعلم ما تكن

[illegible]

صدورهم وما يعلنون ۝ وما من غائبة في السماء

[illegible]

والأرض إلا في كتاب مبين ۝ إن هذا القرآن يقص

[illegible]

على بني إسرائيل أكثر الذي هم فيه يختلفون ۝ وإنه

[illegible]

لهدى ورحمة للمؤمنين ۝ إن ربك يقضي بينهم بحكمه

[illegible]

وهو العزيز العليم ۝ فتوكل على الله إنك على

[illegible]

الحق المبين ۝ إنك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء

[illegible]

إذا ولوا مدبرين ۞ وما أنت بهادي العمي عن
ضلالتهم إن تسمع إلا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون
وإذا وقع القول عليهم أخرجنا لهم دابة من الأرض
تكلمهم أن الناس كانوا بآياتنا لا يوقنون ۞
ويوم نحشر من كل أمة فوجا ممن يكذب بآياتنا
فهم يوزعون ۞ حتى إذا جاءوا قال أكذبتم بآياتي و
لم تحيطوا بها علما أماذا كنتم تعملون ۞ ووقع
القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون ۞ ألم يروا
أنا جعلنا الليل ليسكنوا فيه والنهار مبصرا إن

في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۞ ويوم ينفخ في الصور
ففزع من في السموات ومن في الأرض إلا من
شاء الله وكل أتوه داخرين ۞ وترى الجبال
تحسبها جامدة وهي تمر مر السحاب صنع الله الذي
أتقن كل شيء إنه خبير بما تفعلون ۞ من جاء
بالحسنة فله خير منها وهم من فزع يومئذ آمنون ۞
ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم في النار هل
تجزون إلا ما كنتم تعملون ۞ إنما أمرت أن أعبد
رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء وأمرت

أن أكون من المسلمين ۝ وأن أتلوا القرآن فمن
اهتدى فإنما يهتدي لنفسه ومن ضل فقل إنما أنا من
المنذرين ۝ وقل الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها و
ما ربك بغافل عما تعملون ۝

سورة القصص مكية ثمان وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۝ تلك آيات الكتاب المبين ۝ نتلوا عليك
من نبإ موسى وفرعون بالحق لقوم يؤمنون ۝

إن فرعون علا في الأرض وجعل أهلها شيعا
يستضعف طائفة منهم يذبح أبناءهم ويستحيي
نساءهم إنه كان من المفسدين ۝ ونريد أن نمن
على الذين استضعفوا في الأرض ونجعلهم أئمة
ونجعلهم الوارثين ۝ ونمكن لهم في الأرض
ونري فرعون وهامان وجنودهما منهم ما كانوا
يحذرون ۝ وأوحينا إلى أم موسى أن أرضعيه
فإذا خفت عليه فألقيه في اليم ولا تخافي ولا تحزني
إنا رادوه إليك وجاعلوه من المرسلين ۝ فالتقطه

آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَ
هَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۞ وَقَالَتِ امْرَأَتُ
فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ
فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ
قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ
فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ
الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۞ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ
حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۞ وَدَخَلَ
الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ
يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ
الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ
فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ
مُضِلٌّ مُبِينٌ ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ قَالَ رَبِّ بِمَا

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۝ فَأَصْبَحَ فِي
انعام کردی بر من پس هرگز نباشم یاری دهنده گناهکاران را پس گشت در
الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ
آن شهر ترسان انتظار میکرد پس ناگاه آنکه طلب نصرت میکرد از وی دیروز
يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا
فریاد میخواست از وی دیگر بار گفت مر او را موسی بدرستی که تو گمراهی آشکارا پس چون
أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ
خواست که عنف کند بآن کس که آن دشمن بود موسی را و اسرائیلی را گفت ای موسی
أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا
ای میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی تنی را در روز دی نمیخواهی تو مگر
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
که باشی کشنده عظیم در زمین مصر و نمیخواهی که باشی ای موسی از
الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا
صالحان و آمد مردی از دورترین شهر میشتافت گفت ای
مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
موسی بدرستی که اشراف قوم مشورت میکنند بسبب تو تا بکشند ترا پس بیرون رو بدرستی که من ترا
مِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ
از نصیحت کنندگانم پس بیرون رفت از آن شهر ترسان انتظار میکرد گفت ای پروردگار

نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ
نجات ده مرا از گروه ستمکاران و چون روی آورد موسی بجانب مدین
قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ
گفت شاید که پروردگار من راه نماید مرا راه میانه و آنگاه که رسید بآب
مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ
مدین یافت بر آن آب جمعی بسیار از مردم که آب میدادند و یافت از
دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي
فرود ایشان دو زن را که باز میداشتند گوسفندان را گفت چیست مطلوب شما گفتند آب ندهیم
حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۝ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ
تا که باز گردانند شبانان و پدر ما پیری بزرگ است پس آب داد موسی ایشان را
تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ
باز گشت سوی سایه پس گفت ای پروردگار من بدرستی که من مر آنچه فرستی سوی من
خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ
طعام محتاجم پس آمد موسی را یکی از آن دو زن میرفت بر حال حیا و شرم گفت
إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ
بدرستی که پدر من میخواند ترا تا جزا دهد ترا مزد آب دادن برای ما پس چون آمد
وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
و قصه کرد او را قصه‌ها از زمان ولادت تا آن روز گفت مترس رستی از گروه

الظالمين ۝ قالت احداهما يا ابت استأجره ان
خير من استأجرت القوي الامين ۝ قال اني اريد
ان انكحك احدى ابنتي هاتين على ان تأجرني ثماني
حجج فان اتممت عشرا فمن عندك وما اريد ان اشق
عليك ستجدني ان شاء الله من الصالحين ۝ قال ذلك
بيني وبينك ايما الاجلين قضيت فلا عدوان علي
والله على ما نقول وكيل ۝ فلما قضى موسى الاجل
وسار باهله آنس من جانب الطور نارا قال لاهله
امكثوا اني آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر او جذوة

من النار لعلكم تصطلون ۝ فلما اتاها نودي من
شاطئ الواد الايمن في البقعة المباركة من الشجرة
ان يا موسى اني انا الله رب العالمين ۝ وان الق
عصاك فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا و
لم يعقب يا موسى اقبل ولا تخف انك من الآمنين
اسلك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء و
اضمم اليك جناحك من الرهب فذانك برهانان
من ربك الى فرعون وملائه انهم كانوا قوما
فاسقين ۝ قال رب اني قتلت منهم نفسا فاخاف

أن يقتلون ۝ وأخي هرون هو أفصح مني لسانا فأرسله

معي ردءا يصدقني إني أخاف أن يكذبون ۝ قال

سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما سلطانا فلا

يصلون إليكما بآياتنا أنتما ومن اتبعكما الغالبون ۝

فلما جاءهم موسى بآياتنا بينات قالوا ما هذا إلا

سحر مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا الأولين ۝

وقال موسى ربي أعلم بمن جاء بالهدى من عنده و

من تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح الظالمون ۝

وقال فرعون يا أيها الملأ ما علمت لكم من إله غيري

فأوقد لي يا هامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي

أطلع إلى إله موسى وإني لأظنه من الكاذبين ۝

واستكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا

أنهم إلينا لا يرجعون ۝ فأخذناه وجنوده فنبذناهم

في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۝ وجعلناهم

أئمة يدعون إلى النار ويوم القيمة لا ينصرون ۝

وأتبعناهم في هذه الدنيا لعنة ويوم القيمة هم من

المقبوحين ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب من بعد ما

أهلكنا القرون الأولى بصائر للناس وهدى و

رحمة لعلهم يتذكرون ۞ وما كنت بجانب

الغربي اذ قضينا الى موسى الامر وما كنت من

الشاهدين ۞ ولكنا انشانا قرونا فتطاول عليهم

العمر وما كنت ثاويا في اهل مدين تتلوا عليهم

اياتنا ولكنا كنا مرسلين ۞ وما كنت بجانب

الطور اذ نادينا ولكن رحمة من ربك لتنذر قوما

ما اتيهم من نذير من قبلك لعلهم يتذكرون ۞ ولولا

ان تصيبهم مصيبة بما قدمت ايديهم فيقولوا ربنا

لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع اياتك ونكون من

المؤمنين ۞ فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا لولا

اوتي مثل ما اوتي موسى اولم يكفروا بما اوتي

موسى من قبل قالوا سحران تظاهرا وقالوا انا بكل

كافرون ۞ قل فاتوا بكتاب من عند الله هو اهدى

منهما اتبعه ان كنتم صادقين ۞ فان لم يستجيبوا لك

فاعلم انما يتبعون اهواءهم ومن اضل ممن اتبع هويه

بغير هدى من الله ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۞

ولقد وصلنا لهم القول لعلهم يتذكرون ۞ الذين

اتيناهم الكتاب من قبله هم به يؤمنون ۞ واذا

يتلى عليهم قالوا آمنا به إنه الحق من ربنا إنا كنا من قبله
مسلمين ۞ أولئك يؤتون أجرهم مرتين بما صبروا
ويدرءون بالحسنة السيئة ومما رزقناهم ينفقون ۞
وإذا سمعوا اللغو أعرضوا عنه وقالوا لنا أعمالنا
ولكم أعمالكم سلام عليكم لا نبتغي الجاهلين ۞
إنك لا تهدي من أحببت ولكن الله يهدي من يشاء
وهو أعلم بالمهتدين ۞ وقالوا إن نتبع الهدى
معك نتخطف من أرضنا أولم نمكن لهم حرما آمنا
يجبى إليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا ولكن أكثرهم

لا يعلمون ۞ وكم أهلكنا من قرية بطرت معيشتها
فتلك مساكنهم لم تسكن من بعدهم إلا قليلا و
كنا نحن الوارثين ۞ وما كان ربك مهلك
القرى حتى يبعث في أمها رسولا يتلو عليهم آياتنا
وما كنا مهلكي القرى إلا وأهلها ظالمون ۞
وما أوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وزينتها
وما عند الله خير وأبقى أفلا تعقلون ۞ أفمن
وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه كمن متعناه متاع
الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة من المحضرين ۞ ويوم

يناديهم فيقول أين شركائي الذين كنتم
كر ندا كند ايشان را پس گويد كجا اند انبازان من آنانكه بوديد
تزعمون ۝ قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء
كه دعوى الوهيت ايشان ميكرديد گويند آنان كه واجب شد برايشان گفتار عذاب اى پروردگار ما اينان
الذين أغوينا أغويناهم كما غوينا تبرأنا إليك ما كانوا
آنانند كه گمراه گردانيديم ايشان را چنانكه گمراه شديم بيزاريم از ايشان با تو نه متوجه بودند
إيانا يعبدون ۝ وقيل ادعوا شركاءكم فدعوهم
كه ما را ميپرستيدند بلكه هواى نفس خود را ميپرستيدند و گويند بخوانيد انبازان خود را پس بخوانند ايشان را
فلم يستجيبوا لهم ورأوا العذاب لو أنهم كانوا
پس اجابت نمايند ايشان را و بينند متبوع و تابع عذاب را اگر ايشان بودندى
يهتدون ۝ ويوم يناديهم فيقول ماذا أجبتم
كه راه يافتندى بعذاب نرسيدندى و در آن روز ندا دهد ايشان را پس گويد چه جواب داديد
المرسلين ۝ فعميت عليهم الأنباء يومئذ فهم لا
پيغمبران را پس ناپديد شود برايشان حجتها و عذرها در آن روز پس ايشان
يتساءلون ۝ فأما من تاب وآمن وعمل صالحا
پرسش نكنند يكديگر را از دهشت پس اما آنكه توبه كرد و ايمان آورد و كرد كار نيكو
فعسى أن يكون من المفلحين ۝ وربك يخلق ما يشاء
پس شايد كه باشد از رستگاران در آخرت و پروردگار تو مى آفريند آنچه خواهد

ويختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما
و اختيار ميفرمايد هرچه ميخواهد نيست مر ايشان را اختيار پاكا خداى و بزرگست از آنچه
يشركون ۝ وربك يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون
انباز ميگويند و پروردگار تو ميداند آنچه نهان ميدارد سينهاى ايشان و آنچه آشكار ميكنند
وهو الله لا إله إلا هو له الحمد في الأولى والآخرة
و اوست معبود بسزا هيچ خداى نيست جز او مر اوراست ستايش در اين جهان و آن جهان
وله الحكم وإليه ترجعون ۝ قل أرأيتم إن جعل الله
و مر اوراست حكم مطلق و با جزاى او بازگردانيده شويد بگو خبر دهيد مرا اگر گرداند خداى
عليكم الليل سرمدا إلى يوم القيامة من إله غير الله
بر شما شب را متصل و دايم تا روز قيامت كيست خداى جز معبود بسزا
يأتيكم بضياء أفلا تسمعون ۝ قل أرأيتم إن جعل
كه آرد بشما روشنى روز را اى پس نمى شنويد بسمع قبول بگو خبر دهيد مرا اگر گرداند
الله عليكم النهار سرمدا إلى يوم القيامة من إله
خداى بر شما روز را متصل و دايم تا روز قيامت كيست خداى
غير الله يأتيكم بليل تسكنون فيه أفلا تبصرون ۝
جز معبود بسزا كه آرد بشما شب كه راحت يابيد از متاعب آن اى پس نمى بينيد
ومن رحمته جعل لكم الليل والنهار لتسكنوا
و از بخشايش خود گردانيد براى شما شب را و روز را تا راحت يابيد

فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۞
وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞
إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ
إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۞
وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ

فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۞ قَالَ إِنَّمَا
أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ
مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ
جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۞ فَخَرَجَ عَلَىٰ
قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۞
وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ
آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ۞
فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ

ينصرونه من دون الله وما كان من المنتصرين

وأصبح الذين تمنوا مكانه بالأمس يقولون ويكأن

الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا

أن من الله علينا لخسف بنا ويكأنه لا يفلح الكافرون

تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا

في الأرض ولا فسادا والعاقبة للمتقين

من جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء بالسيئة

فلا يجزى الذين عملوا السيئات إلا ما كانوا

يعملون إن الذي فرض عليك القرآن لرادك إلى

معاد قل ربي أعلم من جاء بالهدى ومن هو في ضلال

مبين وما كنت ترجوا أن يلقى إليك الكتاب إلا رحمة

من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين ولا يصدنك

عن آيات الله بعد إذ أنزلت إليك وادع إلى ربك

ولا تكونن من المشركين ولا تدع مع الله إلها

آخر لا إله إلا هو كل شيء هالك إلا وجهه

له الحكم وإليه ترجعون

سورة العنكبوت تسع وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ أحسب الناس أن يتركوا أن يقولوا آمنا وهم

لا يفتنون ۝ ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن

الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين ۝ أم حسب

الذين يعملون السيئات أن يسبقونا ساء ما يحكمون

من كان يرجو لقاء الله فإن أجل الله لآت و

هو السميع العليم ۝ ومن جاهد فإنما يجاهد لنفسه

إن الله لغني عن العالمين ۝ والذين آمنوا وعملوا

الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزينهم أحسن

الذي كانوا يعملون ۝ ووصينا الإنسان بوالديه

حسنا وإن جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم

فلا تطعهما إلي مرجعكم فأنبئكم بما كنتم تعملون

والذين آمنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في

الصالحين ۝ ومن الناس من يقول آمنا بالله فإذا أوذي

في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر

من ربك ليقولن إنا كنا معكم أوليس الله بأعلم بما

في صدور العالمين ۝ وليعلمن الله الذين آمنوا وليعلمن

المنافقين ۝ وقال الذين كفروا للذين آمنوا اتبعوا سبيلنا

ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ

وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ

إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ

دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ

الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ

ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي

الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ

الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

و رسیدن بجزای او ایشان نومید شدند از رحمت من و ایشان مر ایشان راست

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

عذابی دردناک پس نبود جواب گروه او مگر آنکه گفتند

اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

بکشید او را یا بسوزانید او را پس رهانید او را خدای از آتش بدرستی که در آنچه گفتیم

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ

هر آینه نشانهاست برای گروهی که ایمان آورند و گفت بدرستی که گرفتید از غیر

اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ

خدای بتان را برای دوستی میان شما در زندگانی این جهان پس روز

الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَ

قیامت کافر شوند بعضی از شما ببعضی و لعنت کنند بعضی از شما بعضی را و

مَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ

جای شما آتش است و نیست شما را هیچ یاری دهندگان پس باور داشت او را لوط

وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ وَ

و گفت بدرستی که من رونده‌ام بآن مقام که فرموده پروردگار بدرستی که او غالب است

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ

بخشیدیم ابرهیم را اسحق و یعقوب و پدید کردیم در میان فرزندان او پیغمبری

وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ

و کتاب آسمانی چون توریت و انجیل و زبور و دادیم او را مزد او در این جهان و بدرستی که او در آن جهان

لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۞ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

هر آینه از نیکانست و یاد کن لوط را چون گفت مر گروه خود را بدرستی که شما هر آینه می آیید

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۞

بکار زشت که پیشی نگرفت بر شما بدان هیچ یک از جهانیان

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ

ای بدرستی که شما هر آینه می آیید برای شهوت بر مردان و قطع میکنید راه سبیل را و می آیید

فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ

در محفل شما در حالت ناپسندیده پس نبود جواب گروه او مگر آنکه

قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ

گفتند بیار بما عذاب خدای اگر هستی از راستگویان گفت لوط

رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَلَمَّا جَاءَتْ

ای پروردگار من یاری ده مرا بر گروه تباه کاران و چون آمدند

رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُو أَهْلِ هَٰذِهِ

ملائکه فرستادهٔ ما ابرهیم را بشارت با سخن گفتند بدرستی که ما هلاک کننده‌ایم اهل این

الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۞ قَالَ إِنَّ فِيهَا

شهر را که بدرستی که اهل آن هستند ستمکاران گفت بدرستی که در آن

لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۞ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا

لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ

وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ

مِنَ الْغَابِرِينَ ۞ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ

رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞ وَلَقَدْ تَرَكْنَا

مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ

شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞ وَعَادًا

وَثَمُودَا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۞

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ

بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۞

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا

وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ

وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

اللّٰه اولياء كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن

البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ۞

ان اللّٰه يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو العزيز

الحكيم ۞ وتلك الامثال نضربها للناس وما يعقلها

الا العالمون ۞ خلق اللّٰه السموات والارض بالحق ان

في ذلك لاية للمؤمنين ۞ اتل ما اوحي اليك من

الكتاب واقم الصلوة ان الصلوة تنهى عن الفحشاء

والمنكر ولذكر اللّٰه اكبر واللّٰه يعلم ما تصنعون ۞

ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن

الا الذين ظلموا منهم وقولوا امنا بالذي انزل الينا

وانزل اليكم والهنا والهكم واحد ونحن له مسلمون ۞

وكذلك انزلنا اليك الكتاب فالذين اتيناهم

الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به وما

يجحد باياتنا الا الكافرون ۞ وما كنت تتلوا

من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك اذا لارتاب

المبطلون ۞ بل هو ايات بينات في صدور الذين اوتوا

العلم وما يجحد باياتنا الا الظالمون ۞ وقالوا لولا

انزل عليه ايات من ربه قل انما الايات عند اللّٰه

وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

و بدرستی که من بیم کننده ام هویدا ای کافی نیست ایشان را که ما فرو فرستادیم بر تو

الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ

کتاب را یعنی قرآن خوانده میشود بر ایشان بدرستی که در آن انزال مر رحمتی است و عظتی

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

برای گروهی که ایمان آرند بگو بسنده است بخدای میان من و میان شما

شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا

گواهی میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنان که ایمان آوردند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝

بغیر خدای و کافر شدند بخدای ایشان اند زیانکاران بحقیقت

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ

و شتاب مینمایند ترا بوقوع عذاب و اگر نه وقتی معلوم بودی هر آینه آمدی بایشان

الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

عذاب و هر آینه آید ایشان را عذاب ناگهان و ایشان ندانند و خبر ندارند

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

شتاب مینمایند ترا بوقوع عذاب و بدرستی که دوزخ هر آینه گرد در آینده است بکافران

يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ

روزی که برسد بایشان عذاب از بالای ایشان و از زیر پایهای ایشان

وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ

و گوید بچشید جزای آنچه بودید که میکردید ای بندگان من که

آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ۝ كُلُّ

ایمان آورده اید بدرستی که زمین من با فضای تمامست پس خاص مرا پرستید هر

نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝ وَالَّذِينَ

نفسی چشنده الم مفارقت روحست پس با حکم ما باز گردانیده شوند و آنان

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا

که ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو هر آینه جای دهیم ایشان را از بهشت غرفهای

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ

که رود از زیر درختان آن جویها جاوید باشند در آن نعمت نیکا مزد

الْعَامِلِينَ ۝ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

کارکنندگان آنان که صبر نمودند بر مکاره و بر پروردگار خود اعتماد نمایند

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا

و چند از جنبنده که طاقت بر داشتن ندارد روزی خود را خدای روزی دهد

وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ

و شما را و او شنوای داناست و هر آینه اگر پرسی ایشان را که آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

آسمانها را و زمین را و رام گردانید آفتاب را و ماه را هر آینه گویند خدا

فأنى يؤفكون ۝ الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده

ويقدر له إن الله بكل شيء عليم ۝ ولئن سألتهم

من نزل من السماء ماء فأحيا به الأرض من بعد موتها

ليقولن الله قل الحمد لله بل أكثرهم لا يعقلون ۝

وما هذه الحيوة الدنيا إلا لهو ولعب وإن الدار

الآخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون ۝ فإذا ركبوا

في الفلك دعوا الله مخلصين له الدين فلما نجيهم

إلى البر إذا هم يشركون ۝ ليكفروا بما آتيناهم و

ليتمتعوا فسوف يعلمون ۝ أولم يروا أنا جعلنا حرما

آمنا ويتخطف الناس من حولهم أفبالباطل يؤمنون

وبنعمت الله يكفرون ۝ ومن أظلم ممن افترى على

الله كذبا أو كذب بالحق لما جاءه أليس في جهنم مثوى

للكافرين ۝ والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا

وإن الله لمع المحسنين ۝

سورة الروم ستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ غلبت الروم ۝ في أدنى الأرض وهم من بعد

غلبهم سيغلبون ۝ في بضع سنين ۝ لله الأمر من قبل

وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ
و پس از آن و دران روز که روم غالب اند شاد شوند مومنان بنصرت خدای نصرت دهد
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ
از آنکه میخواهد و اوی تمامت مهربان وعده داد خدای وعده داد وی خلاف نکند
وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ
وعده خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند که خلف وعده نیایم میدانند
ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ
آشکارا از تدبیر زندگانی این جهان و ایشان از کار آن جهان ایشان بیخبرند
اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَ
آیا اندیشه نکردند در حال خویشتن تا بیخبر شود علم تا که نیافرید خدای آسمانها و
الْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثِيرًا
زمین و آنچه میان هر دو است مگر بحکمت و صواب و انقضای وقتی معلوم و بدرستی بسیار
مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ اَوَلَمْ يَسِيرُوا
از مردمان بدیدار و جزای پروردگار ایشان ناگرونده اند آیا سیر نکردند در
فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
در اقطار زمین پس نگرند که چگونه بود خاتمت کار آنانکه از
قَبْلِهِمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَا
پیش ایشان بودند بودند سخت تر از ایشان بقوت جسمانی و کشت کردند زمین را و عمارت

اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
بیشتر از آنکه آبادان کردند این کفار دیار خود را و آمد بایشان پیغمبران ایشان بمعجزات پس
كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ
نبود و نباشد خدای که ستم نماید برایشان و لیکن بودند ایشان که بر تنهای خود
يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ اَسَاءُوا
ستم میکردند بکفر و تکذیب رسل پس بود خاتمت کار آنانکه بد کردند
السُّوآٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ
حالت بدتر برای آنکه تکذیب نمودند آیتهای خدا را و بودند که بآن فسوس میکردند
اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَ
خدای آغاز میکند آفرینش را پس دوم باری آفریند از پس باجزای او باز گردانید شما را
يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ
و دران روز که برخیزد قیامت نومید و متحیر شوند گناهکاران و نبود مر ایشان را از
شُرَكَائِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
انبازان ایشان هیچ شفاعت خواهان و باشند بانبازان خدا با ایشان ناگرونده
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ فَاَمَّا الَّذِينَ
و دران روز که برخیزد قیامت دران روز متفرق شوند خلایق پس اما آنانکه گر
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ
ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو پس ایشان اندر بستان جنت اند مسرور بانواع شادیها

واما الذين كفروا وكذبوا باياتنا ولقاء الآخرة
فاولئك في العذاب محضرون ۝ فسبحان الله حين
تمسون وحين تصبحون ۝ وله الحمد في السموات و
الارض وعشيا وحين تظهرون ۝ يخرج الحي من
الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي الارض بعد
موتها وكذلك تخرجون ۝ ومن اياته ان خلقكم من
تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ۝ ومن اياته ان خلق
لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل
بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات لقوم

يتفكرون ۝ ومن اياته خلق السموات والارض و
اختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات
للعالمين ۝ ومن اياته منامكم بالليل والنهار و
ابتغاؤكم من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون
ومن اياته يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل من السماء
ماء فيحيي به الارض بعد موتها ان في ذلك لايات
لقوم يعقلون ۝ ومن اياته ان تقوم السماء و
الارض بامره ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم
تخرجون ۝ وله من في السموات والارض كل

لَهُ قَانِتُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ

عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ

مِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ فَاَنْتُمْ فِيهِ

سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ

الْاَيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَهْوَاءَهُمْ

بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ اَضَلَّ اللهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ

عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَقِيمُوا الصَّلَوةَ

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَ

كَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ وَاِذَا

مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا اَذَاقَهُمْ

مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا

بِمَا اَتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ

سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ۝ وَاِذَا

اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا

قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللهَ

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَ
ابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ
فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ
تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۝ اللَّهُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَ
تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا

كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُشْرِكِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ۝
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ
مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا
مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي
السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ
مِنْ خِلَالِهِ ۖ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا
هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ
عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۝ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ
كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ
الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ
سَاعَةٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ

[illegible]

الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

[illegible]

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ

[illegible]

يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ

[illegible]

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

[illegible]

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ

[illegible]

قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

[illegible]

وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۝

[illegible]

سورة لقمان مكية اربع وثلثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ

[illegible]

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

[illegible]

هُمْ يُوقِنُونَ ۝ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

[illegible]

الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ

[illegible]

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ

[illegible]

لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ

[illegible]

مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ

[illegible]

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

[illegible]

جنات النعيم ۞ خالدين فيها وعد الله حقا وهو
العزيز الحكيم ۞ خلق السموات بغير عمد ترونها
والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وبث فيها
من كل دابة وانزلنا من السماء ماء فانبتنا فيها
من كل زوج كريم ۞ هذا خلق الله فاروني ماذا
خلق الذين من دونه بل الظالمون في ضلال مبين ۞
ولقد اتينا لقمن الحكمة ان اشكر لله ومن يشكر فانما
يشكر لنفسه ومن كفر فان الله غني حميد ۞ واذ قال
لقمن لابنه وهو يعظه يا بني لا تشرك بالله ان الشرك

لظلم عظيم ۞ ووصينا الانسان بوالديه حملته
امه وهنا على وهن وفصاله في عامين ان اشكر لي
ولوالديك الي المصير ۞ وان جاهداك على ان تشرك
بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما وصاحبهما في الدنيا
معروفا واتبع سبيل من اناب الي ثم الي مرجعكم
فانبئكم بما كنتم تعملون ۞ يا بني انها ان تك
مثقال حبة من خردل فتكن في صخرة او في السموات
او في الارض يات بها الله ان الله لطيف خبير ۞
يا بني اقم الصلوة وامر بالمعروف وانه عن المنكر واصبر

عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَلَا تُصَعِّرْ

بر آنچه رسید ترا که آن از عزم کارها است و مایل مکردان

خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا

رخسار خود را برای مردمان و مرو بر روی زمین با نشاط بدرستی که خدای

يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ

دوست ندارد هر خرامنده فخر نماینده را و متوسط باش در رفتن و کم کن

مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝ أَلَمْ

چیزی از آواز تو در گفتار بدرستی که نامناسب ترین آوازها هر آینه آواز درازگوشان است آیا

تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ندانستید که خدای رام کرد برای شما هر آنچه در آسمانها است و هر آنچه در زمین است

وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ

و تمام کردانید بر شما نعمتهای خود را پیدا و نهان و از مردمان

مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ

کسی که خصومت میکند در کار خدای بی دانشی و بی راه راست و بی کتابی

مُنِيرٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ

روشن و چون گفته شود مر ایشان را متابعت نمایید آنرا که فرو فرستاد خدای گویند

نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ

بلکه متابعت میکنیم آنرا که یافتیم بر آن پدران ما را ای و اگرچه باشد دیو که خواند

إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ

سوی عذاب آتش افروخته و هر که تفویض کرداند کار نفس خود را با خدای و او

مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ

نیکوکار بود پس بتحقیق تمسک نمود به بند استوارتر و با خدا است خاتمت

الْأُمُورِ ۝ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

کارها همه و هر که کافر شود پس باید که اندوهگین نکرداند ترا کفر او با جای بازگشت

فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ نُمَتِّعُهُمْ

پس آگاه کنیم ایشان را بآنچه کردند بدرستی که خدای داناست بآنچه در ضمایرست برخوردار کنیم

قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ

اندکی پس بیچاره گردانیم ایشان را سوی عذاب سخت و هر آینه اگر پرسی ایشان را

مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ

که کدام کس آفرید آسمانها را و زمین را هر آینه گویند خدای بگو ستایش مر خدای را نه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ

که بیشتر ایشان نمیدانند قدر حق را مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ

بدرستی که خدای اوست بی نیاز ستوده و اگر آنستی که هر آنچه در زمین است از درخت

أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ

قلمها بودی و جنس دریا مداد با شدی او را پس از آن هفت دریای مداد تهی نشود

كلمات الله إن الله عزيز حكيم ما خلقكم ولا بعثكم
معلومات خدای بدرستی که خدای بی همتاست درست کارست نه آفریدن شما و نه برانگیختن شما
إلا كنفس واحدة إن الله سميع بصير ألم تر أن الله
مگر چون خلق و بعث یک تن بدرستی که خدای شنواست بیناست آیا ندانستی که بدرستی که خدای
يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر
می درآرد شب را در روز بنقصان شب و ازدیاد روز و می درآرد روز را در شب و رام گرد
الشمس والقمر كل يجري إلى أجل مسمى وأن الله بما
آفتاب را و ماه را هر یک میرود در فلک خود تا وقتی نام برده قیامت و اینکه خدای بآنچه
تعملون خبير ذلك بأن الله هو الحق وأن ما يدعون
میکنید شما آگاهست اینکه گفتیم بسبب آنست که خدای اوست معبود براستی و اینکه آنچه میپرستند
من دونه الباطل وأن الله هو العلي الكبير ألم تر
از غیر او باطلست و اصلی ندارد و اینکه خدای اوست برتر بزرگ بلند مرتبه آیا ندانستی
أن الفلك تجري في البحر بنعمت الله ليريكم من آياته
که کشتی میرود در دریا برحمت و احسان خدای تا بنماید شما را از نشانهای خود
إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور وإذا غشيهم
بدرستی که در این کار دلایلست مر هر صبر کننده شکر گوینده را و چون رسد بایشان
موج كالظلل دعوا الله مخلصين له الدين فلما نجاهم
اضطراب دریا چون سایه‌ها بخوانند خدای را خالص کرده برای او دین را پس چون نجات

إلى البر فمنهم مقتصد وما يجحد بآياتنا إلا كل ختار
سوی خشکی پس از ایشانست متوسط در کفر و ایمان و انکار نمیکنند آیتهای ما را مگر هر غدارکی
كفور يا أيها الناس اتقوا ربكم واخشوا يوما
ناسپاس نعمت‌ای ای مردمان بترسید از پروردگار شما و حذر کنید از روزی
لا يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده
که بکار نیاید هیچ پدری از فرزند خود چیزی و نه هیچ فرزندی او کار آینده بود از پدر خود
شيئا إن وعد الله حق فلا تغرنكم الحيوة الدنيا ولا
چیزی را بدرستی که وعده خدای بحق درست و ثابتست پس باید که نفریبد شما را زندگانی دنیا و
يغرنكم بالله الغرور إن الله عنده علم الساعة وينزل
نفریبد شما را بخدای دیو فریبنده یا دنیا بدرستی که خدای نزد اوست دانش قیامت و فرو فرستد
الغيث ويعلم ما في الأرحام وما تدري نفس ماذا
باران را و میداند آنچه در جایگاه فرزندانست از شکم مادر و نمیداند هیچ کس که چه چیز
تكسب غدا وما تدري نفس بأي أرض تموت إن الله
خواهد کرد فردا و نمیداند هیچ کس که بکدام زمین میرد بدرستی که خدای

عليم خبير
داناست آگاهست

سورة السجدة
ثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين

ام يقولون افتريه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما

ما اتيهم من نذير من قبلك لعلهم يهتدون

الله الذي خلق السموات والارض وما بينهما

في ستة ايام ثم استوى على العرش ما لكم من

دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون يدبر

الامر من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم

كان مقداره الف سنة مما تعدون ذلك

عالم الغيب والشهادة العزيز الرحيم الذي احسن

كل شيء خلقه وبدا خلق الانسان من طين ثم جعل

نسله من سلالة من ماء مهين ثم سويه ونفخ

فيه من روحه وجعل لكم السمع والابصار و

الافئدة قليلا ما تشكرون وقالوا ءاذا ضللنا في

الارض ءانا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم كافرون

قل يتوفيكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم

ترجعون ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم

عند ربهم ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا

إنا موقنون ۝ ولو شئنا لآتينا كل نفس هداها

ولكن حق القول مني لأملأن جهنم من الجنة والناس

أجمعين ۝ فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا إنا

نسيناكم وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون ۝ إنما

يؤمن بآياتنا الذين إذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا

بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ۝ تتجافى جنوبهم عن

المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا ومما رزقناهم

ينفقون ۝ فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين

جزاء بما كانوا يعملون ۝ أفمن كان مؤمنا كمن

سجدة

كان فاسقا لا يستوون ۝ أما الذين آمنوا وعملوا

الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون

وأما الذين فسقوا فمأواهم النار كلما أرادوا أن

يخرجوا منها أعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب

النار الذي كنتم به تكذبون ۝ ولنذيقنهم من

العذاب الأدنى دون العذاب الأكبر لعلهم يرجعون

ومن أظلم ممن ذكر بآيات ربه ثم أعرض عنها إنا

من المجرمين منتقمون ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب فلا

تكن في مرية من لقائه وجعلناه هدى لبني إسرائيل

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا

وگردانیدیم ازایشان پیشوایانی که راه مینمایند بفرمان ما چون صبر کردند و بودند

بِاٰيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

بآیتهای ما که بی گمان بودند بدرستی که پروردگار تو او تمیز کند میان ایشان روز قیامت

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا

در آنچه هستند که در آن خلاف میکنند ای و راه ننمود ایشان را که بسا هلاک کردیم

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ

پیش ازایشان از اهل زمانها میروند این کفار در مسکنهای ایشان بدرستی که در آن

لَاٰيَاتٍ اَفَلَا يَسْمَعُونَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ

نشانهاست ای پس نمی شنوند ای ندانسته‌اند که ما میرانیم آب باران را

اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ

سوی زمین بی نبات پس برون می آریم بآن کشت را که میخورند از آن چهارپایان

وَاَنْفُسُهُمْ اَفَلَا يُبْصِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ

و خود ایشان ای پس نمی بینند و میگویند کدام وقت خواهد بود این

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

اگر هستید راست گویان بگو روز حکم میان خلق سود ندارد آنان را

كَفَرُوا اِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ

که کافر شدند ایمان ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند پس اعراض کن از ایشان

وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ۝

و منتظر باش بدرستی که ایشان منتظرند

سُورَةُ الْاَحْزَابِ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

ای پیغمبر مواظبت نمای بر پرهیزکاری از خدای و فرمان مبر کافران و منافقان را

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحٰى اِلَيْكَ

بدرستی که خدای هست دانا درست کار و گفتار و متابعت نمای آنرا که وحی کرده شد بتو

مِنْ رَبِّكَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ

از پروردگار تو بدرستی که خدای هست بآنچه میکنید آگاه و دانا و اعتماد نمای

عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ

بر خدای و بسنده است بخدای کارگزاری نکرد خدای برای مردی

مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي

هیچ دو دل در اندرون او و نکرد زنان شما را آنان که

تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ

بخوانید ظهار دوری میکنید از ایشان مادران شما و نکرد آنان را که پسر خواندگان شما

أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ
پسران شما این سخن در جاهلیت گفتار شماست بدهنهای شما و خدای میگوید صواب
وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ
و او راه مینماید براه دین حق نسبت کنید ایشان را با پدران ایشان آن جوانمردتر است
عِندَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ
نزد خدای پس اگر ندانید پدران ایشان را پس ایشان برادران شمااند در دین و
مَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ
دوستان شما و نیست بر شما بزه در آنچه خطا کرده باشید بآن
وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
ولیکن بزه در آنست که قصد نموده دلهای شما و هست خدای آمرزگار مهربان
النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ
پیغمبر سزاوارترست بمومنان از تنهای ایشان و زنان او مادران ایشانند
وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
و خداوندان قرابتها بحق قرابت بعضی از ایشان سزاوارترند ببعضی در میراث در حکم خدای
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم
از مومنان بحق ولایت دینی و از مهاجران بحق هجرت مگر آنکه نیکوی کنید با دوستان شما در
مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَإِذْ
وصیتی نیکو هست این حکم او در لوح محفوظ یا در قرآن نوشته و یاد کن چون

أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَ
گرفتیم ما از پیغمبران عهد ایشان را بتصدیق یکدیگر و خاصه از تو و از نوح و
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان عهدی
غَلِيظًا ۝ لِّيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عظیم محکم تا بپرسد راست گویندگان عهد را از صدق ایشان و مهیا کرده برای کافران
عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عذابی دردناک ای آنان که ایمان آوردید یاد کنید نیکوی خدا را
عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا
بر شما چون آمدند بشما لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد صبا را و لشکرهای
لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ إِذْ جَاءُوكُم
که ندیدید آنها را از ملائکه و هست خدای بآنچه میکنید شما بینا از خندق چون آمدند بشما
مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ
از بالای شما از جانب مشرق و از زیر شما از مغرب و چون مایل شد از فزع چشمها
بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝
رسید از خوف دلها بسرهای گلوی و گمان میبردید بخدای گمانهای مختلف
هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا
در آن مقام آزمایش نمودند مومنان را و مضطرب حال گردانیدند ایشان اضطرابی

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا
و چون میگفتند منافقان آن روز و آنان که در دلهای ایشان بیماری شک

وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۞ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
وعده نداد ما را خدای و پیغمبر او مگر فریب و چون گفتند گروهی

مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ
از ایشان ای اهل مدینه هیچ جای اقامت نیست مر شما را پس بازگردید و دستوری

فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ
گروهی بنو سلمه و بنو حارثه از ایشان از پیغمبر میگفتند بدرستی که خانهای ما در معرض خلل است

بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۞ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ
عرضه خلل نیست نمیخواهند این منافقان مگر گریز از حربگاه و اگر در آمده شدی مدینه بر ایشان

مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا
از نواحی مدینه پس خواسته شدی از ایشان ارتداد و کفر را هر آینه بدادندی آن را و درنگ نکردندی

إِلَّا يَسِيرًا ۞ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا
مگر اندک زمانی و بحقیقت بودند ایشان که عهد کردند با خدای از پیش

يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۞ قُلْ لَنْ
که منهزم نشوند در هیچ حرب و هست عهد و پیمان خدای پرسیده از آن بگو هرگز

يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا
سود نکند شما را گریختن اگر بگریزید از مردن یا از کشتن و آنگاه گریز

لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۞ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ
برخورداری نشوید شما مگر اندک وقتی بگو کیست آنکه نگاه میدارد شما را از خدای

إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
اگر خواهد بشما بدی و هزیمتی یا خواهد بشما نصرتی و بخشایشی و نیابند برای ایشان

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ
از غیر خدای دوستی و نه هیچ یاری دهنده بحقیقت میداند خدای بازدارندگان از جهاد

مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ
از شما و گویندگان مر برادران ایشان را از دنیا که گرد آیند خود را با ما و نمی آیند

الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۞ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
بحرب مگر زمانی اندک بهر دفع زبان خلق بخیلان اند بر شما بنفقه و نصرت پس چون آید ترس

رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى
بینی ایشان را که مینگرند سوی تو بدشمنی میگردد چشمهای ایشان از ترس چون آنکس که

عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ
بیهوش بود از سکرات مردن پس چون برود ترس قتال اذا نامند شما را بزبانهای

حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ
تیز بخیلان اند با حریصان بر مال غنیمت آنان ایمان نیاوردند بحقیقت پس باطل گردانید

أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۞ يَحْسَبُونَ
کردارهای ایشان را و هست آن احباط بر بی یاری خدای آسان می پندارند منافقان

الاحزاب لم يذهبوا وان يات الاحزاب يودوا لو

انهم بادون في الاعراب يسئلون عن انبائكم

ولو كانوا فيكم ما قاتلوا الا قليلا ۝ لقد كان لكم

في رسول الله اسوة حسنة لمن كان يرجوا الله

واليوم الاخر وذكر الله كثيرا ۝ ولما را المؤمنون

الاحزاب قالوا هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق

الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا وتسليما ۝ من

المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم

من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ۝

ليجزي الله الصادقين بصدقهم ويعذب المنافقين

ان شاء او يتوب عليهم ان الله كان غفورا رحيما ۝

ورد الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا ۝

وكفى الله المؤمنين القتال وكان الله قويا عزيزا

وانزل الذين ظاهروهم من اهل الكتاب من صياصيهم

وقذف في قلوبهم الرعب فريقا تقتلون وتاسرون

فريقا ۝ واورثكم ارضهم وديارهم واموالهم وارضا

لم تطؤها وكان الله على كل شيء قديرا ۝ يا ايها

النبي قل لازواجك ان كنتن تردن الحيوة الدنيا

وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

و نعمت و آرایش آن پس بیایید تا برخورداری دهم شما را و بگذارم شما را گذاشتنی نیکو

وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ

و اگر هستید شما که میخواهید طاعت خدا را و پیغمبر او را و سرای بازپسین را پس بدرستی

اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا يَا نِسَاءَ

که خدای ساخته برای زنان نیکوکار از شما مزدی بزرگ یعنی جنت ای زنان

النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا

پیغمبر هر که آرد از شما کاری بی‌نهایت تباه را روشن زیاده کرده شد برای او

الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

عذاب را دو باره و هست آن عذاب با تضعیف بر خدای آسان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا

و هر که طاعت دارد از شما خدا را و پیغمبر او را و کند کار نیکو دهیم او را

أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا يَا نِسَاءَ

مزد او را دو باره و ساخته‌ایم برای او روزی آسان نیکو ای زنان

النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ

پیغمبر نیستید شما چون یکی از زنان دیگر اگر پرهیزکاری نمایید پس باید

بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا

گفتار را با فروتنی تا طمع کند در شما آنکه در دل اوست شک و نفاق و بگویید گفتاری

مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ

پسندیده با عفت و با وقار باشید در خانهای شما و اظهار زینت مکنید اظهار کردن زنان جاهلیت

الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَ

پیش از بعث محمد و بپای دارید نماز را و بدهید حق مال را و فرمان برید خدا را و

رَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ

پیغمبر او را بدرستی که میخواهد خدای که ببرد از شما گناهان ای کسان خانه پیغمبر

وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ

و پاک گرداند شما را از آثام پاک گردانیدنی و یاد کنید آنچه میخوانند در خانهای شما از

آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

آیتهای خدای و بیان شرایع بدرستی که خدای هست نافذ العلم در همه چیز آگاه از همه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ

بدرستی که مردان اقرار کننده و زنان اقرار کننده و مردان تصدیق نماینده و زنان همچنان

الْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

مردان بطاعت خدای قیام نماینده و زنان همچنان و مردان راست گوی و زنان همچنان

الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَ

مردان صبر کننده و زنان همچنان و مردان متواضع و زنان متواضعه و

الْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ

مردان صدقه کننده و زنان همچنان و مردان روزه دار و زنان همچنان

والحافظين فروجهم والحافظات والذاكرين الله
كثيرا والذاكرات أعد الله لهم مغفرة وأجرا
عظيما ۝ وما كان لمؤمن ولا مؤمنة إذا قضى الله
ورسوله أمرا أن يكون لهم الخيرة من أمرهم ومن يعص
الله ورسوله فقد ضل ضلالا مبينا ۝ وإذ تقول
للذي أنعم الله عليه وأنعمت عليه أمسك عليك
زوجك واتق الله وتخفي في نفسك ما الله مبديه و
تخشى الناس والله أحق أن تخشاه فلما قضى زيد منها
وطرا زوجناكها لكي لا يكون على المؤمنين حرج في

أزواج أدعيائهم إذا قضوا منهن وطرا وكان
أمر الله مفعولا ۝ ما كان على النبي من حرج فيما
فرض الله له سنة الله في الذين خلوا من قبل وكان أمر
الله قدرا مقدورا ۝ الذين يبلغون رسالات الله و
يخشونه ولا يخشون أحدا إلا الله وكفى بالله حسيبا ۝
ما كان محمد أبا أحد من رجالكم ولكن رسول الله
وخاتم النبيين وكان الله بكل شيء عليما ۝ يا أيها
الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا ۝ وسبحوه بكرة
وأصيلا ۝ هو الذي يصلي عليكم وملائكته ليخرجكم

من الظلمات الى النور وكان بالمؤمنين رحيما تحيتهم
يوم يلقونه سلام واعد لهم اجرا كريما يا ايها النبي
انا ارسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا وداعيا
الى الله باذنه وسراجا منيرا وبشر المؤمنين بان
لهم من الله فضلا كبيرا ولا تطع الكافرين و
المنافقين ودع اذاهم وتوكل على الله وكفى
بالله وكيلا يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم
المؤمنات ثم طلقتموهن من قبل ان تمسوهن فما
لكم عليهن من عدة تعتدونها فمتعوهن وسرحوهن

سراحا جميلا يا ايها النبي انا احللنا لك ازواجك
اللاتي اتيت اجورهن وما ملكت يمينك مما افاء
الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك وبنات
خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك
وامراة مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي ان اراد
النبي ان يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين قد
علمنا ما فرضنا عليهم في ازواجهم وما ملكت
ايمانهم لكيلا يكون عليك حرج وكان الله غفورا
رحيما ترجي من تشاء منهن وتؤوي اليك من تشاء

وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ

و هر کرا باز جویی از آن زنان که دور شده از ایشان نیست هیچ بزه بر تو آن رخصت

أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ

نزدیکترست بآنکه روشن شود چشمهای ایشان و اندوهگین نشوند و راضی شوند بآنچه دادی

كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

همه ایشان را و خدای میداند آنچه در دلهای شماست و هست خدای دانا

حَلِيمًا ۝ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ

بردبار حلال نباشد ترا زنان پس از اینها و نه آنکه بدل کنی

بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ

بایشان هیچ جماعت زنان و اگرچه بشگفت آرد ترا نیکویی ایشان مگر آنچه مالک شد

يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝ يَا أَيُّهَا

دست تو و هست خدای بر همه چیزی نگهبان ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ

آنانکه ایمان آوردید در میایید در خانهای پیغمبر مگر آنکه دستوری دهند

لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

شما را سوی طعامی که منتظر نباشید پختن آن و لیکن چون خوانند شما را پس در آیید

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ

پس چون بخورید طعام پراکنده شوید و نه انس جوینده باشید برای سخن بدرستی

ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا

گران نشستن برای سخن که میرنجانید پیغمبر را پس شرم میدارد از شما و خدای

يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ

امتناع نماید از گفتار صواب و چون خواهید از زنان پیغمبر حاجتی پس بخواهید از ایشان از

وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ

پس پرده آن سوال از پس پرده پاکترست برای دلهای شما و دلهای ایشان و نسزد

لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ

شما را که رنجانید پیغمبر خدا را و نه آنکه بزنی خواهید زنان او را

مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝ إِنْ تُبْدُوا

پس از وی هرگز بدرستی که آنچه گفتیم رنج رسانیدن است نزد خدای بزرگ اگر ظاهر کنید

شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَا

چیزی را یا نهان دارید آن پس بدرستی که خدای هست بهمه چیزی دانا نیست

جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ

هیچ بزه بر زنان پیغمبر اگر روی نپوشند در مقابله پدران ایشان و نه پسران ایشان و نه برادران ایشان

وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ

و نه پسران برادران ایشان و نه پسران خواهران ایشان و نه زنان خود مسلمان

وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ

و نه آنچه مالک شد دستهای ایشان و بترسید ای زنان از خدای بدرستی که خدای بر

كل شيء شهيدا ۝ إن الله وملائكته يصلون على
النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما
إن الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في الدنيا
والآخرة وأعد لهم عذابا مهينا ۝ والذين يؤذون
المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا
بهتانا وإثما مبينا ۝ يا أيها النبي قل لأزواجك
وبناتك ونساء المؤمنين يدنين عليهن من جلابيبهن
ذلك أدنى أن يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا
رحيما ۝ لئن لم ينته المنافقون والذين في قلوبهم

مرض والمرجفون في المدينة لنغرينك بهم ثم
لا يجاورونك فيها إلا قليلا ۝ ملعونين أينما ثقفوا
أخذوا وقتلوا تقتيلا ۝ سنة الله في الذين خلوا من
قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ۝ يسألك الناس
عن الساعة قل إنما علمها عند الله وما يدريك
لعل الساعة تكون قريبا ۝ إن الله لعن الكافرين
وأعد لهم سعيرا ۝ خالدين فيها أبدا لا يجدون
وليا ولا نصيرا ۝ يوم تقلب وجوههم في النار
يقولون يا ليتنا أطعنا الله وأطعنا الرسولا

وقالوا ربنا إنا أطعنا سادتنا وكبراءنا فأضلونا

السبيلا ۝ ربنا آتهم ضعفين من العذاب والعنهم

لعنا كبيرا ۝ يا أيها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين

آذوا موسى فبرأه الله مما قالوا وكان عند الله

وجيها ۝ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا

سديدا ۝ يصلح لكم أعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم

ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما ۝ إنا

عرضنا الأمانة على السموات والأرض والجبال

فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الإنسان

السبيلا

إنه كان ظلوما جهولا ۝ ليعذب الله المنافقين

والمنافقات والمشركين والمشركات ويتوب الله

على المؤمنين والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما

سورة سبأ مكية أربع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الأرض و

له الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير ۝ يعلم ما يلج

في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما

يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ

لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا

مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ

الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ

كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ

وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ

مَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ

الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي

ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ

مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ

الْحَدِيدَ ۝ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَ

اعملوا صالحا إني بما تعملون بصير ۝ ولسليمن الريح
غدوها شهر ورواحها شهر وأسلنا له عين
القطر ومن الجن من يعمل بين يديه بإذن ربه و
من يزغ منهم عن أمرنا نذقه من عذاب السعير ۝
يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل وجفان
كالجواب وقدور راسيات اعملوا آل داود شكرا
وقليل من عبادي الشكور ۝ فلما قضينا عليه الموت
ما دلهم على موته إلا دابة الأرض تأكل منسأته
فلما خر تبينت الجن أن لو كانوا يعلمون الغيب

ما لبثوا في العذاب المهين ۝ لقد كان لسبإ في مسكنهم
آية جنتان عن يمين وشمال كلوا من رزق ربكم
واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور ۝ فأعرضوا
فأرسلنا عليهم سيل العرم وبدلناهم بجنتيهم جنتين
ذواتي أكل خمط وأثل وشيء من سدر قليل ۝
ذلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي إلا الكفور
وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرى
ظاهرة وقدرنا فيها السير سيروا فيها ليالي وأياما
آمنين ۝ فقالوا ربنا باعد بين أسفارنا وظلموا أنفسهم

فجعلناهم احاديث ومزقناهم كل ممزق ان
في ذلك لايات لكل صبار شكور ولقد صدق
عليهم ابليس ظنه فاتبعوه الا فريقا من المؤمنين
وما كان له عليهم من سلطان الا لنعلم من يؤمن
بالاخرة ممن هو منها في شك وربك على كل شيء
حفيظ قل ادعوا الذين زعمتم من دون الله لا يملكون
مثقال ذرة في السموات ولا في الارض وما لهم
فيهما من شرك وما له منهم من ظهير ولا تنفع
الشفاعة عنده الا لمن اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم

قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق وهو العلي الكبير
قل من يرزقكم من السموات والارض قل الله وانا
او اياكم لعلى هدى او في ضلال مبين قل
لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون قل يجمع
بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم
قل اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو الله
العزيز الحكيم وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا
ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ويقولون
متى هذا الوعد ان كنتم صادقين قل لكم ميعاد

يوم لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون

[illegible]

وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرآن و

[illegible]

لا بالذي بين يديه ولو ترى إذ الظالمون موقوفون

[illegible]

عند ربهم يرجع بعضهم إلى بعض القول يقول

[illegible]

الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا أنتم لكنا

[illegible]

مؤمنين ۝ قال الذين استكبروا للذين استضعفوا

[illegible]

أنحن صددناكم عن الهدى بعد إذ جاءكم بل كنتم

[illegible]

مجرمين ۝ وقال الذين استضعفوا للذين استكبروا

[illegible]

بل مكر الليل والنهار إذ تأمروننا أن نكفر بالله و

[illegible]

نجعل له أندادا وأسروا الندامة لما رأوا العذاب

[illegible]

وجعلنا الأغلال في أعناق الذين كفروا هل

[illegible]

يجزون إلا ما كانوا يعملون ۝ وما أرسلنا في قرية

[illegible]

من نذير إلا قال مترفوها إنا بما أرسلتم به كافرون

[illegible]

وقالوا نحن أكثر أموالا وأولادا وما نحن بمعذبين

[illegible]

قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن أكثر

[illegible]

الناس لا يعلمون ۝ وما أموالكم ولا أولادكم

[illegible]

بالتي تقربكم عندنا زلفى إلا من آمن وعمل صالحا فأولئك

[illegible]

لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم في الغرفات آمنون

[illegible]

والذين يسعون في آياتنا معاجزين أولئك في العذاب
محضرون ۞ قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء من
عباده ويقدر له وما أنفقتم من شيء فهو يخلفه وهو
خير الرازقين ۞ ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول
للملائكة أهؤلاء إياكم كانوا يعبدون ۞ قالوا
سبحانك أنت ولينا من دونهم بل كانوا يعبدون
الجن أكثرهم بهم مؤمنون ۞ فاليوم لا يملك بعضكم
لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب
النار التي كنتم بها تكذبون ۞ وإذا تتلى عليهم

آياتنا بينات قالوا ما هذا إلا رجل يريد أن يصدكم
عما كان يعبد آباؤكم وقالوا ما هذا إلا إفك
مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم إن
هذا إلا سحر مبين ۞ وما آتيناهم من كتب يدرسونها
وما أرسلنا إليهم قبلك من نذير ۞ وكذب الذين
من قبلهم وما بلغوا معشار ما آتيناهم فكذبوا رسلي
فكيف كان نكير ۞ قل إنما أعظكم بواحدة أن تقوموا
لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما بصاحبكم من جنة
إن هو إلا نذير لكم بين يدي عذاب شديد ۞ قل ما

سألتكم من أجر فهو لكم إن أجري إلا على الله

وهو على كل شيء شهيد ۝ قل إن ربي يقذف بالحق

علام الغيوب ۝ قل جاء الحق وما يبدئ الباطل

وما يعيد ۝ قل إن ضللت فإنما أضل على نفسي وإن

اهتديت فبما يوحي إلي ربي إنه سميع قريب ۝ ولو

ترى إذ فزعوا فلا فوت وأخذوا من مكان قريب ۝

وقالوا آمنا به وأنى لهم التناوش من مكان بعيد ۝

وقد كفروا به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان

بعيد ۝ وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل

بأشياعهم من قبل إنهم كانوا في شك مريب ۝

سورة الملائكة خمس وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة

رسلا أولي أجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في

الخلق ما يشاء إن الله على كل شيء قدير ۝ ما يفتح

الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا

مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم ۝ يا أيها الناس

اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله
يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون
وان يكذبوك فقد كذبت رسل من قبلك والى الله
ترجع الامور ۞ يا ايها الناس ان وعد الله حق فلا
تغرنكم الحيوة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور ۞
ان الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا انما يدعوا
حزبه ليكونوا من اصحاب السعير ۞ الذين كفروا
لهم عذاب شديد والذين امنوا وعملوا الصالحات
لهم مغفرة واجر كبير ۞ افمن زين له سوء عمله

فراه حسنا فان الله يضل من يشاء ويهدي من يشاء
فلا تذهب نفسك عليهم حسرات ان الله عليم بما
يصنعون ۞ والله الذي ارسل الرياح فتثير سحابا
فسقناه الى بلد ميت فاحيينا به الارض بعد موتها
كذلك النشور ۞ من كان يريد العزة فلله العزة
جميعا اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح
يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب
شديد ومكر اولئك هو يبور ۞ والله خلقكم
من تراب ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا وما تحمل

مِن أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَ
لَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرٌ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ
شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ
مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ يُولِجُ
اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ
رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ

حزب

مِن قِطْمِيرٍ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا
مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْ
تِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَلَا تَزِرُ
وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا
يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ
فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

والبصير ولا الظلمات ولا النور ولا الظل ولا
الحرور وما يستوي الأحياء ولا الأموات إن الله
يسمع من يشاء وما أنت بمسمع من في القبور إن
أنت إلا نذير إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا و
إن من أمة إلا خلا فيها نذير وإن يكذبوك فقد
كذب الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينات
وبالزبر وبالكتاب المنير ثم أخذت الذين كفروا
فكيف كان نكير ألم تر أن الله أنزل من السماء
ماء فأخرجنا به ثمرات مختلفا ألوانها ومن الجبال

جدد بيض وحمر مختلف ألوانها وغرابيب سود
ومن الناس والدواب والأنعام مختلف ألوانه
كذلك إنما يخشى الله من عباده العلماء إن الله عزيز
غفور إن الذين يتلون كتاب الله وأقاموا
الصلوة وأنفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية يرجون
تجارة لن تبور ليوفيهم أجورهم ويزيدهم من فضله
إنه غفور شكور والذي أوحينا إليك من الكتاب
هو الحق مصدقا لما بين يديه إن الله بعباده لخبير
بصير ثم أورثنا الكتاب الذين اصطفينا من عبادنا

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۝ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتُ
عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝ الَّذِي
أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ
جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا
كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۝ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ
نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا
فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ
خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى

بَيِّنَتٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا

حجتی از آن کتاب ... وعده نمیدهند ستمکاران بعضی از ایشان بعضی را مگر

غُرُورًا ۞ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَن

فریب بدرستی که خدای نگاه میدارد آسمانها را و زمین را از آنکه

تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ

زایل شوند از مکان خود و ... اگر زایل شوند نتوانند نگاه داشت ایشان را هیچ کس پس از او

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۞ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

[illegible]

لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا

[illegible]

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۞ اسْتِكْبَارًا فِي

[illegible]

الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ

[illegible]

فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ

[illegible]

تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۞ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي

[illegible]

الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

[illegible]

وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ

[illegible]

فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۞

[illegible]

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا

[illegible]

مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ

[illegible]

أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۞

[illegible]

سورة يس مكية ثلاث وثمانون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

يس ۞ والقرآن الحكيم ۞ إنك لمن المرسلين على
صراط مستقيم ۞ تنزيل العزيز الرحيم ۞ لتنذر قوما
ما أنذر آباؤهم فهم غافلون ۞ لقد حق القول على
أكثرهم فهم لا يؤمنون ۞ إنا جعلنا في أعناقهم
أغلالا فهي إلى الأذقان فهم مقمحون ۞ وجعلنا
من بين أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم
فهم لا يبصرون ۞ وسواء عليهم أأنذرتهم أم
لم تنذرهم لا يؤمنون ۞ إنما تنذر من اتبع الذكر و
خشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة وأجر كريم ۞ إنا

نحن نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء
أحصيناه في إمام مبين ۞ واضرب لهم مثلا أصحاب
القرية إذ جاءها المرسلون ۞ إذ أرسلنا إليهم اثنين
فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا إنا إليكم مرسلون ۞
قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا وما أنزل الرحمن من شيء إن
أنتم إلا تكذبون ۞ قالوا ربنا يعلم إنا إليكم لمرسلون ۞
وما علينا إلا البلاغ المبين ۞ قالوا إنا تطيرنا بكم
لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب أليم ۞
قالوا طائركم معكم أئن ذكرتم بل أنتم قوم مسرفون

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعٰى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا

الْمُرْسَلِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ

وَمَالِيَ لَآ اَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ

عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ۝ اِنِّي اِذًا لَفِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ۝ اِنِّي اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۝ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي

مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ

جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۝ اِنْ كَانَتْ اِلَّا

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۝ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ

مَا يَاْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۝

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ

اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝

وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا

حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ

وَاَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝ لِيَاْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ

وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيهِمْ اَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ

الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
[illegible]
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَٰلِكَ
[illegible]
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
[illegible]
عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ
[illegible]
تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
[illegible]
يَسْبَحُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ
[illegible]
الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ
[illegible]
نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا
[illegible]
رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا
[illegible]

بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَمَا
[illegible]
تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
[illegible]
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
[illegible]
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
[illegible]
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ
[illegible]
صَادِقِينَ ۝ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
[illegible]
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ
[illegible]
أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
[illegible]
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
[illegible]

هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۞ إن كانت

إلا صيحة واحدة فإذا هم جميع لدينا محضرون ۞

فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون إلا ما كنتم

تعملون ۞ إن أصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون

هم وأزواجهم في ظلال على الأرائك متكئون

لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون ۞ سلام قولا من

رب رحيم ۞ وامتازوا اليوم أيها المجرمون

ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا الشيطان

إنه لكم عدو مبين ۞ وأن اعبدوني هذا صراط مستقيم

ولقد أضل منكم جبلا كثيرا أفلم تكونوا تعقلون

هذه جهنم التي كنتم توعدون ۞ اصلوها اليوم

بما كنتم تكفرون ۞ اليوم نختم على أفواههم وتكلمنا

أيديهم وتشهد أرجلهم بما كانوا يكسبون ۞

ولو نشاء لطمسنا على أعينهم فاستبقوا الصراط

فأنى يبصرون ۞ ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما

استطاعوا مضيا ولا يرجعون ۞ ومن نعمره ننكسه

في الخلق أفلا يعقلون ۞ وما علمناه الشعر وما

ينبغي له إن هو إلا ذكر وقرآن مبين لينذر

من كان حيا ويحق القول على الكافرين ۝ اولم
يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم لها
مالكون ۝ وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها
يأكلون ۝ ولهم فيها منافع ومشارب افلا
يشكرون ۝ واتخذوا من دون الله الهة لعلهم
ينصرون ۝ لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند
محضرون ۝ فلا يحزنك قولهم انا نعلم ما يسرون
وما يعلنون ۝ اولم ير الانسان انا خلقناه من نطفة
فاذا هو خصيم مبين ۝ وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال

من يحيي العظام وهي رميم ۝ قل يحييها الذي انشاها
اول مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي جعل لكم من
الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون ۝
اوليس الذي خلق السموات والارض بقادر على ان
يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق العليم ۝ انما امره اذا
اراد شيا ان يقول له كن فيكون ۝ فسبحان الذي
بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون

سورة والصافات

بسم الله الرحمن الرحيم

والصافات صفا فالزاجرات زجرا فالتاليات
ذكرا إن إلهكم لواحد رب السموات والأرض
وما بينهما ورب المشارق إنا زينا السماء الدنيا
بزينة الكواكب وحفظا من كل شيطان مارد
لا يسمعون إلى الملإ الأعلى ويقذفون من كل
جانب دحورا ولهم عذاب واصب إلا من خطف
الخطفة فأتبعه شهاب ثاقب فاستفتهم أهم
أشد خلقا أم من خلقنا إنا خلقناهم من طين لازب

بل عجبت ويسخرون وإذا ذكروا لا يذكرون
وإذا رأوا آية يستسخرون وقالوا إن هذا إلا سحر
مبين أإذا متنا وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون
أوآباؤنا الأولون قل نعم وأنتم داخرون فإنما
هي زجرة واحدة فإذا هم ينظرون وقالوا يا ويلنا
هذا يوم الدين هذا يوم الفصل الذي كنتم به تكذبون
احشروا الذين ظلموا وأزواجهم وما كانوا يعبدون
من دون الله فاهدوهم إلى صراط الجحيم وقفوهم
إنهم مسئولون ما لكم لا تناصرون بل هم اليوم

حزب

مستسلمون ۞ وأقبل بعضهم على بعض يتسآءلون
قالوا إنكم كنتم تأتوننا عن اليمين ۞ قالوا بل لم تكونوا
مؤمنين ۞ وما كان لنا عليكم من سلطان بل
كنتم قوما طاغين ۞ فحق علينا قول ربنا إنا لذائقون
فأغويناكم إنا كنا غاوين ۞ فإنهم يومئذ في العذاب
مشتركون ۞ إنا كذلك نفعل بالمجرمين ۞ إنهم كانوا
إذا قيل لهم لا إله إلا الله يستكبرون ۞ ويقولون
أئنا لتاركوا آلهتنا لشاعر مجنون ۞ بل جآء بالحق و
صدق المرسلين ۞ إنكم لذائقوا العذاب الأليم

وما تجزون إلا ما كنتم تعملون ۞ إلا عباد الله
المخلصين ۞ أولئك لهم رزق معلوم ۞ فواكه وهم
مكرمون ۞ في جنات النعيم ۞ على سرر متقابلين
يطاف عليهم بكأس من معين ۞ بيضآء لذة للشاربين
لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون ۞ وعندهم
قاصرات الطرف عين ۞ كأنهن بيض مكنون
فأقبل بعضهم على بعض يتسآءلون ۞ قال قائل منهم
إني كان لي قرين ۞ يقول أئنك لمن المصدقين
أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا لمدينون ۞ قال هل

أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ۝ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَآءِ الجَحِيمِ ۝ قَالَ تَاللَّهِ
إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ۝ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ
المُحْضَرِينَ ۝ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝ إِلَّا مَوْتَتَنَا الأُولَى
وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الفَوْزُ العَظِيمُ
لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ العَامِلُونَ ۝ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا
أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِينَ ۝
إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ
رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۝ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ
مِنْهَا البُطُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ۝ ثُمَّ

إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الجَحِيمِ ۝ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ
ضَالِّينَ ۝ فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ
أَكْثَرُ الأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ۝ فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ المُنذَرِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ المُخْلَصِينَ ۝
وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ المُجِيبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الكَرْبِ العَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ البَاقِينَ ۝
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي
العَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي المُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ
عِبَادِنَا المُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِ

لَإِبْرٰهِيمَ ۞ إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۞ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۞ أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ
فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۞ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ ۞ فَقَالَ
إِنِّى سَقِيمٌ ۞ فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۞ فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ
فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۞ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ۞ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ۞ فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۞ قَالَ أَتَعْبُدُونَ
مَا تَنْحِتُونَ ۞ وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۞ قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ
بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى ٱلْجَحِيمِ ۞ فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ
ٱلْأَسْفَلِينَ ۞ وَقَالَ إِنِّى ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّى سَيَهْدِينِ ۞ رَبِّ

هَبْ لِى مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۞ فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٍ ۞ فَلَمَّا بَلَغَ
مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ
فَٱنظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن
شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ۞ فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ ۞ وَ
نَٰدَيْنَٰهُ أَن يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۞ قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ
نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَٰٓؤُا۟ ٱلْمُبِينُ ۞ وَفَدَيْنَٰهُ
بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۞ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ۞ سَلَٰمٌ
عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ۞ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا
ٱلْمُؤْمِنِينَ ۞ وَبَشَّرْنَٰهُ بِإِسْحَٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۞ وَبَٰرَكْنَا

عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَٰقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۝ وَنَجَّيْنَٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَٰهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَٰلِبِينَ

وَءَاتَيْنَٰهُمَا الْكِتَٰبَ الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَٰهُمَا الصِّرَٰطَ

الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْءَاخِرِينَ ۝ سَلَٰمٌ

عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ

أَحْسَنَ الْخَٰلِقِينَ ۝ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْءَاخِرِينَ ۝ سَلَٰمٌ عَلَىٰ إِلْيَاسِينَ

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَٰبِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْءَاخَرِينَ ۝ وَ

إِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ۝ وَبِالَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَ

هُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝ لَلَبِثَ فِي

بطنه الى يوم يبعثون ۝ فنبذناه بالعراء وهو سقيم ۝
وانبتنا عليه شجرة من يقطين ۝ وارسلناه الى مائة الف
او يزيدون ۝ فآمنوا فمتعناهم الى حين ۝ فاستفتهم
الربك البنات ولهم البنون ۝ ام خلقنا الملائكة
اناثا وهم شاهدون ۝ الا انهم من افكهم ليقولون
ولد الله وانهم لكاذبون ۝ اصطفى البنات على
البنين ۝ ما لكم كيف تحكمون ۝ افلا تذكرون ۝ ام
لكم سلطان مبين ۝ فأتوا بكتابكم ان كنتم
صادقين ۝ وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا ولقد علمت

الجنة انهم لمحضرون ۝ سبحان الله عما يصفون ۝
الا عباد الله المخلصين ۝ فانكم وما تعبدون ۝
ما انتم عليه بفاتنين ۝ الا من هو صال الجحيم ۝ وما منا
الا له مقام معلوم ۝ وانا لنحن الصافون ۝ وانا
لنحن المسبحون ۝ وان كانوا ليقولون ۝ لو ان
عندنا ذكرا من الاولين ۝ لكنا عباد الله المخلصين ۝
فكفروا به فسوف يعلمون ۝ ولقد سبقت كلمتنا
لعبادنا المرسلين ۝ انهم لهم المنصورون ۝ وان
جندنا لهم الغالبون ۝ فتول عنهم حتى حين ۝ وابصرهم

فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ فَإِذَا

[illegible]

نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۝ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ

[illegible]

حَتَّى حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝ سُبْحَانَ رَبِّكَ

[illegible]

رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝

[illegible]

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ

[illegible]

وَشِقَاقٍ ۝ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ

[illegible]

حِينَ مَنَاصٍ ۝ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ

[illegible]

الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ

[illegible]

إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ

[illegible]

أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝

[illegible]

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝

[illegible]

أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي

[illegible]

بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ

[illegible]

الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّموَاتِ وَالْأَرْضِ

[illegible]

وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ

[illegible]

مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ

[illegible]

عَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۝ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَ

[illegible]

أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ

[illegible]

الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

[illegible]

مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ

[illegible]

الْحِسَابِ ۝ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ

[illegible]

ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ

[illegible]

بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

[illegible]

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ۝ وَ

[illegible]

هَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝ إِذْ دَخَلُوا

[illegible]

عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا

[illegible]

عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ

[illegible]

سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً

[illegible]

وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي

[illegible]

الْخِطَابِ ۝ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ

[illegible]

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ

[illegible]

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ

[illegible]

أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝ فَغَفَرْنَا

[illegible]

لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۞ يَا دَاوُدُ

إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ

وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ

يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا

يَوْمَ الْحِسَابِ ۞ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ

كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۞ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۞

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ

أُولُوا الْأَلْبَابِ ۞ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نِعْمَ الْعَبْدُ

إِنَّهُ أَوَّابٌ ۞ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى

تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۞ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ

وَالْأَعْنَاقِ ۞ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَنَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا

ثُمَّ أَنَابَ ۞ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي

لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۞ فَسَخَّرْنَا لَهُ

الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۞ وَالشَّيَاطِينَ

كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۞ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۞

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَاِنَّ لَهُ
عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا اَيُّوبَ
اِذْ نَادَى رَبَّهُ اَنِّى مَسَّنِىَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝
اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا
لَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى
لِاُولِى الْاَلْبَابِ ۝ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَ
لَا تَحْنَثْ اِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوَّابٌ ۝
وَاذْكُرْ عِبَادَنَا اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ اُولِى الْاَيْدِى
وَالْاَبْصَارِ ۝ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝

وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ۝ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْاَخْيَارِ ۝ هَذَا ذِكْرٌ
وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ۝ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ
الْاَبْوَابُ ۝ مُتَّكِئِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ۝ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ۝ هَذَا
مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ
مِنْ نَفَادٍ ۝ هَذَا وَاِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۝ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۝ وَآخَرُ
مِنْ شَكْلِهِ اَزْوَاجٌ ۝ هَذَا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لَا

مَرحَبًا بِهِم إِنَّهُم صَالُوا النَّارِ ۞ قَالُوا بَل أَنتُم لَا مَرحَبًا
بِكُم أَنتُم قَدَّمتُمُوهُ لَنَا فَبِئسَ القَرَارُ ۞ قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ
لَنَا هَٰذَا فَزِدهُ عَذَابًا ضِعفًا فِي النَّارِ ۞ وَقَالُوا مَا لَنَا
لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِنَ الأَشرَارِ ۞ أَتَّخَذنَاهُم
سِخرِيًّا أَم زَاغَت عَنهُمُ الأَبصَارُ ۞ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
أَهلِ النَّارِ ۞ قُل إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ
الوَاحِدُ القَهَّارُ ۞ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالأَرضِ وَمَا
بَينَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ ۞ قُل هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۞ أَنتُم عَنهُ
مُعرِضُونَ ۞ مَا كَانَ لِيَ مِن عِلمٍ بِالمَلَإِ الأَعلَىٰ إِذ

يَختَصِمُونَ ۞ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞
إِذ قَالَ رَبُّكَ لِلمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِن طِينٍ ۞
فَإِذَا سَوَّيتُهُ وَنَفَختُ فِيهِ مِن رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۞
فَسَجَدَ المَلَائِكَةُ كُلُّهُم أَجمَعُونَ ۞ إِلَّا إِبلِيسَ استَكبَرَ
وَكَانَ مِنَ الكَافِرِينَ ۞ قَالَ يَا إِبلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن
تَسجُدَ لِمَا خَلَقتُ بِيَدَيَّ أَستَكبَرتَ أَم كُنتَ مِنَ
العَالِينَ ۞ قَالَ أَنَا خَيرٌ مِنهُ خَلَقتَنِي مِن نَارٍ وَخَلَقتَهُ
مِن طِينٍ ۞ قَالَ فَاخرُج مِنهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۞ وَإِنَّ عَلَيكَ
لَعنَتِي إِلَىٰ يَومِ الدِّينِ ۞ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرنِي إِلَىٰ يَومِ

يبعثون ۞ قال فانك من المنظرين الى يوم الوقت

المعلوم ۞ قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين ۞ الا

عبادك منهم المخلصين ۞ قال فالحق والحق اقول

لاملان جهنم منك وممن تبعك منهم اجمعين ۞

قل ما اسئلكم عليه من اجر وما انا من المتكلفين ۞

ان هو الا ذكر للعالمين ۞ ولتعلمن نباه بعد حين ۞

سورة الزمر مكية خمس وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۞ انا انزلنا

اليك الكتاب بالحق فاعبد الله مخلصا له الدين ۞

الا لله الدين الخالص والذين اتخذوا من دونه

اولياء ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى ان

الله يحكم بينهم في ما هم فيه يختلفون ۞ ان الله لا يهدي

من هو كاذب كفار ۞ لو اراد الله ان يتخذ ولدا

لاصطفى مما يخلق ما يشاء سبحانه هو الله الواحد

القهار ۞ خلق السموات والارض بالحق يكور الليل

على النهار ويكور النهار على الليل وسخر الشمس و

القمر كل يجري لاجل مسمى الا هو العزيز الغفار
خلقكم من نفس واحدة ثم جعل منها زوجها وانزل
لكم من الانعام ثمانية ازواج يخلقكم في بطون
امهاتكم خلقا من بعد خلق في ظلمات ثلث ذلكم
الله ربكم له الملك لا اله الا هو فانى تصرفون ۝ ان
تكفروا فان الله غني عنكم ولا يرضى لعباده
الكفر وان تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة
وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم
تعملون انه عليم بذات الصدور ۝ واذا مس

الانسان ضر دعا ربه منيبا اليه ثم اذا خوله نعمة
منه نسي ما كان يدعوا اليه من قبل وجعل لله
اندادا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا انك
من اصحاب النار ۝ امن هو قانت اناء الليل ساجدا و
قائما يحذر الاخرة ويرجوا رحمة ربه قل هل يستوي
الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتذكر
اولوا الالباب ۝ قل يا عباد الذين امنوا اتقوا ربكم
للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة وارض الله واسعة
انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب ۝ قل اني

أمرت أن أعبد الله مخلصا له الدين وأمرت لأن
أكون أول المسلمين قل إني أخاف إن عصيت
ربي عذاب يوم عظيم قل الله أعبد مخلصا له ديني
فاعبدوا ما شئتم من دونه قل إن الخاسرين الذين
خسروا أنفسهم وأهليهم يوم القيمة ألا ذلك هو
الخسران المبين لهم من فوقهم ظلل من النار ومن
تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به عباده يا عباد
فاتقون والذين اجتنبوا الطاغوت أن يعبدوها
وأنابوا إلى الله لهم البشرى فبشر عباد الذين

يستمعون القول فيتبعون أحسنه أولئك الذين
هديهم الله وأولئك هم أولوا الألباب أفمن حق
عليه كلمة العذاب أفأنت تنقذ من في النار لكن
الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية
تجري من تحتها الأنهار وعد الله لا يخلف الله
الميعاد ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فسلكه
ينابيع في الأرض ثم يخرج به زرعا مختلفا ألوانه
ثم يهيج فتريه مصفرا ثم يجعله حطاما إن في
ذلك لذكرى لأولي الألباب أفمن شرح الله صدره

للاسلام فهو على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم
من ذكر الله اولئك في ضلال مبين الله نزل
احسن الحديث كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود
الذين يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى
ذكر الله ذلك هدى الله يهدي به من يشاء ومن
يضلل الله فما له من هاد افمن يتقي بوجهه سوء العذاب
يوم القيمة وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون
كذب الذين من قبلهم فاتيهم العذاب من حيث
لا يشعرون فاذاقهم الله الخزي في الحيوة الدنيا

ولعذاب الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون ولقد ضربنا
للناس في هذا القران من كل مثل لعلهم يتذكرون
قرانا عربيا غير ذي عوج لعلهم يتقون ضرب
الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون ورجلا
سلما لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله بل اكثرهم لا
يعلمون انك ميت وانهم ميتون ثم انكم يوم القيمة
عند ربكم تختصمون فمن اظلم ممن كذب على الله و
كذب بالصدق اذ جاءه اليس في جهنم مثوى للكافرين
والذي جاء بالصدق وصدق به اولئك هم المتقون

لهم ما يشاؤون عند ربهم ذلك جزاء المحسنين
ليكفر الله عنهم أسوأ الذي عملوا ويجزيهم أجرهم
بأحسن الذي كانوا يعملون أليس الله بكاف
عبده ويخوفونك بالذين من دونه ومن يضلل الله فما
له من هاد ومن يهد الله فما له من مضل أليس الله
بعزيز ذي انتقام ولئن سألتهم من خلق السماوات
والأرض ليقولن الله قل أفرأيتم ما تدعون من دون
الله إن أرادني الله بضر هل هن كاشفات ضره
أو أرادني برحمة هل هن ممسكات رحمته قل حسبي

الله عليه يتوكل المتوكلون قل يا قوم اعملوا
على مكانتكم إني عامل فسوف تعلمون من يأتيه عذاب
يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم إنا أنزلنا عليك
الكتاب للناس بالحق فمن اهتدى فلنفسه ومن
ضل فإنما يضل عليها وما أنت عليهم بوكيل الله
يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم تمت في منامها
فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى
أجل مسمى إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون
أم اتخذوا من دون الله شفعاء قل أولو كانوا لا يملكون

شيئا ولا يعقلون ۞ قل لله الشفاعة جميعا له ملك

السموات والارض ثم اليه ترجعون ۞ واذا ذكر

الله وحده اشمازت قلوب الذين لا يؤمنون بالاخرة

واذا ذكر الذين من دونه اذا هم يستبشرون ۞ قل

اللهم فاطر السموات والارض عالم الغيب والشهادة

انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون ۞

ولو ان للذين ظلموا ما في الارض جميعا ومثله معه

لافتدوا به من سوء العذاب يوم القيمة وبدا لهم

من الله ما لم يكونوا يحتسبون ۞ وبدا لهم سيئات

ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۞ فاذا مس

الانسان ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا قال

انما اوتيته على علم بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا

يعلمون ۞ قد قالها الذين من قبلهم فما اغنى عنهم ما

كانوا يكسبون ۞ فاصابهم سيئات ما كسبوا والذين

ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا وما

هم بمعجزين ۞ اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء

ويقدر ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۞ قل يا

عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة

الله إن الله يغفر الذنوب جميعا إنه هو الغفور الرحيم

وأنيبوا إلى ربكم وأسلموا له من قبل أن يأتيكم العذاب

ثم لا تنصرون ۝ واتبعوا أحسن ما أنزل إليكم من ربكم

من قبل أن يأتيكم العذاب بغتة وأنتم لا تشعرون ۝ أن

تقول نفس يا حسرتى على ما فرطت في جنب الله وإن

كنت لمن الساخرين ۝ أو تقول لو أن الله هداني لكنت

من المتقين ۝ أو تقول حين ترى العذاب لو أن لي كرة

فأكون من المحسنين ۝ بلى قد جاءتك آياتي فكذبت بها

واستكبرت وكنت من الكافرين ۝ ويوم القيامة ترى

الذين كذبوا على الله وجوههم مسودة أليس في جهنم

مثوى للمتكبرين ۝ وينجي الله الذين اتقوا بمفازتهم

لا يمسهم السوء ولا هم يحزنون ۝ الله خالق كل

شيء وهو على كل شيء وكيل ۝ له مقاليد السماوات

والأرض والذين كفروا بآيات الله أولئك هم

الخاسرون ۝ قل أفغير الله تأمروني أعبد أيها الجاهلون

ولقد أوحي إليك وإلى الذين من قبلك لئن أشركت

ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين ۝ بل الله فاعبد

وكن من الشاكرين ۝ وما قدروا الله حق قدره والأرض

جميعا قبضته يوم القيمة والسموات مطويات
بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ ونفخ في
الصور فصعق من في السموات ومن في الارض الا
من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون ۝
واشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب وجيء
بالنبيين والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم لا
يظلمون ۝ ووفيت كل نفس ما عملت وهو اعلم بما
يفعلون ۝ وسيق الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى
اذا جاؤها فتحت ابوابها وقال لهم خزنتها الم يأتكم رسل

منكم يتلون عليكم ايات ربكم وينذرونكم لقاء
يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت كلمة العذاب على الكافرين ۝
قيل ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين ۝
وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا حتى اذا جاؤها
وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها سلام عليكم طبتم
فادخلوها خالدين ۝ وقالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده
واورثنا الارض نتبوأ من الجنة حيث نشاء فنعم
اجر العاملين ۝ وترى الملائكة حافين من حول العرش
يسبحون بحمد ربهم وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداى بخشاينده مهربان

حٰمٓ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ
وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللّٰهِ إِلَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ

فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝ الَّذِينَ
يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً
وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ
تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

العظيم ۝ إن الذين كفروا ينادون لمقت الله أكبر

من مقتكم أنفسكم إذ تدعون إلى الإيمان فتكفرون

قالوا ربنا أمتنا اثنتين وأحييتنا اثنتين فاعترفنا

بذنوبنا فهل إلى خروج من سبيل ۝ ذلكم بأنه إذا دعي

الله وحده كفرتم وإن يشرك به تؤمنوا فالحكم لله العلي

الكبير ۝ هو الذي يريكم آياته وينزل لكم من السماء

رزقا وما يتذكر إلا من ينيب ۝ فادعوا الله مخلصين له

الدين ولو كره الكافرون ۝ رفيع الدرجات ذو

العرش يلقي الروح من أمره على من يشاء من عباده

لينذر يوم التلاق ۝ يوم هم بارزون لا يخفى على الله

منهم شيء لمن الملك اليوم لله الواحد القهار ۝ اليوم تجزى

كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم إن الله سريع الحساب ۝

وأنذرهم يوم الآزفة إذ القلوب لدى الحناجر كاظمين

ما للظالمين من حميم ولا شفيع يطاع ۝ يعلم خائنة

الأعين وما تخفي الصدور ۝ والله يقضي بالحق و

الذين يدعون من دونه لا يقضون بشيء إن الله هو

السميع البصير ۝ أولم يسيروا في الأرض فينظروا كيف

كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم أشد

مِنهُم قُوَّةً وَآثارًا فِي الأَرضِ فَأَخَذَهُمُ اللهُ بِذُنُوبِهِم

وَما كانَ لَهُم مِنَ اللهِ مِن واقٍ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّهُم كانَت

تَأتِيهِم رُسُلُهُم بِالبَيِّناتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ

شَدِيدُ العِقابِ ۝ وَلَقَد أَرسَلنا مُوسىٰ بِآياتِنا وَسُلطانٍ

مُبِينٍ ۝ إِلىٰ فِرعَونَ وَهامانَ وَقارُونَ فَقالُوا

ساحِرٌ كَذّابٌ ۝ فَلَمّا جاءَهُم بِالحَقِّ مِن عِندِنا قالُوا اقتُلُوا

أَبناءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاستَحيُوا نِساءَهُم وَما كَيدُ

الكافِرِينَ إِلّا فِي ضَلالٍ ۝ وَقالَ فِرعَونُ ذَرُونِي أَقتُل

مُوسىٰ وَليَدعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُم أَو أَن

يُظهِرَ فِي الأَرضِ الفَسادَ ۝ وَقالَ مُوسىٰ إِنِّي عُذتُ

بِرَبِّي وَرَبِّكُم مِن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لا يُؤمِنُ بِيَومِ الحِسابِ ۝

وَقالَ رَجُلٌ مُؤمِنٌ مِن آلِ فِرعَونَ يَكتُمُ إِيمانَهُ أَتَقتُلُونَ

رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللهُ وَقَد جاءَكُم بِالبَيِّناتِ مِن رَبِّكُم وَ

إِن يَكُ كاذِبًا فَعَلَيهِ كَذِبُهُ وَإِن يَكُ صادِقًا يُصِبكُم بَعضُ

الَّذِي يَعِدُكُم إِنَّ اللهَ لا يَهدِي مَن هُوَ مُسرِفٌ كَذّابٌ ۝

يا قَومِ لَكُمُ المُلكُ اليَومَ ظاهِرِينَ فِي الأَرضِ فَمَن يَنصُرُنا

مِن بَأسِ اللهِ إِن جاءَنا قالَ فِرعَونُ ما أُرِيكُم إِلّا ما أَرىٰ

وَما أَهدِيكُم إِلّا سَبِيلَ الرَّشادِ ۝ وَقالَ الَّذِي آمَنَ

يا قوم اني اخاف عليكم مثل يوم الاحزاب مثل داب
قوم نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم وما الله
يريد ظلما للعباد ويا قوم اني اخاف عليكم يوم
التناد يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم
ومن يضلل الله فما له من هاد ولقد جاءكم يوسف
من قبل بالبينات فما زلتم في شك مما جاءكم به حتى اذا
هلك قلتم لن يبعث الله من بعده رسولا كذلك
يضل الله من هو مسرف مرتاب الذين يجادلون في
آيات الله بغير سلطان اتاهم كبر مقتا عند الله وعند

الذين آمنوا كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر
جبار وقال فرعون يا هامان ابن لي صرحا لعلي
ابلغ الاسباب اسباب السموات فاطلع الى اله
موسى واني لاظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون سوء
عمله وصد عن السبيل وما كيد فرعون الا في
تباب وقال الذي آمن يا قوم اتبعون اهدكم سبيل
الرشاد يا قوم انما هذه الحيوة الدنيا متاع وان
الآخرة هي دار القرار من عمل سيئة فلا يجزى
الا مثلها ومن عمل صالحا من ذكر او انثى وهو مؤمن

فاولئك يدخلون الجنة يرزقون فيها بغير حساب
پس ایشان درآورده شوند در بهشت روزی داده شوند دران بی اندازه و شمار

ويا قوم ما لي ادعوكم الى النجوة وتدعونني الى النار
وای گروه من چیست مرا که میخوانم شما را سوی نجات و شما میخوانید مرا سوی آتش

تدعونني لاكفر بالله واشرك به ما ليس لي به علم
میخوانید مرا تا کافر شوم بخدای و انباز گردانم با او آنرا که نیست مرا بدان دانش

وانا ادعوكم الى العزيز الغفار لا جرم انما تدعونني
و من میخوانم شما را سوی عبادت خدای غالب آمرزنده براستی آنچه میخوانید مرا

اليه ليس له دعوة في الدنيا ولا في الآخرة و
سوی آن نیست مر او را اجابت دعای در این جهان و نه در آن جهان

ان مردنا الى الله وان المسرفين هم اصحاب النار
و که بازگشت ما سوی خداست و که از حد گذرندگان ایشان ملازمان آتش‌اند

فستذكرون ما اقول لكم وافوض امري الى الله ان
پس زود بود که یاد آرید آنچه میگویم شما را از نصیحت و باز میگذارم کار خود را با خدای بدرستی

الله بصير بالعباد فوقاه الله سيئات ما مكروا و
که خدای بیناست بحال بندگان پس نگاه داشت او را خدای از بدیهای آنچه مکر کردند

حاق بآل فرعون سوء العذاب النار يعرضون عليها
و فرود آمد بکسان فرعون بدی عذاب آن آتش است عرض کنند ایشان را

غدوا وعشيا ويوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون
بامداد و شبانگاه و روزی که برخیزد قیامت گویند در برید ای کسان فرعون

اشد العذاب وإذ يتحاجون في النار فيقول
در سخت ترین عذاب و یاد کن چون با یکدیگر خصومت کنند کافران در آتش پس گویند

الضعفاء للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم
ضعیفان مر آنان را که بزرگی نمودند بدرستی که ما بودیم شما را تابعان پس هیچ هستید شما

مغنون عنا نصيبا من النار قال الذين استكبروا
دفع کنندگان از ما ضعیفان بهره از آتش گویند آنان که تکبر نمودند یعنی مهتران

انا كل فيها ان الله قد حكم بين العباد وقال الذين في
بدرستی که ما همه درآنیم بدرستی که خدای بتحقیق حکم فرمود میان بندگان و گویند آنانکه در

النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا يوما من
آتش‌اند مر نگهبانان دوزخ را بخوانید پروردگار شما را تا سبک گرداند از ما مقدار روزی از

العذاب قالوا او لم تك تاتيكم رسلكم بالبينات
عذاب گویند ملائکه خزنه آیا نبود که می‌آمدند بشما پیغمبران شما با معجزات روشن

قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعاء الكافرين الا في ضلال
گویند آری گویند ملائکه بتوبیخ پس بخوانید خدا را و نیست خواندن کافران خدا را مگر در بطلان

انا لننصر رسلنا والذين آمنوا في الحيوة الدنيا ويوم
بدرستی که ما هر آینه یاری کنیم پیغمبران خود را و آنانرا که ایمان آوردند در زندگانی این جهان و روزی

يقوم الأشهاد ۝ يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم ولهم
اللعنة ولهم سوء الدار ۝ ولقد آتينا موسى الهدى
وأورثنا بني إسرائيل الكتاب ۝ هدى وذكرى لأولي
الألباب ۝ فاصبر إن وعد الله حق واستغفر لذنبك
وسبح بحمد ربك بالعشي والإبكار ۝ إن الذين يجادلون
في آيات الله بغير سلطان أتاهم إن في صدورهم
إلا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ بالله إنه هو السميع
البصير ۝ لخلق السموات والأرض أكبر من خلق الناس
ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ وما يستوي الأعمى

والبصير والذين آمنوا وعملوا الصالحات ولا
المسيء قليلا ما تتذكرون ۝ إن الساعة لآتية لا ريب
فيها ولكن أكثر الناس لا يؤمنون ۝ وقال ربكم
ادعوني أستجب لكم إن الذين يستكبرون عن عبادتي
سيدخلون جهنم داخرين ۝ الله الذي جعل لكم
الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا إن الله لذو
فضل على الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون
ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا إله إلا هو فأنى
تؤفكون ۝ كذلك يؤفك الذين كانوا بآيات الله

يجحدون ۞ الله الذي جعل لكم الأرض قرارا والسماء
بناء وصوركم فأحسن صوركم ورزقكم من الطيبات
ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين ۞ هو الحي لا
إله إلا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين
قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون من دون الله لما
جاءني البينات من ربي وأمرت أن أسلم لرب
العالمين ۞ هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم
من علقة ثم يخرجكم طفلا ثم لتبلغوا أشدكم ثم
لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل ولتبلغوا

أجلا مسمى ولعلكم تعقلون ۞ هو الذي يحيي ويميت
فإذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون ۞ ألم
تر إلى الذين يجادلون في آيات الله أنى يصرفون ۞
الذين كذبوا بالكتاب وبما أرسلنا به رسلنا فسوف
يعلمون ۞ إذ الأغلال في أعناقهم والسلاسل
يسحبون ۞ في الحميم ثم في النار يسجرون ۞ ثم قيل لهم
أينما كنتم تشركون ۞ من دون الله قالوا ضلوا عنا بل
لم نكن ندعوا من قبل شيئا كذلك يضل الله الكافرين ۞
ذلكم بما كنتم تفرحون في الأرض بغير الحق وبما كنتم

تمرحون ۝ ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس
مثوى المتكبرين ۝ فاصبر ان وعد الله حق فاما
نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا يرجعون
ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من قصصنا عليك
ومنهم من لم نقصص عليك وما كان لرسول ان يأتي
باية الا باذن الله فاذا جاء امر الله قضي بالحق وخسر
هنالك المبطلون ۝ الله الذي جعل لكم الانعام
لتركبوا منها ومنها تاكلون ۝ ولكم فيها منافع ولتبلغوا
عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون

ويريكم آياته فاي آيات الله تنكرون ۝ افلم يسيروا
في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم
كانوا اكثر منهم واشد قوة وآثارا في الارض فما
اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۝ فلما جاءتهم رسلهم
بالبينات فرحوا بما عندهم من العلم وحاق بهم ما
كانوا به يستهزءون ۝ فلما راوا باسنا قالوا آمنا بالله
وحده وكفرنا بما كنا به مشركين ۝ فلم يك
ينفعهم ايمانهم لما راوا باسنا سنت الله التي قد
خلت في عباده وخسر هنالك الكافرون

سورة الاقوات اربع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۞ تنزيل من الرحمن الرحيم ۞ كتاب فصلت آياته

قرآنا عربيا لقوم يعلمون ۞ بشيرا ونذيرا فأعرض

أكثرهم فهم لا يسمعون ۞ وقالوا قلوبنا في أكنة

مما تدعونا إليه وفي آذاننا وقر ومن بيننا وبينك

حجاب فاعمل إننا عاملون ۞ قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى

إلي أنما إلهكم إله واحد فاستقيموا إليه واستغفروه

وويل للمشركين ۞ الذين لا يؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم

كافرون ۞ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم

أجر غير ممنون ۞ قل أئنكم لتكفرون بالذي خلق الأرض

في يومين وتجعلون له أندادا ذلك رب العالمين ۞

وجعل فيها رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر

فيها أقواتها في أربعة أيام سواء للسائلين ۞ ثم

استوى إلى السماء وهي دخان فقال لها وللأرض

ائتيا طوعا أو كرها قالتا أتينا طائعين ۞ فقضاهن

سبع سموات في يومين وأوحى في كل سماء أمرها

وَزَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً
مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ قَالُوا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا
لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ۝ فَاَمَّا عَادٌ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ اَشَدُّ
مِنَّا قُوَّةً اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا
صَرْصَرًا فِي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا
يُنْصَرُونَ ۝ وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى
الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝
وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتّٰى
اِذَا مَا جَآؤُهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا
قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِي اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ
مَرَّةٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ يَشْهَدَ

عليكم سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم ولكن ظننتم

ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون ۞ وذلكم ظنكم الذي

ظننتم بربكم اردىكم فاصبحتم من الخاسرين ۞ فان

يصبروا فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم من

المعتبين ۞ وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين ايديهم

وما خلفهم وحق عليهم القول في امم قد خلت من قبلهم

من الجن انهم كانوا خاسرين ۞ وقال الذين كفروا لا

تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم تغلبون ۞ فلنذيقن

الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم اسوا الذي كانوا

يعملون ۞ ذلك جزاء اعداء الله النار لهم فيها دار

الخلد جزاء بما كانوا باياتنا يجحدون ۞ وقال الذين

كفروا ربنا ارنا الذين اضلانا من الجن والانس نجعلهما

تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين ۞ ان الذين

قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة الا

تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التي كنتم توعدون

نحن اولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي الاخرة ولكم

فيها ما تشتهي انفسكم ولكم فيها ما تدعون ۞ نزلا

من غفور رحيم ۞ ومن احسن قولا ممن دعا الى الله

وعمل صالحا وقال انني من المسلمين ۞ ولا تستوي
الحسنة ولا السيئة ادفع بالتي هي احسن فاذا الذي
بينك وبينه عداوة كانه ولي حميم ۞ وما يلقيها
الا الذين صبروا وما يلقيها الا ذو حظ عظيم ۞ واما
ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه هو السميع
العليم ۞ ومن اياته اليل والنهار والشمس والقمر
لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذي خلقهن
ان كنتم اياه تعبدون ۞ فان استكبروا فالذين عند
ربك يسبحون له باليل والنهار وهم لا يسئمون

سجدة

ومن اياته انك ترى الارض خاشعة فاذا انزلنا عليها
الماء اهتزت وربت ان الذي احياها لمحيي الموتى
انه على كل شيء قدير ۞ ان الذين يلحدون في اياتنا لا
يخفون علينا افمن يلقى في النار خير ام من ياتي امنا
يوم القيمة اعملوا ما شئتم انه بما تعملون بصير ۞ ان
الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وانه لكتاب عزيز ۞
لا ياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم
حميد ۞ ما يقال لك الا ما قد قيل للرسل من قبلك ان
ربك لذو مغفرة وذو عقاب اليم ۞ ولو جعلناه قرانا

أعجميا لقالوا لولا فصلت آياته ءاعجمي وعربي قل هو

[illegible]

للذين آمنوا هدى وشفاء والذين لا يؤمنون في

[illegible]

آذانهم وقر وهو عليهم عمى أولئك ينادون من مكان

[illegible]

بعيد ۞ ولقد آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا

[illegible]

كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم وإنهم لفي شك منه

[illegible]

مريب ۞ من عمل صالحا فلنفسه ومن أساء فعليها و

[illegible]

ما ربك بظلام للعبيد ۞ إليه يرد علم الساعة وما

[illegible]

تخرج من ثمرات من أكمامها وما تحمل من أنثى ولا تضع إلا

[illegible]

بعلمه ويوم يناديهم أين شركائي قالوا آذناك ما منا

[illegible]

من شهيد ۞ وضل عنهم ما كانوا يدعون من قبل وظنوا ما

[illegible]

لهم من محيص ۞ لا يسأم الإنسان من دعاء الخير وإن

[illegible]

مسه الشر فيؤس قنوط ۞ ولئن أذقناه رحمة منا من بعد

[illegible]

ضراء مسته ليقولن هذا لي وما أظن الساعة قائمة

[illegible]

ولئن رجعت إلى ربي إن لي عنده للحسنى فلننبئن

[illegible]

الذين كفروا بما عملوا ولنذيقنهم من عذاب

[illegible]

غليظ ۞ وإذا أنعمنا على الإنسان أعرض ونأى بجانبه

[illegible]

وإذا مسه الشر فذو دعاء عريض ۞ قل أرأيتم إن كان

[illegible]

من عند الله ثم كفرتم به من أضل ممن هو في شقاق

[illegible]

بَعِيدٍ ۞ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى

يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

شَهِيدٌ ۞ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

سورة الشورى

مُحِيطٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۞ عسق ۞ كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

خدای غالب توانا درست کار و گفتار مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي

الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

بِوَكِيلٍ ۞ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ

أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ

فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۞ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ

أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ

مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۞ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس خدای اوست

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبّي
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنيبُ ۞ فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَ
الْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا
يَذْرَؤُكُمْ فيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
لَهُ مَقَاليدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ ۞ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدّينِ مَا وَصّٰى
بِهِ نُوحًا وَالَّذي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ اِبْرٰهيمَ وَ
مُوسٰى وَعيسٰى اَنْ اَقيمُوا الدّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فيهِ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكينَ مَا تَدْعُوهُمْ اِلَيْهِ اللّٰهُ يَجْتَبي اِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَ

يَهْدي اِلَيْهِ مَنْ يُنيبُ ۞ وَمَا تَفَرَّقُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الَّذينَ اُورِثُوا الْكِتَابَ
مِنْ بَعْدِهِمْ لَفي شَكٍّ مِنْهُ مُريبٍ ۞ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَ
اسْتَقِمْ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَا
اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللّٰهُ رَبُّنَا
وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمُ اللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصيرُ ۞ وَالَّذينَ يُحَاجُّونَ
فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ

ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب شديد ۞ الله الذي

انزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك لعل الساعة قريب

يستعجل بها الذين لا يؤمنون بها والذين امنوا مشفقون

منها ويعلمون انها الحق الا ان الذين يمارون في

الساعة لفي ضلال بعيد ۞ الله لطيف بعباده يرزق

من يشاء وهو القوي العزيز ۞ من كان يريد حرث

الاخرة نزد له في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا

نؤته منها وما له في الاخرة من نصيب ۞ ام لهم شركوا

شرعوا لهم من الدين ما لم يأذن به الله ولولا كلمة

الفصل لقضي بينهم وان الظالمين لهم عذاب اليم ۞

ترى الظالمين مشفقين مما كسبوا وهو واقع بهم

والذين امنوا وعملوا الصالحات في روضات الجنات

لهم ما يشاؤن عند ربهم ذلك هو الفضل الكبير ۞

ذلك الذي يبشر الله عباده الذين امنوا وعملوا الصالحات

قل لا اسئلكم عليه اجرا الا المودة في القربى ومن

يقترف حسنة نزد له فيها حسنا ان الله غفور شكور ۞

ام يقولون افترى على الله كذبا فان يشا الله يختم على

قلبك ويمح الله الباطل ويحق الحق بكلماته انه عليم

بذات الصدور ۞ وهو الذي يقبل التوبة عن عباده و

بانچه در ضمایرست جزا بر وفق آن دهد و اوست که قبول میفرماید توبه را از بندگان خود

يعفوا عن السيئات ويعلم ما تفعلون ۞ ويستجيب

درمیگذارد از بدیها و گناهها و میداند آنچه میکنید از خیر و شر و اجابت میفرماید

الذين آمنوا وعملوا الصالحات ويزيدهم من فضله و

آنها را که گرویدند و کردند کارهای نیکو و فزون کرداندشان ثواب از فضل خود

الكافرون لهم عذاب شديد ۞ ولو بسط الله

کافران مرایشانراست عذاب سخت غلیظ و اگر فراخ گرداند خدای

الرزق لعباده لبغوا في الأرض ولكن ينزل بقدر ما

روزی را برای بندگان خود هر آینه ستم کنند در زمین ولیکن فرو فرستد باندازه آنچه

يشاء إنه بعباده خبير بصير ۞ وهو الذي ينزل الغيث

میخواهد بدرستی که او بحال بندگان خود آگاه است بینا و اوست آن خدای که فرو فرستد باران

من بعد ما قنطوا وينشر رحمته وهو الولي الحميد ۞

از آن پس که نومید شوند و عام میگرداند رحمت خود بر بندگان و اوست دوست و ستوده

ومن آياته خلق السماوات والأرض وما بث فيهما من

و از دلایل قدرت اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه متفرق گردانید درانها از

دابة وهو على جمعهم إذا يشاء قدير ۞ وما أصابكم من

ملک و حیوان و او بر جمع ایشان چون خواهد تواناست و هرچه رسد بشما [illegible] و بلا از

حزب

مصيبة فبما كسبت أيديكم ويعفوا عن كثير ۞ وما أنتم

رسنده مانند الم و مکروه در تن و مال پس بسبب آنست که کردند دستهای شما و عفو میفرماید از بسیاری

بمعجزين في الأرض وما لكم من دون الله من ولي ولا

فوت شونده از عذاب در زمین و نیست مرشما را از غیر خدای هیچ دوستی و نه هیچ

نصير ۞ ومن آياته الجوار في البحر كالأعلام ۞ إن يشأ

یاری دهنده و از آیتهای قدرت اوست کشتیهای رونده در دریا چون کوهها اگر خواهد

يسكن الريح فيظللن رواكد على ظهره إن في ذلك لآيات

ساکن گرداند باد را پس [illegible] متوقف بر روی دریا بدرستی که درانچه گفتیم آیتهاست

لكل صبار شكور ۞ أو يوبقهن بما كسبوا ويعف عن

مر هر صبرکننده سپاس دارنده را یا اگر خواهد هلاک کند آنها را بسبب آنچه کردند و عفو فرماید

كثير ۞ ويعلم الذين يجادلون في آياتنا ما لهم من

بسیاری را و تا معلوم شود آنانرا که جدال مینمایند در آیتهای ما که نیست مرایشانرا هیچ

محيص ۞ فما أوتيتم من شيء فمتاع الحياة الدنيا وما عند

گریزی از عذاب [illegible] پس هرچه داده شد شما را از هرچه پس آن برخورداری زندگانی دنیاست و آنچه

الله خير وأبقى للذين آمنوا وعلى ربهم يتوكلون ۞ و

خدایست از نعیم بهتر و باقی ترست مرآنانرا که گرویدند و بر پروردگار خود اعتماد مینمایند و

الذين يجتنبون كبائر الإثم والفواحش وإذا ما

آنان که دوری مینمایند از گناهان بزرگ و از کارهای بغایت زشت و چون که

غضبوا هم يغفرون ۞ والذين استجابوا لربهم واقاموا

الصلوة وامرهم شورى بينهم ومما رزقناهم ينفقون

والذين اذا اصابهم البغي هم ينتصرون ۞ وجزاء

سيئة سيئة مثلها فمن عفى واصلح فاجره على الله

انه لا يحب الظالمين ۞ ولمن انتصر بعد ظلمه فاولئك

ما عليهم من سبيل ۞ انما السبيل على الذين يظلمون

الناس ويبغون في الارض بغير الحق اولئك لهم

عذاب اليم ۞ ولمن صبر وغفر ان ذلك لمن عزم

الامور ۞ ومن يضلل الله فما له من ولي من بعده و

ترى الظالمين لما راوا العذاب يقولون هل الى مرد من

سبيل ۞ وتريهم يعرضون عليها خاشعين من الذل ينظرون

من طرف خفي وقال الذين امنوا ان الخاسرين الذين

خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمة الا ان الظالمين

في عذاب مقيم ۞ وما كان لهم من اولياء ينصرونهم

من دون الله ومن يضلل الله فما له من سبيل ۞ استجيبوا

لربكم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من الله ما لكم من ملجا

يومئذ وما لكم من نكير ۞ فان اعرضوا فما ارسلناك

عليهم حفيظا ان عليك الا البلاغ وانا اذا اذقنا

الإنسان منا رحمة فرح بها وإن تصبهم سيئة بما قدمت

أيديهم فإن الإنسان كفور ۝ لله ملك السموات والأر

ض يخلق ما يشاء يهب لمن يشاء إناثا ويهب لمن يشاء الذكور

أو يزوجهم ذكرانا وإناثا ويجعل من يشاء عقيما إنه

عليم قدير ۝ وما كان لبشر أن يكلمه الله إلا وحيا

أو من وراء حجاب أو يرسل رسولا فيوحي بإذنه ما يشاء

إنه علي حكيم ۝ وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا ما

كنت تدري ما الكتاب ولا الإيمان ولكن جعلناه نورا

نهدي به من نشاء من عبادنا وإنك لتهدي إلى صراط

مستقيم ۝ صراط الله الذي له ما في السموات وما في

الأرض ألا إلى الله تصير الأمور ۝

سورة الزخرف

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ والكتاب المبين ۝ إنا جعلناه قرآنا عربيا لعلكم

تعقلون ۝ وإنه في أم الكتاب لدينا لعلي حكيم ۝

أفنضرب عنكم الذكر صفحا أن كنتم قوما مسرفين ۝

وكم أرسلنا من نبي في الأولين ۝ وما يأتيهم من نبي

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ

بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ

فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ

الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا

تَرْكَبُونَ ۝ لِتَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ

إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَ

جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝

أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ

أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَ

هُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوَمَنْ يُنَشَّأُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ

مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا

أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝ وَقَالُوا

لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ

إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

بَلْ قَالُوٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ

مُتْرَفُوهَآ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ قَالُوٓا

اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ

اِنَّنِى بَرَآءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِى عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ بَلْ

مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ

مُبِينٌ وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَاِنَّا بِهِ

كَافِرُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ

الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا

بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ

دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ

مِمَّا يَجْمَعُونَ وَلَوْلَآ اَنْ يَكُونَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً

لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ

وَزُخْرُفًا وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ

عند ربك للمتقين ۝ ومن يعش عن ذكر الرحمن نقيض

له شيطانا فهو له قرين ۝ وانهم ليصدونهم عن السبيل

ويحسبون انهم مهتدون ۝ حتى اذا جاءنا قال يا ليت

بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين ۝ ولن ينفعكم

اليوم اذ ظلمتم انكم في العذاب مشتركون ۝ افانت تسمع

الصم او تهدي العمي ومن كان في ضلال مبين ۝ فاما

نذهبن بك فانا منهم منتقمون ۝ او نرينك الذي وعد

فانا عليهم مقتدرون ۝ فاستمسك بالذي اوحي اليك

انك على صراط مستقيم ۝ وانه لذكر لك ولقومك

وسوف تسألون ۝ واسأل من ارسلنا من قبلك من رسلنا

اجعلنا من دون الرحمن آلهة يعبدون ۝ ولقد ارسلنا

موسى بآياتنا الى فرعون وملائه فقال اني رسول رب

العالمين ۝ فلما جاءهم بآياتنا اذا هم منها يضحكون ۝ و

ما نريهم من آية الا هي اكبر من اختها واخذناهم بالعذاب

لعلهم يرجعون ۝ وقالوا يا ايه الساحر ادع لنا ربك

بما عهد عندك اننا لمهتدون ۝ فلما كشفنا عنهم العذاب

اذا هم ينكثون ۝ ونادى فرعون في قومه قال يا قوم اليس

لي ملك مصر وهذه الانهار تجري من تحتي افلا تبصرون ۝

أم أنا خير من هذا الذي هو مهين ولا يكاد يبين

فلولا ألقي عليه أسورة من ذهب أو جاء معه الملائكة

مقترنين فاستخف قومه فأطاعوه إنهم كانوا قوما

فاسقين فلما آسفونا انتقمنا منهم فأغرقناهم أجمعين

فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين ولما ضرب ابن

مريم مثلا إذا قومك منه يصدون وقالوا أآلهتنا

خير أم هو ما ضربوه لك إلا جدلا بل هم قوم خصمون

إن هو إلا عبد أنعمنا عليه وجعلناه مثلا لبني إسرائيل

ولو نشاء لجعلنا منكم ملائكة في الأرض يخلفون

وإنه لعلم للساعة فلا تمترن بها واتبعون هذا صراط

مستقيم ولا يصدنكم الشيطان إنه لكم عدو مبين

ولما جاء عيسى بالبينات قال قد جئتكم بالحكمة ولأبين لكم

بعض الذي تختلفون فيه فاتقوا الله وأطيعون

إن الله هو ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم

فاختلف الأحزاب من بينهم فويل للذين ظلموا من عذاب

يوم أليم هل ينظرون إلا الساعة أن تأتيهم بغتة

وهم لا يشعرون الأخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو

إلا المتقين يا عبادي لا خوف عليكم اليوم ولا

أنتم تحزنون ۝ الذين آمنوا بآياتنا وكانوا مسلمين

ادخلوا الجنة أنتم وأزواجكم تحبرون ۝ يطاف عليهم

بصحاف من ذهب وأكواب وفيها ما تشتهيه الأنفس

وتلذ الأعين وأنتم فيها خالدون ۝ وتلك الجنة

التي أورثتموها بما كنتم تعملون ۝ لكم فيها فاكهة كثيرة

منها تأكلون ۝ إن المجرمين في عذاب جهنم خالدون

لا يفتر عنهم وهم فيه مبلسون ۝ وما ظلمناهم ولكن

كانوا هم الظالمين ۝ ونادوا يا مالك ليقض علينا ربك

قال إنكم ماكثون ۝ أم أبرموا أمرا فإنا مبرمون ۝ أم

يحسبون أنا لا نسمع سرهم ونجواهم بلى ورسلنا

لديهم يكتبون ۝ قل إن كان للرحمن ولد فأنا أول

العابدين ۝ سبحان رب السموات والأرض رب

العرش عما يصفون ۝ فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى

يلاقوا يومهم الذي يوعدون ۝ وهو الذي في السماء

إله وفي الأرض إله وهو الحكيم العليم ۝ وتبارك

الذي له ملك السموات والأرض وما بينهما وعنده

علم الساعة وإليه ترجعون ۝ ولا يملك الذين يدعون

من دونه الشفاعة إلا من شهد بالحق وهم يعلمون ۝ و

لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ وَ

قِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ

وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

سورة الدخان مكية تسع وخمسون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا

مُنْذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا

كُنَّا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

مُوقِنِينَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ فَارْتَقِبْ

يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ

أَلِيمٌ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ أَنّٰى لَهُمُ

الذِّكْرٰى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا

عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا

إِنَّكُمْ عَائِدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ وَأَنْ

لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ وَإِنِّي

عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ۝ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي

فَاعْتَزِلُونِ ۝ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ۝ فَأَسْرِ

بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ۝ كَمْ تَرَكُوا مِنْ

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ وَنَعْمَةٍ كَانُوا

فِيهَا فَاكِهِينَ ۝ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَمَا بَكَتْ

عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ۝ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا

بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ

كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى

الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ

بِمُنْشَرِينَ ۝ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهُمْ خَيْرٌ

أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى

عن مولى شيئا ولا هم ينصرون ۝ الا من رحم الله انه
هو العزيز الرحيم ۝ ان شجرت الزقوم ۝ طعام الاثيم ۝ كالمهل
يغلي في البطون ۝ كغلي الحميم ۝ خذوه فاعتلوه الى سواء
الجحيم ۝ ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحميم ۝ ذق انك
انت العزيز الكريم ۝ ان هذا ما كنتم به تمترون ۝
ان المتقين في مقام امين ۝ في جنات وعيون ۝ يلبسون
من سندس واستبرق متقابلين ۝ كذلك وزوجناهم
بحور عين ۝ يدعون فيها بكل فاكهة امنين ۝ لا يذوقون
فيها الموت الا الموتة الاولى ووقهم عذاب الجحيم ۝

فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم ۝ فانما يسرناه
بلسانك لعلهم يتذكرون ۝ فارتقب انهم مرتقبون ۝

سورة الجاثية مكية سبع وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۝ ان في السموات
والارض لايات للمؤمنين ۝ وفي خلقكم وما يبث من
دابة ايات لقوم يوقنون ۝ واختلاف الليل والنهار
وما انزل الله من السماء من رزق فاحيا به الارض

بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۞ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۞ يَسْمَعُ

آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا

هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞ مِنْ وَرَائِهِمْ

جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ

دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ هَٰذَا هُدًى

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ ۞ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ مَنْ عَمِلَ صَا

لِحًا

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۞ وَ

لَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞ وَآتَيْنَاهُمْ

بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ

العلم بغيا بينهم ان ربك يقضي بينهم يوم القيمة فيما
كانوا فيه يختلفون ۞ ثم جعلناك على شريعة من الامر
فاتبعها ولا تتبع اهواء الذين لا يعلمون ۞ انهم لن
يغنوا عنك من الله شيا وان الظالمين بعضهم اولياء
بعض والله ولي المتقين ۞ هذا بصائر للناس وهدى
ورحمة لقوم يوقنون ۞ ام حسب الذين اجترحوا
السيات ان نجعلهم كالذين امنوا وعملوا الصالحات
سواء محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون ۞ وخلق الله
السموات والارض بالحق ولتجزى كل نفس بما كسبت

وهم لا يظلمون ۞ افرايت من اتخذ الهه هويه واضله
الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره
غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون ۞ و
قالوا ما هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا
الا الدهر وما لهم بذلك من علم ان هم الا يظنون
واذا تتلى عليهم اياتنا بينات ما كان حجتهم الا ان
قالوا ائتوا بآبائنا ان كنتم صادقين ۞ قل الله يحييكم
ثم يميتكم ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن
اكثر الناس لا يعلمون ۞ ولله ملك السموات والارض

ويوم تقوم الساعة يومئذ يخسر المبطلون ۞ وترى
كل أمة جاثية كل أمة تدعى إلى كتابها اليوم تجزون
ما كنتم تعملون ۞ هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق إنا كنا
نستنسخ ما كنتم تعملون ۞ فأما الذين آمنوا وعملوا
الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو الفوز
المبين ۞ وأما الذين كفروا أفلم تكن آياتي تتلى
عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين ۞ وإذا قيل
إن وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري
ما الساعة إن نظن إلا ظنا وما نحن بمستيقنين ۞ وبدا لهم

سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۞
وقيل اليوم ننساكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا و
مأواكم النار وما لكم من ناصرين ۞ ذلكم بأنكم اتخذتم
آيات الله هزوا وغرتكم الحياة الدنيا فاليوم لا يخرجون
منها ولا هم يستعتبون ۞ فلله الحمد رب السماوات
ورب الأرض رب العالمين ۞ وله الكبرياء في
السماوات والأرض وهو العزيز الحكيم ۞

سورة الأحقاف مكية خمس وثلثون

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ۝ ما خلقنا

حکم کرده شده آنچه بوده است فرو فرستادن قرآن از نزد خدای غالب درست کار است نیافریدیم

السموات والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى

آسمانها را و زمین را و آنچه میان هر دو است مگر براستی و عدل و تا وقتی نام برده

والذين كفروا عما انذروا معرضون ۝ قل

و آنان که کافر شدند از آنچه بیم نمایند ایشان را از بعث اعراض کنندگانند بگوی

ارايتم ما تدعون من دون الله اروني ماذا خلقوا من

خبر دهید مرا آنچه میپرستید از غیر معبود بسزا بنمایید مرا که چه چیز آفریده‌اند از

الارض ام لهم شرك في السموات ائتوني بكتاب من

زمین یا ایشان را هست انبازی در آسمانها بیارید بمن کتابی آسمانی از

قبل هذا او اثارة من علم ان كنتم صادقين ۝ ومن

پیش این قرآن یا بقیه از دانش پیشینیان اگر هستید راست گویان و کیست

اضل ممن يدعوا من دون الله من لا يستجيب له الى يوم

گمراه‌تر از آنکه خواند و پرستد از غیر معبود بسزا آنکه اجابت نماید او را تا روز

القيمة وهم عن دعائهم غافلون ۝ واذا حشر الناس

قیامت و ایشان از خواندن ایشان بیخبرانند یعنی اصنام از خواندن کفار و چون

كانوا لهم اعداء وكانوا بعبادتهم كافرين ۝ واذا

باشند آن اصنام مر ایشان را دشمنان و باشند بپرستیدن آن کافران جحود نمایندگان و چون

تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين كفروا للحق لما جاءهم

خوانده شود برایشان آیتهای ما روشن در دلالت گویند آنان که کافر شدند مر قرآن را چون آمد بایشان

هذا سحر مبين ۝ ام يقولون افتريه قل ان افتريته فلا

این جادویی است هویدا بلکه میگویند بربافت محمد قرآن را بگو اگر بربافته باشم قرآن را پس

تملكون لي من الله شيئا هو اعلم بما تفيضون فيه كفى

مالک نباشید برای من از عذاب خدای هیچ چیز او داناتر است بآنچه شروع مینمایید در آن از طعن

به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور الرحيم ۝ قل ما كنت

بس است او گواهی میان من و میان شما و او آمرزگار است مهربان بگو نیستم من

بدعا من الرسل وما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع

بدیع از پیغمبران که پیش از من بوده‌اند و نمیدانم که چه کنند بمن و نه بشما متابعت نمی‌نمایم

الا ما يوحى الي وما انا الا نذير مبين ۝ قل ارايتم

مگر آنرا که وحی فرستاده شود سوی من و نیستم من مگر بیم نماینده هویدا بگو خبر دهید مرا

ان كان من عند الله وكفرتم به وشهد شاهد من بني

که اگر باشد قرآن از نزد خدای و کافر شوید بآن و گواهی دهد بصحت آن گواهی از بنی اسرائیل

اسرائيل على مثله فامن واستكبرتم ان الله لا يهدي القوم

یعقوب عبد الله بن سلام بر مانند آن پس ایمان آرد آن گواه و گردنکشی نمایید از قبول ایمان بدرستی که خدا

الظالمين ۝ وقال الذين كفروا للذين آمنوا لو كان خيرا
ما سبقونا إليه وإذ لم يهتدوا به فسيقولون هذا
إفك قديم ۝ ومن قبله كتاب موسى إماما ورحمة وهذا
كتاب مصدق لسانا عربيا لينذر الذين ظلموا وبشرى
للمحسنين ۝ إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلا
خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ أولئك أصحاب
الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا يعملون ۝ ووصينا
الإنسان بوالديه إحسانا حملته أمه كرها ووضعته
كرها وحمله وفصاله ثلاثون شهرا حتى إذا بلغ أشده

وبلغ أربعين سنة قال رب أوزعني أن أشكر نعمتك
التي أنعمت علي وعلى والدي وأن أعمل صالحا ترضاه
وأصلح لي في ذريتي إني تبت إليك وإني من المسلمين
أولئك الذين نتقبل عنهم أحسن ما عملوا ونتجاوز عن
سيئاتهم في أصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا
يوعدون ۝ والذي قال لوالديه أف لكما أتعدانني أن أخرج
وقد خلت القرون من قبلي وهما يستغيثان الله ويلك
آمن إن وعد الله حق فيقول ما هذا إلا أساطير الأولين
أولئك الذين حق عليهم القول في أمم قد خلت من

قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۞ وَ
لِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ۞ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۞ وَاذْكُرْ أَخَا
عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۞
فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ
تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۞ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ
مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى
عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ
كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيَاتِ

وبحقیقت هلاک کردیم انرا که حوالی شماست ای اهل مکه از شهرها و مکرر کردانیدیم ایتها و حجتها را

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ

تا مکر ایشان باز کردند از کفر پس چرا یاری نمودند ایشانرا انان که کرفتند شان از جز

اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا

معبود بسبب تقرب دانسته خدایانی نه کم شدند از ایشان و آن دروغ ایشان

يَفْتَرُونَ ۞ وَاِذْ صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ

که افترا مینمودند بر خدای و چون مایل کردانیدیم سوی تو کروهی را از پریان می شنودند

الْقُرْاٰنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا اَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى

قرآن را پس انکاه که حاضر شدند بتمام استماع قرآن از رسول گفتند خاموش باشید پس چون فارغ شد

قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ۞ قَالُوا يَا قَوْمَنَا اِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا اُنْزِلَ

کروه ایشان بیم نمایندکان گفتند ای کروه ما بدرستی که ما شنیدیم قرآنی که فرو

مِنْ بَعْدِ مُوسٰى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي اِلَى الْحَقِّ وَ

پس از زمان موسی تصدیق نماینده مر ان کتب را که پیش از او بوده راه نماید سوی صواب

اِلٰى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ يَا قَوْمَنَا اَجِيبُوا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوا بِهِ

سوی راه راست که اسلامست ای کروه ما اجابت نمایید خواننده خدا را که محمد

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۞ وَمَنْ لَا

تا بیامرزد مر شما را چیزی از گناهان شما و زنهار دهد شما را از عذابی دردناک و هر که

يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ

فرمان نبرد خواننده خدا را پس نیست فوت شونده در زمین و نیست مر او را از غیر خدا

اَوْلِيَاءُ اُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

دوستانی در دفع عذاب آنان در کمراهی اند هویدا آیا ندیدند و ندانستند کافران که خدای

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ

که آفرید آسمانها و زمین را بقدرت و درمانده و عاجز نشد بآفریدن اینها تواناست

عَلٰى اَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتٰى بَلٰى اِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَيَوْمَ يُعْرَضُ

بر آنکه زنده کرداند مردگان را آری بدرستی که او بر همه چیز تواناست و روزی که عرضه کنند

الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى

آنانرا که کافر شدند بر آتش دوزخ ای نیست این عذاب درست کویند آری

وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ فَاصْبِرْ

بحق خدای ما کویند خازنان دوزخ پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کافر میشدید پس صبر کن

كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ

چنانکه صبر کردند خداوندان جد و عزمت از پیغمبران و شتاب منمای بر عذاب ایشان کوئی

يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ

در آن روز که بینند آنرا که وعده میشدند ایشانرا درنگ نکردند مگر یک ساعت از روز

بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۞

آنچه ذکر رفت کفایتست در موعظه پس هیچ هلاک کرده نشوند مگر کروهی که خارج اند از فرمان

سورة محمد صلعم ثمان وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله اضل اعمالهم

والذين امنوا وعملوا الصالحات وامنوا بما نزل

على محمد وهو الحق من ربهم كفر عنهم سياتهم واصلح

بالهم ذلك بان الذين كفروا اتبعوا الباطل و

ان الذين امنوا اتبعوا الحق من ربهم كذلك يضرب

الله للناس امثالهم فاذا لقيتم الذين كفروا فضرب

الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا الوثاق فاما منا

بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها ذلك ولو

يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلوا بعضكم ببعض و

الذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم سيهديهم

قاتلوا

ويصلح بالهم ويدخلهم الجنة عرفها لهم يا ايها

الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم

والذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ذلك

بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم افلم يسيروا

في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم

دمر الله عليهم وللكافرين امثالها ۞ ذلك بان الله مولى

الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم ۞ ان الله يدخل الذين

امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار

والذين كفروا يتمتعون وياكلون كما تاكل

الانعام والنار مثوى لهم ۞ وكاين من قرية هي اشد

قوة من قريتك التي اخرجتك اهلكناهم فلا ناصر لهم

افمن كان على بينة من ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا

اهواءهم ۞ مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء

غير اسن وانهار من لبن لم يتغير طعمه وانهار من خمر

لذة للشاربين وانهار من عسل مصفى ولهم فيها من

كل الثمرات ومغفرة من ربهم كمن هو خالد في النار و

سقوا ماء حميما فقطع امعاءهم ۞ ومنهم من يستمع اليك

حتى اذا خرجوا من عندك قالوا للذين اوتوا العلم

ماذا قال انفا اولئك الذين طبع الله على قلوبهم واتبعوا

اهواءهم ۞ والذين اهتدوا زادهم هدى واتاهم

تقواهم ۞ فهل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم بغتة فقد

جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم ذكراهم ۞ فاعلم انه لا

اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات

والله يعلم متقلبكم ومثويكم ۝ ويقول الذين آمنوا لولا
و خدای میداند مواضع تردد شما و موضع اقامت شما در دو جهان و میگویند آنان که گرویدند
نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها
چرا فرو فرستاده نشد سورتی تا بدان کار کنیم پس چون فرو فرستادند سورتی که احکام نسخ ندارد و یاد کرده شد
القتال رأيت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك
فرمان کارزار کردن بینی آنانرا که در دلهای ایشانست بیماری و نفاق که می‌نگرند بتو
نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم ۝ طاعة وقول
نگریستن بیهوش شده از امارات مرگ پس وای بر ایشان فرمان برداری و گفتار
معروف فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا
نیکو بهتر ایشانرا پس چون بجد جد و عزم رسد کار جهاد پس اگر راست کنندی با خدای مر انرا
لهم ۝ فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في الارض
بود ایشانرا پس هیچ شاید بود اگر متولی امور مردم شوید که تباه کنید در زمین
وتقطعوا ارحامكم ۝ اولئك الذين لعنهم الله فاصمهم
و قطع کنید خویشیهاتان و رحمهاتان ایشان آنانند که لعنت نمود ایشانرا خدای پس کر کرد
واعمى ابصارهم ۝ افلا يتدبرون القرآن ام على
و نابینا کرد چشمهای ایشانرا پس تامل نمیکنند معانی قرآنرا یا بدانند که حق یا بر
قلوب اقفالها ۝ ان الذين ارتدوا على ادبارهم من بعد
دلهاست قفلهای آن بدرستی که آنان که باز گشتند با حالت کفر پس از آن

ما تبين لهم الهدى الشيطان سول لهم واملى لهم ۝
که ظاهر شد مر ایشانرا راه دین خدای دیو بیاراست گناه را برای ایشان و دور طمع انگند ایشان
ذلك بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم
آنچه گفتیم بسبب آنست که ایشان گفتند مر آنانرا که کراهیت داشتند آنرا که فرو فرستاد خدای زود
في بعض الامر والله يعلم اسرارهم ۝ فكيف اذا
در بعض از کار عداوت رسول و خدای میداند نهانهای ایشانرا پس چگونه بود حال ایشان
توفتهم الملائكة يضربون وجوههم وادبارهم ۝
قبض روح کنند ایشانرا فرشتگان میزنند رویهای ایشانرا و جانب پشت ایشانرا
ذلك بانهم اتبعوا ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط
آن ضرب ملائکه بسبب آنست که ایشان پیروی نمودند آنرا که بغضب برد خدایرا و نخواستند خشنودی
اعمالهم ۝ ام حسب الذين في قلوبهم مرض ان لن
اعمال مر ایشانرا یا پنداشتند آنان که در دلهای ایشانست بیماری که هرگز
يخرج الله اضغانهم ۝ ولو نشاء لارينكهم فلعرفتهم
ظاهر نکرداند خدای کینهای ایشانرا و اگر خواستیمی بنمودیمی ترا ایشانرا پس بدانستی
بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم اعمالكم
بعلامت ایشان و هر آینه شناسی ایشانرا در گفتار مایل از حق و خدای میداند کردارهای
ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين و
و هر آینه امتحان نماییم شمارا تا ظاهر گردانیم جهاد کنندگانرا از شما و صبر کنندگانرا بر حرب

نَبْلُوَا اَخْبَارَكُمْ ۞ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ
يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا
اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا اَعْمَالَكُمْ ۞
اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۞ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا اِلَى السَّلْمِ
وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ۞ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ اُجُورَكُمْ
وَلَا يَسْئَلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۞ اِنْ يَسْئَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَ

يُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ۞ هَا اَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ
وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا اَمْثَالَكُمْ ۞

سورة الفتح تسع وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۞ لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

وينصرك الله نصرا عزيزا ۞ هو الذي انزل السكينة
في قلوب المؤمنين ليزدادوا ايمانا مع ايمانهم ولله
جنود السموات والارض وكان الله عليما حكيما
ليدخل المؤمنين والمؤمنات جنات تجري من تحتها الانهار
خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم وكان ذلك عند
الله فوزا عظيما ۞ ويعذب المنافقين والمنافقات
والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن السوء عليهم
دائرة السوء وغضب الله عليهم ولعنهم واعد لهم
جهنم وساءت مصيرا ۞ ولله جنود السموات والارض

وكان الله عزيزا حكيما ۞ انا ارسلناك شاهدا
ومبشرا ونذيرا ۞ لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه و
توقروه وتسبحوه بكرة واصيلا ۞ ان الذين يبايعونك
انما يبايعون الله يد الله فوق ايديهم فمن نكث فانما ينكث
على نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه اجرا
عظيما ۞ سيقول لك المخلفون من الاعراب شغلتنا
اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما
ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد
بكم ضرا او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا

بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم
ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم
قوما بورا ۞ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا
للكافرين سعيرا ۞ ولله ملك السموات والارض
يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان الله غفورا
رحيما ۞ سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها
ذرونا نتبعكم يريدون ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا
كذلكم قال الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا
بل كانوا لا يفقهون الا قليلا ۞ قل للمخلفين من

الاعراب ستدعون الى قوم اولي باس شديد تقاتلونهم
او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله اجرا حسنا وان تتولوا
كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا اليما ۞ ليس على الاعمى
حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج ومن
يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها الانهار
ومن يتول يعذبه عذابا اليما ۞ لقد رضي الله عن المؤمنين
اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فانزل
السكينة عليهم واثابهم فتحا قريبا ۞ ومغانم كثيرة ياخذونها
وكان الله عزيزا حكيما ۞ وعدكم الله مغانم كثيرة

تأخذونها فعجل لكم هذه وكف أيدي الناس عنكم ولتكون

آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما ۞ وأخرى لم

تقدروا عليها قد أحاط الله بها وكان الله على كل

شيء قديرا ۞ ولو قاتلكم الذين كفروا لولوا الأدبار

ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا ۞ سنة الله التي قد خلت

من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ۞ وهو الذي كف

أيديهم عنكم وأيديكم عنهم ببطن مكة من بعد أن أظفركم

عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ۞ هم الذين كفروا

وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي معكوفا أن يبلغ محله

ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم

أن تطؤوهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل الله في

رحمته من يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم

عذابا أليما ۞ إذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية

حمية الجاهلية فأنزل الله سكينته على رسوله وعلى

المؤمنين وألزمهم كلمة التقوى وكانوا أحق بها

وأهلها وكان الله بكل شيء عليما ۞ لقد صدق الله

رسوله الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام إن شاء الله

آمنين محلقين رؤوسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم

تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا هو الذي ارسل

رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله

وكفى بالله شهيدا محمد رسول الله والذين معه اشداء

على الكفار رحماء بينهم تريهم ركعا سجدا يبتغون

فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من اثر

السجود ذلك مثلهم في التورية ومثلهم في الانجيل

كزرع اخرج شطاه فازره فاستغلظ فاستوى على

سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين

امنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجرا عظيما

سورة الحجرات مدنية ثمان عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله

واتقوا الله ان الله سميع عليم يا ايها الذين امنوا لا

ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له

بالقول كجهر بعضكم لبعض ان تحبط اعمالكم وانتم

لا تشعرون ان الذين يغضون اصواتهم عند رسول

الله اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة

وأجر عظيم ۝ إن الذين ينادونك من وراء الحجرات
أكثرهم لا يعقلون ۝ ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم
لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ۝ يا أيها الذين
آمنوا إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن تصيبوا قوما
بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين ۝ واعلموا أن
فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الأمر لعنتم ولكن
الله حبب إليكم الإيمان وزينه في قلوبكم وكره إليكم
الكفر والفسوق والعصيان أولئك هم الراشدون
فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم ۝ وإن طائفتان

من المؤمنين اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت إحداهما على الأخرى
فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن فاءت
فأصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا إن الله يحب المقسطين ۝
إنما المؤمنون إخوة فأصلحوا بين أخويكم واتقوا الله
لعلكم ترحمون ۝ يا أيها الذين آمنوا لا يسخر قوم من قوم
عسى أن يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى أن
يكن خيرا منهن ولا تلمزوا أنفسكم ولا تنابزوا بالألقاب
بئس الاسم الفسوق بعد الإيمان ومن لم يتب فأولئك
هم الظالمون ۝ يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من

الظن إن بعض الظن إثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم

گمان بدرستی که بعضی از گمان بزه است و جست و جوی مکنید چیزها را و غیبت مکنید بعضی از شما

بعضا أيحب أحدكم أن يأكل لحم أخيه ميتا فكرهتموه

بعضی را آیا دوست دارد یکی از شما که خورد گوشت برادر خود مرده پس کاره دارید آنرا

واتقوا الله إن الله تواب رحيم يا أيها الناس إنا خلقناكم

و بترسید از خدای بدرستی که خدای توبه پذیرنده است مهربان ای مردمان بدرستی که ما آفریدیم شما

من ذكر وأنثى وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا

از نرینه و مادینه و گردانیدیم شما را خاندانهای خرد و خاندانهای فروتر تا

إن أكرمكم عند الله أتقاكم إن الله عليم خبير

بدرستی که گرامی ترین شما نزد خدای پرهیزکارترین شماست بدرستی که خدای دانای آگاه

قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا أسلمنا

گفتند اهل بادیه ایمان آوردیم از دل بگو ایمان نیاوردید از دل و لیکن بگوئید اقرار کردیم بزبان

ولما يدخل الإيمان في قلوبكم وإن تطيعوا الله و

و هنوز در نیامده تصدیق قلبی در دلهای شما و اگر فرمان برید خدای را و

رسوله لا يلتكم من أعمالكم شيئا إن الله غفور رحيم

پیغمبر او را نقصان نکند شما را از کارهای شما هیچ چیز بدرستی که خدای آمرزگار است مهربان

إنما المؤمنون الذين آمنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا

بدرستی که مومنان حقیقی آنانند که ایمان آوردند بخدای و رسول او پس بشک نیفتادند

وجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في سبيل الله أولئك

و کوشش نمایند بمالهای ایشان و نفسهای ایشان در راه خدای تعالی ایشانند

هم الصادقون قل أتعلمون الله بدينكم والله يعلم

ایشانند راستگویان در ایمان بگو آیا می آموزانید خدا را کار دین خود و خدای میداند

ما في السماوات وما في الأرض والله بكل شيء عليم

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و خدای بهمه چیز داناست

يمنون عليك أن أسلموا قل لا تمنوا علي إسلامكم بل الله

منت می نهند بر تو برای آنکه مسلمان شدند بگو منت منهید بر من اسلام خود را بلکه خدای

يمن عليكم أن هداكم للإيمان إن كنتم صادقين إن

منت می نهد بر شما که راه نمود شما را برای ایمان حقیقی اگر هستید راستگویان بدرستی

الله يعلم غيب السماوات والأرض والله بصير بما تعملون

که خدای میداند نهانی آسمانها و زمین را و خدای بیناست بآنچه میکنید شما

سورة ق مكية خمس وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۞ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ

بحق قران با شرف و کرامت بلکه شگفت داشتند که آمد بایشان بیم نماینده از ایشان

فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۞ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

پس گفتند کافران این چیزی است بغایت عجب ای چون بمیریم و باشیم خاک بر انگیخته شویم

ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۞ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ

آن بعث بازگردانیدنست دور از امکان بتحقیق میدانیم آنرا که نقصان میکند زمین از ایشان

وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ۞ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

و نزد ماست نامه نگاه داشته از تغیر لوح محفوظ بلکه تکذیب نمودند محمد را یا قرآن را چون آمد بایشان

فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ۞ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ

پس ایشان در کاری اند مضطرب و مختلط ای پس نگرستند سوی آسمان بر زبر ایشان که چگونه

بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۞ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا

بنا کردیم آنرا و آراستیم آنرا بکواکب و نیست آنرا هیچ شکافها و زمین را گسترانیدیم بر روی آب

وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۞

و افکندیم در زمین کوههای ثابت استوار و رویانیدیم در آن از هر صنفی نبات زیبا نیکو

تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۞ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

برای بینا دلی و پندگرفتنی مر هر بنده بازگردنده بحق و فرو فرستادیم از آسمان

مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۞ وَالنَّخْلَ

آبی با منفعت با برکت پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانه گیاهی درو کرده و درخت

بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۞ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً

با طول و ارتفاع مر آنرا شکوفهای بر هم نهاده روزی مر بندگانرا و زنده گردانیدیم بآن

مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ

مرده را همچنانست برون آمدن مردم از قبور تکذیب نمودند پیش از ایشان گروه نوح و یاران

الرَّسِّ وَثَمُودُ ۞ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۞ وَأَصْحَابُ

آن چاه و قبیله ثمود و قبیله عاد و گروه فرعون و برادران لوط یعنی قوم او و یاران

الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۞

آن بیشه یعنی قوم شعیب و گروه ملک یمن هریک تکذیب نمودند همه را پس واجب شد وعید

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۞ وَلَقَدْ

ای عاجز شدیم در آفرینش نخست بلکه ایشان در شک اند از آفرینشی نو و بتحقیق

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ

آفریدیم ما آدمی را و میدانیم آنچه حدیث نهانی میکند با او نفس او و ما

أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۞ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ

نزدیکتریم باو از آن رگ گردن جان او است چون فرا گیرند دو فرشته فرا گیرنده از جانب راست

وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۞ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ

و از جانب چپ نشسته جهت حفظ و کتابت بیرون نیفکند آدمی از دهن گفتاری مگر که نزد او

عَتِيدٌ ۞ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ

حاضر گردیده بر وی و آمد سختی جان دادن براستی آن موت آنست که بودی از آن

تحيد ۞ ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد ۞ وجاءت

كل نفس معها سائق وشهيد ۞ لقد كنت في غفلة من هذا

فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد ۞ وقال

قرينه هذا ما لدي عتيد ۞ ألقيا في جهنم كل كفار

عنيد ۞ مناع للخير معتد مريب ۞ الذي جعل مع الله إلها

آخر فألقياه في العذاب الشديد ۞ قال قرينه ربنا ما

أطغيته ولكن كان في ضلال بعيد ۞ قال لا تختصموا

لدي وقد قدمت إليكم بالوعيد ۞ ما يبدل القول

لدي وما أنا بظلام للعبيد ۞ يوم نقول لجهنم هل امتلأت

وتقول هل من مزيد ۞ وأزلفت الجنة للمتقين غير بعيد

هذا ما توعدون لكل أواب حفيظ ۞ من خشي الرحمن

بالغيب وجاء بقلب منيب ۞ ادخلوها بسلام ذلك

يوم الخلود ۞ لهم ما يشاءون فيها ولدينا مزيد ۞ وكم

أهلكنا قبلهم من قرن هم أشد منهم بطشا فنقبوا في

البلاد هل من محيص ۞ إن في ذلك لذكرى لمن كان

له قلب أو ألقى السمع وهو شهيد ۞ ولقد خلقنا السماوات

والأرض وما بينهما في ستة أيام وما مسنا من لغوب

فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس

وقبل الغروب ومن الليل فسبحه وادبار السجود و

استمع يوم يناد المناد من مكان قريب يوم يسمعون

الصيحة بالحق ذلك يوم الخروج انا نحن نحيي ونميت

والينا المصير يوم تشقق الارض عنهم سراعا ذلك

حشر علينا يسير نحن اعلم بما يقولون وما انت عليهم

بجبار فذكر بالقران من يخاف وعيد

سورة والذاريات مكية ستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والذاريات ذروا فالحاملات وقرا فالجاريات

يسرا فالمقسمات امرا انما توعدون لصادق وان

الدين لواقع والسماء ذات الحبك انكم لفي قول

مختلف يؤفك عنه من افك قتل الخراصون الذين

هم في غمرة ساهون يسئلون ايان يوم الدين يوم

هم على النار يفتنون ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم

به تستعجلون ان المتقين في جنات وعيون اخذين

ما اتيهم ربهم انهم كانوا قبل ذلك محسنين كانوا

قليلا من الليل ما يهجعون وبالاسحار هم يستغفرون

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۞ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ

ودر مالهای ایشان بود نصیبی معین مر خواهنده را و بی روزی را و در زمین است دلالات

لِلْمُوقِنِينَ ۞ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۞ وَفِي السَّمَاءِ

مر اهل یقین و اهل را و در نفس شما نیز آیات ای پس نمی بینید بدیده اعتبار و در آسمان است

رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۞ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ

روزی شما و آنچه وعده میدهند شما را پس بحق پروردگار آسمان و زمین که بدرستی که آن

لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۞ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ

حق است مانند آنچه شما سخن میکنید از حق آمد بتو ای محمد سخن مهمانان

إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۞ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا

ابرهیم آن مهمانان مکرم نزد خدای چون در آمدند بر ابرهیم پس گفتند سلام کردیم سلام کردنی

قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۞ فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۞

گفت سلام بر شما ... نزد ما پس نهان رفت سوی کسان خود پس آورد گوساله فربه

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۞ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا

پس نزدیک کرد آن را بایشان گفت آیا نمیخورید پس نهان کرد در دل خود از ایشان ترسی

لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۞ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي

مترس ... و مژده دادند او را بفرزندی دانا اسحق نام پس روی آورد زن او ساره در

صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۞ قَالُوا كَذَلِكِ

آواز کردن ... پس زد دستها بر روی خود و گفت من پیر زنی ام نازاینده گفتند ...

قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا

گفت پروردگار تو بدرستی که او است کامل در حکمت دانا گفت ابرهیم پس چیست کار بزرگ شما ای

الْمُرْسَلُونَ ۞ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۞ لِنُرْسِلَ

فرشتگان فرستاده گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم سوی اهلاک گروهی گناهکاران تا بفرستیم

عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ۞ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ۞

برایشان یعنی ببارانیم برایشان سنگهایی از گل نشان کرده نزد پروردگار تو برای بی اندازه گذرندگان

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا

پس بیرون کردیم هر که بود در آن شهر از اهل ایمان پس نیافتیم در آن شهر ها

غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ

جز اهل یک خاندان از اهل اسلام خانه لوط و گذاشتیم در آن شهر دلیلی برای آنان که میترسند

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۞ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ

از عذاب دردناک و در کار موسی نیز آیت است چون فرستادیم او را سوی فرعون

بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

با حجتی ظاهر عصا و ید بیضا پس برگشت از ایمان با قوت خود و گفت موسی جادو است یا دیوانه

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۞ وَفِي

پس گرفتیم او را و لشکرهای او را پس افکندیم ایشان را در دریا و او با اصل ملامت بود و در

عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۞ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ

قوم عاد نیز آیتی است چون فرستادیم برایشان باد ... نمیگذاشت هیچ چیز را

أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۞ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ

لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى حِينٍ ۞ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ

الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۞ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ

وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۞ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ

كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۞ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ۞ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ

خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي

لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۞ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ

قَوْمٌ طَاغُونَ ۞ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۞ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى

تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ۞ إِنَّ اللَّهَ

هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۞ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا

مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۞ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

سورة والطور تسع وأربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۞ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ۞ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝

بحق خانه عمارت کرده یعنی کعبه و بحق آسمان برداشته یعنی آسمان و بحق دریای گرم کرده

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه بودنیست نیست مر او را هیچ دفع کننده در آن روز که بجنبد آسمان

مَوْرًا ۝ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

گردیدنی و بروند کوهها در هوا رفتنی پس وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ

آنان که ایشان در شروع در باطل بازی میکنند در آن روز که بعنف رانده شوند بسوی آتش دوزخ

دَعًّا ۝ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا

راندنی گویند ایشان را این آتش است که بودید که آن را تصدیق نمیکردید آیا پس جادو است این

أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا

یا که شما نمی‌بینید درآیید در آتش پس شکیبایی نمایید یا شکیبایی منمایید

سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ

یکسانست بر شما بدرستی که جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید بدرستی

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَ

که پرهیزکاران در بوستانها و نعمت اند نعمت یابنده اند بآنچه داد ایشان را پروردگار

وَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا

نگاه داشت ایشان را پروردگار ایشان از عذاب دوزخ گویند ایشان را بخورید و بیاشامید گوارنده

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ

بودید که میکردید در دنیا تکیه زدگان بر تختهای صف نهاده و برابر هم و جفت کردیم

بِحُورٍ عِينٍ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ

بزنان فراخ چشمان و آنان که ایمان آوردند و متابعت نمودند ایشان را فرزندان ایشان با ایمان

أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ

در رسانیم بدرجات ایشان فرزندان ایشان را و ناقص نگردانیم مر ایشان را از کردار ایشان هیچ

امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا

مردی بآنچه کرده باشد از خیر و شر مرهون و مطالب و مدد دهیم ایشان را میوها و بگوشت از آنچه

يَشْتَهُونَ ۝ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ

خواهند و آرزو برند فرا گیرند دستها در آن جنات خمری که هیچ سخن لغو نباشد و گناه نشود در آن

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ۝ وَأَقْبَلَ

و گرد برآیند بر ایشان کودکانی برای خدمت ایشان گویی ایشان مرواریدی اند مستور از غبار

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا

بعضی از ایشان بر بعضی پرسند از یکدیگر احوال دنیا گویند بدرستی که ما بودیم پیش ازین در میان

مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ۝ إِنَّا كُنَّا

ترسندگان پس نعمت فرمود خدای بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب آتش دوزخ بدرستی که ما

مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۝ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ

پیش ازین در دنیا که میخواندیم خدا را بدرستی که او نیکوکار مهربان است پس پند ده که نه تو بسبب انعام

ربك بكاهن ولا مجنون ۞ أم يقولون شاعر نتربص
به ريب المنون ۞ قل تربصوا فإني معكم من المتربصين
أم تأمرهم أحلامهم بهذا أم هم قوم طاغون ۞
أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۞ فليأتوا بحديث مثله
إن كانوا صادقين ۞ أم خلقوا من غير شيء أم هم
الخالقون ۞ أم خلقوا السماوات والأرض بل لا يوقنون
أم عندهم خزائن ربك أم هم المسيطرون ۞ أم لهم
سلم يستمعون فيه فليأت مستمعهم بسلطان
مبين ۞ أم له البنات ولكم البنون ۞ أم تسألهم

المصيطرون

أجرا فهم من مغرم مثقلون ۞ أم عندهم الغيب فهم
يكتبون ۞ أم يريدون كيدا فالذين كفروا هم المكيدون
أم لهم إله غير الله سبحان الله عما يشركون ۞ وإن يروا
كسفا من السماء ساقطا يقولوا سحاب مركوم ۞ فذرهم
حتى يلاقوا يومهم الذي فيه يصعقون ۞ يوم لا يغني
عنهم كيدهم شيئا ولا هم ينصرون ۞ وإن للذين ظلموا
عذابا دون ذلك ولكن أكثرهم لا يعلمون ۞ واصبر لحكم ربك
فإنك بأعيننا وسبح بحمد ربك حين تقوم ۞ ومن
الليل فسبحه وإدبار النجوم ۞

سورة والنجم اثنان وستون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم اذا هوى ۝ ما ضل صاحبكم وما غوى ۝ وما
ينطق عن الهوى ۝ ان هو الا وحي يوحى ۝ علمه شديد
القوى ۝ ذو مرة فاستوى ۝ وهو بالافق الاعلى
ثم دنى فتدلى ۝ فكان قاب قوسين او ادنى ۝ فاوحى
الى عبده ما اوحى ۝ ما كذب الفؤاد ما راى ۝ افتمارونه
على ما يرى ۝ ولقد راه نزلة اخرى ۝ عند سدرة المنتهى

عندها جنة المأوى ۝ اذ يغشى السدرة ما يغشى ۝ ما
زاغ البصر وما طغى ۝ لقد راى من ايات ربه الكبرى ۝
افرايتم اللات والعزى ۝ ومنوة الثالثة الاخرى ۝
الكم الذكر وله الانثى ۝ تلك اذا قسمة ضيزى ۝ ان
هي الا اسماء سميتموها انتم واباؤكم ما انزل الله بها
من سلطان ان يتبعون الا الظن وما تهوى الانفس
ولقد جاءهم من ربهم الهدى ۝ ام للانسان ما تمنى ۝
فلله الاخرة والاولى ۝ وكم من ملك في السموات لا
تغني شفاعتهم شيئا الا من بعد ان ياذن الله لمن يشاء

ويرضى ۝ إن الذين لا يؤمنون بالآخرة ليسمون الملائكة

تسمية الأنثى ۝ وما لهم به من علم إن يتبعون إلا

الظن وإن الظن لا يغني من الحق شيئا ۝ فأعرض عن من تولى

عن ذكرنا ولم يرد إلا الحيوة الدنيا ۝ ذلك مبلغهم

من العلم إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم

بمن اهتدى ۝ ولله ما في السموات وما في الأرض ليجزي

الذين أساؤا بما عملوا ويجزي الذين أحسنوا بالحسنى ۝

الذين يجتنبون كبائر الإثم والفواحش إلا اللمم إن

ربك واسع المغفرة هو أعلم بكم إذ أنشأكم من الأرض

وإذ أنتم أجنة في بطون أمهاتكم فلا تزكوا أنفسكم هو

أعلم بمن اتقى ۝ أفرأيت الذي تولى ۝ وأعطى قليلا و

أكدى ۝ أعنده علم الغيب فهو يرى ۝ أم لم ينبأ

بما في صحف موسى ۝ وإبراهيم الذي وفى ۝ ألا

تزر وازرة وزر أخرى ۝ وأن ليس للإنسان إلا ما سعى

وأن سعيه سوف يرى ۝ ثم يجزاه الجزاء الأوفى ۝

وأن إلى ربك المنتهى ۝ وأنه هو أضحك وأبكى ۝ وأنه

هو أمات وأحيا ۝ وأنه خلق الزوجين الذكر و

الأنثى ۝ من نطفة إذا تمنى ۝ وأن عليه النشأة الأخرى

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ
وانکه اوست که توانگر کرد وانید و ذخیره داد و وانکه اوست پرورد کار شعری کوکبی که خزاعه
أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ
هلاک کرد قبیله عاد نخست را قوم هود و ثمود را پس رحمت نمود برایشان و گروه نوح را از
قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ
پیش چه ایشان بودند ایشان ستمکارتر و نافرمان تر و بدان قوم لوط را انداخت از بالا
فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝ هَٰذَا نَذِيرٌ
پس رسانید بدان آنچه رسانید پس بکدام نعمتهای پروردگار تو شک می آری این پیغمبر بیم کننده
مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ۝ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ
از جنس بیم کنندگان پیشین نزدیک شد آن نزدیک یعنی قیامت نیست مر آن را از غیر
اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝ وَتَضْحَكُونَ
خدای هیچ نفسی بیان کننده ای پس از این قرآن یا این حکایات تعجب مینمایید و میخندید
وَلَا تَبْكُونَ ۝ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا
و نه میگریید و شما معرض و غافل اید پس سجده برید مر خدا را و پرستش نمایید

سجدة

سورة الساعة خمس وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای مهربان بخشاینده
اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا
نزدیک شد قیامت و شکافته شد ماه و اگر بینند معجزه را اعراض کنند
وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
و گویند این جادوییست ثابت دایم و تکذیب نمودند و متابعت نمودند آرزوهای باطل ایشان را
وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ
و هر کاری قرارگرفته است بر حدی معلوم و بتحقیق آمد بایشان از خبرهای امم گذشته
مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ۝ فَتَوَلَّ
آنچه در آنست زجری و تهدیدی حکمتی است و ای بمقصود پس فایده نداد ایشان را بیم کنندگان
عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكُرٍ ۝ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ
از ایشان روزی که خواند خواننده اسرافیل با چیزی ستمگر ذلیل و ضعیف بود چشمهای ایشان
يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۝ مُهْطِعِينَ
بیرون آیند از گورها سوی محشر گویی ایشان ملخی اند پراکنده شتابان باشند
إِلَى الدَّاعِ ۖ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝ كَذَّبَتْ
سوی خواننده گویند کافران این روزی دشوار است تکذیب نمودند
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ
پیش از ایشان گروه نوح پس تکذیب نمودند بنده ما را نوح و گفتند دیوانه است و رانده

فدعا ربه انی مغلوب فانتصر ۝ ففتحنا ابواب السماء بماء
پس خواند پروردگار خود را که بدرستی که من غلبه کرده شده ام پس عذاب فرما پس گشودیم درهای آسمان را بآبی
منهمر ۝ وفجرنا الارض عیونا فالتقی الماء علی امر قد قدر
ریزان جهل روز و بشکافتیم زمین را چشمها پس فراهم رسیدند آن دو آب بر امری تقدیر کرده شده
وحملناه علی ذات الواح ودسر ۝ تجری باعیننا
و برداشتیم نوح را بر کشتی خداوند تختها و مسمارها میرفت محفوظ بعین عنایت ما
جزاء لمن کان کفر ۝ ولقد ترکناها آیة فهل من مدکر
برای پاداش مر آنرا که جحود نموده شده بود و نوح و بتحقیق گذاشتیم آن کشتی را محل عبرتی پس هیچ
فکیف کان عذابی ونذر ۝ ولقد یسرنا القرآن للذکر
پس چگونه باشد عذاب من و اندازات من و بتحقیق آسان کردانیدیم قرآنرا برای پند گر
فهل من مدکر ۝ کذبت عاد فکیف کان عذابی و
پس هیچ پند گیرنده تکذیب نمود قوم عاد پس چگونه بود عذاب من و
نذر ۝ انا ارسلنا علیهم ریحا صرصرا فی یوم نحس مستمر
اندازات من بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان بادی سخت را در روز بد اختری دائم
تنزع الناس کانهم اعجاز نخل منقعر ۝ فکیف کان عذابی
بر میکند مردم را گوییا ایشان تنهای نخلها بودند افتاده پس چگونه باشد عذاب من
ونذر ۝ ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل من مدکر
و اندازات من و بتحقیق آسان کردانیدیم قرآنرا جای پند گرفتن پس هیچ پند گیرنده

کذبت ثمود بالنذر ۝ فقالوا ابشرا منا واحدا نتبعه
تکذیب نمود قبیله ثمود بیم کنندگانرا پس گفتند آیا آدمی را از ما یگانه یعنی صالح متابعت نمایم
انا اذا لفی ضلال وسعر ۝ االقی الذکر علیه من بیننا
بدرستی که ما آنگاه هر آینه در گمراهی باشیم و در آتشهای افکنده شد وحی را بر او از میان ما
بل هو کذاب اشر ۝ سیعلمون غدا من الکذاب الاشر
نه بلکه او دروغ گوییست متکبر زود بود که بدانند فردا که کیست دروغ زن متکبر
انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم واصطبر ۝ و
بدرستی که ما فرستنده ایم شتر را از سنگ برای امتحان ایشان پس چشم دار ایشانرا و صبر نمای و
نبئهم ان الماء قسمة بینهم کل شرب محتضر ۝ فنادوا
بیاگاهان ایشانرا که آب مقسومست میان ایشان هر نصیبی از آب حاضر آمده بنوبت پس آواز دادند
صاحبهم فتعاطی فعقر ۝ فکیف کان عذابی ونذر
یکی را از ایشان پس ملتزم شدن کار را پس کشت ناقه را پس چگونه بود عذاب من و
انا ارسلنا علیهم صیحة واحدة فکانوا کهشیم المحتظر
بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان آوازی یگانه را پس شدند چون گیاه ریزیده که جمع کند
ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل من مدکر ۝ کذبت
و بتحقیق آسان کردانیدیم قرآنرا برای پند گرفتن پس هیچ پند گیرنده تکذیب نمود
قوم لوط بالنذر ۝ انا ارسلنا علیهم حاصبا الا آل
گروه لوط بیم نمایندگانرا بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان بادی با سنگ ریزه مگر اهل

لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ

شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۝ وَلَقَدْ

رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَ

نُذُرِ ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝ فَذُوقُوا

عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا

فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۝ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ

أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ۝

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۝

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ

مُدَّكِرٍ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ

وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝ فِي

مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ۝

سورة الرحمن عدد ثمان وسبعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

الرحمن ۞ علم القرآن ۞ خلق الانسان ۞ علمه البيان ۞
خدای بخشاینده آموزانید محمد را قرآن آفرید آدمی را آموزانید او را نطق فصیح و فهم بلیغ

الشمس والقمر بحسبان ۞ والنجم والشجر يسجدان ۞ و
آفتاب و ماه میرود برهان او بحسابی معلوم و نبات بی ساق و درخت فرمان بردارند او را

السماء رفعها ووضع الميزان ۞ الا تطغوا في
آسمان را برافراشت از او بنهاد آلت وزن را که از حد در مگذرید در کار

الميزان ۞ واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان
ترازو و محافظت نمایید سنجیدن را براستی و زیان و کم مسازید ترازو را

والارض وضعها للانام ۞ فيها فاكهة والنخل ذات
و زمین را قرارگاه گردانید از برای آفریدگان در انست جنس میوه و درخت خرما خداوند

الاكمام ۞ والحب ذو العصف والريحان ۞
غلاف شکوفه و دانه خداوند کاه و روزی یا بوی خوش

فباي آلاء ربكما تكذبان ۞ خلق الانسان من صلصال
پس کدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید آفرید آدمی را از گل خشک

كالفخار ۞ وخلق الجان من مارج من نار ۞ فباي آلاء
چون گل پخته و آفرید پدر پری را ابلیس از زبانه ای دودار آتش پس کدام نعمتهای

ربكما تكذبان ۞ رب المشرقين ورب المغربين ۞ فباي
پروردگار شما تکذیب مینمایید پروردگار دو مشرق شتا و صیف و پروردگار دو مغرب شتا

آلاء ربكما تكذبان ۞ مرج البحرين يلتقيان ۞ بينهما
نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید بیامیخت دو دریا شور و شیرین بهم پیوسته میان ایشان

برزخ لا يبغيان ۞ فباي آلاء ربكما تكذبان ۞ يخرج
حایلی از قدرت از حد تجاوز نمی نمایند پس کدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید بیرون آید

منهما اللؤلؤ والمرجان ۞ فباي آلاء ربكما تكذبان ۞
از آن دو دریا مروارید بزرگ و مروارید خرد پس کدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید

وله الجوار المنشآت في البحر كالاعلام ۞ فباي آلاء
و مر اوراست کشتیهای بادبان کشیده در دریا چون کوهها پس کدام نعمتهای

ربكما تكذبان ۞ كل من عليها فان ۞ ويبقى وجه ربك
پروردگار شما تکذیب مینمایید هر که بر روی زمین است نا پاینده است و باقی ماند ذات

ذو الجلال والاكرام ۞ فباي آلاء ربكما تكذبان ۞
خداوند عظمت و کبریا و افاضت کرامت پس کدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید

يسأله من في السموات والارض كل يوم هو في شان ۞
میخواهد از وی هر که در آسمانهاست از ملائکه و زمین از ثقلین پروردگاری او در کاری دیگر

فباي آلاء ربكما تكذبان ۞ سنفرغ لكم ايه الثقلان ۞
پس کدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید زود که فارغ شویم جهت محاسبه شما ای

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید ای گروه پری و آدمی اگر
اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
توانید که بیرون شوید از کنارهای آسمانها و زمین پس
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
بیرون شوید بیرون نتوانید شد مگر بقوه و غلبه پس بکدام نعمتهای پروردگار
تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ
تکذیب مینمایید فرستاده شود بر شما زبانه خالص از دود و آتش و مس گداخته پس منع نتوانید
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید پس چون شکافته شود آسمان پس شود
وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَيَوْمَئِذٍ
گلگون چون روغن زیت پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید پس در آن روز
لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
پرسیده نشود از گناه خود هیچ آدمی و نه پری پس بکدام نعمتهای پروردگار شما
تُكَذِّبَانِ ۝ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي
تکذیب مینمایید شناخته شوند گناهکاران بعلامت ایشان پس گرفته شود بموی پیشانی
وَالْأَقْدَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ
و قدمها پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید این دوزخ است

الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ
که تکذیب مینمودند آنرا گناهکاران طواف میکنند میان آن و میان آبی گرم
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید و مر آنرا که ترسید از موقف حساب پروردگار
جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝ فَبِأَيِّ
دو بهشت پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید خداوند شاخهای درختان
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید در آن دو بهشت دو چشمه روانند پس بکدام نعمتهای
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝ فَبِأَيِّ
پروردگار شما تکذیب مینمایید در آن دو بهشت از هر میوه دو صنف پس بکدام
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا
نعمتهای پروردگار تو تکذیب مینمایید تکیه زدگان باشند بر گستردنیها که آسترهای آن
مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
از دیبای سطبر است و میوه هر دو بهشت نزدیک باشد پس بکدام نعمتهای پروردگار
تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
تکذیب مینمایید در آن نعمتها دختران کوتاه کننده چشم نرسیده باشد بایشان هیچ آدمی پیش از ایشان
وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
و نه پری پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید گوئی ایشان یاقوت

والمرجان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ هل جزاء الإحسان

و مروارید نازکدنی پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید نیست پاداش نیکوئی

إلا الإحسان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ ومن

مگر نیکوئی دادن پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید و از پیش

دونهما جنتان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ مدهامتان

فرود آن دو بهشت است پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید مایل سیاهی

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهما عينان نضاختان

پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید در آن دو درخت است دو چشمه جوشنده

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهما فاكهة ونخل

پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید در آن دو درخت است جنس میوه و خرما

ورمان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ فيهن خيرات

و انار پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید در آن جنتها است زنانی

حسان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ حور مقصورات

نیکو صورت پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید زنانی نیکو چشم مستور

في الخيام ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان ۝ لم يطمثهن

در خیمها پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید ازالت بکارت

إنس قبلهم ولا جان ۝ فبأي آلاء ربكما تكذبان

هیچ آدمی پیش از ایشان و نه پری پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید

متكئين على رفرف خضر وعبقري حسان ۝ فبأي

تکیه زدگان بر بساطهای سبز و گرانمایه نیکوان پس بکدام

آلاء ربكما تكذبان ۝ تبارك اسم ربك ذي الجلال

نعمتهای پروردگار شما تکذیب مینمایید با برکت نام پروردگار تو خداوند عظمت

والإكرام ۝

و تعظیم و کرامت

سورة الواقعة ست وتسعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

إذا وقعت الواقعة ۝ ليس لوقعتها كاذبة ۝ خافضة

چون بدید آید آن بدید شدنی یعنی قیامت نیست وقت واقع شدن آن هیچ نفسی دروغ گوینده

رافعة ۝ إذا رجت الأرض رجا ۝ وبست الجبال

بردارنده قومی چون به تحریک جنبانیده شود زمین و خرد کرده شوند کوهها

بسا ۝ فكانت هباء منبثا ۝ وكنتم أزواجا ثلاثة ۝ فأصحاب

خرد کردنی پس باشد غباری پراکنده و باشید شما اصناف سه گانه پس اهل

الميمنة ما أصحاب الميمنة ۝ وأصحاب المشأمة ما أصحاب

دست راست ای عجب چه چیزند اهل یمین و اهل دست چپ و شومی ای عجب چه

الْمَشْئَمَةِ ۞ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۞ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۞
دست چپ و شومی و پیشی گیرندگان در خیرات سابق اند بجنات ایشانند مقربان

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۞ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۞ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۞
در بوستانهای ناز و نعمت گروهی بسیار از پیشینیان و اندکی از امت بازپسین

عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۞ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۞ يَطُوفُ
بر تختهای بافته از زر رشته و جواهر تکیه زدگان بر آن روباروی گشته گرد بر ایشان

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۞ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ
برایشان کودکانی جاوید در خوبی با کوزهای بی گوشه و ابریقها و ظرفی مملو از خمر

مِنْ مَعِينٍ ۞ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۞ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا
ظاهر بر زمین تصدیع داده نشوند از آن خمر و بیهوش نشوند و با نوع میوه از آنچه

يَتَخَيَّرُونَ ۞ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۞ وَحُورٌ عِينٌ ۞
اختیار کنند و گوشت مرغ از هر جنس که آرزو برند و زنان نیکو چشم فراخ چشم

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۞ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞
چون مانندهای مروارید مستور از غبار و اغیار برای پاداش آنچه بودند که میکردند

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۞ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا
نشنوند در آن جنات سخن بی فایده و نه بزه مندی مگر گفتاری سلامی

سَلَامًا ۞ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۞ فِي سِدْرٍ
پس از سلامی و اهل دست راست چه چیزند اهل دست راست در میان درختان

مَخْضُودٍ ۞ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۞ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ۞ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۞
بی خار و درخت موز بر هم نهاده و سایه مبسوط دائم و آبی جاری غیر منقطع

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۞ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۞ وَفُرُشٍ
و میوهای بسیار نه منقطع در بعض از زمان و نه باز داشته از تناول آن و فرشهای

مَرْفُوعَةٍ ۞ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ۞ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ۞ عُرُبًا
مرتفع از سطح زمین بدرستی که ما آفریدیم آن زنان را آفریدنی پس گردانیدیم ایشان را دوشیزگان

أَتْرَابًا ۞ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۞ وَثُلَّةٌ مِنَ
همزاد یکدیگر برای اهل دست راست گروهی از امم نخستین و گروهی از این

الْآخِرِينَ ۞ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۞ فِي
امت بازپسین و اهل دست چپ ای شگفتا چه اند اهل دست چپ در

سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۞ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ۞ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۞
آتشی روند در مسام و آبی گرم و سایه از دود سیاه نه بارد و نه با راحت

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ۞ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى
بدرستی که ایشان بودند پیش ازین در دنیا متنعمان و بودند که مداومت مینمودند بر

الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ۞ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
بزه و گناهان بزرگ یعنی شرک و بودند که میگفتند آیا چون بمیریم و باشیم خاک

وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۞ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۞ قُلْ
و استخوانهای بدرستی که ما برانگیخته ایم یا پدران ما پدران پیشین بگوی

إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ

بدرستی که پیشینیان و پسینیان هر آینه گرد کرده خواهند بود تا وقت

يَوْمٍ مَعْلُومٍ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

روزی دانسته پس بدرستی که شما ای گمراهان دروغ دارندگان حشر

لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

هر آینه خورنده اید از درختی که آن زقومست پس پر کننده اید از آن شکمها را

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ

پس آشامنده اید بران از آب گرم پس آشامنده اید آشامیدن اشتران

هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

این روزی معد ایشانست روز قیامت ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

ای دانستید آنرا که میریزید در ارحام ای شما می آفرینید آنرا آدمی یا ما آفرینندگان

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ عَلَىٰ أَنْ

ما تقدیر فرمودیم میان شما مرگ را و نه ایم ما بی قدرت و عاجز بر آنکه

نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

بدل کنیم مانندهای شما را و آفرینیم شما را در میان خلقی که نمیدانید و بحقیقت دانستید

النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آفرینش نخست را پس چرا یاد نمی آرید آنرا ای دانستید آنرا که میکارید

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ

ای شما می رویانید آنرا یا ما رویانندهایم آنرا اگر خواستیمی هر آینه گردانیدیمی آنرا

حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

گیاه ریزه خشک پس روز میکردانیدید تعجب نمودید ای بدرستی که ما هر آینه غرامت زدگانیم

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ

ای دیدید آب را که شما می آشامید آنرا ای شما فرو فرستادید آنرا از ابر

أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُ

یا نه که ما فرو فرستنده ایم اگر خواستیمی گردانیدیمی آنرا شور تلخ پس چرا شکر نمی

ون

گوئید

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ

ای دانستید آتش را که بیرون می آرید از چوب ای شما آفریدید درخت آنرا

نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ

یا ما آفریننده ایم آنرا ما گردانیدیم آنرا موعظتی و سبب انتفاعی برای اهل سفر

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

پس تسبیح یاد کن نام پروردگار بزرگوار تو پس سوگند یاد میکنم بمغارب و مساقط کواکب

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

و بدرستی که آن هر آینه سوگندیست اگر دانید بزرگ بدرستی که آن قرآنی پاکیزه است

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ

در نوشته مستور که لوح است نساید مر آنرا مگر پاکان از احداث فرو فرستاده

حزب

مِن رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ۞

از پروردگار جهانیان آیا پس باین سخن یعنی قرآن شما تهاون نماینده اید

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۞ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ

و میگردانید شکر روزی شما را آنکه شما تکذیب مینمایید پس چرا چون برسد روح

الْحُلْقُومَ ۞ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ۞ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

بحلقوم و شما ای اهل میت آنگاه نگاه میکنید باو و ما بعلم و قدرت نزدیکتریم باو

مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ۞ فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۞

از شما ولکن نمی بینید نه بصر و نه بصیرت پس چرا اگر هستید نه جزا داده شدگان

تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۞ فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞

باز گردانید او را اگر هستید راست گویان پس اما اگر باشد آن میت از مقربان

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۞ وَأَمَّا إِن كَانَ

پس او راست راحتی و روزی طیب و بوستان ناز و نعمت و اما اگر باشد میت

مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞

از اهل دست راست پس سلام مر تراست ای صاحب یمین از اصحاب یمین

وَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۞ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ

و اما اگر باشد از تکذیب نمایندگان گمراهان پس روزی مهیا از آب گرم

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ۞ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۞ فَسَبِّحْ بِاسْمِ

و در آوردن در دوزخ بدرستی که این قرآن مر انرا او درست و یقین لا خلاف پس تسبیح

رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پروردگار تو بزرگ قدر

سورة الحديد تسع وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

بپاکی یاد کرد خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او غالب بی همتا

الْحَكِيمُ ۞ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ

درست کار است او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میگرداند و می میراند و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ

بر همه چیز تواناست او نخستین همه چیزهاست باقی بعد از همه ظاهر بدلیل

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

و نهان از حواس و او بهمه چیز داناست او آن خدایست که آفرید آسمانها

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ

و زمین را در مقدار شش روز پس مستولی شد بنفاذ احکام بر عرش میداند

مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ

آنچه در می آید در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرو می آید از آسمان

وما يعرج فيها وهو معكم أين ما كنتم والله بما تعملون

و آنچه بر می آید در آن و او با شماست هر جا که هستید و خدای بآنچه میکنید

بصير ۝ له ملك السموات والأرض وإلى الله ترجع

بیناست مراوراست پادشاهی آسمانها و زمین و بخدای [illegible] باز گرداند

الأمور ۝ يولج الليل في النهار ويولج النهار في

کارها را در می آرد شب را در روز و می درآرد روز را در

الليل وهو عليم بذات الصدور ۝ آمنوا بالله ورسوله

شب و او داناست بآنچه در ضمایر است ایمان آرید بخدای و فرستادهٔ او

وأنفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه فالذين آمنوا

و نفقه کنید از آنچه گردانید شما را متصرفان در آن پس آنان که ایمان آوردند

منكم وأنفقوا لهم أجر كبير ۝ وما لكم لا تؤمنون

از شما و نفقه کردند مر ایشان راست مزدی بزرگ و چیست شما را که ایمان نمی آرید

بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد أخذ ميثاقكم

بخدای و پیغمبر میخواند شما را تا ایمان آرید به پروردگار شما و بگرفت پیمان

إن كنتم مؤمنين ۝ هو الذي ينزل على عبده آيات

اگر هستید ایمان آورندگان او آن خدایست که میفرستد بر بندهٔ خود آیتهای

بينات ليخرجكم من الظلمات إلى النور وإن الله بكم

روشن تا بیرون آرد شما را از تاریکیهای کفر سوی روشنی ایمان و بدرستی که خدای

لرؤف رحيم ۝ وما لكم ألا تنفقوا في سبيل الله ولله

برایشان مهربانست بخشایش و چیست شما را که نفقه نمیکنید در راه خدای و مر خدای را

ميراث السموات والأرض لا يستوي منكم من أنفق

متروکات آسمانها و زمین یکسان نبود از شما آن کسی که نفقه کرد

من قبل الفتح وقاتل أولئك أعظم درجة من الذين

پیش از فتح مکه و کارزار کرد با عدو آنان بزرگترند بمرتبه از آنان که

أنفقوا من بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى والله

نفقه کردند پس از آن و کارزار کردند و هر یک از دو گروه را وعده داد خدای ثواب نیکو و خدای

بما تعملون خبير ۝ من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا

بآنچه میکنید آگاهست کیست آنکس که وام دهد خدای را وامی دادنی نیکو

فيضاعفه له وله أجر كريم ۝ يوم ترى المؤمنين و

پس دوباره گرداند مزد او را برای او و مر او راست مزدی نیکو روزی که ببینی مردان با ایمان را

المؤمنات يسعى نورهم بين أيديهم وبأيمانهم بشراكم

زنان با ایمان را می شتابد نور اعمال ایشان در پیش ایشان و دست راست ایشان

اليوم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ذلك

امروز بوستانهای که رود از زیر اشجار آن جویها جاوید باشند در آن آن

الفوز العظيم ۝ يوم يقول المنافقون والمنافقات

آنست فیروزی بزرگ در آن روز گویند مردان با نفاق و زنان با نفاق

لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
مر ایشان را اگر ایمان آورده‌اند بنگرید بما تا استفادت کنیم از روشنی شما گویند باز گردید
وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ
باز جای شما پس طلب کنید روشنی را پس بزده کرده شود میان ایشان دیواری مر او را
بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ
درون آن سور در آن بود بخشایش مومنان را و خارج آن از آن جهت بود عذاب منافقان را
يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
ندا کنند مومنان را ای نبودیم با شما در اسلام گویند آری ولیکن شما در فتنه افکندید
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
تنهای خود در نفاق و چشم میداشتید انقلاب را و بشک میبودید و فریفت شما را آرزوها
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ❁ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ
فرمان خدای و فریفت شما را بخدای دیو فریبنده پس امروز نگیرند از شما
فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ
هیچ بدلی و نه از آنان که کافر شدند جای شما آتش است آن اولیٰ است بشما
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ❁ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ
و بدا جای بازگشت آن ای نیامد هنگام مر آنان را که گرویدند که نرم شود دلهای ایشان
لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
برای یاد کردن خدای و آنچه فرو فرستاد از قرآن و نباشند چون آنان که داده شد

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ
کتب آسمانی از پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار پس سخت شد دلهای ایشان
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ❁ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ
و بسیاری از ایشان خارجند از فرمان خدای بدانید که خدای زنده میکند زمین را
بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ❁ إِنَّ
پس از مردن آن بحقیقت بیان کردیم برای شما آیتها را تا مگر شما دریابید بدرستی
الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ
که مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و آنان که قرض دهند خدا را قرض دادنی نیکو
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ❁ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
برای ایشان و مر ایشان راست مزدی تمام و آنان که گرویدند بخدای و پیغمبران او
أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
ایشان ایشانند کاملان در صدق و شهیدان نزد پروردگار ایشان مر ایشان راست
وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
و روشنی ایشان و آنان که کافر شدند و تکذیب نمودند آیتهای ما را ایشان
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ❁ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ
یاران دوزخ اند بدانید بدرستی که زندگانی این جهان بازیست و مشغولی و
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ
و سبب فخر کردن میان شما و سبب غلبه جستن بکثرت در مالها و فرزندان چون مانند

غيث أعجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم

باران که رسته آورد منکران نعمت خدا را رستن او پس خشک شود پس می انگارد زرد پس

يكون حطاما وفي الآخرة عذاب شديد ومغفرة

شود گیاه خشک و در آن جهان عذاب سخت کافران را و آمرزش

من الله ورضوان وما الحيوة الدنيا إلا متاع الغرور

از خدای و خشنودی مومنان را و نیست زندگانی این جهان مگر برخورداری فریب

سابقوا إلى مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض

پیشی گیرید سوی آمرزشی از پروردگار شما و بهشتی که پهنای آن چون پهنای

السماء والأرض أعدت للذين آمنوا بالله ورسله

آسمان و زمین است مهیا داشته اند برای آنان که گرویدند بخدای و پیغمبران او

ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل

آن خواهش خدا است دهد آن را بآنکس که خواهد و خدای خداوند بخشایش

العظيم ما أصاب من مصيبة في الأرض ولا

بزرگ است نرسد هیچ رسنده از قحط و وبا و غلا در زمین و نه

في أنفسكم إلا في كتاب من قبل أن نبرأها إن ذلك

در تنهای شما از امراض و محن مگر در لوح محفوظ است از آن پیش که بیافریدیم آن نفوس را بدرستی

على الله يسير لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا

بر خدای آسان است تا اندوهگین نشوید شما بر آنچه فوت شد از شما از نعم دنیا و شاد نشوید

بما آتاكم والله لا يحب كل مختال فخور الذين يبخلون

بانچه داد شما را و خدای دوست ندارد هر خرامنده فخر نماینده را آنان که بخل نمایند

ويأمرون الناس بالبخل ومن يتول فإن الله هو الغني

و فرمایند مردم را به امساک و هر که اعراض کند پس بدرستی که خدای اوست بی نیاز

الحميد لقد أرسلنا رسلنا بالبينات وأنزلنا معهم

ستوده بحقیقت فرستادیم پیغمبران ما را با معجزات روشن و فرو فرستادیم با ایشان

الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط وأنزلنا الحديد

کتاب را و ترازو را تا قیام نمایند مردمان بعدالت در معاملات و فرو فرستادیم آهن

فيه بأس شديد ومنافع للناس وليعلم الله من ينصره

در آنست حربی سخت و سود مندیها برای مردم و تا ظاهر گرداند خدای از کارهای

ورسله بالغيب إن الله قوي عزيز ولقد أرسلنا

و پیغمبران او را بغیب بدرستی که خدای توانا است غالب و بحقیقت فرستادیم

نوحا وإبراهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم

نوح را و ابراهیم را و گردانیدیم در فرزندان ایشان پیغمبری را و وحی را پس از ایشان

مهتد وكثير منهم فاسقون ثم قفينا على آثارهم برسلنا

بعضی راه یافته و بسیاری از ایشان خارج اند از فرمان پس از پی در آوردیم بر عقب ایشان

وقفينا بعيسى ابن مريم وآتيناه الإنجيل وجعلنا في

و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم او را کتاب انجیل و پدید کردیم در

قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية ابتدعوها
دلهاى آنان كه متابعت نمودند اورا مهربانى و بخشودن و برگزيدگى و ترسگارى كه نو پديد
ما كتبناها عليهم الا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق
فرض نكرديم آن را بر ايشان مگر براى جستن خشنودى خداى پس رعايت نكردند آن را حق
رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم اجرهم وكثير منهم
رعايت كردن آن پس داديم آنان را كه گرويدند از ايشان مزد ايشان و بسيارى از ايشان
فاسقون ۝ يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله
از فرمان بيرون اند اى آنان كه ايمان آورديد بترسيد از خداى و ايمان آريد به پيغمبر او
يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به
تا دهد شما را دو نصيب از بخشايش او و پديد كند براى شما روشنى كه رويد بآن
ويغفر لكم والله غفور رحيم ۝ لئلا يعلم اهل الكتاب
و بيامرزد مر شما را و خداى آمرزگار مهربان تا بدانند اهل كتاب كه نمى
الا يقدرون على شيء من فضل الله وان الفضل بيد
كه كار آنكه توانا اند بر چيزى از عطاى خداى و آنكه مطلق فضل بتصرف
الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۝
خداست دهد آن را بآنكه خواهد و خداى خداوند عطاى بزرگ

سورة المجادلة ثنتان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان
قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي الى
بحقيقت اجابت فرمود خداى سخن آن زن را كه مراجعت مينمود با تو در باب شوهر خود و شكايت مى كرد
الله والله يسمع تحاوركما ان الله سميع بصير ۝ الذين
بخداى و خداى مى شنود سخن گفتن شما با يكديگر بدرستى كه خداى شنواست بيناست آنانكه
يظاهرون منكم من نسائهم ما هن امهاتهم ان امهاتهم
لفظ ظهار ياد ميكنند از شما از زنان ايشان نه ايشان مادران ايشانند نيستند مادران ايشان
الا اللائي ولدنهم وانهم ليقولون منكرا من القول
مگر آن زنان كه زادند ايشان را و بدرستى كه ايشان مى گويند ناشناخته را از گفتار
وزورا وان الله لعفو غفور ۝ والذين يظاهرون
و دروغ و بدرستى كه خداى براننده جرم درگذارنده است مهربان و آنانكه لفظ ظهار ياد ميكنند
من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير رقبة من قبل
از زنان ايشان پس باز ميگردند بسوى آنچه گفتند پس بر ايشانست آزاد كردن برده پيش
ان يتماسا ذلكم توعظون به والله بما تعملون خبير ۝
آنكه بهم رسند زن و شوهر آن حكم كفارت پند داده ميشويد بآن و خداى بآنچه ميكنيد آگاه
فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل ان يتماسا
پس هر كه نيابد رقبه بر وى است روزه دو ماه پياپى از آن پيش كه بهم رسند زوجين

فمن لم يستطع فاطعام ستين مسكينا ذلك لتؤمنوا

پس هر که نتواند روزه داشتن پس بروے طعام دادن شصت بیچاره آن بیان برای آن

بالله ورسوله وتلك حدود الله وللكافرين عذاب

بخدای و پیغمبر او وآن مذکور از مواضع امر و نهی خداست و مر کافران راست عذاب

اليم ان الذين يحادون الله ورسوله كبتوا كما كبت

دردناک بدرستی که آنان که مخالفت میکنند با خدای و پیغمبر او خوار و هلاک شوند چنانکه

الذين من قبلهم وقد انزلنا آيات بينات وللكافرين

آنان که پیش از ایشان بودند و بحقیقت فرو فرستادیم معجزات روشن و مر کافران را

عذاب مهين يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما

معهم اينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيمة

با ایشانست هر کجا که باشند پس آگاه کند ایشان را بانچه کردند روز قیامت که

ان الله بكل شيء عليم الم تر الى الذين نهوا عن

بدرستی که خدای بهمه چیز داناست ای ننگرستی سوی آنان که باز داشته شدند از

النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه ويتناجون بالاثم

راز گفتن پس باز میگردند سوی آنچه باز داشته شدند از آن و راز میگویند

والعدوان ومعصيت الرسول واذا جاؤك حيوك

و دشمنی و بیداد و نافرمانی پیغمبر و چون آیند بتو پرسش نمایند

بما لم يحيك به الله ويقولون في انفسهم لولا يعذبنا

الشيطان ليحزن الذين امنوا وليس بضارهم شيا

کار دیواست تا اندوهگین کند انان را که گرویدند و نیست گزند رساننده ایشان هیچ

الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون

مگر بفرمان خدای و بر خدای پس باید که اعتماد نمایند و توکل کنند مومنان

يا ايها الذين امنوا اذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا

ای انان که گرویدند چون گویند شما را فراخی کنید در مجلس رسول پس گشاده کنید

يفسح الله لكم واذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين

تا گشاده کند خدای تنگیها برای شما و چون گویند برخیزید پس برخیزید تا بلند کرداند خدای

امنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات والله بما

که گرویدند از شما و انان را که داده اند ایشان را دانش مرتبهها و خدای بانچه

تعملون خبير يا ايها الذين امنوا اذا ناجيتم الرسول

میکنید شما آگاهست ای انان که گرویدند چون رازگویید با پیغمبر

فقدموا بين يدي نجواكم صدقة ذلك خير لكم

پس پیش دارید پیش از رازگفتن شما صدقه را این تقدیم صدقه بهتر است شما را

واطهر فان لم تجدوا فان الله غفور رحيم ءاشفقتم

و پاکتر پس اگر نیابید پس بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان ای ترسیدید

ان تقدموا بين يدي نجواكم صدقات فاذ لم تفعلوا

که تقدیم کنید در پیش رازگفتن شما با رسول صدقهها را پس چون نکردید انچه

وتاب الله عليكم فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا

و توبه بپذرفت خدای بر شما پس بپای دارید نماز را و بدهید زکوة فرض را و فرمان برید

الله ورسوله والله خبير بما تعملون الم تر الى

خدای را و پیغمبر او را و خدای آگاهست بانچه میکنید

الذين تولوا قوما غضب الله عليهم ما هم منكم ولا

آنان که دوستی نمودند با گروهی که خشم گرفت خدای بر ایشان نه ایشان منافقان از شما و نه

منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون اعد

و نه از ایشان که جهودانند و سوگند میخورند بر دروغ و ایشان میدانند آماده کرد

الله لهم عذابا شديدا انهم ساء ما كانوا يعملون

خدای برای ایشان عذابی سخت بدرستی که ایشان بدست انچه هستند که میکنند

اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله فلهم

گرفتند سوگندهای خود را سپری پس اعراض کردند از راه خدای پس مر ایشانرا

عذاب مهين لن تغني عنهم اموالهم ولا اولا

عذابی خوارکننده هرگز باز ندارد از ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان

دهم

من الله شيا اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون

از خدای چیزی ایشان ملازمان آتش دوزخ اند ایشان دران جاوداناند

يوم يبعثهم الله جميعا فيحلفون له كما يحلفون لكم

دران روز که برانگیزد ایشان را خدای همه پس سوگند خورند برای او چنانکه سوگند میخورند برای شما

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

و می‌پندارند که ایشان بر چیزی اند از نفع بدان بدرستی که ایشان ایشانند دروغ گویان

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ

غالب و مستولی شد بر ایشان دیو پس فراموش گردانید ایشان را یاد خدای ایشان

حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

اتباع و گروه دیواند بدان بدرستی که گروه و اتباع دیو ایشانند زیانکاران

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

بدرستی که آنان که مخالفت می‌نمایند با خدای و پیغمبر او ایشانند در جمله خوارتران

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا تَجِدُ

نوشت خدای که هرآینه غالبم من و پیغمبران من بدرستی که خدای تواناست غالب نیابی

قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ

گروهی را که ایمان دارند بخدای و روز قیامت که دوستی نمایند با کسی که خلاف کند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ

با خدای و رسول او و اگرچه باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا

إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ

برادران ایشان یا خویشان ایشان آن مؤمنان آنانند که ثابت کرداند در دلهای ایشان ایمان

وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

و تقویت نمود ایشان را بانچه دل را زنده کند از فیض خود و در آرد ایشان را در بوستانهایی که میگردد

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

از زیر درختان آن جویها جاوید باشند در آن خشنود شد خدای از ایشان و خشنود شدند

عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

از وی ایشان گروه خدای اند بدان بدرستی که گروه خدای ایشانند رستگاران

سورة الحشر اربع وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

بپاکی یاد کرد خدا را هرچه در آسمانها و هرچه در زمین است و او غالب

الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

درست کار او آن خدایست که بیرون آورد آنان را که کافر شدند از اهل

الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا

کتاب یعنی یهود بنی النضیر از سراهای ایشان برای نخست جمع آمدن گمان نبردید که بیرون روند

وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ

و گمان بردند که ایشان باز دارندهٔ ایشانست حصنهای ایشان از خدای پس آمد بایشان عذاب

لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
کہ نپنداشتند و فکند خدای در دلهای ایشان ترس خراب میکنند خانهای خود را
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۞ وَ
بدستهای خود و دستهای مومنان پس اعتبار گیرید ای خداوندان بینایی دلها و
لَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا
اگر نه آنستی که نوشت خدای بر ایشان خروج از وطان هر آینه عذاب فرمودی ایشان را
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۞ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
و مر ایشان راست در آن جهان عذاب آتش آنچه گفتیم بسبب آنکه ایشان مخالفت کردند
وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞
و پیغمبر او محمد و هر که مخالفت کند با خدای پس بدرستی که خدای سخت عقوبت
مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا
آنچه بریدید شما از خرمابنان یا باقی گذاشتید از ایستاده بر بنهای خود باز بدید
فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۞ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
پس بفرمان خدای بود و تا رسوا گرداند آنانرا که خارج اند از فرمان و آنچه بازگردانید
عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
بر پیغمبر خود از اموال ایشان پس ندوانیدید شما بر آن هیچ اسپ و نه شتران
وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
ولیکن خدای مستولی گرداند پیغمبران خود را بر آنکه میخواهد و خدای بر همه چیزی

قَدِيرٌ ۞ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَ
تواناست آنچه بازگردانید خدای بر پیغمبر خود از اهل دیههای مکه پس مر خدای راست و
لِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ
مر پیغمبر را و مر خداوندان قرابت پیغمبر را و بی پدران نابالغ را و بیچارگان را و مسافر
السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَا
راهگذری را تا نباشد آن مال حظی میان توانگران از شما و آنچه
آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
دهد شما را پیغمبر پس فراگیرید از او و آنچه نهی فرمود شما را از آن پس باز ایستید از آن و
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ
بدرستی که خدای سخت عقوبت مر درویشانی راست دور شده از مکه آنان
أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ
که بیرون کرده شدند از سراهای ایشان و مالهای ایشان میجویند عطایی از خدای
وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۞
و خشنودی و یاری مینمایند دین خدا را و پیغمبر او را ایشان ایشان راستگویانند
وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ
و آنان که جای ساختند بمدینه وطن اصلی را و خالص گردانیدند ایمان را پیش از مهاجران دوست میدارند
هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا
که هجرت کرد سوی ایشان و نمییابند در سینهای خود هیچ حسدی از آنچه داده شد

وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ

شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن

بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ

مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ

وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۞ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ

مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ۞ لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم

مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۞ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا

إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ

شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

لَّا يَعْقِلُونَ ۞ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ

أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ

لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ

اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۞ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ

خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمنوا اتقوا الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله

گرویدند بترسید از خدای و باید که بنگرد هر تنی که چه فرستاده برای فردای قیامت و بترسید

إن الله خبير بما تعملون ۞ ولا تكونوا كالذين نسوا

بدرستی که خدای آگاهست بانچه میکنید و مباشید چون آنان که فراموش کردند

الله فأنساهم أنفسهم أولئك هم الفاسقون ۞ لا

خدا را پس فراموش گردانید ایشان را از نفسهای ایشان آن گروه ایشانند فاسقان نا برابر

يستوي أصحاب النار وأصحاب الجنة أصحاب الجنة

کی نباشند اهل آتش و اهل بهشت و اهل بهشت

هم الفائزون ۞ لو أنزلنا هذا القرآن على جبل لرأيته

ایشانند رستگاران اگر فرو فرستادی این قرآن را بر کوهی هر آینه بدیدی

خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الأمثال

متواضع شکافته از ترس خدای و این داستانها

نضربها للناس لعلهم يتفكرون ۞ هو الله الذي لا

میزنیم آنرا برای مردمان تا مگر ایشان اندیشه کنند اوست خدای آنکه نیست

إله إلا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم

خدای مگر او داننده نهان و آشکارا اوست بخشاینده مهربان

هو الله الذي لا إله إلا هو الملك القدوس السلام

اوست خدای آنکه نیست خدای مگر او پادشاه پاک از نقایص ایمن از آفات

المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما

ایمن کننده از عذاب نگهبان هرچه غالب توانا گردنکش تعالیت عظمت پاکا خدای از آنچه

يشركون ۞ هو الله الخالق البارئ المصور له

شرک می آرند اوست معبود بسزا آفریننده آفریدگار صورت کننده مر او راست

الأسماء الحسنى يسبح له ما في السماوات والأرض

نامهای نیکوتر بپاکی یاد میکنند او را آنچه در آسمانها و زمین است

وهو العزيز الحكيم

و اوست غالب درست کار

سورة الممتحنة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم

ای آنانی که گرویده اید مگیرید دشمن مرا و دشمن خویش را

أولياء تلقون إليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق

دوستان که افکنید سوی ایشان دوستی را بحقیقت کافر شدند بانچه آمد شما را از درستی

يخرجون الرسول وإياكم أن تؤمنوا بالله ربكم

بیرون میکنند پیغمبر را و شما را از اوطان برای آنکه ایمان می آرید بخدای پروردگار شما

إِن كُنتُم خَرَجتُم جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابتِغَآءَ مَرضَاتِي تُسِرُّونَ

اگر هستید که بیرون آمده‌اید برای جهاد کردن در راه من و طلب رضای من سر میگویید

إِلَيهِم بِالمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعلَمُ بِمَآ أَخفَيتُم وَمَآ أَعلَنتُم وَمَن يَفعَلهُ

سوی ایشان دوستی را و من داناترم بانچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا میکنید و هر که کند آن را

مِنكُم فَقَد ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ۝ إِن يَثقَفُوكُم يَكُونُوا لَكُم

از شما پس بحقیقت خطا کرد وسط راه را اگر ظفر یابند بر شما باشند مر شما را

أَعدَآءً وَيَبسُطُوٓا إِلَيكُم أَيدِيَهُم وَأَلسِنَتَهُم بِالسُّوٓءِ وَوَدُّوا

دشمنان و گشاده کنند سوی شما دستهای خود و زبانهای خود ببدی و دوست دارند

لَو تَكفُرُونَ ۝ لَن تَنفَعَكُم أَرحَامُكُم وَلَآ أَولَادُكُم يَومَ

اگر کافر شوید و مرتد گردید هرگز سود نکنند شما را خویشان شما و نه فرزندان شما روز

القِيٰمَةِ يَفصِلُ بَينَكُم وَاللّٰهُ بِمَا تَعمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَد كَانَت

قیامت جدایی پدید آرد میان شما و خدای بانچه میکنید بیناست بحقیقت هست

لَكُم أُسوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبرٰهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذ قَالُوا

مر شما را اقتدای نیکو در باب ابرهیم و آنان که با او بودند از مومنان چون گفتند

لِقَومِهِم إِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنكُم وَمِمَّا تَعبُدُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ

مر گروه ایشان را بدرستی که ما بیزاریم از شما و از آنچه میپرستید از غیر معبود

كَفَرنَا بِكُم وَبَدَا بَينَنَا وَبَينَكُمُ العَدٰوَةُ وَالبَغضَآءُ أَبَدًا

کافریم بشما و ظاهر است میان ما و میان شما دشمنی و کینه و بغض همیشه

حَتّٰى تُؤمِنُوا بِاللّٰهِ وَحدَهُ إِلَّا قَولَ إِبرٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَستَغفِرَنَّ

تا ایمان آرید بخدای یگانه مگر گفتار ابرهیم مر پدر خود را که امرزش خواهم

لَكَ وَمَآ أَملِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِن شَيءٍ رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلنَا

برای تو و مالک نیم برای تو از ثواب و عقاب خدای هیچ چیزی پروردگار ما بر تو اعتماد نمودیم

وَإِلَيكَ أَنَبنَا وَإِلَيكَ المَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجعَلنَا فِتنَةً

و سوی تو بازگشتیم و با حکم تست بازگشت همه ای پروردگار ما مگردان ما را محل آزمایش

لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغفِر لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنتَ العَزِيزُ الحَكِيمُ

مر آنان که کافر شدند و بیامرز ما را ای پروردگار ما بدرستی که تو توئی غالب با حکمت

لَقَد كَانَ لَكُم فِيهِم أُسوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرجُوا اللّٰهَ وَ

بحقیقت هست مر شما را در ابرهیم و مومنان با او اقتدای نیکو مر آن کس را که امید میدارد خدای

اليَومَ الآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الغَنِيُّ الحَمِيدُ ۝

روز بازپسین را و هر که اعراض کرد پس بدرستی که خدای اوست بی نیاز ستوده

عَسَى اللّٰهُ أَن يَجعَلَ بَينَكُم وَبَينَ الَّذِينَ عَادَيتُم مِنهُم مَوَدَّةً

شاید که خدای پدید کند میان شما و میان آنان که دشمنی میکنید با ایشان از ایشان دوستی

وَاللّٰهُ قَدِيرٌ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا يَنهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ

و خدای تواناست و خدای آمرزگار است مهربان باز نمیدارد شما را خدای از دوستی

لَم يُقٰتِلُوكُم فِي الدِّينِ وَلَم يُخرِجُوكُم مِن دِيٰرِكُم

کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از سرایهای شما

أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۞

که دوستی نمایید با ایشان و نصیب دهید از اموال ایشان را بدرستی که خدای دوست میدارد عادلان را

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ

بدرستی که باز میدارد شما را خدای از دوستی آنان که کارزار کردند با شما در کار دین و بیرون کردند شما را

مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ

از سراهای شما بمکه و یاری نمودند یکدیگر را بر بیرون کردن شما که دوستی نمایید با ایشان

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و هر که دوستی نماید با ایشان پس ایشان ایشانند ستمکاران بر خود ای آنان که

آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ

گرویدند چون آیند بشما از مکه زنان با ایمان هجرت کنندگان بمدینه پس امتحان نمایید

اللهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ

خدای داناترست بایمان ایشان پس اگر دانستید ایشان را مومن باخلاص پس بازمگردانید ایشان را

إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَ

سوی کافران نه آن زنان حلالند ایشان را و نه ایشان حلالند مر آن زنان را و

آتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا

بدهید ایشان را عوض آنچه خرج کردند در مهر آن زنان و هیچ بزه نیست بر شما که در نکاح آرید ایشان را چون

آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا

دهید ایشان را عوض مهرهای ایشان و تمسک منمایید بعقود و تمسکات زنان کافره و بخواهید

مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

عوض آنچه خرج کرده باشید از مهر و گو بخواهند آن کفار عوض آنچه خرج کرده باشند این حکم خدای است

وَاللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى

و خدای داناست درست کار و گفتار و اگر فوت شود از شما چیزی از مهر زنان شما که مرتد شده باشند

الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ

کافران پس در آید نوبت ادای شما از مهر مهاجرات پس بدهید آنان را که رفته اند زنان ایشان مانند

مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۞ يَا أَيُّهَا

آنچه نفقه کرده اند آن کفار و بترسید از آن خدای که شما بوی گرویده اید ای

النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ

پیغمبر چون آیند بتو زنان با ایمان بیعت نمایند با تو بر آنکه شرک نیاورند

بِاللهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ

بخدای هیچ چیز را و دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند فرزندان ایشان را

وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَ

و نیارند دروغی را که ازو افترا کنند از میان دستهای خود و پاهای خود و

لَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللهَ

نافرمانی ننمایند ترا ای محمد در کاری گزیده پس بیعت نمای با ایشان و آمرزش خواه برای ایشان

إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا

بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان ای آنان که ایمان آورده اید دوستی مکنید

قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ

باگروهی که خشم گرفت خدای برایشان بحقیقت نومید شدند از آن جهان چنانکه نومید شدند

الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

کافران منکر بعث از جمله اهل گورستان

سورة الصف أربع عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اوست بی همتا

الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

درست کار و گفتار ای آنان که ایمان آوردید چرا میگویید آنچه نمیکنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللّٰهَ

چه بزرگست بدشمنی تمام نزد خدای آنکه گویید آنچه نمیکنید بدرستی که خدای

يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ

دوست میدارد آنان را که کارزار میکنند در راه او صف زده گویی ایشان بنایی اند

مَرْصُوصٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ

استوار کرده و چون گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من چرا مرا می رنجانید و بتحقیق

تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ

میدانید که من پیغمبر فرستاده خدایم سوی شما پس آنگاه که میل کردند از حق زیاده گردانید خدای

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ عِيسَى

و خدای راه ننماید گروه خارجان از طاعت را و یاد کن چون گفت عیسی

ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا

پسر مریم ای پسران یعقوب بدرستی که من پیغمبر فرستاده خدایم سوی شما باور دارنده

لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ

مر آنرا که پیش از من بوده از توریت و مژده دهنده به پیغمبری که می آید از

بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا

پس از من نام او احمد پس چون آمد بایشان با معجزات روشن گفتند این

سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

جادوییست هویدا و کیست ستمکارتر از آنکه فرا بافت بر خدای دروغ را

وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

و او خوانده میشود سوی دین اسلام و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ

میخواهند تا بنشانند روشنی دین خدای را بدهنهای ایشان و خدای تمام کرداننده

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ
واگر چه نخواهند کافران ۝ اوان خدایست که فرستاد پیغمبر خود را

بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
براه راست و دین درست تا غالب گرداند آن دین را بر دینها همه و اگر چه نخواهند

الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ
مشرکان ۝ ای آنان که ایمان آورده اید هیچ راه نمونشوم شما را بر بازرگانی

تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
که رهاند شما را از عذاب دردناک ۝ ایمان می آرید بخدای و پیغمبر او و جهاد کنید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
در راه دین خدای بمالهای شما و تنهای شما آنچه گفتم از ایمان و جهاد بهتر است شما را

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ
اگر هستید که دانید ۝ تا بیامرزد مر شما را گناهان شما را و در آرد شما را در بوستانها

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
که میرود از زیر درختان آن جویها و مسکنهای پاک در بوستانهای اقامت

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ
آن است حال فیروزی بزرگ ۝ و نعمتی دیگر که دوست میدارید آن را نصرتی از خدای

فَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا
و فتحی نزدیک و بشارت ده مومنان را ۝ ای آنان که ایمان آورده اید باشید

أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي
یاران دین خدای چون حواریان چنانکه گفت عیسی پسر مریم مر حواریان را کیست یاران دین من

إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ
متوجه بنصرت دین خدای گفتند یاران خالص او ما یاران دین خداییم پس گرویدند گروهی

مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
از پسران یعقوب و کافر شدند گروهی پس تقویت فرمودیم آنانرا که گرویده بودند

عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝
بر دشمنان ایشان پس گشتند غالبان بر اعدا

سورة الجمعة احدى عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
پاکی یاد میکنند مر خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست پادشاه پاک از عیب

الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ
غالب با حکمت ۝ اوست خدایی که فرستاد در میان امیان از عرب پیغمبری از ایشان

يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة
که میخواند بر ایشان نشانهای او را و پاک میکرداند ایشان را و می آموزاند ایشان را قرآن و سنّت را
وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين وآخرين
و بدرستی که بودند پیش از بعثت او در گمراهی هویدا و دیگران را
منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ذلك فضل
از ایشان که نه پیوستند هنوز بایشان و اوست غالب با حکمت آن بعثت فضل بخشش
الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم مثل
خدایست میدهد آنرا بهر که میخواهد و خدای خداوند بخشش بزرگ داستان
الذين حملوا التورية ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل
آنان که تکلیف کرده شدند تورات پس قیام ننمودند بدان چون داستان درازگوش برمیدارد
اسفارا بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله و
کتابها را بدست داستان گروهی که تکذیب نمودند بآیتهای خدای و
الله لا يهدي القوم الظالمين قل يا أيها الذين هادوا
خدای راه ننماید گروه ستمکاران را بگو ای آنانی که یهود شدند
ان زعمتم انكم اولياء لله من دون الناس فتمنوا الموت
اگر دعوی میکنید که شما دوستان خدایید از غیر مردمان پس آرزو برید مرگ را
ان كنتم صادقين ولا يتمنونه ابدا بما قدمت
اگر هستید راست گویان و آرزو نبرند مرگ را ابدا بسبب آنچه پیش فرستاد

ايديهم والله عليم بالظالمين قل ان الموت
دستهای ایشان و خدای داناست بستمکاران بگو بدرستی که مرگ
الذي تفرون منه فانه ملاقيكم ثم تردون الى
که میگریزید از آن پس بدرستی که آن رسنده است بشما پس بازگردانیده شوید بسوی
عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون
دانای نهان و آشکارا پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که میکردید
يا أيها الذين آمنوا اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة
ای آنان که گرویدید چون بانگ نماز گفته شود برای نماز از روز آدینه
فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم
پس بشتابید بسوی یاد کردن خدای و بگذارید خرید و فروخت را آن بهتر است
ان كنتم تعلمون فاذا قضيت الصلوة فانتشروا
اگر هستید که دانید پس چون گزارده شود نماز پس پراکنده شوید
في الارض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا
در زمین و بجویید چیزی از عطای خدای و یاد کنید خدای را بسیار
لعلكم تفلحون واذا رأوا تجارة او لهوا انفضوا
تا که شما رستگاری یابید و چون ببینند بازرگانی یا ملاهی را متفرق شوند
اليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن
بسوی آن و بگذارند ترا ایستاده در خطبه بگو آنچه نزد خدایست بهتر از بازی و از

التجارة والله خير الرازقين

بازرگانی و خدای بهترین روزی دهندگانست

سورة المنافقين احدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

إذا جاءك المنافقون قالوا نشهد إنك لرسول

چون آیند سوی تو اهل نفاق و دورویی گویند گواهی میدهیم که براستی که تو براینه پیغمبر

الله والله يعلم إنك لرسوله والله يشهد إن المنافقين

خدایی و خدای میداند که تو براینه فرستاده اویی و خدای گواهی میدهد که منافقان

لكاذبون اتخذوا أيمانهم جنة فصدوا عن سبيل

براینه کاذب اند در دعوی برساختند سوگندهای خود را سپری پس منع کردند دیگران را از راه

الله إنهم ساء ما كانوا يعملون ذلك بأنهم آمنوا ثم

خدای براستی که ایشان بد آنچه میکنند از نفاق و منع آن مذکور بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند

كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون وإذا

کافر شدند در نهان پس مهر نهاده شد بر دلهای ایشان پس ایشان در نمی یابند و چون

رأيتهم تعجبك أجسامهم وإن يقولوا تسمع لقولهم كأنهم

بینی ایشان را بعجب آرد ترا تنهای ایشان را و اگر سخن گویند مستمع باشی گفتار ایشان را گویی ایشان

خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو

چوبهای اند بر دیوار باز نهاده می پندارند از خوف و جبن هر آوازی را واقع بر ایشان ایشانند

فاحذرهم قاتلهم الله أنى يؤفكون وإذا قيل

پس بپرهیز از ایشان لعنت کناد ایشان را خدای چگونه مصروف میشوند از حق و چون گویند

لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لووا رءوسهم و

مر ایشان را بیایید تا آمرزش خواهد برای شما پیغمبر خدای مایل گردانند سرهای خود را از کبر

رأيتهم يصدون وهم مستكبرون سواء عليهم

بینی ایشان را که مانع اند از حق و ایشان تکبر کنندگانند یکسانست بر ایشان

أستغفرت لهم أم لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم

اگر آمرزش خواهی برای ایشان یا اگر آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نیامرزد خدای مر ایشان را

إن الله لا يهدي القوم الفاسقين هم الذين يقولون

براستی که خدای راه ننماید گروه بیرون آیندگان از فرمان ایشان آنانند که میگویند

لا تنفقوا على من عند رسول الله حتى ينفضوا ولله

نفقه مکنید بر آن فقرا که نزد فرستاده خدااند یعنی مهاجران تا متفرق شوند و مر خدای راست

خزائن السموات والأرض ولكن المنافقين لا يفقهون

خزینهای آسمانها و زمین و لیکن منافقان در نمی یابند این را

يقولون لئن رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز منها

میگویند اگر باز گردیم سوی شهر مدینه هر آینه بیرون کند آنکه عزیزتر است از آنجا

الاذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين ولكن

آنرا که خوارتر است و مر خدا راست عزت و مر پیغمبر او را و مر مومنان را ولیکن

المنافقين لا يعلمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تلهكم

منافقان نمیدانند از فرط جهالت و غرور ای آنان که گرویدند مشغول نکرداند شما را

اموالكم ولا اولادكم عن ذكر الله ومن يفعل

مالهای شما و نه فرزندان شما از یاد آوردن خدای و هر که کند

ذلك فاولئك هم الخاسرون ۝ وانفقوا مما رزقناكم

آن پس ایشانند ایشان زیانکاران و نفقه کنید از آنچه روزی کردیم شما را

من قبل ان ياتي احدكم الموت فيقول رب لولا

از آن پیش که آید یکی از شما را مرگ پس گوید ای پروردگار من چرا

اخرتني الى اجل قريب فاصدق واكن من الصالحين

مهلت ندادی مرا تا زمانی نزدیک تا صدقه دادمی و بودمی از زمره نیکان

ولن يؤخر الله نفسا اذا جاء اجلها والله خبير بما تعملون

و هرگز مهلت ندهد خدای تنی را چون آمد وقت وفات آن و خدای آگاه است بآنچه میکنید

سورة التغابن ثمان عشرة آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يسبح لله ما في السموات وما في الارض له الملك

پاکی یاد میکنند مر خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است مر او راست پادشاهی

وله الحمد وهو على كل شيء قدير ۝ هو الذي خلقكم فمنكم

و مر او راست ستایش مطلق و او بر همه چیز تواناست او آن خدایست که آفرید شما را پس

كافر ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير ۝ خلق السموات

بعضی کافر از شماست بعضی مومن و خدای بآنچه میکنید بیناست آفرید آسمانها را

والارض بالحق وصوركم فاحسن صوركم واليه المصير

و زمین را بحکمت و صواب و صورت فرمود شما را پس نیکو گردانید صورتهای شما را و با حکم او

يعلم ما في السموات والارض ويعلم ما تسرون و

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنرا که نهان میدارید و

ما تعلنون والله عليم بذات الصدور ۝ الم ياتكم نبؤ

آنرا که آشکارا میکنید و خدای داناست بآنچه در ضمایر است ای نیامد بشما خبر

الذين كفروا من قبل فذاقوا وبال امرهم ولهم

آنان که کافر شدند پیش از این پس چشیدند وخامت عاقبت کار خود را و مر ایشان راست

عذاب اليم ۝ ذلك بانه كانت تاتيهم رسلهم بالبينات

عذابی دردناک آنچه گفتیم بسبب آنست که بودند که می آمدند بایشان پیغمبران ایشان با

فقالوا أبشر يهدوننا فكفروا وتولوا واستغنى الله و

پس گفتند آیا آدمی راه نماید ما را پس کافر شدند و اعراض کردند و خود بی نیازست خدای و

الله غني حميد ۞ زعم الذين كفروا أن لن يبعثوا قل

خدای بی نیازست ستوده گمان بردند کافران و مشرکان که هرگز برانگیخته نشوند بگو

بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك على الله يسير

آری بحق پروردگار من هر آینه برانگیخته شوید پس آگاه کرده شوید بانچه کرده اید و آن بر خدای آسانست

فآمنوا بالله ورسوله والنور الذي أنزلنا والله بما تعملون

پس ایمان آرید بخدای و فرستاده او و روشنی که فرستادیم یعنی قرآن و خدای بانچه میکنید از اعمال

خبير ۞ يوم يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم التغابن ومن

آگاهست یاد کنید روزی را که گرد آرد شما را برای روز جمع آن روز زیانست اشقیا را و هر که

يؤمن بالله ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته ويدخله

ایمان آرد بخدای و کند عملهای نیکو دور کرداند خدای از و بدیهای او را و در آرد او را

جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا ذلك

در بوستانهای که رود از زیر آن جویها حال آنکه جاویدان باشند در آن آنست

الفوز العظيم ۞ والذين كفروا وكذبوا بآياتنا

فیروزی بزرگ و آنانکه کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیتهای ما را

أولئك أصحاب النار خالدين فيها وبئس المصير

ایشان اهل آتش اند حال آنکه باشند جاوید در آن و بد جای بازگشتن

ما أصاب من مصيبة إلا بإذن الله ومن يؤمن بالله يهد

نرسد هیچ رسنده و حادثه مگر بفرمان خدای و هر که ایمان آرد بخدای راه نماید

قلبه والله بكل شيء عليم ۞ وأطيعوا الله وأطيعوا

دل او را و خدای بهمه چیز داناست و فرمان برید خدا را و فرمان برید

الرسول فإن توليتم فإنما على رسولنا البلاغ المبين

پیغمبر را پس اگر اعراض کنید پس بدرستی که بر پیغمبر ماست رسانیدن هویدا

الله لا إله إلا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون

معبود بسزا نیست هیچ خدای مگر او و بر خدای پس باید که اعتماد نمایند اصحاب ایمان

يا أيها الذين آمنوا إن من أزواجكم وأولادكم عدوا

ای آنان که ایمان آوردند بدرستی که از زنان شماست و فرزندان شما دشمنان

فاحذروهم وإن تعفوا وتصفحوا وتغفروا فإن الله

پس حذر کنید از ایشان و اگر عفو کنید از ایشان و اعراض نمایید و بیامرزید پس بدرستی که خدای

غفور رحيم ۞ إنما أموالكم وأولادكم فتنة والله

آمرزگارست مهربان بدرستی که مالهای شما و فرزندان شما بلا و محنت است و خدای

عنده أجر عظيم ۞ فاتقوا الله ما استطعتم واسمعوا

نزد اوست مزدی بزرگ پس پرهیز کنید از خدای بان مقدار که توانید و بشنوید

وأطيعوا وأنفقوا خيرا لأنفسكم ومن يوق شح نفسه

و فرمان برید او امر او را و نفقه کنید و بکنید نیکی برای نفسهای خود و هر که نگاه داشته شود از بخل

خمس

فأولئك هم المفلحون ۝ إن تقرضوا الله قرضا حسنا

يضاعفه لكم ويغفر لكم والله شكور حليم ۝ عالم

الغيب والشهادة العزيز الحكيم ۝

نهان و آشکارا — غالب بی‌همتا — درست کار و گفتار

سورة الطلاق اثنا عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا أيها النبي إذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن

وأحصوا العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن

ولا يخرجن إلا أن يأتين بفاحشة مبينة وتلك حدود

الله ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل

الله يحدث بعد ذلك أمرا ۝ فإذا بلغن أجلهن فأمسكوهن

بمعروف أو فارقوهن بمعروف وأشهدوا ذوي عدل

منكم وأقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان

يؤمن بالله واليوم الآخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا ۝ و

يرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه

إن الله بالغ أمره قد جعل الله لكل شيء قدرا ۝ واللائي

يئسن من المحيض من نسائكم إن ارتبتم فعدتهن ثلاثة

أشهر واللائي لم يحضن وأولات الأحمال أجلهن

أن يضعن حملهن ومن يتق الله يجعل له من أمره يسرا

که بنهند بار خویش را و هر که پرهیزد خدا را پدید کند برای او از کار او آسانی

ذلك أمر الله أنزله إليكم ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته

اینکه گفتیم فرمان خداست فرستاد آن را سوی شما و هر که پرهیزد از خدای بپوشاند از و بدیهای او را

ويعظم له أجرا ⊛ أسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم

و بزرگ گرداند برای او مزد را ساکن گردانید زنان را از آن مکان که ساکن شده اید از وسع

ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وإن كن أولات حمل

و مضرت مرسانید ایشان را تا تنگ کنید بر ایشان کار و اگر باشند خداوندان فرزند در شکم

فأنفقوا عليهن حتى يضعن حملهن فإن أرضعن لكم فآتوهن

پس نفقه کنید بر ایشان تا آن مدت که بنهند بار ایشان را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید

أجورهن وأتمروا بينكم بمعروف وإن تعاسرتم فسترضع

مزد ایشان را بر ارضاع و باید که فرمان برداری باشید میان شما بحسب شرع و عرف و اگر سختی نمایید پس

له أخرى ⊛ لينفق ذو سعة من سعته ومن قدر عليه

برای او مرضعه دیگر باید که نفقه کند خداوند توانگری از سر توانگری و هر که تنگ گردانیده شود

رزقه فلينفق مما آتاه الله لا يكلف الله نفسا إلا

روزی او پس گو نفقه کن از آنچه داد او را خدای تکلیف نفرماید خدای هیچ تنی را مگر

ما آتاها سيجعل الله بعد عسر يسرا ⊛ وكأين من قرية

آنچه داد او را زود بود که پدید کند خدای پس از دشواری آسانی را و بسا از اهل دهی که

عتت عن أمر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا

که تکبر نمودند از فرمان پروردگار خود و پیغمبران او پس حساب فرمودیم ایشان را حسابی با مناقشه

وعذبناها عذابا نكرا ⊛ فذاقت وبال أمرها خسرا

و عذاب فرمودیم ایشان را عذابی منکر شنیع پس چشید وخامت عاقبت کار خود را زیان کاری

أعد الله لهم عذابا شديدا فاتقوا الله يا أولي الألباب

ساخته خدای برای ایشان عذابی سخت را پس بترسید از خدای ای خداوندان خردها

الذين آمنوا ⊛ قد أنزل الله إليكم ذكرا رسولا يتلو عليكم

آنان که گرویدند بتحقیق فرو فرستاد خدای سوی شما شرفی را پیغمبری را که میخواند بر شما

آيات الله مبينات ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات

آیتهای خدا را واضح و لایح تا بیرون آرد رسول آنان را که گرویدند و کردند کارهای نیکو را

من الظلمات إلى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا

از تاریکیهای گمراهی سوی روشنی هدایت و هر که ایمان آرد بخدای و کند کار نیکو

يدخله جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها

در آرد او را در بوستانها که میرود از زیر اشجار آن جویها حال آنکه جاودانه باشند در آن

أبدا قد أحسن الله له رزقا ⊛ الله الذي خلق سبع

همیشه بتحقیق نیکو گردانید خدای برای او روزی را خدای آنست که آفرید هفت

سماوات ومن الأرض مثلهن يتنزل الأمر بينهن لتعلموا

آسمانها را و از زمین آفرید مانند آسمان هفت طبقه فرود میآید فرمان میان آنها تا بدانید

أن الله على كل شيء قدير وأن الله قد أحاط بكل شيء

که بدرستی که خدای بر همه چیزی تواناست و آنکه خدای بتحقیق محیطست بهمه چیز

سورة التحريم اثنا عشرة آية

علما

از روی دانش

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا أيها النبي لم تحرم ما أحل الله لك تبتغي مرضات

ای پیغمبر چرا حرام میکردانی آنرا که حلال کردانید خدای برای تو میطلبی ماریه بجویی خشنودی

أزواجك والله غفور رحيم قد فرض الله لكم

زنان خود را و خدای آمرزکارست مهربانست بتحقیق شروع کردانید خدای برای شما

تحلة أيمانكم والله مولاكم وهو العليم الحكيم وإذ

تحلیل سوگندهای شما را و خدای متولی امور شماست و او داناست درستکار و چون

أسر النبي إلى بعض أزواجه حديثا فلما نبأت به

نهان گفت پیغمبر با بعضی از زنان خود حفصه سخنی را حکایت ماریه پس چون آگاه نمود حفصه عایشه را

أظهره الله عليه عرف بعضه وأعرض عن بعض فلما

مطلع کردانید خدای پیغمبر را بران تعریف کرد حفصه را بعضی از آن و اعراض فرمود از بعضی پس چون

نبأها به قالت من أنبأك هذا قال نبأني العليم الخبير

آگاه نمود حفصه را بآن گفت حفصه که آگاه نمود ترا این گفت آگاه نمود مرا دانای آگاه از همه

إن تتوبا إلى الله فقد صغت قلوبكما وإن تظاهرا عليه

اگر بازگردید ای عایشه و حفصه با خدای پس بتحقیق میل کرده از اخلاص دلهای شما و اگر معاونت نمایید

فإن الله هو مولاه وجبريل وصالح المؤمنين والملائكة

پس بدرستی که خدای او ناصر و دوست اوست و جبریل و نیکان مومنان از اصحاب و فرشتگان

بعد ذلك ظهير عسى ربه إن طلقكن أن يبدله أزواجا

پس از آن مددکارند امید است پروردگار او اگر طلاق دهد شما را که بدل دهد او را زنانی

خيرا منكن مسلمات مؤمنات قانتات تائبات عابدات

بهتر از شما اهل اسلام و اهل ایمان اهل اخلاص اهل طاعت اهل توبه پرستندگان

سائحات ثيبات وأبكارا يا أيها الذين آمنوا قوا

روزه داران مهاجرات شوی دیدگان و شوی نادیدگان ای آنان که گرویدند نگاه دارید

أنفسكم وأهليكم نارا وقودها الناس والحجارة عليها

تنهای خود را و کسان خود را از آتش آتش افروز آن مردمند و سنگ کبریت موکل بران

ملائكة غلاظ شداد لا يعصون الله ما أمرهم ويفعلون

فرشتگانی درشت خوی سخت قوت نافرمانی نکنند خدا را آنچه فرموده است ایشان را و میکنند

ما يؤمرون يا أيها الذين كفروا لا تعتذروا اليوم

آنچه فرموده میشوند ای آنان که کافر شدید عذر مخواهید امروز

إنما تجزون ما كنتم تعملون ۝ يا أيها الذين آمنوا توبوا
جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید ای آنان که ایمان آوردند باز گردید

إلى الله توبة نصوحا عسى ربكم أن يكفر عنكم سيئاتكم و
با خدای بازگشتنی خالص شاید پروردگار شما که محو گرداند از شما بدیهای شما را و

يدخلكم جنات تجري من تحتها الأنهار يوم لا يخزي
درآرد شما را در بوستانها که میرود از زیر درختان آن جویها روزی که خوار نگرداند

الله النبي والذين آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم
خدای پیغمبر را و آنان را که گرویدند با او روشنی ایشان می‌شتابد پیش ایشان

وبأيمانهم يقولون ربنا أتمم لنا نورنا واغفر لنا إنك
و در راست ایشان گویند خدای ما تمام کن برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستی که تو

على كل شيء قدير ۝ يا أيها النبي جاهد الكفار و
بر همه چیز توانایی ای پیغمبر جهاد کن با کافران و

المنافقين واغلظ عليهم ومأواهم جهنم وبئس المصير ۝
منافقان و درشت باش بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جایی است

ضرب الله مثلا للذين كفروا امرأت نوح وامرأت
بیان کرد خدای داستانی برای آنان که کافر شدند زن نوح و

لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين فخانتاهما
لوط بودند در تحت تصرف دو بنده از بندگان ما مردان نیکو

فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا النار مع
پس ایشان نداشتند از عذاب خدای هیچ چیز و گفته شد درآئید در آتش با

الداخلين ۝ وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأت
دیگر درآیندگان و بیان کرد خدای داستانی برای آنان که گرویدند زن

فرعون إذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة و
فرعون آسیه چون گفت ای پروردگار من بنا کن برای من نزد تو خانه در بهشت و

نجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين ۝
نجات ده مرا از فرعون و کردار او و نجات ده مرا از گروه ستمکاران

ومريم ابنت عمران التي أحصنت فرجها فنفخنا فيه
و مریم را دختر عمران آنکه نگاه داشت عورت خود را پس دردمیدیم در آن

من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت
از روح ما و باور داشت شرایع پروردگار خود را و کتابهای او را و بود از

من القانتين
از جمله مطیعان

سورة الملك

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير
الذي خلق الموت والحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا
وهو العزيز الغفور الذي خلق سبع سموات طباقا
ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل
ترى من فطور ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك
البصر خاسئا وهو حسير ولقد زينا السماء الدنيا
بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين واعتدنا لهم
عذاب السعير وللذين كفروا بربهم عذاب جهنم
وبئس المصير اذا القوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي

تفور تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها فوج سالهم
خزنتها الم ياتكم نذير قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا
وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا في ضلال كبير
وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير
فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب السعير ان الذين يخشون
ربهم بالغيب لهم مغفرة واجر كبير واسروا
قولكم او اجهروا به انه عليم بذات الصدور
الا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل
لكم الارض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه

وإليه النشور ءأمنتم من في السماء أن يخسف

و با حکم اوست برانگیختن همه ای ایمن شدید از آنکه در آسمانست که فرو برد

بكم الأرض فإذا هي تمور أم أمنتم من في السماء أن

شما را بزمین پس ناگهان آن مضطرب بود یا نه که ایمن شدید از آنکه در آسمانست که

يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ولقد كذب

فرو فرستد بر شما بادی با سنگ ریزه پس زود بدانید که چگونه باشد بیم نمودن من و بتحقیق تکذیب نمودند

الذين من قبلهم فكيف كان نكير أولم يروا إلى الطير

آنان که پیش از ایشان بودند پس چگونه بود انکار من بر ایشان آیا نگریستند سوی مرغان

فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا الرحمن

بر زبر ایشان بازگشاده بالها را در هوا و باهم می آرند نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدای بخشاینده

إنه بكل شيء بصير أمن هذا الذي هو جند لكم

بدرستی که او بهمه چیز بیناست یا کیست آنکه او اعوانست مر شما را

ينصركم من دون الرحمن إن الكافرون إلا في غرور

که یاری نماید شما را از غیر خدای بخشاینده نیستند کافران مگر در فریب دیو

أمن هذا الذي يرزقكم إن أمسك رزقه بل لجوا

یا کیست آنکه روزی دهد شما را اگر باز گیرد خدای روزی خود را نه که دور شدند در

في عتو ونفور أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى

در تکبر و ضلال و فرار از حق ای پس آنکه رود افتاده بر روی خود راه یافته ترست

أمن يمشي سويا على صراط مستقيم قل هو الذي أنشأكم

یا آنکه میرود تمام بر راه راست بگو اوست که آفرید شما را

وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما

و پدید کرد برای شما شنوایی را و بینائیها را و دلها را چه اندک

تشكرون قل هو الذي ذرأكم في الأرض وإليه

شکر میکنید او را بگو آنست که آفرید شما را در زمین و با جزای او

تحشرون ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين

گرد آورده شوید و میگویند که کدام وقت این وعده عذاب اگر هستید راست گویان

قل إنما العلم عند الله وإنما أنا نذير مبين فلما رأوه

بگو بدرستی که دانش نزد خداست و بدرستی که من بیم نماینده ام هویدا پس چون ببینند آن

زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي

نزدیک قبیح گردانیده شود رویهای آنان که کافر شدند و گویند ایشان اینست آنکه

كنتم به تدعون قل أرأيتم إن أهلكني الله ومن معي

بودید بآن که طلب میکردید بگو خبر دهید مرا اگر هلاک کند مرا خدای و آنان که با من اند

أو رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب أليم قل هو الرحمن

یا رحمت کند بر ما پس کدام کس زینهار دهد کافران را از عذابی دردناک بگو او خدای بخشاینده است

آمنا به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين

ایمان آوردیم باو و بر او اعتماد نمودیم پس زود بود که بدانید از اگر او در گمراهی است هویدا

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

[illegible]

سورة القلم اثنان وخمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

[illegible]

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

[illegible]

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

[illegible]

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

[illegible]

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ

[illegible]

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ عُتُلٍّ بَعْدَ

[illegible]

ذَٰلِكَ زَنِيمٍ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ

[illegible]

آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ إِنَّا

[illegible]

بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا

[illegible]

مُصْبِحِينَ وَلَا يَسْتَثْنُونَ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ

[illegible]

رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ فَتَنَادَوْا

[illegible]

مُصْبِحِينَ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ

[illegible]

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ

[illegible]

مِسْكِينٌ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا

[illegible]

لضالون ۝ بل نحن محرومون ۝ قال اوسطهم الم

[illegible]

اقل لكم لولا تسبحون ۝ قالوا سبحان ربنا انا كنا

[illegible]

ظالمين ۝ فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون ۝ قالوا يا ويلنا

[illegible]

انا كنا طاغين ۝ عسى ربنا ان يبدلنا خيرا منها انا

[illegible]

الى ربنا راغبون ۝ كذلك العذاب ولعذاب الآخرة

[illegible]

اكبر لو كانوا يعلمون ۝ ان للمتقين عند ربهم

[illegible]

جنات النعيم ۝ افنجعل المسلمين كالمجرمين ۝ ما لكم

[illegible]

كيف تحكمون ۝ ام لكم كتاب فيه تدرسون ۝

[illegible]

ان لكم فيه لما تخيرون ۝ ام لكم ايمان علينا بالغة

[illegible]

الى يوم القيمة ان لكم لما تحكمون ۝ سلهم ايهم

[illegible]

بذلك زعيم ۝ ام لهم شركاء فليأتوا بشركائهم ان كانوا

[illegible]

صادقين ۝ يوم يكشف عن ساق ويدعون الى

[illegible]

السجود فلا يستطيعون ۝ خاشعة ابصارهم ترهقهم

[illegible]

ذلة وقد كانوا يدعون الى السجود وهم سالمون

[illegible]

فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم

[illegible]

من حيث لا يعلمون ۝ واملي لهم ان كيدي متين ۝ ام

[illegible]

تسئلهم فهم من مغرم مثقلون ۝ ام عندهم الغيب

[illegible]

فهم يكتبون ۝ فاصبر لحكم ربك ولا تكن كصاحب

[illegible]

الحوت اذ نادى وهو مكظوم لولا ان تداركه نعمة

ماهی چون آواز داد و او ممتلی بود از خشم اگر نه آن بودی که دریافتی او را انعامی

من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم فاجتبيه ربه

از پروردگار او هر آینه فکنده شدی بساحل و او مستحق ذم بودی پس برگزید او را پروردگار او

فجعله من الصالحين وان يكاد الذين كفروا

پس گردانید او را از آنهای کامل در صلاح و بدرستی که میخواهند آنانکه کافر شدند

ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون انه

که بلغزانند ترا از مکان تو بچشمهای ایشان چون شنودند قرآن را و میگویند که او

لمجنون وما هو الا ذكر للعالمين

هرآینه دیوانه است و نیست قرآن مگر موعظتی و پندی برای جهانیان

سورة الحاقة ثنتان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما الحاقة كذبت

آن ساعت واجب الوقوع که چیست بعظمت آن و چه دانا کرد ترا چیست آن ساعت تکذیب نمودند

ثمود وعاد بالقارعة فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية

این دو قبیله آن ساعت که قرع اسماع کند از هول پس اما ثمود پس هلاک کرده شدند بتجاوز از حد

واما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها عليهم

و اما عاد پس هلاک کرده شدند بباد سخت خارج از عادت مسلط گردانید آنرا بر ایشان

سبع ليال وثمانية ايام حسوما فترى القوم فيها صرعى

هفت شب و هشت روز متوالی پیاپی پس میدیدی گروه را در آن مدت افتادگان

كانهم اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم من باقية

گوئیا ایشان تنه‌های درخت خرما بودند افتاده پس هیچ می بینی مر ایشانرا هیچ بقیه

وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة فعصوا

و آمد فرعون و آنان که پیش از او بودند و اهل مداین قوم لوط بفعل خطا پس نافرمانی

رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية انا لما طغى الماء

پیغمبران پروردگار خود را پس گرفت ایشانرا گرفتنی زیاده از دیگران بدرستی که ما چون از

حملناكم في الجارية لنجعلها لكم تذكرة وتعيها اذن

محمول گردانیدیم شما را در کشتی تا گردانیم آن نجات را برای شما پندی و نگاه دارد آنرا

واعية فاذا نفخ في الصور نفخة واحدة وحملت

نگاه دارنده پس چون دمیده شود در صور دمیدنی یگانه و برداشته شود

الارض والجبال فدكتا دكة واحدة فيومئذ

زمین و کوهها پس کوفته شوند بر دو کوفتنی یگانه پس در آن روز

وقعت الواقعة ۝ وانشقت السماء فهي يومئذ واهية

بپدید آید آن حادثه قیامت ۝ و شکافته شود آسمان پس او در آن روز سست

والملك على أرجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ

و فرشتگان بر جوانب آن باشند و بر دارد عرش پروردگار ترا بر بالای اهل موقف

ثمانية ۝ يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية ۝

هشت فرشته در آن روز عرضه کرده شوید بر محاسبه نهان نماند از شما هیچ پوشیده

فأما من أوتي كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرءوا

پس اما آنکه داده شود او را نامه او بدست راست او پس گوید فا گیرید بخوانید

كتابيه ۝ إني ظننت أني ملاق حسابيه ۝ فهو في عيشة

نامه مرا بدرستی که من یقین دانستم که من رسنده ام بحساب خود پس او در زندگانی

راضية ۝ في جنة عالية ۝ قطوفها دانية ۝ كلوا

پسندیده در بهشتی بلند درجه میوه های آن نزدیک بود قاعد و مضطجع را بخورید

واشربوا هنيئا بما أسلفتم في الأيام الخالية ۝ وأما

و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه پیش فرستادید در روزگار گذشته دنیا و اما

من أوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم أوت كتابيه ۝

هر که داده شد او را نامه او بدست چپ او پس گوید ای کاش نداده شدی مرا نامه مرا

ولم أدر ما حسابيه ۝ يا ليتها كانت القاضية ۝ ما أغنى

و ندانستمی که چیست حساب من ای کاش آن حالت بودی مرگ قاطع حیات چه باز

عني ماليه ۝ هلك عني سلطانيه ۝ خذوه فغلوه ۝ ثم

از من مال من ضایع شد از من تسلط من بر مردم فرا گیرید او را پس دست بسته او را کرده

الجحيم صلوه ۝ ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا

در دوزخ در آرید او را پس در زنجیری که طول آن هفتاد ارش باشد

فاسلكوه ۝ إنه كان لا يؤمن بالله العظيم ۝ ولا يحض على

پس در آرید او را بدرستی که او بود که ایمان نمی آورد بخدای بزرگ و تحریض نمیکرد مردم را بر

طعام المسكين ۝ فليس له اليوم هاهنا حميم ۝ ولا

طعام دادن بیچاره و بی چیز پس نیست مر او را امروز در این مقام خویشی مشفق و نه

طعام إلا من غسلين ۝ لا يأكله إلا الخاطئون ۝ فلا

خورشی مگر از غساله دوزخیان نخورد آن را مگر اهل خطا یا کفار بخطا پس

أقسم بما تبصرون ۝ وما لا تبصرون ۝ إنه لقول

سوگند میخورم بآنچه می بینید از عالم اشباح و آنچه نمی بینید از عالم ارواح بدرستی که آن قرآن

رسول كريم ۝ وما هو بقول شاعر قليلا ما تؤمنون ۝

پیغمبری با کرامت که بطریق رسالت آورده و نیست آن گفتار شعر گوی اندکی ایمان می آرید

ولا بقول كاهن قليلا ما تذكرون ۝ تنزيل من رب

و نه گفتار اختر گوی اندکی پند میگیرید آن فرو فرستاده است از پروردگار

العالمين ۝ ولو تقول علينا بعض الأقاويل ۝ لأخذنا

جهانیان و اگر افترا کردی محمد بر ما بعضی گفتارها را هر آینه گرفتیمی

مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ

از وی دست راست آنگاه ببریدیمی از وی رگ دل را پس نبودی از شما هیچ کس

عَنْهُ حَاجِزِينَ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ

از آن قتل منع کنندگان و بدرستی که قرآن را پند موعظتی است پرهیزکاران را و بدرستی که ما

أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ وَإِنَّهُ

که از شما اند جمعی تکذیب کنندگان و بدرستی که قرآن سبب حسرت است بر کافران و بدرستی که

لَحَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

قرآن نیز محض یقین است پس بپاکی یاد کن نام پروردگار بزرگوار ترا

سورة المعارج ... اربع واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِنَ اللّٰهِ

خواست خواهنده ای از پیغمبر عذابی را نازل برای کافران نیست وی را دفع کننده از

ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ

خداوند موضع عروج ها که صعود کنند فرشتگان و جبرئیل سوی عرش در روزی که

كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

هست اندازه آن پنجاه هزار سال پس صبر کن صبری نیکو بی جزع و شکایت

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرَاهُ قَرِيبًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

بدرستی که ایشان می بینند آنرا دور و می بینیم ما آنرا نزدیک روزی که باشد آسمان چون مس گداخته

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يُبَصَّرُونَهُمْ

و باشد کوهها مانند پشم رنگین و نپرسد هیچ خویشی از حال خویشی نموده شوند

يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ

دوست دارد مرد گناهکار که فدا دهد از عذاب آن روز پسران خود را و زن خود را

وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

و برادر خود را و اهل قبیله او را که جای داد بدی او را و هر که در زمین است همه

ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ تَدْعُو

پس خلاص دهدی او را نجات بدرستی که آن آتشی است زبانه زن برکشنده اطراف و اعضا را

مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ

آنرا که روی گردانید و اعراض کند از ایمان و گرد آرد مال را پس در وعا نهد بدرستی که آدمی آفریده شده

هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ

با هلع و تفسیر هلع آنکه چون رسد با وی بدی جزع کننده بود و چون رسد با وی مال و سعت

مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

منع کند و بخل ورزد مگر نمازگزاران که ایشان بر نماز ایشان مواظبت نمایند

والذين في اموالهم حق معلوم للسائل والمحروم

والذين يصدقون بيوم الدين والذين هم من عذاب

ربهم غير مامون والذين هم لفروجهم حافظون

الا على ازواجهم او ما ملكت ايمانهم فانهم غير

ملومين فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون

والذين هم لاماناتهم وعهدهم راعون والذين

هم بشهاداتهم قائمون والذين هم على صلوتهم يحافظون

اولئك في جنات مكرمون فمال الذين كفروا قبلك

مهطعين عن اليمين وعن الشمال عزين ايطمع كل

امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم كلا انا خلقناهم مما

يعلمون فلا اقسم برب المشارق والمغارب انا

لقادرون على ان نبدل خيرا منهم وما نحن بمسبوقين

فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون

يوم يخرجون من الاجداث سراعا كانهم الى نصب

يوفضون خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك

اليوم الذي كانوا يوعدون

سورة نوح عليه السلام ثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر قومك من قبل ان
ياتيهم عذاب اليم ۝ قال يا قوم اني لكم نذير مبين ۝
ان اعبدوا الله واتقوه واطيعون ۝ يغفر لكم من ذنوبكم
ويؤخركم الى اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء لا
يؤخر لو كنتم تعلمون ۝ قال رب اني دعوت قومي
ليلا ونهارا ۝ فلم يزدهم دعائي الا فرارا ۝ واني كلما
دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم في اذانهم واستغشوا
ثيابهم واصروا واستكبروا استكبارا ۝ ثم اني دعوتهم

جهارا ۝ ثم اني اعلنت لهم واسررت لهم اسرارا ۝
فقلت استغفروا ربكم انه كان غفارا ۝ يرسل السماء
عليكم مدرارا ۝ ويمددكم باموال وبنين ويجعل لكم
جنات ويجعل لكم انهارا ۝ ما لكم لا ترجون لله
وقارا ۝ وقد خلقكم اطوارا ۝ الم تروا كيف خلق الله
سبع سماوات طباقا ۝ وجعل القمر فيهن نورا وجعل
الشمس سراجا ۝ والله انبتكم من الارض نباتا ۝ ثم يعيدكم
فيها ويخرجكم اخراجا ۝ والله جعل لكم الارض بساطا ۝
لتسلكوا منها سبلا فجاجا ۝ قال نوح رب انهم عصوني

واتبعوا من لم يزده ماله وولده الا خسارا ۝ ومكروا

و متابعت نمودند انکس را که نیفزود مال او و فرزند او مگر زیان کاری و مکر کردند

مكرا كبارا ۝ وقالوا لا تذرن الهتكم ولا تذرن

مکری بغایت بزرگ و گفتند اتباع را که ترک مکنید خدایان خود را و ترک مکنید

ودا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق ونسرا ۝ وقد

این بتان یعنی ود را و سواع و یغوث و یعوق و نسر [illegible] و بتحقیق

اضلوا كثيرا ۝ ولا تزد الظالمين الا ضلالا ۝ مما

گمراه کردند بسیاری را و مفزای ستمکاران را مگر گمراهی از جهت

خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا نارا فلم يجدوا لهم من دون

آن گناهان ایشان غرق کرده شدند پس در آورده شدند آتش را پس نیافتند مر ایشان را از غیر

الله انصارا ۝ وقال نوح رب لا تذر على الارض من

خدای هیچ یاری و گفت نوح ای پروردگار من مگذار بر روی زمین از

الكافرين ديارا ۝ انك ان تذرهم يضلوا عبادك و

کافران هیچ کس بدرستی که تو اگر بگذاری ایشان را گمراه کنند بندگان ترا و

لا يلدوا الا فاجرا كفارا ۝ رب اغفر لي و

نزایند مگر [illegible] ناسپاس را ای پروردگار من بیامرز مرا و

لوالدي ولمن دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين والمؤمنات و

مر پدر و مادر مرا و مر انکس را که در آید در خانه من حال آنکه مومن بود و مردان مومن و زنان مومنه را و

لا تزد الظالمين الا تبارا

مفزای ستمکاران را مگر هلاک

سورة الجن ثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اوحي الي انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا

بگو وحی فرستاده شد بسوی من که بشنودند گروهی از پریان پس گفتند بدرستی که ما شنیدیم

قرانا عجبا ۝ يهدي الى الرشد فامنا به ولن نشرك بربنا

قرآنی عجب در فصاحت و بلاغت راه می نماید بصواب پس ایمان آوردیم بان و هرگز انباز نگردانیم بپروردگار خود

احدا ۝ وانه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا

هیچ کس را و بدرستی که برتر است عظمت پروردگار ما نگرفت هیچ زنی را و نه

ولدا ۝ وانه كان يقول سفيهنا على الله شططا

هیچ فرزندی و بدرستی که [illegible] میگفت بی خرد از ما [illegible] بر خدای سخن دروغ

وانا ظننا ان لن تقول الانس والجن على الله كذبا

و بدرستی که ما گمان بردیم که هرگز نگوید آدمی و پری بر [illegible] دروغ را

وانه كان رجال من الانس يعوذون برجال من الجن

و بدرستی که بودند مردانی از آدمیان که پناه می بردند بمردانی از پریان

فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ

اللَّهُ أَحَدًا ۝ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا

شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ

يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۝ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ

أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝ وَأَنَّا

مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ۝ وَأَنَّا

ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝ وَأَنَّا

لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ

بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ

فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ

فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝ وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ

لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا ۝ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ

رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا

تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا

يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ

أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ

يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلَاغًا

مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ

جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ

دوزخ جاودانه باشند دران همیشه تا چون ببینند آنچه وعده داده میشوند از عذاب

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا قُلْ إِنْ أَدْرِي

پس زود بود که بدانند که کیست ضعیف تر یاری دهنده و کمتر شمار بگو نمیدانم

أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا عَالِمُ الْغَيْبِ

که آیا نزدیک است آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند از برای آن پروردگار من غایتی دور داناى نهان

فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

پس مطلع نمیگرداند بر نهانی خود هیچ یک را مگر آنرا که اختیار کرد از پیغمبری پس بدرستی

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ

میدرآرد از جانب پیش او و از مقابل او نگهبانان تا ظاهر شود که بتحقیق

أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ

رسانیدند پیغامهای پروردگار ایشان را و دانا است بانچه نزد ایشانست از شرایع

شَيْءٍ

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ عِشْرُونَ آيَةً

عَدَدًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ

ای جامه در خود پیچیده برخیز شب برای نماز مگر اندکی برخیز نیمه شب یا نقصان کن از نصف

قَلِيلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا إِنَّا سَنُلْقِي

اندکی تا ثلث یا زیاده کن بران و بر تانی و آهستگی خوان قرآن آهسته خواندنی بدرستی که ما

عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَ

بر تو گفتاری گران را بدرستی که ساعات قیام در شب آن ساعات قوی ترست

أَقْوَمُ قِيلًا إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا وَاذْكُرِ

با صواب تر از راه گفتار بدرستی که تراست در روز تردد و تقلب دراز جهت مهمات و یاد کن

اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

نام پروردگار ترا و منقطع شو بسوی عبادت او منقطع شدنی او پروردگار مشرق و مغرب

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا وَاصْبِرْ عَلَى مَا

هیچ خدای نیست مگر او پس فراگیر او را وکیل امور خود و شکیبایی نمای بر آنچه

يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ

گویند از گفتار موحش و دوری گزین از ایشان دوری نیکو با مواسات و بگذار مرا با جزای تکذیب کنندگان

أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

خداوندان ناز و نعمت و مهلت ده ایشان را اندکی بدرستی که نزد ماست بندهای گران

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ

و خورشی خداوند ناگواری و عذابی دردناک در روزی که بلرزد از هم زمین

والجبال وكانت الجبال كثيبا مهيلا انا ارسلنا

وکوهها و باشد کوهها توده ریک ریزنده بدرستی که ما فرستادیم

اليكم رسولا شاهدا عليكم كما ارسلنا الى فرعون

سوی شما پیغمبری محمد گواه بر شما همچنانکه فرستادیم سوی فرعون

رسولا فعصى فرعون الرسول فاخذناه اخذا وبيلا

پیغمبری را پس نافرمانی کرد فرعون آن پیغمبر را پس عذاب کردیم او را عذابی سخت

فكيف تتقون ان كفرتم يوما يجعل الولدان شيبا السماء

پس چگونه حذر توانید کرد اگر کافر شوید از روزی که گرداند کودکان را پیران آسمان

منفطر به كان وعده مفعولا ان هذه تذكرة فمن شاء

شکافته گردد بسبب آن است وعده او واجب الوقوع بدرستی که این آیات پندست پس هر که خواهد

اتخذ الى ربه سبيلا ان ربك يعلم انك تقوم ادنى

فراگیرد بسوی پروردگار خود راهی بدرستی که پروردگار تو میداند که تو بر میخیزی کمتر

من ثلثي الليل ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك

از دو دانگ شب و نیمه آن و دو دانگ آن و گروهی از آنان که مصاحب تواند

والله يقدر الليل والنهار علم ان لن تحصوه فتاب

و خدای تعیین مقدار میکند شب و روز را دانست که هرگز ضبط ساعات شب نتوانید کرد

عليكم فاقروا ما تيسر من القران علم ان سيكون

بر شما پس بخوانید آنچه آسان شود از قرآن دانست که زود بود که باشد

منكم مرضى واخرون يضربون في الارض يبتغون من

از شما بیماران و دیگران که روند برای تجارت در زمین جویند بهره از

فضل الله واخرون يقاتلون في سبيل الله فاقروا ما

عطای خدای و دیگران که کارزار کنند در راه دین خدای پس گزارید آنچه

تيسر منه واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واقرضوا الله

آسان شود از وی و بپای دارید نماز را و بدهید زکات را و قرض دهید خدای را

قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند

وام دادنی نیکو و آنچه پیش فرستید برای تنهای شما از نیکی یابید ثواب آن را نزد

الله هو خيرا واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله

خدای آن بهتر و بزرگتر از روی اجرت و آمرزش خواهید از خدای بدرستی که خدای

غفور رحيم

سورة المدثر ست وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا ايها المدثر قم فانذر وربك فكبر وثيابك فطهر

ای بجامه در پیچیده برخیز پس بترسان و پروردگار خود را بزرگی گوی و جامه خود را پاک دار

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَاِذَا

و از اسباب عذاب دوری کن و عطا مده که طلب زیاده کنی و برای پروردگار خود پس صبر کن

نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

دمیده شود در صور اول بار پس آن نفخ روز قیامت روزی دشوار است بر کافران

غَيْرُ يَسِيرٍ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

نه آسانست بگذار مرا با آنکه آفریدم او را تنها از مال و فرزند و پدید کردم برای او مالی

مَمْدُودًا وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ

تمام از زرع و تجارت و پسران اهل حضور در محافل و مبسوط گردانیدم برای او بسطی در اسباب

يَطْمَعُ اَنْ اَزِيدَ كَلَّا اِنَّهُ كَانَ لِاٰيَاتِنَا عَنِيدًا سَاُرْهِقُهُ

طمع میدارد که زیاده کنم او را نه چنانست بدرستی که او هست مر دلایل ما را معاند زود بود که

صَعُودًا اِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ

مشقت تمام بدرستی که او فکر کرد و ترتیب و تقدیر کرد پس کشته باد چگونه تقدیر کرد پس کشته باد

كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ

چگونه تقدیر کرد پس ترش روی نمود و زیاده کرد عبوس را پس اعراض کرد و تکبر نمود پس گفت

اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ اِنْ هٰذَا اِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

نیست این قرآن مگر جادویی منقول از دیگر جادوان نیست این مگر گفت آدمیان

سَاُصْلِيهِ سَقَرَ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي وَ

زود بود که درآرم او را در درکهٔ دوزخ و چه دانا کرد تو را که چیست درکهٔ دوزخ رحمت نماید

لَا تَذَرُ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ وَمَا

و دست باز ندارد و تا هلاک کند سوزنده است مر ظاهر اعضا را موکلست بر آن نوزده زبانیه و

جَعَلْنَا اَصْحَابَ النَّارِ اِلَّا مَلٰئِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

نگردانیدیم زبانیهٔ دوزخ را مگر فرشتگان و نگردانیدیم شمارهٔ ایشان را

اِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ

مگر سبب امتحان مر آنان را که کافر شدند تا یقین دانند آنان که داده اند ایشان را

وَيَزْدَادَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ

و زیاده شود آنان را که ایمان آورده اند تصدیق و شک نیارند آنان که داده اند ایشان را

وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ

و مومنان حقیقی و تا گویند آنان که در دلهای ایشانست نفاق و دیگر کافران

مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ

چه چیز خواسته است خدای باین عدد داستان غریب همچنان گمراه گرداند خدای آن را که

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ

میخواهد و راه نماید آن را که خواهد و نمیداند عدد خلایق پروردگار تو را مگر او

وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ

و نیست این سقر مگر سبب موعظت مر آدمیان را حقا و بحق ماه و بحق شب

اِذْ اَدْبَرَ وَالصُّبْحِ اِذَا اَسْفَرَ اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ

چون پشت کند و بحق صبح چون روشن شود که بدرستی که آن سقر یکی از دواهی عظام

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ۝ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝ كُلُّ
بیم کردن مر خلق را مر آنکس را که خواهد از شما که تقدم نماید بر اسباب دخول جنت یا تاخیر نماید
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝ إِلَّآ أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝ فِي جَنَّاتٍ
هر نفسی بانچه اندوخته از عمل گرفتار باشد و رهین مگر اهل دست راست که ایشان در بوستانها
يَتَسَآءَلُونَ ۝ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ۝ قَالُوا
پرسند از گناهکاران که چه در آورد شما را در درکه سوزخ گویند
لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۝ وَكُنَّا
نبودیم از نمازگزاران و نبودیم که خورش دهیم بیچاره بی چیز را و بودیم
نَخُوضُ مَعَ الْخَآئِضِينَ ۝ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
که شروع میمودیم با اهل خوض و بودیم که تکذیب مینمودیم روز قیامت را
حَتَّىٰٓ أَتَانَا الْيَقِينُ ۝ فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝
تا آمد ما را موت پس سود ندارد ایشان را خواهش شفاعت کنندگان
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ۝ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ۝
پس چیست ایشان را از قرآن که موعظت است اعراض کننده اند گویی ایشان خران رمنده اند
فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ۝ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا
که رمیده باشند از شیر بلکه میخواهد هر مردی از ایشان که داده شود نامهها
مُّنَشَّرَةً ۝ كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝ كَلَّآ إِنَّهُ
گشاده باز گرد به بحقیقت که نمی ترسند از عذاب آن جهان حقا بدرستی که قرآن

تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُ ۝ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ
موعظت است مرخلق را پس هر که خواهد پند گیرد از آن و نداند و نخوانند مگر که خواهد
اللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝
خدای او سزاوار آنست که از او ترسند و او سزاوار آنست که آمرزد گناهان را

سورة القيمة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝ وَلَآ أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝
سوگند یاد میکنم بروز قیامت و سوگند یاد میکنم بان نفس که ملامت کننده بود خود را
أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُ ۝ بَلَىٰ قَادِرِينَ
ای پندارد آدمی کافر که هرگز گرد نیاریم استخوانهای او را آری گرد آریم قادریم
عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝ بَلْ يُرِيدُ الْإِنسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝
بر آنکه ترکیب کنیم دوم بار اصابع او را که عظامش اصغر است بلکه میخواهد آدمی که فجور کند پیش از روز قیامت
يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ ۝ فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝ وَخَسَفَ
میپرسد باستهزا که کدام وقت خواهد بود روز قیامت پس چون متحیر شود از دهشت چشم و بی نور گردد

القمر ۝ وجمع الشمس والقمر ۝ يقول الانسان يومئذ

وکرد وار شد آفتاب و ماه را در طلوع از مغرب گوید آدمی کافر دران روز

این المفر ۝ کلا لا وزر ۝ الی ربک یومئذ المستقر ۝

کجاست گریزگاه حقا که هیچ پناه جای نیست سوی حکم پروردگار تست دران روز قرارگاه

ینبؤا الانسان یومئذ بما قدم واخر ۝ بل الانسان علی

آگاه کرده شود آدمی دران روز بانچه پیش فرستاده از خیر و شر و آنچه پس گذاشته بلکه آدمی

نفسه بصیرة ۝ ولو القی معاذیره ۝ لا تحرک به لسانک

نفس خود بینا است و اگرچه پیش آرد عذرهای خود را حرکت مده ای محمد بقرآن زبان

لتعجل به ۝ ان علینا جمعه وقرانه ۝ فاذا قراناه فاتبع

باشتاب نمایی بان بدرستی که بر ماست جمع آوردن قرآن در صدر تو و اثبات آن بر زبان تو پس

قرانه ۝ ثم ان علینا بیانه ۝ کلا بل تحبون العاجلة

خواندن او را پس بدرستی که بر ماست فهم گردانیدن آن حقا که دوست میدارید دنیا

وتذرون الاخرة ۝ وجوه یومئذ ناضرة ۝ الی ربها

و میگذارید آن جهان را رویهاست دران روز با بهجت و بها سوی پروردگار

ناظرة ۝ ووجوه یومئذ باسرة ۝ تظن ان یفعل بها

نگران و رویهایی دران روز با عبوس تمام گمان میبرد که کرده میشود بآن

فاقرة ۝ کلا اذا بلغت التراقی ۝ وقیل من راق ۝

داهیه شکننده فقار ظهر باشد بجانست چون رسد نفس بچنبرهای گردنها و گفته شود کیست افسونگر

وظن انه الفراق ۝ والتفت الساق بالساق ۝ الی

و گمان برد که آن موجب مفارقت و بچسپیده شود از شدت نزع ساق بدیگر ساق او بسوی

ربک یومئذ المساق ۝ فلا صدق ولا صلی ۝ ولکن کذب

پروردگار تست آن روز راندن او پس تصدیق نکرد آن آدمی ترا و نماز نگزارد و لیکن تکذیب

وتولی ۝ ثم ذهب الی اهله یتمطی ۝ اولی لک فاولی

و اعراض کرد پس رفت سوی کسان خود می خرامید از کبر وای بر تو ای شخص در دنیا پس وای

ثم اولی لک فاولی ۝ ایحسب الانسان ان یترک سدی

پس وای بر تو در آخرت پس وای ای هشدار آدمی که گذارند او را مهمل و معطل

الم یک نطفة من منی یمنی ۝ ثم کان علقة فخلق فسوی

ای نبود آب مرد از نطفه که ریخته میشود در رحم پس بود خون بسته پس آفرید او را و راست

فجعل منه الزوجین الذکر والانثی ۝ الیس ذلک

پس بیافرید از وی دو صنف از نر و ماده ای نیست این

بقادر ۝ علی ان یحیی ۝ الموتی ۝

توانا و قادر — بر آنکه زنده گرداند — مردگان را بلی

سورة الدهر احدی وثلثون آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده

هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا

بگذشت آمد بر آدمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی

مذكورا ۞ انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج

دانسته و شناخته بدرستی که ما آفریدیم آدمی را از آب مرد آمیخته تا آب

نبتليه فجعلناه سميعا بصيرا ۞ انا هديناه السبيل اما

خواننده بودیم امتحان او را پس گردانیدیم او را شنوا بینا بدرستی که ما راه نمودیم او را راه بدی و صلاح یا

شاكرا واما كفورا ۞ انا اعتدنا للكافرين سلاسل

شکر گوینده بود یا جحود نماینده نعم را بدرستی که ما ساخته ایم برای کافران زنجیرها

واغلالا وسعيرا ۞ ان الابرار يشربون من كاس

و بندها و آتش افروخته بدرستی که نیکوکاران آشامند از خمری

كان مزاجها كافورا ۞ عينا يشرب بها عباد الله

که هست آمیزش آن آب کافور چشمه که آشامند از آن بندگان خدای

يفجرونها تفجيرا ۞ يوفون بالنذر ويخافون يوما

روان گردانند آن چشمه را در منازل خود روان گردانیدنی وفا میکنند بنذر و میترسند از روزی

كان شره مستطيرا ۞ ويطعمون الطعام على حبه

که هست بدی و مکروه آن عام و منتشر شونده و میخورانند طعام را بر حالت احتیاج بدان

مسكينا ويتيما واسيرا ۞ انما نطعمكم لوجه الله لا

بیچاره را و بی پدر نابالغ را و دستگیر کرده را میگویند بدرستی که طعام میدهیم شما را برای رضای خدا

نريد منكم جزاء ولا شكورا ۞ انا نخاف من ربنا

نمیخواهیم از شما هیچ پاداشی و نه سپاسی بدرستی که ما میترسیم از پروردگار ما

يوما عبوسا قمطريرا ۞ فوقيهم الله شر ذلك اليوم و

از روزی ترش روی با سختی تمام پس نگاه داشت ایشانرا خدای از بدی آن روز و

لقيهم نضرة وسرورا ۞ وجزيهم بما صبروا جنة و

پیش آورد ایشانرا تازگی و شادمانی تمام و پاداش داد ایشانرا بانچه صبر کردند بوستان بهشت

حريرا ۞ متكئين فيها على الارائك لا يرون فيها

پوشیدنی ابریشم تکیه زدگان در آن جنت بر تختها نبینند در آن جنت

شمسا ولا زمهريرا ۞ ودانية عليهم ظلالها وذللت

تابش آفتاب و نه سختی سرما و نزدیک بود بر ایشان سایه درختان آن و رام کرده شد

قطوفها تذليلا ۞ ويطاف عليهم بانية من فضة و

چیدن میوهای آن آسان گردانیدنی و گردانیده شود بر ایشان جامهای از نقره و

اكواب كانت قواريرا ۞ قواريرا من فضة قدروها

کوزهای که باشد آن آبگینه ها آبگینه از سیم که اندازه کرده باشند

تقديرا ۞ ويسقون فيها كاسا كان مزاجها زنجبيلا

اندازه کردنی و بخورانند ایشانرا در بهشت از قدحی که باشد آمیزش آن زنجبیل

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ

چشمه در آنجاست که خوانند از سلسبیل و می گردند بر ایشان ابرار کودکانی

مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝ وَإِذَا

برایشان نهاده جاوید در جمال چون ببینی ایشان را پنداری که مروارید پراکنده و چون

رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝ عَالِيَهُمْ

ببینی آنجا نعمت بهشت ببینی نعمتی تمام و پادشاهی بزرگ زبر ایشان پوشیده

ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ

جامه های دیبای نیکوی سبز و دیباهای ستبر و برایشان نهند دستوربنجها

مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝ إِنَّ هَٰذَا كَانَ

از نقره و بدهد ایشان را پروردگار ایشان شرابی پاک کننده بدرستی که این مذکور

لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا

مر شما را پاداشی و هست رنج شما بر دنیا سپاس داشته و پسندیده بدرستی که ما فرود فرستادیم

عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ

بر تو ای محمد قرآن را فرو فرستادنی پس صبر کن مر حکم پروردگار را و فرمان مبر

مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ

از ایشان بزه کاری را یا ناسپاسی را و یاد کن نام پروردگار را بامدادان

أَصِيلًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

شبانگاهان و بعضی از شب پس سجده کن مر او را و نماز کن او را در شب دراز

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا

بدرستی که ایشان دوست میدارند این جهان را و دست میدارند از پس خویش روزی

ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا

گران سخت ما بیافریدیم ایشان را و سخت کردیم بندهاشان را و چون خواهیم

بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ

بدل کنیم همچون ایشان بدل کردنی بدرستی که این آیات موعظتی است پس هر که خواهد فرا گیرد

إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

سوی خدای خویش راهی بعبادت و نخواهید مگر آنکه خواهد خدای بدرستی که خدا

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ

ست دانا درست کار و گفتار درمی آرد آن را که خواهد در بهشت خود و ستمکاران را

أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

ساخته برای ایشان عذابی دردناک

سورة والمرسلات خمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالنَّاشِرَاتِ

بحق فرشتگان فرستاده بتبلیغ ... پس بحق ... شتابنده چون ریاح عواصف شتاب نمودنی و بحق

نشرا فالفارقات فرقا فالملقيات ذكرا عذرا

بسط نمودنی پس بحق ملائکه فارق میان حق و باطل فرق کردنی پس بفرشتگان رساننده بر رسل وحی

او نذرا انما توعدون لواقع فاذا النجوم طمست

یا بیم کردن مطلقان که بدرستی که انچه وعده داده میشوید البته بودنیست پس چون ستارگان ناچیز شود

واذا السماء فرجت واذا الجبال نسفت واذا

و چون آسمان شگافته شود و چون کوهها متفرق اجزا شوند و قلع کنند از مکان خود

الرسل اقتت لاي يوم اجلت ليوم الفصل وما

همه را جمع کنند برای شهادت جهت کدام روز تعیین وقت کرده اند برای روز قضای حکومات

ادريك ما يوم الفصل ويل يومئذ للمكذبين

چه دانی تو که چه روزیست آن روز فصل حکومات وای دران روز مرانان را که تکذیب نمایند

الم نهلك الاولين ثم نتبعهم الاخرين

ای هلاک نکردیم پیشینیان را پس از پی در اوریم این پسینیان را

كذلك نفعل بالمجرمين ويل يومئذ للمكذبين

همچنان فعل شنیع عقوبت کنیم گناهکاران را وای دران روز مر مکذب نمایندگان

الم نخلقكم من ماء مهين فجعلناه في قرار مكين

ای نیافریدیم شما را از آبی حقیر یعنی نطفه پس گردانیدیم انرا در آرام جای استوار یعنی رحم

الى قدر معلوم فقدرنا فنعم القادرون ويل

تا مقداری دانسته یعنی نه ماه پس اندازه نهادیم پس نیکو اندازه نهنده ایم

يومئذ للمكذبين الم نجعل الارض كفاتا احياء

دران روز مر مکذب نمایندگان را ای نگردانیدیم زمین را مجمع آدمیان زندگان

واموتا وجعلنا فيها رواسي شامخات واسقيناكم

و مردگان و گردانیدیم در زمین کوههای ثابت بغایت بلند و آب دادیم شما را

ماء فراتا ويل يومئذ للمكذبين انطلقوا الى ما

آبی خوشگوار وای دران روز مر مکذب نمایندگان گویند بروید بسوی آنچه

كنتم به تكذبون انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب

که بودید انرا تکذیب مینمودید بروید بسوی سایه دود که خداوند سه شعبه است

لا ظليل ولا يغني من اللهب انها ترمي بشرر

نه سایه دار و نه باز دارد از حرارت آتش بدرستی که آن آتش می افکند شرری

كالقصر كانه جمالت صفر ويل يومئذ للمكذبين

چون کوشکی در عظم گوئی آن شتران زرد رنگ بوند وای دران روز مر مکذب نمایندگان

هذا يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون

این آن روزیست که سخن نگویند و دستوری ندهند تا از جرم عذر خواهند

ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم الفصل جمعناكم و

وای دران روز مر مکذب نمایندگان را این روز فصل حکومات است جمع کردیم شما را

الاولين فان كان لكم كيد فكيدون ويل

و پیشینیان را پس اگر هست شما را حیله در خلاص از عذاب پس مکر کنید

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

وای در آن روز مر مکذبان را بدرستی که پرهیزگاران در سایه‌ها باشند و چشمه‌ها

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا

و انواع میوه‌ها که آرزو خواهند گویندشان بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَيْلٌ

بودید که میکردید بدرستی که ما همچنین جزا دهیم نیکوکاران را وای

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ

در آن روز مر مکذبان را بخورید و برخورداری گیرید اندکی بدرستی که شما گناهکارانید

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا

وای در آن روز مر مکذبان را و چون گویند مر ایشان را تواضع نمایید معبود را

يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ

تواضع نمایند وای در آن روز مر مکذبان را پس بکدام سخن پس از قرآن

يُؤْمِنُونَ ۝

ایمان می آرند

سورة النبأ اربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ ۝ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

از چه میپرسند یکدیگر را از آن خبر بزرگ یعنی قیامت آنکه ایشان در آن باب خلاف

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۝ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ

حقا زود دانند پس حقا زود دانند ای نگردانیدیم زمین را

مِهَادًا ۝ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۝ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۝ وَجَعَلْنَا

فراشی و بساطی و کوهها را بمنزلت میخها و آفریدیم شما را نر و ماده و گردانیدیم

نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۝ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ

خواب شما را راحتی و گردانیدیم شب را بمنزلت پوششی و گردانیدیم روز را

مَعَاشًا ۝ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا

سبب کسب ارزاق و بنا کردیم بر زبر شما هفت آسمان محکم را و پدید آوردیم چراغی

وَهَّاجًا ۝ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝ لِنُخْرِجَ

با نور و حرارت و فرو فرستادیم از ابرها آب ریزان تا بیرون آریم

بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ

بآن دانه را و گیاه را و بوستانهای درختان بسیار بدرستی که روز فصل حکومات هست

مِيقَاتًا ۝ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ

وقتی معین روزی که در دمند در صور دوم پس بیایید فوج فوج و گشوده شود

السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

آسمان برای آمدن ملائکه پس باشد خداوند درها و روان کنند کوهها را چون سراب باشد مانند

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ۝ لَابِثِينَ فِيهَا

أَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا

حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ

حِسَابًا ۝ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ

كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ

مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا

دِهَاقًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝ جَزَاءً

مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

مَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ

الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ

الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ

إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝

سورة والنازعات ست وأربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝ وَالسَّابِحَاتِ

سَبْحًا ۝ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۝ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ

تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ
وَاجِفَةٌ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ
فِي الْحَافِرَةِ أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً قَالُوا تِلْكَ
إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طُوًى اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى
أَنْ تَزَكَّى وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى فَأَرَاهُ
الْآيَةَ الْكُبْرَى فَكَذَّبَ وَعَصَى ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى فَحَشَرَ
فَنَادَى فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ

نَاخِرَةً

الْآخِرَةِ وَالْأُولَى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى
أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا
وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ
دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا
مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى
يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى
فَأَمَّا مَنْ طَغَى وَآثَرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى
وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى فَإِنَّ
الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

فيم انت من ذكريها الى ربك منتهيها انما انت منذر

در چه کاری تو ای محمد از یاد کردن آن سوی پروردگارت نهایت آن بدرستی که تو بیم کننده

من يخشيها كانهم يوم يرونها لم يلبثوا الا عشية

آنرا که بترسد از آن گویی ایشان روزی که ببینند آنرا درنگ نکردند مگر شبانگاهی

او ضحها

سورة عبس اثنتان واربعون آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

عبس وتولى ان جاءه الاعمى وما يدريك لعله

يزكى او يذكر فتنفعه الذكرى اما من استغنى فانت

له تصدى وما عليك الا يزكى واما من جاءك

يسعى وهو يخشى فانت عنه تلهى كلا انها تذكرة

فمن شاء ذكره في صحف مكرمة مرفوعة مطهرة

بايدي سفرة كرام بررة قتل الانسان ما اكفره

من اي شيء خلقه من نطفة خلقه فقدره ثم

السبيل يسره ثم اماته فاقبره ثم اذا شاء انشره

كلا لما يقض ما امره فلينظر الانسان الى طعامه

انا صببنا الماء صبا ثم شققنا الارض شقا فانبتنا

فيها حبا وعنبا وقضبا وزيتونا ونخلا وحدائق

غلبا وفاكهة وابا متاعا لكم ولانعامكم

فاذا جاءت الصاخة يوم يفر المرء من اخيه وامه

وَأَبِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ

شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ

۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝ أُولَئِكَ

هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

سورة التكوير تسع وعشرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ

سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ

حُشِرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ

نُشِرَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ۝ فَلَا

أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۝ وَ

الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ

ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ

بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ

بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

وما تشاؤن الا ان يشاء الله رب العالمين

ونخواهید شما مگر آنکه خواهد معبود بسزا پروردگار جهانیان

سورة الانفطار تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اذا السماء انفطرت واذا الكواكب انتثرت و

چون آسمان شکافته شود و چون ستارگان ریخته و پراکنده شود

اذا البحار فجرت واذا القبور بعثرت علمت نفس

چون دریاها روان گردانیده شود و چون گورها بیرون آورده شود داند [illegible]

ما قدمت واخرت يا ايها الانسان ما غرك بربك

آنرا که پیش فرستاد و آنرا که باز پس گذاشت ای آدمی چه چیز مغرور گردانید ترا [illegible]

الكريم الذي خلقك فسويك فعدلك في اي صورة

موصوف بکرم آنکه بیافرید ترا پس تمام خلقت کرد ترا پس مستعد قبول کمال گردانید ترا در [illegible]

ما شاء ركبك كلا بل تكذبون بالدين وان

که خواست ترکیب کرد ترا [illegible] تکذیب میکنید بروز جزا [illegible]

عليكم لحافظين كراما كاتبين يعلمون ما تفعلون

بر شما نگهبانان از ملائکه گرامیان نویسندگان نامه میدانند آنچه میکنید

ان الابرار لفي نعيم وان الفجار لفي جحيم يصلونها

بدرستی که نیکوکاران هر آینه در بهشت اند و بدرستی که بدکاران هر آینه در دوزخ اند [illegible]

يوم الدين وما هم عنها بغائبين وما ادريك ما

روز جزا و نه ایشان از آن غایب شونده و چه دانا کرد ترا که چیست

يوم الدين ثم ما ادريك ما يوم الدين يوم لا تملك

روز جزا پس چه دانا کرد ترا که چیست روز جزا روزی که مالک نشود

نفس لنفس شيئا والامر يومئذ لله

هیچ نفسی برای هیچ نفسی چیزی و کار حکم و قضا در آن روز مر خدای را

سورة المطففين ست وثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

ويل للمطففين الذين اذا اكتالوا على الناس يستوفون

وای مرکم کنندگان کیل و وزن را آنانکه چون کیل ستانند از مردم تمام قبض کنند

واذا كالوهم او وزنوهم يخسرون الا يظن اولئك

و چون کیل کنند برای دادن بمردم یا وزن کنند برای مردم نقصان کنند آیا گمان نمیبرند آنان

اِنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ

که ایشان برانگیخته خواهند بود برای روزی بزرگ روزی که بایستند مردمان برای پروردگار

الْعَالَمِينَ كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ وَمَا اَدْرٰيكَ

جهانیان حقا بدرستی که نامه بدکرداران هرآینه در سجین است و چه دانا کرد ترا

مَا سِجِّينٌ كِتَابٌ مَرْقُومٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

که چیست سجین آن دیوانیست نوشته وای آن روز مکذبان را

اَلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ اِلَّا كُلُّ

آنان که دروغ میدارند بروز جزا و دروغ ندارند بدو مگر هر

مُعْتَدٍ اَثِيمٍ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ

از حد گذرنده بزه کار چون خوانده شود برو آیتهای ما گوید افسانهای پیشینیانست

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

نیست چنانکه زنگ غالب شد ظلمت بر دلهای ایشان آنچه بودند کسب میکردند

كَلَّا اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا

حقا که بدرستی که ایشان از پروردگار ایشان آن روز هرآینه ممنوع اند پس بدرستی که ایشان

الْجَحِيمِ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ كَلَّا اِنَّ

در دوزخ پس گویند ایشان را اینست که بودید که بدان تکذیب میکردید حقا بدرستی

كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ

که نامه اعمال نیکوکاران هرآینه در علیین است و چه دانا کرد ترا که چیست علیین

كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

دیوانیست نوشته شاهد آن مقربان فرشتگان بدرستی که نیکان هرآینه در بهشت ناز و

عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ

بر تختهای آراسته بنگرند بخدای باز بهشت شناسی در رویهای ایشان تازگی

النَّعِيمِ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خِتَامُهُ مِسْكٌ

نعیم را آب دهند ایشان از خمری صافی مهر کرده آوانی آن مهر او مشک بود

وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ

و در مثل آن جزا پس باید که رغبت نمایند راغبان طاعت و آمیزش آن خمر از چشمه

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ اِنَّ الَّذِينَ اَجْرَمُوا كَانُوا

از چشمه که آشامند ازان اهل قرب بدرستی که آنان که بدکردار اند بودند در دنیا

مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَ وَاِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

از آنان که ایمان آوردند بخندیدند و چون بگذشتند بایشان بچشم و لب اشارت

وَاِذَا انْقَلَبُوا اِلٰى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ وَاِذَا رَاَوْهُمْ

و چون بازگشتندی باکسان خود بازگشتندی شادی به تسخر و چون دیدندی

قَالُوا اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ وَمَا اُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

بگفتندی بدرستی که اینان هرآینه گمراهانند و نفرستادند ایشان را بر مومنان موکل نگاهبان

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ عَلَى الْاَرَائِكِ

پس امروز قیامت آنان که ایمان آوردند از کافران خندند بر تختهای آرا

ينظرون هل ثوب الكفار ما كانوا يفعلون

نگرند بحال كفار ... جزا داده شدند كافران جزاى انچه بودند كه ميكردند در دنيا

سورة الانشقاق خمس وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

اذا السماء انشقت واذنت لربها وحقت واذا

چون آسمان شكافته شود و فرمان برد پروردگار خود را و سزاوارست فرمان

الارض مدت والقت ما فيها وتخلت واذنت

زمين مبسوط و مستوى شود و بيرون افكند انچه درانست و بكلى خالى شود و طاعت نمايد

لربها وحقت يا ايها الانسان انك كادح الى

پروردگار خود را و سزاوارست فرمان او را اى آدمى بدرستى كه تو جهد نماينده تا

ربك كدحا فملاقيه فاما من اوتي كتابه بيمينه

پروردگار تو جهد نمودنى پس رسنده بجزاى او پس اما هركه داده شود نامه او بدست راست

فسوف يحاسب حسابا يسيرا وينقلب الى اهله

پس زود بود كه حساب كنند او را حسابى آسان و بازگردد بسوى كسان خود

مسرورا واما من اوتي كتابه وراء ظهره فسوف

شادمان و خرم و اما هركه داده شود نامه او را از جانب پشت او پس زود بود

يدعوا ثبورا ويصلى سعيرا انه كان في اهله

كه خواند هلاك را و درآيد در آتش افروخته بدرستى كه او بود درميان كسان خود

مسرورا انه ظن ان لن يحور بلى ان ربه كان به بصيرا

شادان ... بدرستى كه او گمان برد كه هرگز بازنگردد بخداى آرى بازگردد بدرستى كه ...

فلا اقسم بالشفق والليل وما وسق والقمر اذا

پس سوگند ميخورم بسرخى كه در غروب ... و شب و انچه ... و بماه چون

اتسق لتركبن طبقا عن طبق فما لهم لا يؤمنون

نور او تمام شود ... شويد حالى مطابق حالى ... پس چيست ايشانرا كه ايمان نمى‌آرند

واذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون بل الذين كفروا

و چون خوانده شود بر ايشان قرآن سجده نميكنند ... آنان كه كافر شدند

يكذبون والله اعلم بما يوعون فبشرهم بعذاب

تكذيب مينمايند و خداى داناترست بانچه نهان ميدارند پس مژده ده ايشانرا بعذابى

اليم الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون

دردناك مگر آنان كه ايمان آوردند و كردند كارهاى نيكو مر ايشانراست مزدى [illegible] غير مقطوع

سورة البروج ثنتان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والسماء ذات البروج ۝ واليوم الموعود ۝ وشاهد

بحق آسمان خداوند برجهای دوازده گانه وبحق روز وعده داده شده وبحق گواه

ومشهود ۝ قتل اصحاب الاخدود ۝ النار ذات الوقود

وانچه دران روز از عجایب لعنت باد بر اهل شکاف در زمین اهل آن آتش بسیار هیمه

اذ هم عليها قعود ۝ وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود

چون ایشان بر حوالی آن نشسته بودند وایشان بدان تعذیب که میکردند با مومنان

وما نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد ۝

وعیب نکردند از مومنان مگر آنکه ایمان داشتند بخدای بی همتای ستوده

الذي له ملك السموات والارض والله على كل شيء

آنکه مرورا است پادشاهی آسمانها وزمین و خدای بر همه چیز

شهيد ۝ ان الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا

گواه است بدرستی کسانی که عذاب نمودند مردان مومن وزنان مومنه پس توبه نکردند

فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ۝ ان الذين

پس مرورا است عذاب جهنم ومرایشان راست عذاب آتش سوزان بدرستی کسانی

امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها

که گرویدند وکردند کارهای نیکو وایشان راست بوستانها که میرود از زیر آن

الانهار ذلك الفوز الكبير ۝ ان بطش ربك لشديد

جویها آنچه گفتیم فیروزی بزرگست بدرستی که سخت گرفتن پروردگار تو

انه هو يبدئ ويعيد ۝ وهو الغفور الودود ۝ ذو

بدرستی که او بنحست می آفریند و باز زنده میکند واو آمرزگار است دوست دار صاحب

العرش المجيد ۝ فعال لما يريد ۝ هل اتاك حديث

عرش بلند رتبت کننده هرچه خواهد هیچ آمد بسوی محمد قصه

الجنود ۝ فرعون وثمود ۝ بل الذين كفروا في تكذيب

لشکرها فرعون وثمود نه که آنان که کافر شدند در باور نا داشتن اند

والله من ورائهم محيط ۝ بل هو قران مجيد ۝ في لوح محفوظ

وخدای از پس تدبیر ایشان شامل است بعلم نه که آن قرآنیست بلند مرتبه مکتوب در لوح

سورة الطارق سبع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والسماء والطارق ۝ وما ادراك ما الطارق ۝ النجم

بحق آسمان وانچه بشب آید وچه دانی تو که چیست انچه بشب آینده است

الثاقب ۝ ان كل نفس لما عليها حافظ ۝ فلينظر

الانسان مم خلق ۝ خلق من ماء دافق ۝ يخرج من بين

الصلب والترائب ۝ انه على رجعه لقادر ۝ يوم تبلى

السرائر ۝ فما له من قوة ولا ناصر ۝ والسماء ذات

الرجع ۝ والارض ذات الصدع ۝ انه لقول فصل ۝ و

ما هو بالهزل ۝ انهم يكيدون كيدا ۝ واكيد كيدا ۝

فمهل الكافرين امهلهم رويدا ۝

سورة الاعلى مكية تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الاعلى ۝ الذي خلق فسوى ۝ والذي

قدر فهدى ۝ والذي اخرج المرعى ۝ فجعله غثاء احوى ۝

سنقرئك فلا تنسى ۝ الا ما شاء الله انه يعلم الجهر وما

يخفى ۝ ونيسرك لليسرى ۝ فذكر ان نفعت الذكرى ۝

سيذكر من يخشى ۝ ويتجنبها الاشقى ۝ الذي يصلى النار

الكبرى ۝ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ۝ قد افلح من تزكى ۝

وذكر اسم ربه فصلى ۝ بل تؤثرون الحيوة الدنيا ۝

والآخرة خير وابقى ۝ ان هذا لفي الصحف الاولى ۝

صحف ابرهيم وموسى

كتابهاى ابرهيم

الغاشية ست وعشرين

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

هل اتيك حديث الغاشية ۝ وجوه يومئذ خاشعة ۝

هيچ آمد سوى محمد سخن آن داهيه يعنى قيامت روىهايى دران روز ناخوار باشند

عاملة ناصبة ۝ تصلى نارا حامية ۝ تسقى من عين آنية ۝

كاركننده گان با تعب درآيند در آتشى بغايت گرم آب داده شوند از چشمهٔ گرم

ليس لهم طعام الا من ضريع ۝ لا يسمن ولا يغنى من جوع ۝

نباشد ايشان را خوردنى مگر از خار خشك كه فربه نگرداند و باز ندارد هيچ گرسنگى

وجوه يومئذ ناعمة ۝ لسعيها راضية ۝ فى جنة عالية ۝

روىهاى دران روز با نعمت باشند و ثواب عمل خود را خشنود باشند در بهشتى بلند

لا تسمع فيها لاغية ۝ فيها عين جارية ۝ فيها سرر

نشنوى دران هيچ سخن بى فايده دران باشد چشمهاى روان دران تختهاى

مرفوعة ۝ واكواب موضوعة ۝ ونمارق مصفوفة ۝

بارفعت قدر و كوزهاى بى گوشه نهاده شده و بالشهاى متصل بعضى ببعضى

وزرابى مبثوثة ۝ افلا ينظرون الى الابل كيف

و بساطهاى گسترانيده اى نظر نكنند سوى شتر كه چگونه

خلقت ۝ والى السماء كيف رفعت ۝ والى الجبال

آفريده شده است و سوى آسمان كه چگونه برافراشته شده و سوى كوهها

كيف نصبت ۝ والى الارض كيف سطحت ۝ فذكر انما

كه چگونه برپاى كرده شده و سوى زمين كه چگونه گسترانيده پس پند ده بدرستى

انت مذكر ۝ لست عليهم بمصيطر ۝ الا من تولى وكفر ۝

كه تو پند دهنده نيستى تو بر ايشان مسلط مگر كسى كه اعراض كرد و كافر شد

فيعذبه الله العذاب الاكبر ۝ ان الينا ايابهم ۝ ثم

پس عذاب فرمايد او را خداى عذاب بزرگتر بدرستى كه سوى ماست بازگشت ايشان

ان علينا حسابهم ۝

بدرستى كه بر ماست شمار ايشان

سورة والفجر

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

والفجر ۝ وليال عشر ۝ والشفع والوتر ۝ والليل اذا

بحق صبح و بحق شبهاى ده گانه اول ذوالحجه و بحق زوج و فرد و بحق شب چون

يسر هل في ذلك قسم لذي حجر ألم تر كيف فعل

بیابان اید بیجست درین مذکورات سوگندی مر خداوند خردی را ای ندانستی که چگونه کرد

ربك بعاد إرم ذات العماد التي لم يخلق مثلها في

پروردگار تو بقبیله عاد که جد شان ارم بود خداوند ستونهای دراز که آفریده نشد مانند ان قبیله در

البلاد وثمود الذين جابوا الصخر بالواد وفرعون

شهرها وقوم صالح انان که بریدند سنگ را برای خانها در وادی و بفرعون

ذي الأوتاد الذين طغوا في البلاد فأكثروا فيها

خداوند عذاب میخها انان که از حد فرمان درگذشتند در شهرها پس بسیار کردند دران

الفساد فصب عليهم ربك سوط عذاب إن ربك

تباهی را پس بریخت بر ایشان پروردگار تو تازیانه عذاب را بدرستی که پروردگار تو

لبالمرصاد فأما الإنسان إذا ما ابتلاه ربه فأكرمه

بر گذرگاه است پس اما آدمی چون ازمایش نماید او را پروردگار او پس گرامی دارد

ونعمه فيقول ربي أكرمن وأما إذا ما ابتلاه

ونعمت دهد او را پس گوید پروردگار من گرامی داشت مرا واما چون ازمایش نماید او را

فقدر عليه رزقه فيقول ربي أهانن كلا بل لا

پس تنگ گرداند بر او روزی او پس گوید خداوند من خوار داشت مرا نه چنانست بلکه

تكرمون اليتيم ولا تحاضون على طعام المسكين

گرامی نمیدارید یتیم را و راغب نمیکنید یکدیگر را به خورش دادن بیچاره

وتأكلون التراث أكلا لما وتحبون المال حبا جما

ومیخورید میراث را بخوردنی بکمال و دوست میدارید مال را دوستی بغایت

كلا إذا دكت الأرض دكا دكا وجاء ربك

نه چنانست چون خرد کرده شود زمین خرد کردنی بعد خرد کردنی و آید پروردگار تو

والملك صفا صفا وجيء يومئذ بجهنم يومئذ يتذكر

و فرشتگان صف صف و آرند دران روز دوزخ را دران روز پند گیرد

الإنسان وأنى له الذكرى يقول يا ليتني قدمت لحياتي

آدمی و از کجا بود مرورا فایده پند گرفتن گوید ای کاش من پیشتر فرستاده بودمی برای زندگی

فيومئذ لا يعذب عذابه أحد ولا يوثق وثاقه أحد

پس دران روز عذاب نکند مانند عذاب خدای هیچ کس و بند ننهد مانند بند نهادن او کسی

يا أيتها النفس المطمئنة ارجعي إلى ربك راضية

ای جان آرامیده بامان و یقین بازگرد بسوی پروردگار تو راضی بخدای او

مرضية فادخلي في عبادي وادخلي جنتي

خدای راضی از تو پس درای در زمره بندگان من و درای در بهشت من

سورة البلد مكية عشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

لا أقسم بهذا البلد ۝ وأنت حل بهذا البلد ۝ ووالد

سوگند میخورم باین شهر مکه ۝ و تو حلال خواهی بود باین شهر که هر چه خواهی کنی و بحق پدر

وما ولد ۝ لقد خلقنا الإنسان في كبد ۝ أيحسب أن

و انچه زاد آدم و ذریت بحقیقت آفریدیم ما آدمی را در رنج کشیدن ۝ ای می پندارد که

لن يقدر عليه أحد ۝ يقول أهلكت مالا لبدا ۝ أيحسب

هرگز قادر نشود بر او هیچ کس ۝ میگوید نیست کردانیدم مالی بسیار را در خیرات ۝ ای پندارد

أن لم يره أحد ۝ ألم نجعل له عينين ۝ ولسانا وشفتين ۝

که ندید او را هیچ کس ۝ ای ندهیم مر او را دو چشم ۝ و زبانی و دو لب

وهديناه النجدين ۝ فلا اقتحم العقبة ۝ وما أدراك

و راه نمودیم او را دو طریق خیر و شر ۝ پس نگذشت از بلندی دشوار ۝ و چه دانی تو

ما العقبة ۝ فك رقبة ۝ أو إطعام في يوم ذي مسغبة ۝

چیست آن راه دشوار ۝ آزاد کردن بنده ۝ یا طعام دادن در روزی با گرسنگی و احتیاج مردم

يتيما ذا مقربة ۝ أو مسكينا ذا متربة ۝ ثم كان من الذين

یتیمی خداوند قرابت را ۝ یا بیچاره خداوند حاجت ۝ پس باشد از آنان که

آمنوا وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة ۝ أولئك

گرویدند و وصیت کردند یکدیگر را بصبر و وصیت کردند یکدیگر را بمهربانی ۝ آن طایفه

أصحاب الميمنة ۝ والذين كفروا بآياتنا هم أصحاب

اهل دست راست اند ۝ و آنان که کافر شدند بآیتهای ما ایشان ملازمان

المشأمة ۝ عليهم نار مؤصدة ۝

دست چپ اند ۝ بر ایشان است آتشی مغلقة الابواب

سورة والشمس خمس عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والشمس وضحاها ۝ والقمر إذا تلاها ۝ والنهار إذا

بحق آفتاب و روشنی چاشت او ۝ و بحق ماه چون از پی آفتاب در آید ۝ و بحق روز چون

جلاها ۝ والليل إذا يغشاها ۝ والسماء وما بناها ۝ و

ظاهر گرداند آفتاب را ۝ و بحق شب چون زیر در آید آفتاب را ۝ و بحق آسمان و آنکه بنا فرمود آنرا ۝ و

الأرض وما طحاها ۝ ونفس وما سواها ۝ فألهمها

بحق زمین و آنکه گسترانید آنرا ۝ و بحق هر نفسی و آنکه کامل گردانید آنرا ۝ پس فرا دل داد آنرا

فجورها وتقواها ۝ قد أفلح من زكاها ۝ وقد خاب من

بدکاری آن و پرهیزکاری آن ۝ بحقیقت رستگار شد هر که پاک گردانید آنرا از کفر ۝ و بحقیقت نومید شد

دسّىها ۞ كذّبت ثمود بطغوىها ۞ اذ انبعث اشقىها

گر نهان کرد انرا در شهوات تکذیب نمود ثمود بسبب طغیان ان چون عزم کرد بعقر ناقه شقی ترین قبیله

فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقياها ۞ فكذّبوه

پس گفت مر ایشانرا فرستادهٔ خدای حذر کنید از نحر ناقه خدای و از منع آبشخور او پس تکذیب نمود ثمود مر اورا

فعقروها ۞ فدمدم عليهم ربّهم بذنبهم فسوّىها ۞

پس بکشتند انرا پس هلاک گردانید ایشانرا پروردگار ایشان بگناه ایشان پس مساوی کرد

ولا يخاف عقبىها

از عاقبت ان

سورة والليل احدى وعشرون

بسم الله الرّحمن الرّحيم

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

والّيل اذا يغشى ۞ والنّهار اذا تجلّى ۞ وما خلق الذّكر

بحق شب چون فرو پوشد روز را و بحق روز چون ظاهر شود و بحق انکه افرید نر

والانثى ۞ انّ سعيكم لشتّى ۞ فامّا من اعطى واتّقى

و ماده را بدرستی که سعی شما پراکنده است پس اما انکه داد

وصدّق بالحسنى ۞ فسنيسّره لليسرى ۞ وامّا من بخل

و باور داشت خصلت نیکوتر را پس زود بود که آسان گردانیم او را برای طریقهٔ آسان

واستغنى ۞ وكذّب بالحسنى ۞ فسنيسّره للعسرى ۞

و بی نیازی نمود از طاعت و باور نداشت خصلت نیکوتر پس زود بود که مهیا گردانیم او را

وما يغنى عنه ماله اذا تردّى ۞ انّ علينا للهدى ۞

و باز ندارد ازو عذاب را مال او چون هلاک شود بدرستی که بر ماست راه نمودن

وانّ لنا للاخرة والاولى ۞ فانذرتكم نارا تلظّى ۞ لا

و بدرستی که ماراست این جهان و آن جهان پس بیم نمودم شما را از آتشی که زبانه میزند

يصليها الّا الاشقى ۞ الّذى كذّب وتولّى ۞ وسيجنّبها

الاتقى ۞ الّذى يؤتى ماله يتزكّى ۞ وما لاحد عنده من

نعمة تجزى ۞ الّا ابتغاء وجه ربّه الاعلى ۞ ولسوف يرضى

سورة والضحى مكية احدى عشرة آية

بسم الله الرّحمن الرّحيم

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان

وَالضُّحَىٰ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ
بحق چاشتگاه وبحق شب چون درآید که ترک نکرد ترا پروردگار تو ودشمن نگرفت ترا
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ
وهر آینه آن جهان بهترست مر ترا ازین جهان فانی وهر آینه زود بود که دهد ترا
رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
پروردگار تو پس خشنود شوی ای نیافت ترا بی پدر پس جای داد ترا و دانست ترا بی خبر
فَهَدَىٰ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
پس راه نمود ترا بان و دانست ترا درویش پس بی نیاز کرد ترا پس اما بی پدر را با تو غلبه مکن بر او
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
واما خواسنده را پس زجر مکن واما بنعمت پروردگار تو پس حدیث کوی

سورة الم نشرح مكية ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ الَّذِي
ای نبسط نکردانیدیم ترا سینه تو ونهادیم از تو ثقل تقصیر جاهلیت که آن بار

أَنْقَضَ ظَهْرَكَ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
گران بار کرد پشت ترا وبلند گردانیدیم برای تو نام ترا پس بدرستی که با دشوارست آسانی
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ وَإِلَىٰ رَبِّكَ
بدرستی که با دشوارست آسانی پس چون فارغ شوی از عبادتی رنجه شو بعبادتی دیگر و سوی

فَارْغَبْ

سورة والتين ثمان آيات مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ وَطُورِ سِينِينَ وَهَٰذَا الْبَلَدِ
بحق انجیر وبحق زیتون وبحق کوه طور سینا وبحق این شهر
الْأَمِينِ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ
با امن یعنی مکه بتحقیق آفریدیم ما آدمی را در نیکوتر راستی گردانیدنی پس
رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
باز گردانیدیم او را فروتر فروتران در پیری مگر آنان که ایمان آوردند وکردند
الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ
کارهای نیکو پس مر ایشان راست مزدی ناکاسته پس چه کاذب گردانید ترا پس

بالدين ۞ أليس الله بأحكم الحاكمين ۞

بر قدرت ما بجزا ای نیست خدای عادل ترین حکم کنندگان

سورة العلق تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقرأ باسم ربك الذي خلق ۞ خلق الانسان من علق ۞

بخوان بنام پروردگار تو آنکه آفرید مر خبر را آفرید آدمی را از خون بسته

اقرأ وربك الاكرم ۞ الذي علم بالقلم ۞ علم الانسان

بخوان و پروردگار تو آن کریم تریست آنکه آموزانید بسبب قلم آموزانید آدمی را

ما لم يعلم ۞ كلا ان الانسان ليطغى ۞ ان رآه استغنى ۞

آنچه ندانست حقا بدرستی که آدمی هر آینه طاغی میشود که دید خود را که توانگر شد

ان الى ربك الرجعى ۞ أرأيت الذي ينهى ۞ عبدا اذا

بدرستی که بسوی پروردگار تست بازگشت ای دانستی آنرا که منع میکند بنده را چون

صلى ۞ أرأيت ان كان على الهدى ۞ أو أمر بالتقوى ۞

نماز گزارد ای دانستی اگر باشد آن بنده بر راه راست یا فرماید مردم را به پرهیزکاری

أرأيت ان كذب وتولى ۞ ألم يعلم بأن الله يرى ۞

ای دیدی اگر تکذیب کرد آن ناهی و اعراض نمود ای عالم نبود بآنکه خدای می بیند

كلا لئن لم ينته لنسفعا بالناصية ۞ ناصية كاذبة

حقا مر اورا اگر باز نایستد مرانه بکشیم او را بموی پیشانی موی پیشانی که دروغ گوی

خاطئة ۞ فليدع ناديه ۞ سندع الزبانية ۞ كلا لا

خطا کارست پس گو بخواند اهل مجلس خود را زود بود که بخوانیم خازن دوزخ را

تطعه واسجد واقترب ۞

فرمان مبر اورا و نماز گزار و نزدیک جوی بخدای

سورة القدر خمس آيات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

انا انزلناه في ليلة القدر ۞ وما ادراك ما ليلة

بدرستی که ما فرستادیم قرآن را در شب قدر و چه دانا کرد ترا که چیست شب

القدر ۞ ليلة القدر خير من الف شهر ۞ تنزل الملائكة

قدر شب قدر بهترست از هزار ماه فرود می آیند فرشتگان

والروح فيها باذن ربهم من كل امر ۞ سلام هي حتى

و جبرئیل در آن شب بفرمان پروردگار ایشان از جهت هر کاری سلامتست آن تا

مطلع الفجر
تا گاه طلوع صبح

سورة البينة ثمان آيات مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

لم يكن الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين

نبودند آنان که کافر شدند از خداوندان کتاب آسمانی و بت پرستان

منفكين حتى تأتيهم البينة ۞ رسول من الله يتلوا

زایل شوندگان از دین تا که آمد بایشان حجتی روشن پیغمبری از نزد خدای که میخواند

صحفا مطهرة ۞ فيها كتب قيمة ۞ وما تفرق الذين اوتوا

اوراقی پاک از باطل در آن اوراق احکامی نوشته با استقامت و متفرق نشدند آنان که

الكتاب الا من بعد ما جاءتهم البينة ۞ وما امروا

توریت و انجیل بکسی از آنکه آمد بایشان حجتی روشن محمد و قرآن و فرموده نشدند

الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا

مگر برای آنکه پرستند خدا را خالص گردانندگان برای او طاعت را مایلان از ادیان باطله و

الصلوة ويؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة ۞ ان الذين

نماز را و دهند حق مال را و آن است دین ملت با استقامت بدرستی که

كفروا من اهل الكتاب والمشركين في نار جهنم خالدين

کافر شدند از یهود و نصاری و بت پرستان در آتش دوزخند جاودانه

فيها اولئك هم شر البرية ۞ ان الذين آمنوا وعملوا

در آن ایشان آنانند بدترین آفریدگان بدرستی که آنان که گرویدند و کردند

الصالحات اولئك هم خير البرية ۞ جزاؤهم عند

کارهای نیکو آنان آنانند بهترین خلایق جزای ایشان نزد

ربهم جنات عدن تجري من تحتها الانهار خالدين

پروردگار ایشان بوستانهای اقامت که رود از زیر اشجار آن جویها جاودانان

فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه

در آن همیشه خشنود است خدای از ایشان و خشنود شدند ایشان از خدای آن مر آنکس راست که ترسید از پروردگار خود

سورة الزلزال ثمان آيات مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

اذا زلزلت الارض زلزالها ۞ واخرجت الارض اثقالها

چون مضطرب گردانند زمین را زلزله با شدت آن و بیرون آرد زمین مردگان که در جوف اوست

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝ بِاَنَّ

و گوید آدمی چیست زمین را دران روز حدیث گوید زمین خبرهای خود را بانکه

رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا

پروردگار تو الهام فرماید مر اورا دران روز بازگردند مردمان از قبور پراکنده تا نمایند ایشان را

اَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ

کردارهاشان پس هرکه کند مقدار یک مورچه خرد نیکی ببیند جزای ازا و هرکه کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

همسنگ مورچه خرد بدی ببیند جزای ازا

سورة والعاديات احدى عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ

بحق اسپان دونده در جهاد دمنده از دویدن پس آتش بیرون آرندگان بحوافر آتش بیرون آورندگان

صُبْحًا ۝ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝ اِنَّ الْاِنْسَانَ

بوقت صبح پس برانگیزندهای وقت غبارها پس درآیند بان وقت درمیان جمع اعدا بدرستی که آدمی

لِرَبِّهٖ لَكَنُودٌ ۝ وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ

مر پروردگار خود را جاحد نعمت و بدرستی که او بر ناسپاسی خود گواست و بدرستی که او مر برای

لَشَدِيدٌ ۝ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ مَا فِي

مال سخت بخیل است ای پس نمیداند که چون برانگیخته شود آنچه در قبرهاست و تمیز کرده شود

الصُّدُورِ ۝ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝

سینهاست بدرستی که پروردگار ایشان بحال ایشان دران روز هر آینه آگاه

سورة القارعة احدى عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

اَلْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝

آن ساعت کوبنده اسماع چیست آن ساعت و چه دانا کرد ترا که چیست آن ساعت

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ

روزی که باشند مردمان چون ملخهای خرد پراکنده در هر سو و باشند

الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهٗ

کوهها چون پشم رنگین زده پس اما هرکه گران آید ترازوهای کردارها

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝

پس او در زیستی بود با رضای صاحبش و اما هر که سبک آید ترازوهای اعمال او

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

پس جای او دوزخ است و چه دانی تو ای محمد که چیست آن هاویه آتشی بغایت گرم

سورة التكاثر مكية ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

مشغول کردانید شما را تفاخر بکثرت مال و رجال تا زیارت کردید گورستانها را حقا زود بود که بدانید

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

پس حقا زود بود که بدانید بغایت حقا اگر میدانستید احوال معاد را دانستنی بجزم

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ

هرآینه ببینید دوزخ سوزان را پس هرآینه ببینید آن را دیدنی بی گمان پس هرآینه پرسیده شوید

يَوْمَئِذٍ — **سورة والعصر مكية ثلاث آيات** — عَنِ النَّعِيمِ ۝

در آن روز — از اسباب نعیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ

بحق او آخر روز بدرستی که آدمی هرآینه در زیان کاریست مگر آنان که گرویدند و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

کردند کارهای نیکو و وصیت کردند یکدیگر را بکارهای نیکو و وصیت کردند

سورة الهمزة تسع آيات مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝

وای مر هر بدگوی عیب جوی را که گرد آورد مال را و شمرد آن را

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝

می پندارد که مال او جاوید گذارد او را حقا که هرآینه افکنده شود در دوزخ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝ الَّتِي تَطَّلِعُ

و چه دانی تو که چیست آن دوزخ آتش خدای است برافروخته که مشرف آید

عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۝ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝

بر دلها ۝ بدرستی کران آتش برایشان معلقه الابواب بود در ستونهای کشیده

سورة الفيل مكية خمس آيات بالإجماع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

ای ندیدی که چه کرد پروردگار تو بخداوندان پیل ۝ قصد که کردند ای نکردانیدم

فِي تَضْلِيلٍ ۝ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِمْ

در حالت ضیع ۝ و فرستاد برایشان مرغانی مجتمع و بسیاری انداخت برایشان

بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ۝

سنگهایی از نوع سنگ گل ۝ پس گردانید ایشانرا چون کاهی که ستوران خورده

سورة قريش مكية أربع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

برای الفت گرفتن قریش الفت گرفتن ایشان برای سفرایشان در زمستان و تابستان

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ۝ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ۝ وَ

پس باید که پرستند پروردگار این خانه کعبه را آنکه طعام داد ایشانرا از گرسنگی و

سورة الدين سبع آيات

آمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

ایمن گردانید ایشانرا از ترس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ

ای دانستی آنرا که تکذیب نمود بجزا ۝ پس آن مکذب آنست که زجر میراند

الْيَتِيمَ ۝ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝

بی پدر نابالغ را ۝ و ترغیب نمیکند مردم را بر طعام دادن بیچاره ۝ پس وای مر نمازگزارانی را

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝

که ایشان از نمازایشان غافلانند ۝ آنان که ایشان ریا میکنند

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ
وباز میدارند [illegible]

سورة الكوثر ثلاث آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۞ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۞ إِنَّ شَانِئَكَ
بدرستی که ما دادیم ترا خیر بسیار یا جوی در بهشت پس نماز گزار برای پروردگار تو و قربان کن [illegible]

هُوَ الْأَبْتَرُ
اوست منقطع از خیرات

الكافرون ست آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۞ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۞ وَلَا أَنْتُمْ
بگو ای ناگروندگان بخدای نپرستم در مستقبل آنچه می‌پرستید شما و نه شما

عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۞ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۞ وَلَا أَنْتُمْ
پرستنده‌اید در مستقبل آنچه میپرستم و نه من پرستنده‌ام در حال آنچه پرستیدید شما و نه شما

عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۞ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ
پرستنده‌اید در حال آنچه میپرستم مر شماراست دین شما و مراست دین من [illegible]

سورة النصر مدنية ثلاث آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ وَالْفَتْحُ ۞ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي
چون آید یاری نمودن خدای و فتح مکه [illegible] و ببینی تو مردمان را که در آیند در

دِينِ اللهِ أَفْوَاجًا ۞ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ
دین خدای جماعت جماعت پس تسبیح یاد کن [illegible] بحمد پروردگار تو و آمرزش [illegible]

كَانَ تَوَّابًا
توبه پذیر

سورة تبت خمس آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

تبت يدا ابي لهب وتب ۝ ما اغنى عنه ماله وما كسب

زیان کار و هالک باد دو دست ابولهب و خوار و هلاک شد باز نداشت از و مال او و انچه

سيصلى نارا ذات لهب ۝ وامراته حمالة الحطب

زود باشد که در اید در اتش خداوند زبانه و زن او که حامله بود بردارنده هیزم و خار و

في جيدها حبل من مسد

در گردن ان زن رسنی باشد از لیف خرما

سورة الاخلاص اربع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل هو الله احد ۝ الله الصمد ۝ لم يلد ولم يولد ۝ ولم يكن

بگو ان خدای یکیست خدای پناه نیاز مندانست نزاد و نزادند او را و نباشد

له كفوا احد

سورة الفلق مكية خمس ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اعوذ برب الفلق ۝ من شر ما خلق ۝ ومن شر غاسق

بگو پناه میگیرم به پروردگار سپیده دم از بدی انچه افرید و از شر شب تاریک

اذا وقب ۝ ومن شر النفاثات في العقد ۝ ومن شر

چون در اید و از بدی زنانی دمنده در گرهها یعنی ساحرات و از بدی

حاسد اذا حسد

حسد برنده چون حسد برد

سورة الناس ست ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اعوذ برب الناس ۝ ملك الناس ۝ اله الناس ۝

بگو پناه میگیرم به پروردگار مردم پادشاه مردمان خدای مردمان

من شر الوسواس الخناس ۝ الذي يوسوس في صدور

از بدی دیو فریبنده باز پس جهنده نزد ذکر خدای انکه حدیث نهانی میگوید در سینهای

الناس ۝ من الجنة والناس ۝

مردمان از پری و از سلطان ادمی

وتمت كلمت ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم

الدعاء عقيب ختم القرآن

اللهم انفعنا وارفعنا واجزنا بالقرآن العظيم وبارك لنا بالآيات
والذكر الحكيم تقبل منا قراءتنا انك انت السميع العليم
واهدنا الى الحق والى طريق مستقيم وتب علينا انك انت
التواب الرحيم اللهم اجعل القرآن لنا في الدنيا قرينا وفي
القبر مونسا وعلى الصراط جوازا وفي القيمة شفيعا وعن
العذاب امانا ومن النار سترا وحجابا وفي الجنة رفيقا
اللهم اجعل القرآن ربيع قلوبنا وشفاء صدورنا وجلاء احزاننا
وذهاب همومنا وغمومنا وصحة في ابداننا وسعة في ارزاقنا وسائقنا

وقائدنا ودليلنا اليك والى جناتك جنات النعيم ودارك
دار السلام مع الذين انعمت عليهم من النبيين والصديقين
والشهداء والصالحين اللهم اجعل القرآن لنا اماما ونورا وهدى
ورحمة وذكرنا منه ما نسينا وعلمنا منه ما جهلنا وارزقنا
تلاوته اناء الليل واطراف النهار واجعله حجة لنا لا علينا
اللهم اجعل ختمنا هذه ختمة مباركة طيبة اللهم اجعل
القرآن لنا في الدنيا شرفا وتاجا واجعله لوقت الموت لازواجا
معراجا وفي القبور ضياء وسراجا وفي القيمة سرورا وابتهاجا
واغفر لنا ولوالدينا ولجميع المؤمنين والمؤمنات برحمتك يارب

فی التفاؤل من کلام الله المجید

الف در فال آید شاد کن دل
بیا از بند غم آزاد کن دل
الف بر حسن احوال تو گویاست
گر مانند الف شد کار تو راست

اگر با آیدت گردی پر از زر
[illegible]

چو تا آمد بفالت توبه کن زود
[illegible]

چو اندر فال تو ثا آمدی دوست
[illegible]

اگر فال تو حرف جیم باشد
[illegible]

بفال اندر حا بر آیدت امید
[illegible]

اگر خا آید اندر فال خیرست
[illegible]

بفال اندر دال آید دولت
[illegible]

[illegible]

الالف · الباء · التاء · الثاء · الجیم · الحاء · الخاء · الدال · الذال · الراء · الزاء · السین · الشین · الصاد

الضاد · الطاء · الظاء · العین · الغین · الفاء · القاف · الکاف · اللام · المیم · النون · الواو · الهاء · اللام الف · الیاء

[illegible]